

2+5

A

PORADNIK METODYCZNY DO PROGRAMU ZOSTAŃ NOBLISTĄ

POD REDAKCJĄ
MARII HAWRYLAK
URSZULI TYLUŚ

12-8

LAS, los, lis

$E=mc^2$

205

z ź ź

123

$\frac{45}{5}$

B

Klasa I, część 2

**PORADNIK METODYCZNY
DO PROGRAMU
ZOSTAŃ NOBLISTĄ
Klasa I, część 2**

**POD REDAKCJĄ
MARII HAWRYŁAK
URSZULI TYLUŚ**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt „Zostań Noblistą” jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

Łamanie, korekta, opracowanie graficzne
oraz projekt okładki

www.happygraf.pl
e-mail: lg27@poczta.onet.pl

Lublin 2014

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE PIERWSZEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ SEMESTR II	7
2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z MATERIAŁAMI DODATKOWYMI	32
3. KARTY OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ	173

WSTĘP

Opracowanie *Poradnik metodyczny do Programu Zostań Noblistą*, część 2 to kontynuacja propozycji metodycznych, możliwa do wykorzystania przez nauczycieli podczas planowania procesu edukacyjnego w drugim półroczu klasy pierwszej. Strukturę niniejszego opracowania wyznaczają następujące rozdziały: plan pracy dydaktyczno-wychowawczej, propozycje scenariuszy zajęć z dodatkowymi materiałami i karty osiągnięć uczniów.

Rozdział I – *Plan pracy dydaktyczno-wychowawczej* prezentuje szczegółowy plan zamierzeń edukacyjnych z przeznaczeniem na każdy miesiąc. Zawiera on niezbędne podstawy do projektowania sytuacji edukacyjnych, które wytyczają nauczycielowi kierunek działań i przedsięwzięć. Są to: tematyka tygodnia, tematyka dnia, możliwe do wykorzystania środki dydaktyczne, propozycje rozwijanych inteligencji oraz przewidywane osiągnięcia ucznia. Zaprezentowany plan pracy dydaktyczno-wychowawczej integruje poszczególne kierunki edukacji w ramach bloków tematycznych oraz daje nauczycielowi możliwość zachowania proporcji pomiędzy przekazem wiedzy, umiejętności a rozwijaniem wybranych obszarów inteligencji.

Rozdział II – *Propozycja scenariuszy zajęć z dodatkowymi materiałami* zawiera dalszy ciąg zintegrowanych tematycznie i merytorycznie propozycji poprowadzenia całodniowych zajęć edukacyjnych. Opracowane przez nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej scenariusze zajęć spełniają oczekiwania nowoczesnego procesu nauczania, uwzględniającego indywidualny i wszechstronny rozwój uczniów w kontekście rozwijanych inteligencji wielorakich. Intencją nauczycieli było podanie ogólnego zarysu propozycji poprowadzenia zajęć z możliwością wzbogacenia ich i dostosowania do warunków szkolnych, w jakich będzie następować proces wdrażania założeń *Programu Zostań Noblistą*.

Karty osiągnięć uczniów zamieszczone w ostatniej części niniejszego opracowania – to również kontynuacja propozycji ewaluacyjnych z pierwszego semestru klasy I, pozwalających ustalić poziom osiągnięć edukacyjnych ucznia po każdym miesiącu nauki. Karta osiągnięć edukacyjnych ucznia – szczególnie w klasie I – jest nieocenionym obszarem wiedzy w określeniu tempa indywidualnego rozwoju ucznia w poszczególnych miesiącach oraz rzetelną pomocą w redagowaniu końcowej oceny osiągnięć szkolnych każdego ucznia.

Plan pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz propozycje scenariuszy ułatwią nauczycielowi planowanie procesu edukacyjnego z wykorzystaniem koncepcji inteligencji wielorakich Howarda Gardnera. Ponadto staną się również źródłem inspiracji dla nauczyciela do własnych przemyśleń, ciekawszych i bardziej skutecznych rozwiązań metodycznych zarówno w planowaniu, jak i realizacji podjętego przedsięwzięcia.

Maria Hawrylak

Urszula Tyluś

1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE PIERWSZEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ – SEMESTR II

Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. LUTY	2. BIAŁO DOOKOŁA	3. 1. PROWADZIMY ZIMOWE OBSERWACJE. 2. POMAGAMY ZWIERZĘTOM. 3. DLACZEGO JEST ZIMA? 4. PLANUJEMY ZIMOWĄ WYPRAWĘ. 5. JAKA JEST ZIMA – ZIMOWA WYPRAWA.	4. termometry: zaokienny i pokojowy, kalendarz pogody, symbole do zapisania pogody, globus, rozsypanka wyrazowa lub sylabowa: Pomagamy ptakom zimą, ilustracja Planetarynego Układu Słonecznego, encyklopedia, teksty do czytania, wycinanka – tropy zwierząt leśnych, książka z tropami zwierząt, kolorowe figury geometryczne Materiały i narzędzia: klej, szklane naczynie, dwie plastikowe butelki, notes, linijka, długopis, ołówek, nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina, lornetka, lupa, aparat fotograficzny, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów.	5. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wystuchanego tekstu i ilustracji; płynnie czyta proste teksty z właściwą intonacją; przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z pozornymi literami; wymienia elementy pogody; ilustruje i odczytuje symbole do kalendarza pogody; obserwuje zmiany w pogodzie, odczytuje dane z wykresu; stosuje odpowiednie symbole przedstawiające stan pogody w danym dniu; prowadzi proste doświadczenia; odczytuje wskazania termometru; dobiera odpowiednie ubranie do pory roku; pomaga zwierzętom podczas zimy rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady; 	6. JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LUTY	MÓJ KOLEGA, MOJA KOLEŻANKA	1. CZY ZNAMY SIEBIE? 2. KALENDARZ URODZIN.	kontur postaci , lusterka, twarze wyrażające różne emocje, zdjęcie dziecka, kalendarz urodzin dzieci,	<ul style="list-style-type: none"> ● wymienia formy przystosowania zwierząt do zimy; ● układa zdanie z rozsypanki wyrazowej; ● waży produkty różnymi sposobami; ● odmierza produkty sypkie różnymi miarkami; ● wykonuje prace plastyczne wykorzystując różne techniki; ● rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia; ● wymienia nazwy planet Układu Słonecznego; ● wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy; ● planuje wyprawę do lasu w celu obserwacji; ● rozpoznaje napotkane tropy zwierząt; ● wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami; ● zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje. 	JĘZYKOWA, MATEMATYCZNO- LOGICZNA,

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. LUTY	2.	3. 3. NASZE WSPÓLNE ZAJĘCIA I ZABAWY. 4. TACY SAMI JAK MY.	4. karta do kalendarza urodzin dziecka, litery na kartonikach, książki z alfabetem migowym lub niektóre znaki pokazywane przez nauczyciela, zegar z różnymi znakami, gry i zabawy dydaktyczne, wycinanka Materiały i narzędzia: baloniki, soda, szpilki, świeca, szklany pojemnik na wodę, lusterka, komputer, magnetofon.	5. <ul style="list-style-type: none"> ● wyraża emocję mimiką, ● wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek; ● samodzielnie buduje i zapisuje zdania; ● mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami; ● wymienia nazwy miesięcy w kolejności; ● wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich; ● postępuje się terminami: I i II półrocze; ● postępuje się kalendarzem w celu zapisania daty; ● uczestniczy w grach i zabawach zespołowych; ● samodzielnie wykonuje proste eksperymenty; ● rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego; ● rozpoznaje niektóre znaki z alfabetu Braille'a; ● odczytuje pełne godziny na zegarze; ● planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką. 	6. INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. MARZEC	2. SŁAWNE KOBIETY	3. 1. LUBIMY CZYTAĆ ICH KSIĄŻKI. 2. ZAWODY KOBIET – TRUDNE ALE CIEKAWY. 3. SŁAWNE KOBIETY KTÓRE ZNAMY. 4. KIM JEST MOJA MAMA? 5. KIM BĘDĘ GDY DOROSNĘ?	4. wiersze M. Konopnickiej, J. Kulmowej, M. Kownackiej, lektura „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracja do książki „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracje produktów kupowanych w sklepie, teksty czytane, karteczki z nazwą lub obrazki przedstawiające osoby pracujących w różnych zawodach, zdjęcia sławnych kobiet, pary wyrazów typu: odkrywcy – odkrywają, zagadki dotyczące zawodów sławnych kobiet, wiersz o mamie” Kto tak potrafi jak ona” A. Taradyś, wagi, liczmany Materiały i narzędzia: elementy do naklejania na laurkę dla mamy: koraliki, bibuła, cekiny, itp., gazety, mikrofon, komputer, magnetofon.	5. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wystuchanych wierszy, lektury i innych tekstów; ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych; stara się znaleźć rozwiązanie w trudnych sytuacjach (zmienić Cudaczka – Wyśmiewaczka); przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu; układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia; dobiera pary wyrazów oznaczających zawód i czynność, którą ta osoba wykonuje; planuje organizację imprezy; wymienia i uzasadnia trudne zawody, w których pracują zarówno mężczyźni jak i kobiety; określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca; podaje znaczenie słowa „przyszłość”; wymienia nazwy zawodów; których osoby są celebrytami; waży przedmioty i produkty różnymi sposobami; wymienia produkty, które kupuje się na wagę; 	6. JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA- CIELESNO-KINESTETYCZNA, WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA, PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	PRZEDWIOŚNIE	1. CO SIĘ ZMIENIA W PRZYRODZIE? 2. WIOSENNE EKSPERYMENTY. 3. CO Z TĄ WIOSNĄ? 4. WIOSENNE PORZĄDKI. 5. SZUKAMY ŚLADÓW ZBLIŻAJĄCEJ SIĘ WIOSNY.	wiersze: M. Terlikowskiej „Przedwiośnie”, M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, teksty czytane; podręcznik, wycinanka, rozsypanka literowa wyrazów zawierających głoskę „s”, karta obserwacji przyrody Materiały i narzędzia: wata, plastelina, gałeczki, nasiona	<ul style="list-style-type: none"> ● sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10; ● przelicza elementy w zakresie 13; ● rozwiązuje proste zadania tekstowe; ● odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.; ● naśladuje czynności wykonywane przez ludzi pracujących w różnych zawodach; ● określa czynności wykonywane w wybranej pracy; ● wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne w podanej technice; ● docenia rangę każdego wykonawanego zawodu; ● aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych. UCZNI: <ul style="list-style-type: none"> ● układa i pisze wyrazy i zadania z poznanymi literami; ● czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami; ● układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej; 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4. rzeźuchy, fasoli, cebule, 4 doniczki, 3 podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki, noże od sztućców, deska do krojenia, talerz, ściertka, fartuszek, czepek na głowę, pokrojony chleb, masło, pokrojona wędlina, nowalijki, worki do segregacji śmieci, notatnik, miarka, lupa, lornetka.	5. <ul style="list-style-type: none"> ● wyjaśnia pojęcie „przedwiośnie”; ● wypowiada się na temat zmian zachodzących w okresie przedwiośnia; ● sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody; ● wykonuje sprawnie działania dodawania i odejmowania w zakresie 10; ● wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 14; ● rozwiązuje zadania tekstowe; ● układa proste zadania tekstowe; ● zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej; ● mierzy dowolnymi sposobami odległość; ● - wykonuje proste eksperymenty i dokonuje ich obserwacji; ● zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku, ● wymienia nazwy wiosennych warzyw – nowalijek; ● właściwie używa narzędzi podczas wykonywania kanapek z nowalijkami; ● wypowiada się na temat szkodliwości wypalania traw; ● segreguje odpady; 	6. WIZUALNO-PRZESTRZENNA, MUZYCZNA, PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	NADCHODZI WIOSNA	<ol style="list-style-type: none"> 1. OBSERWUJEMY POGODĘ. 2. ACH, TEN WIATR! 3. WCIĄŻ PADA I PADA. 4. W MARCU MOŻE BYĆ PIĘKNIE. 5. WITAMY WIOSNĘ! 	<p>kalendarz pogody, wykres stanu pogody na przełomie lutego i marca, logogrify, ilustracje ukazujące pozytywne znaczenie wiatru: łany zboża, żąglówka, wiatrak, latawiec; zdjęcia ukazujące niszczycielską siłę wiatru, wiersze J. Kulmowej „Kiedy pada”, „Wiatr późnocy”, „Kotki Marcowe”, „Zimno – ciepło” oraz „W marcu” Ireny Suchorzewskiej, „Wiosna idzie!” Ewy Szelburg-Zarembiny, „Powitanie wiosny” M. Konopnickiej, termometr zaokieniony</p> <p>Materiały i narzędzia: papier, patyczek, mały gwóźdź, plastelina, słoma, bibuła, komputer, magnetofon.</p>	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynności porządkowe wykonywane wiosną na dworze; wymienia części odkurzacza; postępuje się odkurzaczem podczas sprzątania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wyślu-chanych tekstów i obrazków; wyszukuje w tekście wyrazy z podanymi literami; wypowiada się na temat piękna utworów literackich; ilustruje ruchem słuchane utwo-ry literackie; przewiduje skutki nieodpowied-niego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń; łączy obrazek z pierwszą sylabą podpisu tego obrazka; odtworza z pamięci wiersz o wiosnie; analizuje dane zawarte w kalen-darzu pogody; wprowadza dane z kalendarza na wykres; przelicza elementy w zakresie 15 do przodu i wstak; odczytuje wskazania temperatu-ry na termometrach; wyjaśnia pojęcie „wiatr”; wymienia rodzaje wiatru; 	<p>JĘZYKOWA MATEMATYCZNO- -LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	WIOSNA W ŚWIECIE ROŚLIN I ZWIERZĄT 1. PTASIE ZWYCZAJE. 2. WSTAWAĆ ŚPIOCHY! 3. KIEDY SŁOŃCE MOCNIEJ GRZEJE... 4. KOLOROWE JAK TĘCZA. 5. KTO ZAOBSERWOWAŁ NAJWIĘCEJ?	1. PTASIE ZWYCZAJE. 2. WSTAWAĆ ŚPIOCHY! 3. KIEDY SŁOŃCE MOCNIEJ GRZEJE... 4. KOLOROWE JAK TĘCZA. 5. KTO ZAOBSERWOWAŁ NAJWIĘCEJ?	wiersze M. Konopnickiej „Nasza czarna jaskółeczka”, C. Janczarskiego „Koncert szpaka”, W. Broniewskiego „Pierwiosnek”, historyjka obrazkowa: „Od gniazodka do ptaszka”, ilustracje ptaków, nagrania ptasich głosów, tabela „wykreslanek”, czytanki, zdjęcia pierwszych wiosennych kwiatów, zagadki o wiosnie, kolorowanki – kolorowe ptaki i wiosenne kwiaty Materiały i narzędzia: komputer, magnetofon.	<ul style="list-style-type: none"> ● wylicza pozytywne znaczenie wiatru; ● wypowiada się na temat zagrożenia ze strony silnego wiatru; ● wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem; ● wypowiada się na temat znaczenia deszczu; ● śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego; ● wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją; ● rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu; ● naśladuje odgłosy otoczenia. UCZĘŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● wymienia ptaki przylatujące na wiosnę; ● rozpoznaje i nazywa ptaki pozostające u nas całą zimę; ● rozpoznaje zwierzęta przesiadujące zimę; ● rozpoznaje i nazywa pierwsze wiosenne kwiaty; ● rozróżnia wybrane krzewy i drzewa; ● ustala kolejność wydarzeń i opowiada historię obrazkową; ● nadaje tytuły obrazkom w historyjce obrazkowej; ● zapisuje samodzielnie tytuły; ● pisze z pamięci i przepisuje wyrazy i zdania; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIŃ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC/ KWIECIEŃ	WIELKANOC	<p>1. NADSZEDŁ CZAS WIELKANOCY.</p> <p>2. ŚNIADANIE WIELKANOCNE.</p> <p>3. PRIMA APRILIS, LANY PONIE-DZIAŁEK I INNE WIOSENNE ZWYCZAJE LUDOWE.</p>	<p>sylwety zajęczków z działaniami i ma-tematycznymi i literami na korpusach, kartki z wyrazami kojarzącymi się z Wielkanocą, zdjęcia symboli wiel-kanocnych, nagranie „Taniec kurczą-t w skorupkach” Modesta Musorgskiego, kłębek włóczki, szablon dużego jajka wyciętego z kolorowego kartonu, teksty wierszyków i piosenki, opaska na oczy, historyjki obrazkowe „Na wiejskim podwórku”, puzzle, wycinanka, zeszyty pracy domowej</p> <p>Materiały i narzędzia: nożyczki, klej, farby, kredki, flamastry, papier kolorowy, produkty spożywcze na śniadanie wielkanocne, deseczki, talerzyki, nożyki, fartuszki, miseczki, ściereczki, obrusy, komputer, drukarka, internet, tablica interaktywna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● czyta poprawnie i z właściwą intonacją wyrazy i zdania z po-znanymi literami; ● recytuje z pamięci poznane wiersze; ● wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 16 bez przekroczenia progu dziesiąt-kowego; ● rozwiązuje i układa proste zadania tekstowe. <p>UCZĘŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań; ● zna figury geometryczne; ● porównuje liczebność zbiorów; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17; ● potrafi podać słowa, które koja-rzą się z Wielkanocą; ● umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę; ● zna zwyczaj i symbole Wielka-nocne; ● umie zapamiętać krótką rymo-wankę o tematyce wielkanocnej; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO- -LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO- -KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO- -PRZESTRZENNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ	NASZA PLANETA W KOSMOSIE	1. WYCIECZKA W KOSMOS. 2. CO WIEMY O NASZEJ PLANECIE? KIM BYŁ MIKOŁAJ KOPERNIK? 3. CZY NA KSIĘŻYCU NAPRAWDĘ MIESZKA PAN TWARDOWSKI?	zdjęcia planet, Kosmosu (Grafika Google), tekst piosenki „Misja w kosmosie” muz. Dariusz Gall, st. Daria Druzgała (YOU TUBE.com), tekst z lukami i pt. „Błękitna planeta”, teksty wierszyków, zdjęcia obrazów, przedstawiających Mikołaja Kopernika (Grafika Google),	<ul style="list-style-type: none"> ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobiera podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie litery „Ż”; potrafi wskazać ją w imieniu, rozpoznaje ją w tekście drukowanym, składa imię z literą „Ż” z rozsypanki literowej, wie, że „Ż” jest spółgłoską, wie, że istnieje dwuznak, który brzmi tak samo jak „Ż”; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania; ● uważnie słucha piosenek i wierszy; ● potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych niemelodycznych. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● rozwiązuje zadania tekstowe dostosowane stopniem trudności do indywidualnych predyspozycji; ● umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami ABS-TRAKCJI; 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA, CIELESNO-KINESTETYCZNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
	<p>4. A PLANETY SZALEJĄ... UKŁAD SŁONECZNY.</p> <p>5. MIROSŁAW HERMASZEWSKI- PIERWSZY POLSKI KOSMONAUTA.</p> <p>6. CZARNE DZIURY, CZYLI CIĘKAWOSTKI KOSMICZNE... CZY ISTNIEJĄ UFOLUDKI?</p> <p>7. CZYM LUDZIE LATAJĄ DZISIAJ, A CZYM LATALI DAWNIEJ?</p> <p>8. TRZEJ KOSMICI.</p>	<p>wyrazy o tematyce KOSMOS" i „ZIEMIA”, duże figury geometryczne wycięte z kartonu, film edukacyjny lub prezentacja multimedialna - „NASZA PLANETA ZIEMIA”, sylwety postaci do teatru cieni, dowolny podkład muzyczny do teatru cieni, fiszki zadaniowe, pomoce do ćwiczeń równoważnych, zdjęcie - gen. Mirosława Hermaszewskiego, Internet, sylwety planet z wycinanki</p> <p>Materiały i narzędzia:</p> <p>plastelina, czarne kartony, błyszczący papier kolorowy, klej, nożyczki, pudelka po butach, bibuła karbowana: czarna i granatowa, piłki, klej, kredki, komputer, tablica interaktywna.</p>	<p>wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50; ● rozpoznaje figury geometryczne; ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z Kosmosem; ● umie wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę; ● umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi; ● zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je; ● umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce kosmicznej; ● dobiera podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dz”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa 	<p>WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ	NA WSI I W MIEŚCIE 1. W GOSPODARSTWIE WIEJSKIM. 2. OBRAZY I KRAJOBRAZY NA WSI – SADY, POLA, ŁĄKI, LASY. 3. POZNAJEMY MIASTO. 4. OBRAZY I KRAJOBRAZY W MIEŚCIE – MUZEA, KINA, TEATRY, BASENY, ZABYTKI. 5. WARSZAWA, NASZA STOLICA.	wycinanka, fiszki zadaniowe, płaski model bloku z zadaniami w okienkach, herb Warszawy, obraz pomnika Syrenki Warszawskiej, wiersz J. Tuwima: „Warszawa”, piosenki o zwierzętach, tekst „W gospodarstwie”, wiersz W. Chotomskiej „Co słyszał na wsi?”, kolorowe nakrywki do budowania modelu wyrazu, wzór ortogramu „ch”; zeszyty prac domowych, przybory gimnastyczne Materiały i narzędzia: kartony, ołówki miękkie do szkicowania, gumki, kredki, farby, klej, nożyczki,	wyrazy z dwuznakiem „dz” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dz” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania; ● umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami; ● umie słuchać uważnie czytany przez nauczyciela tekst; ● umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.	UCZEŃ: ● nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim; ● wykonuje wycinanki o różnicowym stopniu trudności; ● potrafi bawić się z innymi dziećmi przy muzyce; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, ● rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4. papier kolorowy, tablica interaktywna, laptop, Internet, zeszyty w linie i w kratkę.	5. <ul style="list-style-type: none"> ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z gospodarstwem wiejskim i z miastem; ● wie jakie prace wykonywało się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie mąsta, itp.; ● stosuje określenia: z prawej, z lewej strony; ● umie zapamiętać krótką piosenkę o kotku i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny; ● wie co otrzymujemy dzięki hodowli zwierząt; ● zna miasta z najbliższej okolicy, wie jakie można znaleźć tam ciekawe miejsca; ● rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków; ● wie jakie są ważne budowle (m.in. zabytki) w znanych sobie miastach; ● rozumie pojęcie stolicy; ● wie, że stolicą Polski jest Warszawa; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; 	6.

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ/MAJ	POLSKA, TO MOJA OJCZYZNA!	1. „Jeszcze Polska nie zginęła...” 2. SYMBOLE NARODOWE. 3. MAJOWE ŚWIĘTA. 4. MOJA OJCZYZNA – CO TO JEST PATRIOTYZM? 5. ZAGADKI MUZYCZNE.	wiersz Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyście”, flaga Polski, nagranie Hymnu państwowego, przybory gimnastyczne, wiersz Z. Jerzyny „To jest Polska” Internet Materiały i narzędzia: białe i czerwone kartki xero, klej, nożyczki, patyczki do szaszłyków tablica interaktywna, laptop.	<ul style="list-style-type: none"> zna wygląd, nazwę i brzmienie ortogramu „ch”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym i pisanym, składa wyrazy z ortogramem „ch” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „ch” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek, wie, że w języku polskim istnieje również inny zapis tej głoski”h”; potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; czyta proste zdania; potrafi pracować z komputerem; hodziuje aksamitki; wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość; zna symbole narodowe; rozumie treść zadania z treścią, rozwiązuje zadanie tekstowe, zapisuje rozwiązanie i odpowiedź; układa treść prostych zadań tekstowych; oblicza działania matematyczne 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				<p>z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20,</p> <ul style="list-style-type: none"> ● umie odmierzać odległość linijką; ● potrafi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna; ● zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza; ● rozumie, co znaczy słowo: PA-TRIOTYZM; ● umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce patriotycznej; ● umie śpiewać Hymn Polski (więcej niż 1 zwrotkę); ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobiera podpisy do obrazków; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „cz” i „dż”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „cz” i „dż” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „cz” i „dż” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek; 	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	PODGLĄDAMY PRZYRODĘ	1. ACH LUBELSKIE... Z PRZYRODA NA TY! 2. OBRAZY I KRAJOBRAZY... PO CO CHRONIMY PRZYRODĘ? 3. CIEKAWOSTKI PRZYRODNICZE – JAK POWSTAJE RZEKA? 4. CZY MOGĘ ZOSTAĆ EKOLOGIEM? 5. GOŚĆ Z LASU...	4. rozsypanki literowe, wzór „dż, słoiczki z etykietami przetworów owocowo-warzywnych, kartki z nazwami owoców, kolorowe nakrywki do układania modeli wyrazów, kartki z wyrazami z „dż”, tekst piosenki: „Ach Lubelskie...”, kolorowanki z obrazkami roślin i zwierząt chronionych, wiersz „Rada Jurka”, tekst legendy o narodzinach Wisły, tekst piosenki „Ziemia, wyspa zielona”, Internet, płytki Materiały i narzędzia: bibuła karbowana – różne kolory, klej, zeszyty w linie i w kratkę, dżemy, powidła, marmolady, kompoty, tablica interaktywna, laptop	5. <ul style="list-style-type: none"> ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, potrafi zapisać i przepisać tekst; ● czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć; ● pamięta o przyjęciu pozycji zasadniczej podczas śpiewania hymnu. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt, występujące w naszym regionie; ● jest sprostrogawczy i umiejętnie prowadzi obserwację, ● potrafi obserwować różne gatunki roślin w ich naturalnym środowisku, ● jest wrażliwy na piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą, ● umie dostrzegać pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska, ● zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione), ● bierze aktywny udział w akcjach ekologicznych np. Sprzątanie świata; 	6. JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				<ul style="list-style-type: none"> ● zna członków organizacji i in-sytuacji zajmujących się ochroną przyrody; ● rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej; ● jest odpowiedzialny za stan najbliższej przyrody; ● rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw; ● wie jaki charakter ma Lubelszczyzna i jakie zakłady przetwarzające jej bogactwa można znaleźć na terenie województwa; ● posiada wiedzę o historii i kulturze naszego regionu, stale ją poszerza; ● posiada umiejętność współpracy w zespole oraz akceptację innych; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, układa, rozwiązuje zadania tekstowe; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dź”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dź” 	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	ZWIEDZAMY ŚWIAT	1. WYJAZD EDUKACYJNY DO BAŁTOWA. 2. PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA... 3. ZWIEDZAMY WYBRZEŻE POLSKI. 4. JEDZIEMY W GÓRY. 5. PEYWAMY PO JEZIORACH POJEZIERZA. 6. WYŻYNY I NIZINY W POLSCE. 7. WŚRÓD POLSKICH ŁĄK I PÓL. 8. NASI ZAGRANICZNI SAŚIEDZI. 9. WYCIECZKI POMAPIE – PODRÓŻE NASZYCH MARZEŃ. 10. ZORGANIZOWANIE WYSTAWY „PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA”.	mapa Polski, mapa świata, obrazy przedstawiające różne regiony naszego kraju i wybrane miejsca za granicą, przybory gimnastyczne, rozsypanki sylabowe, zdjęcia lub obrazy gór, morza, jezior, łąk, pól, fiszki zadaniowe, piosenki szanty, wiersz D. Gellner „Wiatr na plaży”, „pirackie” rekwiizyty, piosenka „W murowanej piwnicy”, różne rodzaje pieczywa, zdjęcia i fotografie z podróży rodzinnych, kartki z pozdrowieniami w różnych językach, piosenki Cezarego Cesarza. Internet, prezentacja multimedialna o ciekawych miejscach na świecie Materiały i narzędzia: kredki, kartony rysunkowe, plastelina, ramka z tektury, niebieska folia, klej, nożyczki, papier kolorowy, markery czarne, linka do wiązania węzłów żeglarskich, żółta i zielona bibuła lub tkanina, tablica interaktywna, laptop.	z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dź” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania. UCZEŃ: ● aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach; ● wiąże słowo z gestem, przestregu ustalonych w zabawie reguł; ● potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy; ● zna nazwy niektórych miast w Unii europejskiej; ● potrafi opowiedzieć w kilku zdaniach o poznanym kraju (jego atrakcjach, charakterystycznych cechach, legendach itp.); ● sprawnie posługuje się nożyczkami (wykonano wybraną flagę techniką wycinania z papieru); ● porównuje liczebność zbiorów; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje, układa i przekształca zadania tekstowe;	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	MOJA MAMA I MÓJ TATA	1. MOJA MAMA I MÓJ TATA. 2. PREZENT DLA MAMY I TATY. SPOTKANIE Z RODZICAMI. 3. GDZIE PRACUJĄ MOI RODZICE? 4. JAKIE INNE ZNAMY MAMY? 5. RODZINNE DRZEWO. ZAJĘCIA OTWARTE Z RODZICAMI.	obrazy osób wykonujących różne zawody, wiersze: „Rodzice”, „Zwierzęce mamy”, piosenki: „Chociaż mało mamy lat”, „Choć mam raczki matę”, „Piosenka dla mamy i taty”, teksty zadań z treścią, tablica multimedialna, Internet, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina”, zdjęcia rodziców, tekst przedstawienia dla rodziców	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje różne rodzaje krajów w Polsce; umie zapamiętać powitania w różnych językach; umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; samodzielnie podpisuje obrazki; zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; zgodnie bawi się z innymi dziećmi; potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; czyta proste zdania. 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNĄ MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA	1. FESTYN RODZINNY. 2. WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ. 3. CO TO JEST WOLONTARIAT – POMAGAMY INNYM.	<p>Materiały i narzędzia: kalka techniczna, czarne flamasty, kartony A4 i A3, kolorowe kartki xero, flamasty, farby, klej, nożyczki, bibuła karbowana, kredki, wata, kolorowe ozdoby do bransoletek, zszywacz, laptop.</p> <p>chusta KLANZY, piłki, worki do biegania, puzzle XXL pt. „Dzieci świata”, rozsypanka wyrazowa</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony, kredki, flamasty, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z Rodziną; ● rozumie znaczenie słowa SZACUNEK w odniesieniu do rodziców; ● umie zapamiętać krótką rymowankę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi, ale również z dorosłymi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wie i rozumie, że nie wszystkie dzieci na świecie są szczęśliwe; ● wie co to jest wolontariat; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka; ● umie wyciąć elementy i skomponować obraz na temat „Wszystkie dzieci nasze są..” 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	ZABAWA W TEATR	1. W TEATRZE LUB W FILHARMONII. 2. WYJAZD EDUKACYJNY DO TEATRU LUB FILHARMONII. 3. BALET – TANECZNY TEATR. 4. OPERA. 5. TEATR LALKOWY.	Materiały i narzędzia: kartony, kredki, flamastry, kleje nożycy, piędzle, farby, duże kartony, papier pakowy, tablica interaktywna, laptop.	<ul style="list-style-type: none"> ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy, przedstawiające życie dzieci; ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobrać podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● poznaje zasady gier i zabaw w jakie bawią się dzieci z innych państw, ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● wie i rozumie, jaka jest specyfika pracy aktora; ● rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi; ● wie, w jaki sposób ćwiczyć dykcję; ● oblicza działania matematyczne 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; <ul style="list-style-type: none"> ● rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka; ● umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● rozpoznawanie różnych rodzajów głosu ludzkiego; ● z ciekawością słucha informacji o powstaniu teatru na świecie; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przeczuciwać treść; ● umie prawidłowo zachowywać się w teatrze podczas spektaklu i antraktu; ● dobiera podpisy do odpowiednich obrazków; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; 	MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	BEZPIECZNE WAKACJE	<ol style="list-style-type: none"> ROZMOWY O WAKACJACH Z POLICJANTEM. ROZMOWY O WAKACJACH Z LEKARZEM. ROZMOWY O WAKACJACH ZE STRAŻAKIEM. BEZPIECZNE WAKACJE NAD WODĄ, W GÓRACH, W LESIE, PODCZASZWIĘDZANIA ZABYTKÓW ORAZ GDY SPĘDZAMY CZAS (SAMII) W DOMU. 	<p>domowe, ulubione misie, biała i czerwona chorągiewka, kartki z numerami alarmowymi, rowerowy kask ochronny, wiersz W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę, zeszty w linie i w kratkę, Książka Cz. Janczarskiego „Jak Wojtek został strażakiem” Regulamin wyjazdu na basen, Internet</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony format A4 i A3, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, bandaże, plastry, tablica interaktywna, laptop, apteczka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi); rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi; wie jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście; rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu; zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym; wie jakie wykonać czynności ratownicze w razie nieobecności osób dorosłych; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA,</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZESTRZENNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	JAK MINĄŁ ROK W PIERWSZEJ KLASIE?	1. WAKACJE CORAZ BLIŻEJ! 2. JESTEŚMY MILI I GRZECZNI. 3. ZDROWO SIĘ ODŻYWIAMY.	piramida żywieniowa, fragm. książki M. Jaworczakowej „Jacek, Wacek i Pankracek”, strój gimnastyczny, ubrania dzieci, piosenka „Niech żyją wakacje”, stroje do przedstawienia, film: „Podróż za jeden uśmiech” - Stanisława Jędryki, tekst	<ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o bezpieczeństwie podczas wakacji; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, umie przezwyciężyć strach; ● zna numery alarmowe; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym; ● potrafi dokonać autorefleksji na temat swego zachowania; przedstawienia ● wie i rozumie jakie osiągnęło wyniki nauczania; ● rozumie czego powinno się jeszcze 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA,

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELEGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
			<p>"Plenuszki na wakacjach." Internet</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony, karton A1, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby, zastawa stołowa, sztucze, serwetki, obrusy, produkty do przygotowania kanapek, tablica interaktywna, laptop.</p>	<p>nauczyć, co sprawia mu trudności; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o nowych rzeczach; ● rozumie zasady prawidłowego odżywiania się dzieci, ● wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przewidywać treść; ● umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.</p>	<p>CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>

2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z DODATKOWYMI MATERIAŁAMI

W scenariuszach zastosowano następujące oznaczenia:

R – ćwiczenie rozszerzające, praca dla uczniów zdolnych

U – ćwiczenie uzupełniające, praca dla uczniów mających trudności

– ćwiczenia na tablicy interaktywnej

Bloki tematyczne od XXI – XXVI opracowała Alina Taradyś

Bloki tematyczne od XXVII – XXXVII opracowała Beata Sokołowska-Kosik

W niektórych scenariuszach określono szczegółowy zakres, formę i tematykę prac domowych. Jeśli praca domowa nie jest podana, to zgodnie z realizowanymi treściami edukacyjnymi pracę zadaje nauczyciel stosując indywidualizację kształcenia. Uwzględnia propozycje zawarte w zeszytach pracy domowej.

XXI. Blok tematyczny: BIAŁO DOKOŁA

Cele ogólne:

- kształtowanie pojęcia liczby naturalnej, działań na liczbach: dodawania i odejmowania;
- wdrażanie do uważnego obserwowania i rozumienia świata roślin i zwierząt;
- kształtowanie gotowości do niesienia pomocy zwierzętom w trudnych warunkach zimowych.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wypowiada się na temat wysłuchanego tekstu i ilustracji;
- płynnie czyta proste teksty stosując właściwą intonację;
- przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z poznanymi literami;
- wymienia elementy pogody;
- ilustruje i odczytuje symbole stosowane w oznaczeniach elementów pogody;
- obserwuje zmiany w pogodzie;
- odczytuje dane z wykresu;
- prowadzi proste doświadczenia;
- odczytuje wskazania termometru;
- dobiera odpowiednie ubranie do pory roku;
- pomaga zwierzętom (szczególnie ptakom) podczas zimy;
- rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady;
- wymienia formy i sposoby przystosowania zwierząt do zimy;

- rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia;
- waży produkty różnymi sposobami;
- odmierza produkty sypkie różnymi miarkami;
- wymienia nazwy planet Układu Słonecznego;
- wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy;
- planuje wyprawę do lasu w celu przeprowadzenia obserwacji;
- rozpoznaje napotkane tropy zwierząt;
- wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami;
- zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, ważenie, mierzenie, odmierzanie, kreślenie.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne .

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

termometry: zaokienny i pokojowy, kalendarz pogody, symbole do oznaczania pogody, globus, rozsypanka wyrazowa lub sylabowa: Pomagamy ptakom zimą, ilustracja Planetarnego Układu Słonecznego, encyklopedia, teksty do czytania – tropy zwierząt leśnych, książka z informacjami na temat tropów zwierząt, kolorowe figury geometryczne.

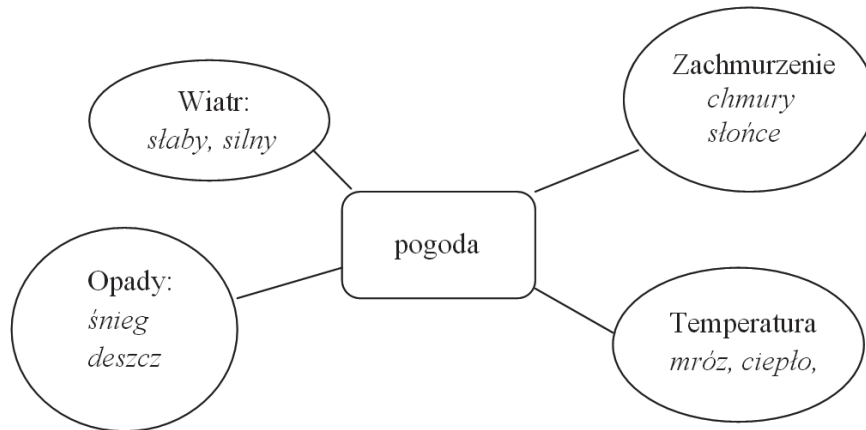
Materiały i narzędzia:

klej, szklane naczynie, dwie plastikowe butelki, nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina, aparat fotograficzny, notes, linijka, długopis, lornetka, lupa, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów, ołówki.

Dzień pierwszy: Prowadzimy zimowe obserwacje

Przebieg zajęć:

1. Wypowiedzi dzieci na temat: Co można powiedzieć o otaczającej przyrodzie? Co można obserwować zimą?
2. Ćwiczenia z wykorzystaniem tablicy multimedialnej lub komputera: uczniowie w kołach umieszczają określenia dotyczące pogody:

3. Narysowanie symboli oznaczających elementy pogody lub zapisanie ich nazw w zeszyte.
4. Sprawdzenie i porównanie symboli pogody zawartych w Wycinance – wycinanka 28.
5. Założenie kalendarza obserwacji pogody, ustalenie pierwszego dnia obserwacji (można wpisać datę) – wycinanka 28.
6. Odczytywanie symboli zastosowanych w kalendarzu pogody „Nasz Elementarz”, s. 46.
7. Odczytywanie i porównywanie danych przedstawionych na wykresie oraz w kalendarzu pogody – „Nasz Elementarz”, s. 47.
8. Edukacja w plenerze: obserwacja pogody, pomiar temperatury powietrza, obserwacja krajobrazu zimowego.
9. Wklejenie do kalendarza symboli przedstawiających zaobserwowany, aktualny stan pogody.
10. Wykonanie doświadczenia:
 - 1) Sprawdzenie czystości topniejącego lodu.
 - 2) Postawienie problemu: Czy topniejący lód tonie? Sprawdzenie wielkości bryły lodu nad i pod powierzchnią wody.
 - 3) Napełnienie plastikowych butelek wodą, zaznaczenie poziomu wody. Umieszczenie butelek z wodą w miejscu, gdzie panuje ujemna temperatura (na zewnątrz, jeśli jest mróz lub w zamrażarce). Stawianie hipotez, co się stanie z wodą, jaki będzie jej poziom w butelce? Następnego dnia sprawdzanie stanu wody i weryfikacja hipotez.
11. Sprawdzenie w Internecie, dlaczego pływające góry lodowe są niebezpieczne?
12. Odczytywanie wskazań termometrów – pokojowego: *Ile stopni ciepła?* i zaokiennego: *Ile stopni mrozu?*
13. Wypowiedzi na temat odczuć dzieci związanych z pogodą w okresie zimowym: Jak się czujecie przebywając zimą na dworze? Co odczuwacie, gdy panują niskie temperatury? Jak należy się ubierać w czasie zimy?
14. Dobór obrazków przedstawiających części ubioru do odpowiedniej pory roku.
15. Oglądanie zimowych obrazów prezentowanych w podręczniku oraz w kalendarzach. Porównanie ich z wyglądem krajobrazu obserwowanego przez dzieci.
16. „Krajobraz zimowy” – malowanie farbami. Wykorzystanie w pracy białej pasty do zębów (dla podkreślenia efektu ośnieżonych miejsc).
17. Rozwiązywanie zadań tekstowych, np. We wtorek temperatura powietrza wynosiła 10 stopni Celsjusza, a w piątek była o 2 stopnie Celsjusza wyższa. Jaka temperatura powietrza była w piątek? Zaznacz temperaturę na wykonanym przez siebie termometrze.

18. Samoocena uczniów: Jakie samopoczucie towarzyszyło ci na dzisiejszych zajęciach. Uzasadnij swoją wypowiedź.

Dzień drugi: Pomagamy zwierzętom

Przebieg zajęć:

1. Porównanie prognozy pogody zapowiadanej w telewizji z faktycznym stanem pogody zaobserwowanym przez dzieci podczas drogi do szkoły.
2. Wypowiedzi na temat: Co w okresie zimowym dzieje się ze zwierzętami?
3. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu „Karmnik Marysia” i wypowiedzi na jego temat.

Zimno, smutno i pusto, nawet w karmniku nie ma ptaków. Marysia wygląda przez okno.

– Ile tam gili! – woła. – O, nawet wróble i sikorki są na jabłoni. A karmnik pusty.

Ubrała się ciepło i zaniosiła ziarno i słoninę do karmnika. Gdy tylko wsypała pokarm, ptaki całą gromadą przyfrunęły do karmnika. Zrobiło się kolorowo, gwarno i wesoło.

- 1) Dlaczego ptaki czekały w pobliżu karmnika?
- 2) Jakie pokarmy dla ptaków zaniosiła Marysia?
4. Rozmowa z dziećmi na temat: „Co się dzieje ze zwierzętami zimą?”. Wykorzystanie przez dzieci informacji pochodzących z różnych źródeł (własnych obserwacji, filmów, książek).
5. Wyszukiwanie informacji w Internecie, encyklopedii na temat przystosowania wybranych zwierząt do zimy, np.:

Sen zimowy jest to jeden ze sposobów na przetrwanie okresu kiedy jest bardzo mało jedzenia. Zwierzęta przygotowują się do niego już jesienią gromadząc zapasy tłuszczu. Śpiąc (hibernując) ograniczają do minimum funkcje życiowe. Nie ruszają się, wolniej oddychają, mają wolniejszy puls. Z tego powodu wszelkie próby budzenia ich w tym okresie mogą być dla nich niebezpieczne. Gdy znajdziemy uśpionego jeża lub nietoperza powinniśmy go pozostawić w spokoju.

6. Zapisanie w tabeli na tablicy:

Co zimą robią zwierzęta?	Jakie ssaki?	Jakie ptaki?	Inne
szukają pożywienia	np. wilki, lisy, jelenie, sarny, łosie, zające, (dziki) (R)	sikorki, wróble, gile, sójki, (dzięcioł, bażant, jemiotuszki) (R)	
śpią	borsuki, susły, kret, nornice, (jeże niedźwiedzie,) (R)	—	owady, ślimaki, gady, pająki
znajdują się teraz w innych krajach	—	bociany, skowronki, słowik, kukułka, jaskółka, (szpaki) (R)	

7. Wypowiedzi dzieci na tematy:
 - 1) Dlaczego ptaki odlatują do innych krajów?
 - 2) Czym się żywią wymienione ssaki, które nie zapadają w sen zimowy ?
 - 2) Jak możemy pomagać zwierzętom przetrwać zimę?
8. Układanie z rozsypanki sylabowej zdania: Pomagamy ptakom zimą. – wycinanka 22.
9. Zapisanie zdania w zeszyście.

10. Przegląd i podział zgromadzonych w Centrum Przyrodniczo – Badawczym pokarmów ze względu na to, dla jakich zwierząt są przeznaczone (nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina).
11. Ważenie zebranych pokarmów dla zwierząt, odmierzanie różnymi miarkami.
12. Ważenie różnych przedmiotów – według uznania nauczyciela.
13. Rozwiązywanie zadań typu:
 - 1) Wróbel zjada dziennie malutki pojemniczki ziaren. Do karmnika przylatują codziennie 2 wróble. Ile pojemniczków ziaren zjedzą przez 5 dni?
 - 2) Jeśli w jednym dużym pojemniku mieszczą się trzy małe, to ile małych pojemników zmieści się w trzech dużych pojemnikach? (R)
14. Wykonanie karmy dla ptaków ze smalcu i ziaren.
15. Naśladowanie śpiewu ptaków. Wyklaskiwanie rytmu.
16. Zawieszenie pożywienia na drzewach i krzewach w pobliżu szkoły.

Dzień trzeci: Dlaczego jest zima?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu „Nasz Elementarz”, s. 82.
2. Odpowiadanie na pytania dotyczące tekstu:
 - 1) Jaką gwiazdę udaje latarka?
 - 2) Jak rozpoznać, kiedy na globusie przedstawiona jest noc?
 - 3) Jak długo zimą trwa noc?
 - 4) Co zmieni się, gdy obrócimy globus?
3. Wyjaśnienie przez nauczyciela niezrozumiałych zjawisk.
4. Wykonanie przez dzieci ćwiczenia z latarką, podobnego do przedstawionego w podręczniku : obracanie globusem i oświetlanie go, w celu próby wyjaśnienia zjawisk powstawania nocy i dnia oraz zimy i lata.
5. Porównanie zdjęcia Ziemi widzianej z kosmosu z globusem.
6. Zapoznanie z Planetarnym Układem Słonecznym.
7. Wypowiedzi na temat: Czy możliwe jest przemieszczanie się w kosmosie?
8. Ćwiczenie ruchowe: „Lecimy rakieta” – dzieci ustawiają się w rzędzie jedno za drugim i ułożeniem ciała naśladują kształt rakiety. Następnie każde z nich bardzo szybko przebiega wokół sali i staje na końcu kolejki, aby kolejne dziecko mogło wykonać zadanie.
9. „Rakieta” – układanie i naklejenie rakiety z kolorowych figur geometrycznych.
10. Matematyczne gry i zabawy przygotowane przez nauczyciela.

Dzień czwarty: Planujemy zimową wyprawę

Przebieg zajęć:

1. Samodzielne czytanie przez uczniów tekstu ułożonego przez nauczyciela i sprawdzenie poziomu jego rozumienia za pomocą udzielania odpowiedzi na wyszczególnione pytania:
 - 1) Co planowały dzieci?

- 2) Gdzie miała się odbyć wyprawa?
- 3) W jakim dniu miała się odbyć wyprawa?
2. Planowanie wspólnej wyprawy przez uczniów: ustalenie miejsca i czasu wyprawy (np.: do parku lub lasu).
3. Próby ustalenia przez dzieci celu wyprawy np. do lasu: Jak wygląda las zimą? Co ciekawego można zimą zobaczyć w lesie? Sprawdzić, czym się różnią od siebie drzewa iglaste? Jak wyglądają tropy zwierząt? Klasę można podzielić na grupy i każdej przydzielić określone zadania (skonkretyzować pole obserwacji i poszukiwań)
4. Przypomnienie dzieciom o zagrożeniach i konieczności zachowania ostrożności podczas kontaktów z dzikimi zwierzętami.
5. Ustalenie, jakie materiały, przybory i urządzenia należy zabrać na wyprawę do lasu: lornetka, lupa, aparat fotograficzny, notes, linijka, długopis, ołówek, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów, książkę lub kartę do oznaczania tropów zwierząt – załącznik 1.
6. Ustalenie środka transportu. Wyprawę można połączyć z kuligiem (jeśli jest taka możliwość).
7. Sprawdzenie w książkach przyrodniczych i w innych źródłach, jak wyglądają tropy niektórych zwierząt.
8. Ułóż zadania o zimie do podanych działań:
9. $3+2=$ $10 - 8=$ $5+5+2=$
10. Zabawy tematyczne w kąciakach tematycznych – Centrach Zainteresowań.

Dzień piąty: Jaka jest zima – zimowa wyprawa

Przebieg zajęć:

1. Spotkanie przed szkołą.
2. Sprawdzenie ubioru uczniów, czy został właściwie dostosowany do warunków pogodowych.
3. Zabranie uprzednio przygotowanych materiałów, przyborów i narzędzi.
4. Wyjazd – edukacja w plenerze.
5. Spotkanie z osobą, która jest zawodowo związana z lasem – najlepiej leśniczym lub gajowym.
6. Wspólny spacer lub przejazd po lesie. Opowiadanie o leśnych ciekawostkach. Obejrzenie paśnika. Rozmowa dzieci z leśniczym.
7. Wykonanie obserwacji, zdjęć i pomiarów: tropów, gałązek i pnia świerku, jodły i sosny.
8. Sporządzenie notatek.
9. Powrót do szkoły.

Zajęcia komputerowe

Praca z programem do rysowania: „Rakieta” – wykorzystanie przybornika do tworzenia i rysowania figur.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Zabawy bieżne na sali gimnastycznej.
2. Toczenie piłki wokół sali, w parach do siebie.
3. Zabawy na śniegu w lesie: Kto szybciej do drzewa? Pokonywanie naturalnych przeszkód w terenie. Bezpieczeństwo w czasie zabaw zimowych.

XXII. Blok tematyczny: MÓJ KOLEGA, MOJA KOLEŻANKA

Cele ogólne:

- wdrażanie do umiejętnego planowania i gospodarowania wolnym czasem;
- kształtowanie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce;
- wprowadzenie litery F, f na podstawie wyrazów podstawowych Franek, foka;
- wprowadzenie liczby 11 oraz 12;
- rozwijanie umiejętności posługiwania się kalendarzem;
- wdrażanie do zgodnego współdziałania z rówieśnikami w zabawie i w sytuacjach życiowych.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- uczeń wymienia główne części budowy ciała człowieka;
- rozpoznaje emocje po mimice twarzy;
- wyraża emocję mimiką i pantomimiką;
- wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek;
- samodzielnie buduje i zapisuje zdania;
- mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami;
- wymienia nazwy miesięcy w kolejności;
- wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich;
- posługuje się terminami: I i II półrocze;
- posługuje się kalendarzem w celu zapisania daty;
- uczestniczy w grach i zabawach zespołowych;
- samodzielnie wykonuje proste eksperymenty;
- rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego;
- rozpoznaje niektóre znaki z alfabetu Braille'a;
- odczytuje pełne godziny na zegarze;
- planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odczytywanie wskazań zegara, planowanie pracy.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

kontur postaci, lusterka, rysunki lub zdjęcia twarzy wyrażające różne emocje, zdjęcie dziecka, kalendarz urodzin dzieci, karta do kalendarza urodzin dziecka, litery na kartonikach, książki z alfabetem migowym lub niektóre znaki z tego alfabetu pokazywane przez nauczyciela, zegar z różnymi znakami, gry i zabawy dydaktyczne,

Materiały i narzędzia :

komputer, magnetofon, lusterka, baloniki, soda, szpilki, świeca, szklany pojemnik na wodę,

Dzień pierwszy: Czy znamy siebie?

Przebieg zajęć:

1. Budowa ciała człowieka: Dzieci wymieniają znane im części budowy ciała człowieka.
2. „Jaki (jaka) jestem” – collage na konturze postaci. Uczniowie dorysowują jedynie włosy, oczy, brwi, nos i usta. Kolorują twarz i ręce. Załącznik 2.
3. Rozpoznawanie emocji, jakie wyrażamy poprzez mimikę – wycinanka 27.
4. Wyrażanie emocji mimiką – oglądanie swoich „min” w lusterku, następnie pokazywanie różnych emocji koledze lub koleżance (w parach).
5. Zabawa ruchowa: „Lusterko” – uczniowie łączą się w pary, jedna osoba wykonuje dowolne ruchy, miny, druga ją naśladowuje.
6. Zabawa: „Zgadnij, o kim myślę?” – chętne dziecko wypowiada po jednym lub więcej określeń cech charakteru i o upodobaniach wybranej osoby z grupy, np. Jest zawsze uśmiechnięta. Nie lubi bawić się piłką. Lubi rysować. Nie lubi matematyki. Lubi piosenkarza....., itd. Pozostałe osoby starają się jak najszybciej odgadnąć o kim jest mowa.
7. Zapisanie przez nauczyciela na tablicy dwóch haseł: Jaki jestem? (wersja dla chłopców) Jaka jestem? (wersja dla dziewczynek).
8. Wypowiedzi na temat: Jakie cechy waszych kolegów lub koleżanek najczęściej wymienialiście?
9. Zapisanie przez nauczyciela na tablicy podawanych przez uczniów cech, np.: wesoły, zabawny, smutny, pracowity, leniwy, zagniewany, zapominalski, cierpliwy, niecierpliwy.
10. Wypowiedzi na temat: Co ja lubię? oraz co lubi mój kolega, czy koleżanka, np.: sport, muzykę, malowanie, rysowanie, matematykę, pisanie, pomaganie w domu, itp.
11. Zapisanie na tablicy podawanych wyrażeń i zwrotów.
12. Ułożenie krótkiego zdania rozpoczynającego się od słów, np. Jestem Lubię z wykorzystaniem słownictwa podanego na tablicy oraz zapisanie go w zeszytcie.
13. Dokonywanie pomiaru wysokości dzieci (w parach) i zaznaczanie wyniku pomiaru na przygotowanym do tego miejscu. Pomiaru należy dokonywać systematycznie, w określonych odstępach czasowych, np. co 6 miesięcy, żeby sprawdzić ile dane dziecko urosło.
14. Porównywanie wzrostu dzieci.
15. Proponowana piosenka i wspólna zabawa ruchowa: „Głowa, ramiona...”
16. Dopasowanie nazw do części ciała człowieka.

17. Praca domowa: Zapisz, jak najwięcej słów na temat: co w sobie najbardziej lubisz. Przynieść do szkoły własne małe zdjęcie.

Dzień drugi: Kalendarz urodzin

Przebieg zajęć:

1. Przypomnienie nazw miesięcy.
2. Wyjaśnienie sposobu oznaczania kolejności miesięcy: cyfry rzymskie.
3. Czytanie przez nauczyciela „Niezwyczajnej historii liczb”.
4. Zabawy dzieci w wymyślanie własnych sposobów liczenia.
5. Wykonanie klasowego kalendarza urodzin:
 - 1) Wycięcie z wycinanki karty „Kalendarz urodzin dzieci” – wycinanka 29.
 - 2) Przypomnienie dat urodzin poszczególnych dzieci.
 - 3) Znalezienie przez dzieci w kalendarzu miejsca, które odpowiada dacie ich urodzin oraz wklejenie tam swojego zdjęcia.
 - 4) Wpisanie imienia i nazwiska oraz daty urodzin.
 - 5) Zebranie kart od dzieci, stworzenie wspólnego, klasowego „Kalendarza urodzin”, wyeksponowanie go w wybranym miejscu w sali.
6. Systematyczne korzystanie z kalendarza, sprawdzenie, kto w najbliższym czasie będzie obchodził urodziny.
7. Zabawa ruchowo – rytmiczna: „Gąsienica” z elementem wzajemnej współpracy.

Dzieci tworzą gąsienicę i recytując wierszyk poruszają się po sali.

*Idzie drogą gąsienica,
Kolorowa tajemnica, krótkich nóżek mnóstwo ma,
Pierwszą robi pa, pa, pa
Drugą robi pa, pa, pa itd.*

Dzieci przeliczają liczebnikami porządkowymi, wskazując swoje miejsce w szeregu.
8. Ustalenie sposobu obchodzenia dnia urodzin w klasie za pomocą metody – dywanik pomysłów.
9. Sprawdzenie, kto z dzieci urodził się w I, a kto w II półroczu oraz w którym kwartale.
10. Przeliczenie, w którym kwartale urodziło się najwięcej dzieci, w którym najmniej – praca w grupach.
11. Wprowadzenie litery „f, F” – foka, Franek, wafelek (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
12. Wysłuchanie tekstu czytanego przez nauczyciela:

Franek był z tatą w cyrku. Pan konferansjer zapowiadał występy. Za nim na fotelu stanęła foka i grała na fortepianie. W nagrodę dostała rybę. Mały piesek Fafik pomagał jej, on dostał wafelek. Akrobaci wykonywali trudne figury na batucie.

– *Fajnie było, ale krótko – trafnie ujął to tata.*
13. Odnalezienie w tekście wyrazów zawierających litery f, F i przepisanie ich do zeszytu.
14. Układanie zdań z wyrazami: konferansjer, Franek, fajnie, wafelek, fotel.

Dzień trzeci: Nasze wspólne zajęcia i zabawy

Przebieg zajęć:

1. Dyskusja na temat: Jak można się bawić samemu?
2. Głosowanie dzieci: Kto lubi bawić się sam? lub Kto lubi zabawy z innymi dziećmi? poprzez położenie gwiazdki w wyznaczonym miejscu.
3. Podawanie przez dzieci przykładów gier i zabaw, w które lubią się bawić z kolegami czy koleżankami oraz objaśnianie zasad wybranych gier i zabaw dzieciom, które tych zabaw nie znają, np.:
 - 1) zabawy konstrukcyjne
 - 2) scrabble
 - 3) gry karciane: Piotruś
 - 4) gry planszowe
 - 5) domino
 - 6) kółko i krzyżyk – do 5
 - 7) kolorowanie rysunków różniących się kilkoma elementami połączone z odnajdywaniem różnic
 - 8) zabawy ruchowe
 - 9) konkursy: plastyczne, w śpiewaniu, taneczne
 - 10) magiczny kwadrat
 - 11) zabawy tematyczne
 - 12) wykonywanie eksperymentów
4. Podawanie przez nauczyciela tych zabaw i gier, które nie zostały wymienione przez dzieci.
5. Wykorzystanie niektórych ww. gier na zajęciach, np.: Nasze Scrabble – podział dzieci na 4 grupy, dokładanie kartoników z literami, aby powstały wyrazy – punkt za każdą literę, Kółko i krzyżyk – gra w parach.
6. Zabawa ruchowa: Raz dwa, trzy, Baba Jaga patrzy.
7. Monografia liczby 11.
8. Gry i zabawy matematyczne: magiczny kwadrat czyli czarodziejska figura, gdzie suma cyfr w każdym kierunku jest taka sama (propozycje ciekawych wariantów tej gry można znaleźć np.: na stronie: http://abecadlo.cauchy.pl/kwadrat_magiczny).
9. Wykonywanie eksperymentów:
 - 1) Nadmuchiwanie balonika wodą sodową.
 - 2) Dlaczego balonik przyciąga moje włosy?
 - 3) Czy szpilka zawsze tonie w wodzie?
 - 4) Sprawdzenie, co się stanie z płonąącą świecą gdy zostanie zamknięta w szczelnym pojemniku?
Redagowanie wniosków przez uczniów z wykorzystaniem wiedzy naukowej przy pomocy nauczyciela
10. Ułożenie i zapisanie zdania uzasadniającego, dlaczego dzieci lubią bawić się razem, np.: Lubimy wspólne zabawy, bo jest miło i wesoło.

Dzień czwarty: Tacy sami, jak my

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie tekstu czytane przez nauczyciela „Spotkanie z Antonio” A. Taradyś:

Jola wpadła do klasy jak burza, była bardzo podekscytowana. Już od progu zawołała:

– Przyleciał do nas z Hiszpanii mój kuzyn Antonio!

Nikt jednak nie zwracał uwagi na informacje Joli. Każdy zajęty był swoimi sprawami. Wtedy ona dodała:

– On tu jest ze mną.

Wszyscy spojrzeli w jej kierunku, jednak obok Joli nikogo nie było. Jola wróciła i w drzwiach kiwnęła ręką.

Do klasy wszedł chłopiec o ciemnych włosach i miłym uśmiechu. Był nieco wyższy niż koledzy z klasy Joli.

– To jest Antonio – Jola wskazała na chłopca. – Chciałby zobaczyć, jak jest w polskiej szkole.

Antonio dygnął lekko i dalej stał obok Joli bez słowa. Jola zaczęła gestykulować, próbowała coś mówić, ale Antonio nie reagował. Nikt się nie dziwił, przecież Antonio mieszkał w Hiszpanii, więc pewnie nie rozumie nic po polsku.

– Antonio nie słyszy, a ja nie znam języka migowego ...– jęknęła. – Przyprowadziła nas ciocia, ona mu wszystko wyjaśniała. Myślałam, że sobie poradzę.

– Nie martw się, ja ci pomogę – odezwała się Natałka. – Ja znam język migowy, przecież porozumiewam się nim w domu.

Natałka szybko przejęła inicjatywę. Zaprowadziła Antonia do wolnej ławki. Gdy do klasy weszła pani, Jola poprosiła ją, aby Antonio mógł zostać na zajęciach.

– Wszystko w porządku, Jolu – odrzekła pani i zwróciła się do Antonia – Witaj – powiedziała i pokazała gestem. Do dzieci zaś rzekła – Nauczymy się kilku prostych znaków migowych. Dzięki temu będziemy mogli porozumieć się z Antoniem i innymi osobami, które nie słyszą. Natałko, pomożesz mi?

Natałka bardzo chętnie pokazywała i wyjaśniała najprostsze zwroty. Przez cały dzień nie odstępowała Antonia, a on coraz lepiej czuł się wśród dzieci. Niektórzy nawet nauczyli się kilku znaków migowych, i natychmiast chcieli je wykorzystać w rozmowie z Antonio.

2. Rozmowa na temat problemów poruszonych w opowiadaniu: Dlaczego Joli było trudno porozumieć się z Antonio? Jak porozumiewają się osoby głuche lub niedosłyszające?
3. Odszukanie w różnych źródłach, jak wyglądają proste znaki języka migowego. Demonstracja kilku wybranych gestów (lub konkretnych liter) z języka migowego,
4. Próby porozumiewania się w języku migowym.
5. Zwrócenie uwagi na fakt, iż wśród nas są nie tylko osoby głuche, ale również niewidome, niepełnosprawne ruchowo.
6. Szukanie odpowiedzi na pytanie: Co to jest alfabet Braille’a?
7. Poznanie wyglądu kilku wybranych liter pisma punktowego (więcej ciekawych informacji na ten temat: http://www.braille.pl/images/alfabet_2.gif)
8. Próba wykonania przez dzieci prostego napisu z poznanych liter.
9. Monografia liczby 12.
10. Historia zegara, różne formy wskazywania i odmierzania czasu.
11. Posługiwanie się zegarem – 12 godzin.

12. Samoocena uczniów. Wypowiedzi uczniów na temat: jak oceniam swoją aktywność na dzisiejszych zajęciach?

Dzień piąty: Mój przyjaciel

Przebieg zajęć:

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat: O kim mówimy, że jest dobrym kolegą czy koleżanką? Jaki powinien być przyjaciel?
2. Dzieci wykonują portret przyjaciela w zeszycie. Mogą podpisać pracę wyrazem „Przyjaciel”.
3. Dokańczanie zdania: Dobry przyjaciel... poprzez głośne odczytanie treści zapisanej na wylosowanej karteczce, np.:
 - pomaga mi, jest dobry, lubi mnie, bawi się ze mną;
 - myśli o sobie, nikomu nie pomaga, gniewa się o cokolwiek;
 - pociesza mnie, pożycza mi wszystko, jest zawsze, gdy go potrzebuję; (R)Ocena prawdziwości lub fałszywości powstałej wypowiedzi.
4. Odczytywanie pełnych godzin na zegarze.
5. Planowanie wspólnych zajęć z kolegą lub koleżanką z ławki na popołudniowe godziny.
6. Zabawa ruchowa: Pociąg.

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Na sygnał pierwszy z rzędu startuje do pachołka, obiega go i wraca do swojego rzędu. Tam zabiera następną osobę i oboje trzymając się za ręce obiegają pachołek. Wracają ponownie do swojego rzędu, zabierają następnego dziecko i teraz już w trójkę, obiegają pachołek itd. Wygrywa rząd, który w całości trzymając się za ręce wróci na miejsce startu ustawiając się prawidłowo w rzędzie.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, zmiana koloru, wypełnianie: „Śmieszne, smutne i złe miny”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Zabawy w parach, np.: „Lusterko”, „Ważenie soli”, „Walka kogutów”.
2. Zabawa z piłką: dwa ognie.
3. Ćwiczenia przy drabinkach: wspinanie, zwisy. Bezpieczeństwo podczas ćwiczeń.

XXIII. Blok tematyczny: SŁAWNE KOBIETY

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ciekawymi zawodami wykonywanymi przez kobiety i mężczyzn;
- wprowadzenie litery H, h (na podstawie wyrazów podstawowych: Hania, herbata);
- wprowadzenie liczby 13;
- wyrabianie potrzeby kontaktu z literaturą i sztuką;
- kształtowanie szacunku do siebie i innych osób, bez względu na role pełnione w społeczeństwie.

Cele szczegółowe:**Uczeń:**

- wypowiada się na temat wysłuchanych wierszy, lektury i innych tekstów;
- ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych;
- stara się znaleźć rozwiązanie w trudnych sytuacjach (zmienić Cudaczka – Wyśmiewaczka);
- przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu;
- układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia;
- dobiera pary wyrazów oznaczających nazwę zawodu i czynność, którą ta osoba wykonuje;
- planuje organizację imprezy;
- wymienia i uzasadnia trudne zawody, w których pracują zarówno mężczyźni jak i kobiety;
- określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca;
- podaje znaczenie słowa „przyszłość”;
- wymienia nazwy zawodów, których osoby są celebrytami;
- waży przedmioty i produkty różnymi sposobami;
- wymienia produkty, które kupuje się na wagę;
- sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10;
- przelicza elementy w zakresie 13;
- rozwiązuje proste zadania tekstowe;
- odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.;
- naśladuje czynności wykonywane przez ludzi pracujących w różnych zawodach;
- wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne wykorzystując nowe techniki;
- docenia rangę każdego wykonywanego zawodu;
- aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów, udział w scenkach rodzajowych;
- praktyczne: praca uczniów, ważenie;
- metoda projektu.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze M. Konopnickiej, J. Kulmowej, M. Kownackiej, lektura „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracja do książki „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracje produktów kupowanych w sklepie, teksty czytane, karteczki z nazwami lub obrazkami osób pracujących w różnych zawodach, zdjęcia sławnych kobiet, pary wyrazów typu: odkrywcy – odkrywają, zagadki dotyczące zawodów sławnych kobiet, wiersz o mamie

Materiały i narzędzia:

wagi, liczmany, elementy do ozdabiania laurki dla mamy: koraliki, bibuła, cekiny, itp., gazety, mikrofon, komputer, magnetofon,

Dzień pierwszy: Lubimy czytać ich książki**Przebieg zajęć:**

1. Prezentacja, a następnie rozmowa z dziećmi na temat wysłuchanego wiersza M. Konopnickiej „Stefek Burczymucha”.
2. Humor w wierszu – próba określenia przez dzieci, co je najbardziej rozbawiło podczas słuchania wiersza.
3. Krótkie przedstawienie sylwetki M. Konopnickiej. Przypomnienie innych (wybranych) wierszy M. Konopnickiej, które napisała dla najmłodszych oraz wierszy znanych dzieciom jako piosenki: „Niezapominajki”, „Nasza zima zła”.
4. Wysłuchanie wierszy dla dzieci innych znanych autorek. Prezentacja portretów tych autorek (także M. Konopnickiej).
5. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela fragmentu książki Julii Duszyńskiej „Cudaczek Wyśmiewaczek”.
6. Rozmowa z dziećmi na temat:
 - Charakteru Cudaczka – Wyśmiewaczka oraz charakteru dziewczynki, u której przebywał.
 - Jaki był sposób, aby nieproszony gość nie mieszkał w warkoczach, czy innych miejscach u dzieci?
7. Wspólne wymyślanie sposobu, jak zmienić złośliwego skrzata.
8. Zabawa relaksacyjna w parach: „Nie słucham złośliwego skrzata”. Złośliwy skrzat, którym jest jedno dziecko z pary, wykonuje dowolne ruchy przed drugą osobą, szepce jej coś do ucha. Dziecko namawiane przez złośliwego skrzata nie słucha go i wykonuje krok do przodu, do tyłu lub w bok, aby odejść, uwolnić się od niego. Potem następuje zmiana ról.
9. Wykonanie rysunku na temat: jak wyobrażam sobie Cudaczka – Wyśmiewaczka.
10. Ważenie przedmiotów dowolnymi sposobami: wagą znajdującą się w Centrum Matematyczno – Logicznym, wagą wykonaną samodzielnie (np. zrobioną z wieszaka) w celu porównywania ciężaru. Układanie zadań tekstowych na ważenie.
11. Wyjście do sklepu i sprawdzenie, które produkty kupujemy na wagę. Oglądanie sposobu ważenia w sklepie.
12. Po powrocie ze sklepu dodatkowo odnajdywanie wśród obrazków prezentowanych przez nauczyciela produktów, które kupujemy na wagę.
13. Spotkanie z chłopcami w celu zaplanowania sposobu składania życzeń dziewczynkom oraz obchodów Dnia Kobiet w szkole.

Dzień drugi: Zawody kobiet – trudne ale ciekawe

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie litery „h, H” – herbata, Hania (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
2. Wysłuchanie tekstu:

Ciocia Hania zaprosiła mamę na herbatę. Było południe, więc grano hejnał w Krakowie. Nagle rozległ się huk. Spadły ubrania, dokoła bałagan.

– Ale harmider – zmartwiła się ciocia.

Wzięła telefon i wybrała numer do wujka. On pracuje w hurtowni materiałów na budowę.

– Heniek wypadł hak, napraw to – poprosiła wujka.
3. Wypowiedzi na tematy: Co to znaczy, „wykonywać trudne zadanie, trudną pracę”?
4. Wymienianie trudnych, rzadkich zawodów, w których pracują zarówno mężczyźni, jak też kobiety, np.: kosmonautka, policjantka, strażaczka, ratowniczką górską, operator dźwigu, koparki, budowlańca, itd. (nauczyciel wypisuje na karteczkach propozycje uczniów).
5. Praca w parach – losowanie karteczki z napisaną nazwą zawodu, ilustracją osoby pracującej w trudnym zawodzie lub symbolem takiego zawodu i uzasadnianie, dlaczego ten zawód jest trudny.
6. Wycięcie nazw zawodów – wycinanka 24, globalne odczytanie wyrazów. Wybór przez każde dziecko trzech trudnych i najciekawszych zawodów, wklejenie kartoników z ich nazwami do zeszytu.
7. Ćwiczenia ruchowe: na hasło nauczyciela uczniowie naśladują czynności charakterystyczne dla pracy w danym zawodzie, np.: malarza ściennego, murarza, akrobaty skaczącego na trampolinie itd.
8. Wyszukiwanie i podkreślanie w tekście wyrazów z literą „h”. Wyjaśnianie znaczenia trudnych wyrazów.
9. Pisanie ze słuchu zdania: Ciocia Hania zaprosiła mamę na herbatę. Samokontrola: sprawdzenie poprawności zapisu z tekstem.
10. Dyskusja na temat: Czy trudno jest „zmieniać teraźniejszość”? Co to znaczy?
11. Burza mózgów: Kto może zmienić przyszłość i w jaki sposób?
12. Zapisanie przez nauczyciela najważniejszych wniosków wypływających z wypowiedzi uczniów, np.: Zmieniają przyszłość: odkrywcy, naukowcy, wynalazcy.
13. Dobieranie w pary wyrazów wyciętych z wycinanki – wycinanka 25: odkrywcy – odkrywają, naukowcy – badają, wynalazcy – wynajdują. Wklejenie otrzymanych par wyrazów do zeszytu.
14. Sprawne wykonywanie działań dodawania i odejmowania w zakresie 10 (z wykorzystaniem tabelki, grafów, słoneczek i drzewek).
15. Ćwiczenia rachunkowe: dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.
16. Wyszukiwanie w Internecie doniesień, na temat dokonanych i prowadzonych w ostatnim okresie czasu odkryć, badań i wynalazków. (R)
17. Wyszukiwanie w Internecie z pomocą nauczyciela informacji na temat udziału kobiet w tych odkryciach, badaniach i wynalazkach. (R)

Dzień trzeci: Sławne kobiety, które znamy

Przebieg zajęć:

- Oglądanie zdjęć sławnych kobiet: piosenkarek, aktorek, pisarek, sportsmenek, kosmonautek, dziennikarek, itd.).
- Próba rozpoznawania, kim są te kobiety (ich imion i nazwisk) oraz w jakich zawodach pracują.
- Wypowiedzi dzieci na temat: Kto chciałby w przyszłości wykonywać któryś z prezentowanych dzisiaj zawodów?
- Wykonanie lub wybranie z Centrum Artystycznego rekwizytów do odgrywania scenek typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki, lot po orbicie okołozemskiej itd.
- Praca w grupach: Przygotowanie do odegrania scenek rodzajowych: przydział ról, projektowanie strojów, dobór rekwizytów, instrumentów perkusyjnych, efektów dźwiękowych.
- Odgrywanie przez poszczególne grupy scenek rodzajowych.
- Odgadywanie zagadek dotyczących zawodów wykonywanych przez sławne kobiety, np.: (autor: A. Taradyś)

<p><i>Nikt na śniegu jej nie dogoni</i> <i>Nawet wiatr, który pędzi jak szalony.</i> <i>Narty jak błyskawica ma ta dziewczyna.</i> <i>Czy wiecie kto to?</i></p> <p><i>Pracuje w każdym zawodzie</i> <i>A może tylko udaje.</i> <i>Przekazuje nam wiadomości</i> <i>To pani</i></p>	<p><i>Najbardziej lubię, gdy na estradzie</i> <i>Czas nam umiła swoim głosem.</i> <i>Ale i w telewizji z teledysku</i> <i>Lubię jej słuchać czasem.</i></p> <p><i>Trzyma w ręku mikrofon</i> <i>Lecz to nie piosenkarka</i> <i>Umie być panią na budowie.</i> <i>Albo królowną z bajek.</i></p>
---	---
- Rozkład liczb na trzy składniki. Wykorzystanie liczmanów. (U)
- Rozwiązywanie zadań tekstowych.
- Porównywanie liczb oraz wykonanych działań.
- Proponowane piosenki do wspólnego śpiewania: „Och, mamó, kiedy dorosnę”, „Walczyk dla mamy”, „Spełniają się marzenia” (sł. M. Druzgała, muz. R. Janson).

Dzień czwarty: Kim jest moja mama

Przebieg zajęć:

- Wysłuchanie wiersza: „Kto tak potrafi jak ona?” A. Taradyś

Czasem jak dietetyk
Szuka, co jest zdrowe.
Sprawdza niezbadane
Fakty naukowe.

Dobrze liczyć umie.
Dobrze też gotuje.

Jest hydraulikiem
I pięknie maluje.
Zna się na muzyce.
Wiersze czyta w skryciu.

*Wie co to są całki,
 Jest też dobra w szyciu.*

*Wie, gdzie Krym i Rzym,
 I gdzie Moskwa leży.
 Wszystko wie, zapytaj,
 Jeśli mi nie wierzysz.*

*Wszystko zaplanować
 Umie sobie sama.
 Wiecie kto to taki?
 To jest moja ...mama!*

2. Spontaniczne wypowiedzi dzieci na temat tego, co potrafi mama przedstawiona w wierszu, jakie zawody mogłaby wykonywać?
3. Co potrafi każda mama? – Dzieci siedzą na obwodzie koła. Nauczyciel toczy piłkę do kolejnych dzieci, rozpoczynając zdanie: Mama potrafi ... Dziecko, do którego rąk trafi piłka kończy zdanie.
4. Wypowiedzi dzieci na temat: Na czym polega praca mojej mamy? – bez wymieniania nazwy zawodu. Na podstawie informacji zawartych w wypowiedzi danego dziecka pozostali uczniowie próbują wywnioskować i odgadnąć, jaki to zawód.
5. Ruchowe zagadki naśladujące czynności: Jedno z dzieci staje przed pozostałymi i pokazuje dowolną czynność. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie co przedstawia kolega lub koleżanka, może zadawać następną ruchową zagadkę.
6. Praca plastyczna: „Mama w pracy” – rysunek kredkami świecowymi. Nadanie pracy tytułu i zapisanie go.
7. Wykonanie przestrzennej laurki dla mamy z okazji Dnia Kobiet. Elementy do naklejania to koraliki, bibuła, cekiny, itd.
8. Gromadzenie słownictwa wokół tematu: Czego możemy/należy życzyć mamie i innym kobietom w dniu ich święta?:
 - np.: *zdrowia, mało kłopotów, wiele...* (tu można zastosować rysunki: miłości, słońca, uśmiechów);
 - *dużo szczęścia, radości;* (R)
9. Próba samodzielnego ułożenia życzeń w formie zdania z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa. Zdanie może rozpoczynać się od wyrazu: *Miej*
10. Zapisanie przez nauczyciela życzeń na tablicy. Chętni uczniowie przepisują je na laurkę. (U)

Dzień piąty: Kim będę, gdy dorosnę?

Przebieg zajęć:

1. Złożenie przez chłopców życzeń dziewczynkom.
2. Wysłuchanie wiersza J. Tuwima „Wszyscy dla wszystkich”

*Murarz domy buduje,
 Krawiec szyje ubrania,
 Ale gdzieżby co uszył,
 Gdyby nie miał mieszkania?*

*A i murarz by przecie
 Na robotę nie ruszył,*

*Gdyby krawiec mu spodni
I fartucha nie uszył.*

*Piekarz musi mieć buty,
Więc do szewca iść trzeba,
No, a gdyby nie piekarz,
Toby szewc nie miał chleba.*

*Tak dla wspólnej korzyści
I dla dobra wspólnego
Wszyscy muszą pracować,
Mój maleńki kolego.*

3. Rozmowa na temat wiersza: Dlaczego należy pracować?
4. Zawieszenie na „tablicy z zawodami” zdjęć i ilustracji z wybranymi indywidualnie przez każde dziecko trudnymi i ciekawymi zawodami, jakie wykonują kobiety i mężczyźni. Uzasadnianie wyboru.
5. Wypowiedzi na temat: Jakie zawody wykonują kobiety pracujące w naszej szkole?
6. Wykonanie laurek dla kobiet pracujących w szkole oraz dla kobiet w rodzinie dziecka.
7. Wprowadzenie liczby 13. Przeliczanie elementów w zakresie 20.
8. Rozdanie laurek paniom pracującym w szkole.
9. Zorganizowanie wspólnych obchodów Dnia Kobiet przez uczniów klas I-III (dla chłopców i dziewczynek):
 - 1) Wiosenna rewia mody: prezentacja fantazyjnych strojów (przez chłopców również!).
 - 2) Recytacja wybranych wierszy – mogą być to utwory ułożone samodzielnie przez dzieci.
 - 3) Konkurs piosenki.
 - 4) „Tańce – wygibańce” – konkurs tańca na gazecie, którą należy składać w miarę upływu czasu.
 - 5) Kabaret: prezentacja żartów i skeczy.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie informacji na temat udziału kobiet w odkryciach, badaniach i wynalazkach.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Bieg z ustawionymi przeszkodami na sali gimnastycznej. Bezpieczeństwo gier i zabaw.
2. Kozłowanie piłką.
3. Tańce w rytm szybkiej muzyki.

XXIV. Blok tematyczny: PRZEDWIOŚNIE

Cele ogólne:

- kształtowanie wrażliwości estetycznej, rozszerzanie zasobu słownictwa poprzez kontakt z dziełami literackimi;
- wprowadzenie litery ś, Ś (na podstawie wyrazu podstawowego śnieg) oraz ń, Ń (na podstawie wyrazów: zieleń, słońce);

- wprowadzenie liczby 14, rozwijanie techniki sprawnego rachowania;
- budzenie zaciekawienia otaczającym środowiskiem i zachodzącymi w nim zmianami;
- wdrażanie do ochrony środowiska i jego zasobów.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- układa i pisze wyrazy i zadania z poznanymi literami;
- czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami;
- układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej;
- wyjaśnia pojęcie „przedwiośnie”;
- wypowiada się na temat zmian zachodzących w okresie przedwiośnia;
- sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody;
- wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 14;
- rozwiązuje zadania tekstowe;
- układa proste zadania tekstowe;
- zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej;
- mierzy odległość dowolnymi sposobami;
- wykonuje proste eksperymenty i ich obserwacje;
- zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku;
- wymienia nazwy wiosennych warzyw – nowalijek;
- właściwie używa narzędzi podczas wykonywania kanapek z nowalijkami;
- wypowiada się na temat szkodliwości wypalania traw;
- segreguje odpady;
- wymienia czynności porządkowe wykonywane wiosną na dworze;
- wymienia części odkurzacza;
- posługuje się odkuraczem podczas sprzątania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odmierzanie, kreślenie;
- metody aktywizujące: eksperymenty.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze: M. Terlikowskiej „Przedwiośnie”, M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, teksty czytanek, podręcznik, wycinanka, rozsypanka literowa wyrazów zawierających głoskę „ś”, karta obserwacji przyrody.

Materiały i narzędzia :

wata, plastelina, gałeczki, nasiona rzeżuchy, fasoli, cebule, 4 doniczki, 3 podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki, noże, deska do krojenia, talerz, ściierka, fartuszek, czepek na głowę, pokrojony chleb, masło, pokrojona wędlina, nowalijki, worki do segregacji śmieci, notatnik, miarka, lupa, lornetka.

Dzień pierwszy: Co się zmienia w przyrodzie?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza „ Przedwiośnie „ M. Terlikowskiej

*Szczerniały dachy i pola,
na drodze – błoto do kolan.
Gołębie gruchają dziś głośniej:
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!*

*I wróble ćwierkają inaczej,
i wrona inaczej dziś kracze.
I bałwan się skurczył od rana,
że... prawie już nie ma bałwana!
Nos tylko mu sterczy żałośnie...
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!*

*Przebiega kot przez podwórze,
ostrożnie omija kałuże:
–Brrr! Wszędzie woda i woda,
to nie dla kota pogoda!
Jest mokro. Jest szaro. Nieznośnie.
Przedwiośnie..
Wiadomo, przedwiośnie!*

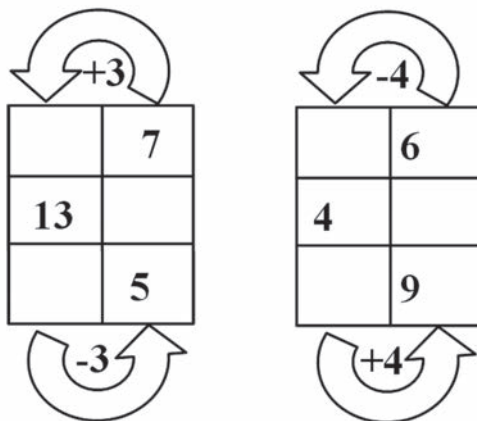
*A wiosna, gdzie się podziewa?
Za jakie skryła je drzewa?
W leszczynach się chowa czy klonach,
słoneczna, promienna, zielona?
Na razie są tylko bazy.
I kotki na wierzbie – na razie...*

*A potem już może za tydzień,
na stałe się wiosna rozgości.
Widzicie? Już idzie! Już idzie,
bo pąki pękają z radości!*

2. Rozmowa na podstawie wiersza i obserwacji dzieci: Jak rozumieją pojęcie: przedwiośnie? Jakie zmiany w przyrodzie udało im się zaobserwować?
3. Wysłuchanie tekstu:

Zośka odrobiła lekcje i ma wolne. Zadowolona z siebie ubrała ciepłą kurtkę i wyszła na dwór.

 - Nie ma śniegu – zawołała do mamy. – Nie ma i ślizgawki, tam trawa rośnie.
 - Zrobiło się ciepło, więc śnieg ginie. Ale ty nie ubrałaś nic na głowę! – upomniała mama Zośkę.
 - Zaraz wracam, pobawię się tylko na tym śniegu, co został pod śliwą koło furtki – zawołała Zośka i pobiegła.
4. Porównanie obserwacji dzieci ze zmianami, które zaobserwowała Zośka.
5. Wprowadzenie litery „ś, Ś” – śnieg, Zośka (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
6. Układanie wyrazów z rozsypanki literowej:
 - przepisywanie wyrazów zawierających głoskę „ś”,
 - przepisywanie ze wzoru napisanego przez nauczyciela na tablicy. (U)
7. Ćwiczenia ruchowe.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu:
 - Zośka zrobiła 13 kul ze śniegu. W nocy 3 stopiły się. Ile kul ze śniegu zostało Zośce?
 - Kacper widział na jednym drzewie 11 gniazd, które zrobiły gawrony, a na drugim 2. Ile to razem gniazd?
9. Wykonywanie działań w tabelkach, np.: (załącznik 6)

10. „Wiosenne baze” – praca plastyczna, technika łączenia waty i plasteliny na gałązce.

Dzień drugi: Wiosenne eksperymenty

Przebieg zajęć:

1. Odmierzanie wody różnymi miarkami, kubkiem i miarką litrową.
2. Eksperymenty z wodą:
 - 1) Woda przyjmuje kształt naczynia w którym się znajduje.
 - 2) Co pływa, co tonie?
 - 3) Co rozpuszcza się w wodzie? (potrzebny cukier, sól, mąka, kawa, pieprz, gaza)
3. Inne eksperymenty:

- Co najdłużej utrzyma się w powietrzu? (w tym eksperymencie istotne jest aby dzieci odkryły, że o tym co najdłużej utrzyma się w powietrzu decyduje nie tylko rodzaj materiału, ale również kształt).
4. Rozmowa z dziećmi na temat: Co jest potrzebne, aby rośliny rosły?
 5. Próby odpowiedzi na pytanie: Co się stanie, gdy zabraknie roślinom wody, ziemi i światła?
 6. Przygotowanie ziemi, nasion rzeżuchy i fasoli, cebulek. Potrzebne również będą: trzy podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki i cztery doniczki do siania i wysadzania roślin:
 - 1) doniczka I – rzeżucha: obserwacja tempa wzrostu i wyglądu rośliny;
 - 2) doniczka II – fasola: obserwacja tempa wzrostu
 - 3) doniczka III – posadzenie cebuli na szczypior

Podlewanie dwa razy w tygodniu lub według potrzeb.
 7. Posianie rzeżuchy w trzech podstawkach na kawałku gazy:
 - 1) podstawka I – podlewanie obfite przez cały okres wzrastania roślin
 - 2) podstawka II – podlewanie obfite do chwili wykiełkowania nasion, później zaprzestanie podlewania
 - 3) podstawka III – podlewanie obfite; w chwili wykiełkowania nasion – przykrycie pustą doniczką;
 8. Wyłożenie nasion fasoli na gazie zawiązanej na dwóch szklanych pojemnikach z wodą.
 9. Założenie dziennika obserwacji (załącznik 3).
 10. Wpisanie w dzienniku daty początku obserwacji. Podlewanie i wpisy z obserwacji prowadzą dyżurni.
 11. Przeliczanie elementów w zakresie 20 i więcej – np.: liczba wierszy w tabeli w dzienniku obserwacji, daty.

Dzień trzeci: Co z tą wiosną?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, a następnie rozmowa i próba znalezienia odpowiedzi na pytania: Co zrobić, aby latem mieć taki piękny bukiet? Jakie działania towarzyszą sianiu i sadzeniu?

W naszym ogródeczku

Są tam śliczne kwiaty:

Czerwone różyczki

I modre bławaty.

Po sto listków w róży,

A po pięć w bławacie;

Ułożę wiązankę

I zaniosę tacie.

A tata się spyta:

„Gdzie te kwiaty rosą?”

„W naszym ogródeczku,

Gdziem je siała wiosną”.

2. Wyjście na podwórko szkolne w celu sprawdzenia, gdzie można wygospodarować miejsce i założyć ogródek.
3. Mierzenie długości i szerokości wolnej powierzchni różnymi sposobami: kroki, miarka, sznurek.

4. Praca plastyczna z elementami planowania, rozmieszczania: Planowanie wymiarów i kształtu szkolnego ogródka (lub domowego), planowanie gatunków kwiatów (ich wysokości i kolorów) jakie mają zostać posadzone/zasiane w ogródku, w celu ewentualnego zakupu konkretnych nasion, bulw i cebul.
5. Wprowadzenie litery „ń, Ń” – zieleń, słońce (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
6. Wysłuchanie tekstu:

Karol ma miejsce na końcu klasy, w ławce pod oknem. Obserwuje podwórko: słońce ładnie świeci, śniegu tylko odrobina.

– *Tylko wiatr harcuje wśród gałęzi. On ma tam tańce? – myśli Karol*

– *Niedługo te gałęzie okryje piękna zieleń – Iwona spogląda za okno. – Lubię wiosnę.*

– *A na zieleńcu posiejemy sałatę i rzodkiewkę – dodaje Karol. (R)*
7. Rozmowa i poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Co jeszcze sieje się wiosną w ogrodzie? Po co siejemy lub sadzimy warzywa? Jakie świeże wiosenne warzywa można zjeść już teraz? Jak nazywamy takie warzywa?
8. Zapisanie zdania z pamięci: Lubimy wiosenną zieleń i smakowite nowalijki. (R) lub Lubimy wiosenną zieleń. (U)
9. Wykonanie kanapek z nowalijkami.
10. Układanie zadań tekstowych do rysunków.
11. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
12. Zaznaczanie rozwiązań na osi liczbowej.

Dzień czwarty: Wiosenne porządki

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat: Jak wygląda nasze otoczenie (wokół szkoły, parki, skwery, trawniki) gdy stopnieją już resztki śniegu? Odwołanie się do obserwacji i doświadczeń dzieci.
2. Pokaz worków na śmieci oraz takich, które służą do segregacji śmieci. Postawienie uczniom pytania: Do czego służą takie worki?
3. Łączenie („segregowanie”) na ilustracji śmieci (odpadów) z odpowiednimi workami – wycinanka 30.
4. Łączenie miejsca z narzędziami do wykonywania różnych prac, które są w tych miejscach wykorzystywane. Podpisanie czynności jakie wykonuje się wykorzystując konkretne narzędzia.
5. Próba odpowiedzi na pytanie: Dlaczego podczas wykonywania porządków na łące, nie należy wypalać traw?
6. Sformułowanie treści zakazu na tablicę informacyjną: Obowiązuje bezwzględny zakaz wypalania traw! Giną owady i inne zwierzęta żyjące w ziemi!
7. Wykonanie tablicy informującej o zakazie wypalania traw. Potrzebne materiały: tektura, kolorowy papier, kredki, farby, klej. Napisanie na tablicach hasła oraz narysowanie obrazków lub naklejenie ilustracji owadów i zwierząt, które giną podczas wypalania traw.
8. Zaplanowanie wiosennych porządków w klasie:
 - 1) Porządki w kącikach zainteresowań.
 - 2) Przesadzanie i szczepienie roślin.
 - 3) Porządki w tornistrach.
 - 4) Odkurzanie.

9. Podział uczniów na grupy, przydzielenie zadań, wykonanie zaplanowanych w klasie prac.
10. Segregowanie śmieci.
11. Pokaz działania odkurzacza. Odkurzanie dywanu w klasie.
12. Monografia liczby 14.

Dzień piąty: Szukamy śladów zbliżającej się wiosny

Przebieg zajęć:

1. Przygotowanie się do wyjścia w teren:
 - 1) Określenie celu wyjścia: Szukanie śladów wiosny.
 - 2) Przygotowanie karty obserwacji przyrody: drzew i innych roślin, obserwacja pąków na drzewach i krzewach, mierzenie długości pąków na wybranym drzewie, obserwacja zmian w zachowaniach zwierząt, ludzi, stan pogody – załącznik 4.
 - 3) Omówienie sposobów zanotowania obserwacji: pisanie lub rysowanie.
 - 4) Przygotowanie przyborów i przyrządów do obserwacji: notatnik, miarka, lupa, lornetka.
2. Wyjście i spacer po najbliższym otoczeniu szkoły.
3. Powrót do szkoły i sporządzenie dokładnych notatek w karcie obserwacji.
4. Sprawdzenie przez nauczyciela, kto zaobserwował najwięcej zmian i kto wykonał najstaranniejsze notatki.
5. Zapisanie tematu: Ślady wiosny.
6. Przeanalizowanie wszystkich obserwacji i podsumowanie ich. Wspólne ułożenie zdań, np.:
 - 1) Pąki pękają i rosną.
 - 2) Ptaki radośnie śpiewają.
 - 3) Jest mało śniegu.
7. Sporządzenie rysunków dotyczących wspólnych wniosków i podpisanie ich ułożonymi zdaniami.
8. Zagadki matematyczne przygotowane przez nauczyciela i dzieci.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie rysunków, informacji związanych ze szkodliwością wypalania traw wiosną.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Rzut do celu: woreczek, piłeczka.
2. Ćwiczenia równoważne z wykorzystaniem ławeczki.
3. Marsz w terenie związany z pokonywaniem przeszkód. Dobór odpowiedniego ubioru oraz przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

XXV. Blok tematyczny: NADCHODZI WIOSNA

Cele ogólne:

- kształcenie umiejętności odczytywania i praktycznego zastosowania prostych wykresów;

- wdrażanie do umiejętnego obserwowania zjawisk atmosferycznych, dostrzegania dobrych i złych skutków oddziaływania wybranych czynników atmosferycznych;
- wzbogacenie czynnego słownika dzieci o określenia opisujące pogodę;
- wprowadzenie liczby 15;
- kształtowanie postawy twórczego odbioru literatury;
- doskonalenie umiejętności korzystania przez uczniów z różnych form wyrazu.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wypowiada się na temat wysłuchanych tekstów oraz obejrzanych obrazów, ilustracji;
- wyszukuje w tekście wyrazy z podanymi literami;
- wypowiada się na temat piękna utworów literackich;
- ilustruje ruchem słuchane utwory literackie;
- przewiduje skutki nieodpowiedniego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń;
- odtwarza z pamięci wiersz o wiośnie;
- analizuje dane zawarte w kalendarzu pogody;
- wprowadza dane z kalendarza na wykres;
- przelicza elementy w zakresie 15 do przodu i wstyk;
- odczytuje wskazania temperatury na termometrach;
- wyjaśnia pojęcie „wiatr”;
- wymienia rodzaje wiatru;
- wylicza pozytywne znaczenie wiatru;
- wypowiada się na temat zagrożeń ze strony silnego wiatru;
- wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem;
- wypowiada się na temat znaczenia deszczu;
- śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego;
- wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją;
- rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu;
- naśladuje odgłosy otoczenia.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, badawcza, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, obserwacje, odmierzanie, kreślenie;
- metody aktywizujące: burza mózgów.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie;

- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

kalendarz pogody, wykres stanu pogody na przełomie lutego i marca, logogryf, ilustracje dotyczące pożytecznego znaczenia wiatru: łany zboża, żaglówka, wiatrak, latawiec; zdjęcia ukazujące niszczycielską siłę wiatru, wiersze J. Kulmowej „Kiedy pada”, „Wiatr północny”, „Kotki Marcowe”, „Zimno – ciepło” oraz „W marcu” Ireny Suchorzewskiej, „Wiosna idzie!” Ewy Szelburg-Zarembiny, „Powitanie wiosny” – M. Konopnickiej, termometr zaokienny.

Materiały i narzędzia:

papier, patyczek, mały gwóźdź, plastelina, słoma, bibuła, komputer, magnetofon.

Dzień pierwszy: Obserwujemy pogodę

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie opowiadania „Pewnego marcowego dnia..” A. Taradys:

Bartek od rana miał wspaniały humor. Miło popatrzeć, jak na dworze świeci słońeczko i tylko lekki mróz ściga przydrożne kałuże. Śniegu nie ma już prawie wcale, więc założył sportowe buty, które znalazł w szafce.

– Bartek załóż kalosze! – przestrzegła mama. – Zapowiadali na dzisiaj pluchę. I parasola nie zapomnij! Ale Bartka już nie było. Nie usłyszał więc ostrzeżeń mamy.

2. Wyjaśnienie słowa: plucha. Przewidywanie dalszego ciągu wydarzeń: Jak myślicie, co się działo dalej, co mogło przydarzyć się Bartkowi?

3. Wysłuchanie dalszej części opowiadania:

W szkole dzień jakoś tak długo się ciągnął. Nawet chłopcy nie mieli ochoty na zabawę. Każdy był jakoś dziwnie osowiały. Na dworze ciężkie chmury zaczęły przykrywać niebo. Bartek wyszedł ze szkoły, gdy pierwsze krople deszczu spadły na ziemię.

– Na pewno zdążę dojść do domu, nie będę dzwonił po mamę – pomyślał i nie zwrócił uwagi, że ciemna chmura była tuż za nim i zbliżała się szybko.

Nagle zimny deszcz zaczął go ciąć po twarzy, a ciężki śnieg kleił się do oczu i ubrania. Bez parasola ubranie szybko przemokło. Chciał biec, ale nawet iść było trudno w taką szarugę. Doszedł do domu cały przemoczony i zziębnięty.

4. Rozmowa na temat: Jakie mogły być skutki przygody Bartka? Jak mógł temu zapobiec?
5. Łączenie obrazków przedstawiających elementy pogody z pierwszą sylabą wyrazu będącego nazwą tego elementu.
6. Dzielenie wyrazów na sylaby. Globalne czytanie wyrazów.
7. Sprawdzenie i analiza kalendarzy pogody:
 - 1) Jakie zmiany zachodziły w pogodzie?
 - 2) Od kiedy dało się zauważyć zmiany?
8. Przeliczenie i wpisanie na wykresie (załącznik 5):

- 1) Ile dni padał śnieg?
- 2) Ile dni padał deszcz?
- 3) Ile było dni słonecznych?
- 4) Ile było dni zachmurzonych bez opadów?
9. Porównywanie danych na wykresie.
10. Wyjście przed budynek szkoły, aby zmierzyć cień. Zaznaczenie długości cienia wybranego obiektu lub osoby. Porównanie z poprzednimi pomiarami.
11. Odpowiedzi na pytania: Co to oznacza, że cień jest krótszy? Jaki ma to wpływ na pogodę?
12. Odczytanie temperatury na termometrze zaokiennym. Porównanie z temperaturą mierzoną miesiąc wcześniej.
13. Czytanie wskazań termometrów.
14. Porównywanie temperatury wskazanej na termometrach.

Dzień drugi: Ach, ten wiatr!

Przebieg zajęć:

1. Rozwiązanie logogryfu, którego hasłem jest: WIATR

Ptaka, który wiosną tak śpiewa, jakby wysoko w błękicie dźwięczał dzwonek.	S	K	O	W	R	O	N	E	K
Przyjdzie do nas za kilka dni i będzie coraz cieplej.			W	I	O	S	N	A	
Gdy urosnie, to będzie zielono wszędzie.		T	R	A	W	A			
Przystroją kolorami ogrody i lasom dadzą urody.	K	W	I	A	T	Y			
Nie las, a jest w nim dużo drzew.		P	A	R	K				

2. Rozmowa na temat: Co to jest wiatr? Jakie rodzaje wiatru znają dzieci?

Wysłuchanie wiersza „Ach, ten wiatr!” A. Taradyś i poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: O jakich rodzajach wiatru mówi ten wiersz?

*Poruszył delikatnie gałązkami
Zatrzymał się przy nas na chwilę
Chciał latawcem się bawić
Wierzbie splatać warkocz
Lecz popatrzył jak tańczą motyle.*

*Później zagrał na flecie w kominie
Skradł jabłoni kwiaty, gdzieś rzucił
Ptakom skrzydła poplątał
Trochę deszczu nam przywiął*

*Ucichł chwilę, ale zaraz powrócił.
I już nie był jak dziecko maleńkie
Nie pomagał mknąć po jeziorze
Groźne fale wzbil w górę
Tysiąc koni zaprzęgął
I odleciał tumanem nad morze.*

3. Oglądanie zdjęć: łany zboża, żaglówka, wiatrak, latawiec. Rozmowa na temat pożytecznego znaczenia wiatru.
4. Określanie przez dzieci jednym wyrazem (nazwą) czynności wykonywanej przez wiatr: Co robi wiatr z łanami zbóż? Co robi ze skrzydłami wiatraka? Co robi z latawcem? Jak pomaga żaglówce?
5. Ustne uzupełnienie zdań podawanymi wcześniej wyrazami, a następnie wpisanie tych wyrazów we właściwe miejsca:
 - 1) Wiatr (zapyła), (kręci) wiatrak, (unosz) w górę latawiec.
(zapyła) (kręci) (unosz)
 - 2) Wiatr, wiatrak, w górę latawiec. (U)
 - 3) Wiatr, wiatrak, w górę latawiec, w żagle. (R)
6. Ćwiczenia oddechowe: „Dmuchiwanie piórka” oraz „Naśladowanie wiatru”.
Ćwiczenia ruchowe: pozycja w lekkim rozkroku, nie można odrywać nóg od podłogi. Na hasło nauczyciela 1) bryza – dzieci poruszają się delikatnie 2) huragan – poruszają się we wszystkie strony 3) cisza – zatrzymują się i przykucają.
7. O wietrze można pisać pięknie. Przykładem tego jest wiersz „Wiatr północny” Joanny Kulmowej:

<p><i>Wieje wiatr zimny, porywisty od północy na południe i zachód. Wypisuje do ptaków listy alfabetem wiosennych zapachów. Zapachami rozmokłej łąki – Żeby to przeczytały skowronki. Zapachami nadrzecznych traw – Żeby gęsi wróciły nad staw. Zapachami pąków nabrzmiatych – Żeby szpaki i słowiki przyleciały. Zapachami nagranych dachów. Zapachami mokrego piachu. I roztopów na drogach.</i></p>	<p><i>I błota. I próchnicy rozmytej deszczem. I wilgotnych porostów na płotach. I zieleni, której nie ma jeszcze. I owadów. I zbudzonych żab. I sosen. A nie wierzysz – to wybiegnij pod wiatr i powąchaj pismo nosem.</i></p>
--	--
8. Wypowiedzi dzieci na temat: Jakie zagrożenia niesie wiatr?
9. Oglądanie zdjęć ukazujących niszczycielską siłę wiatru (niezbyt drastycznych).
10. Omówienie sposobów zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem:
 - 1) Najlepiej pozostać w domu, pozamykać okna i drzwi.
 - 2) Ukryć się w pomieszczeniu położonym najniżej, najlepiej bez okien lub z dala od okna.
 - 3) Wyłączyć urządzenia elektryczne i gazowe.
 - 4) Na zewnątrz – najlepiej przebywać z dala od drzew, słupów.
 - 5) Poszukać schronienia w wąwozie, zagłębieniu, jaskini.
11. Przypomnienie sposobu powiadamiania w sytuacji zagrożenia.
12. Wykonanie wiatraczka: potrzebne materiały: wycinanka 31, patyczek, mały gwóźdź, plastelina.
13. Monografia liczby 15.

Dzień trzeci: Wciąż pada i pada

Przebieg zajęć:

1. Odpowiedzi na pytanie: Kto lubi deszcz? (dzieci mogą mówić o sobie, ale też o zwierzętach i roślinach)
2. Wysłuchanie wiersza J. Kulmowej „Kiedy pada” i rozmowa na temat: Dlaczego osoba występująca w wierszu lubi deszcz? Jak poznać, czy to jest dziewczynka, czy chłopiec? Kto z was bawił się kiedyś na dworze po deszczu?

*A kiedy pada i pada,
ogromnie jestem rada.*

*A niech spadnie ulewa,
Niech roztańczą się drzewa,*

*I kalosze wkładam bardzo duże,
Żeby włązić w największe kałuże.*

*To pofrunę nad lasem, nad polem,
pod czerwonym, ulubionym*

*Żeby mącić, miesić błoto rozprysnięte
I być kaczką albo okrętem.*

parasolem.

3. Rozmowa na temat: Po co potrzebny jest deszcz?, np.:
 - Zasila zbiorniki wodne.
 - Roślinom do życia.
 - Zwierzętom do życia.
 - Splukuje kurz, po deszczu robi się czyściej, itd.
4. Przypomnienie czynności, które będzie wykonywała dziewczynka podczas deszczu: będzie: włązić, mącić, miesić.
5. Wypowiedzi na temat: Co jeszcze można robić podczas deszczu? (np.: puszczać – statki, nabierać – wodę..., chlapać się, moknąć, bawić się – parasolem).
6. Zabawa ruchowa: Co można robić podczas deszczu? – dzieci wykonują polecenia nauczyciela, np.: skakać po kałużach (rozłożone szarfy), chlapać się w kałuży – tupanie w szarfie, tańczyć z parasolem, itd. lub zabawa „Powódź” – dzieci bawią się, spacerują po sali. Na hasło „powódź” szybko wskakują, wchodzą na miejsca wyżej położone, np. taboret, krzeselko, stolik.
7. Wprowadzenie litery „ć, Ć” – ćma, latać (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
8. Wysłuchanie przez dzieci tekstu prezentowanego przez nauczyciela:

*Pewna ćma się słońca bała,
więc nocą latać musiała.
Latała po ciemku do świecy,
by tak jak ona świecić.
Nie leć, tam jest gorąco,
lepiej fruwać gdy słońko.
Lepiej, gdy pada latać,
wtedy możesz się tylko zachlapać.*
9. Wyszukanie w tekście wyrazów z literą „ć”. Zwrócenie uwagi na różny sposób zmiękczenia: ć – ci.
10. Ćwiczenia rachunkowe w zakresie 15: uzupełnianie brakującej liczby, typu $5 + \square = 9$, $15 - \square = 10$
11. Dodawanie i odejmowanie z wykorzystaniem grafów, drzewek, słoneczek.
12. Nauka i wspólne wykonywanie piosenki, np.: lub „To marcowi zima w głowie...” (sł. A. Galica, muz. T. Pabisiak)
13. Rysowanie na kartonach różnych kropli deszczu – praca w grupach.

Dzień czwarty: W marcu może być pięknie

Przebieg zajęć:

1. Szukamy kolorów w marcu: Kto za oknem znajdzie kolory? Co kolorowego może być w marcu?
2. Dzieci wyglądają przez okno szukając kolorów, ale nie mówią głośno o swoich spostrzeżeniach.
3. Kończenie zdania: Czerwony (a) jest Zielony (a) jest Żółty (a) jest..., itd.
4. Jakie kolory ukryły się w wierszu „W marcu” Ireny Suchorzewskiej?:

*Raz śnieg pada,
a raz deszczyk.*

*Na jeziorze
lód już trzeszczy.*

*Błękit nieba
lśni w kałuży,
bałwan w słońcu
oczy mruży.*

*– Koniec zimy. Przerwa.
Dzwonek.
– To nie dzwonek,
to skowronek!*

5. Wysłuchanie wierszy J. Kulmowej oraz rozmowa na temat: *Jakie kolory są w tych wierszach? Co jeszcze – oprócz kolorów – spodobało wam się w tych wierszach?* Inscenizowanie przez dzieci ruchem (z użyciem rekwizytów) treści wierszy czytanych przez nauczyciela:

(gałązki z baziami)

Kotki Marcowe Joanna Kulmowa

*Na wierzbie
nad samym rowem –
srebrne kotki marcowe.*

*Na deszczu i na słońcu
srebrnieją im futra kocie.*

*Plucha
i zawierucha.*

*Nie ma mamy,
co wylże brzuch do sucha.*

*Ale kotki marcowe nie piszczą,
huśtają się na gałązkach.*

Mruczą:

– Nareszcie wiosna!

I sierść mają coraz bardziej srebrzystą.

(ilustracje: słońca, chmurki, deszczu, pajęczyny, trawy)

Zimno – ciepło Joanna Kulmowa

Chmurki to przyjdą.

To uciekną.

Bawi się marzec w zimno – ciepło.

Zamrugął słońcem.

Chlapnął deszczem.

O! Ciepło! Ciepłej! Szukaj jeszcze!

Deszcz pajęczynę cienką rozsnął i kapie jakby ze stu nosów.

Patrz:

Tutaj trawa już wyrosła.

Ciepło – gorąco – wkrótce wiosna.

6. Kolory marca: Wykonanie małych rysunków lub namalowanie plam i podpisanie kolorami, np.:
 - zielona (trawa), niebieskie (niebo), biały (śnieg, kwiaty), brązowe (drzewo);
 - czerwony (dom, dach). (R)

7. Przeliczanie elementów w zakresie 15 do przodu i wstecz.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych na ubywanie i przybywanie typu:
 - We wtorek na łąkę przyleciało 11 bocianów, w środę jeszcze 4. Ile bocianów jest teraz na łące?
 - Ania w drodze do szkoły widziała 14 kaczek pływających po stawie. Gdy wracała, było już tylko 11. Ile kaczek odleciało w inne miejsce?
 - Dzieci z klasy I „a” ulepiły pod szkołą 14 śniegowych kul. Przez noc 2 się stopiły. Ile teraz kul śniegowych jest jeszcze pod szkołą?
9. Wsłuchanie się w marcowe dźwięki: W marcu możemy usłyszeć marcową muzykę. Jakie dźwięki słychać za oknem?
10. Podział dzieci na grupy. Naśladowanie marcowej muzyki z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych, gazet i innych przyborów i materiałów. Poszczególne grupy naśladują: krople deszczu dzwoniące o szyby, o rynny, szumiący i gwiżdżący wiatr, śpiew ptaków.
11. Praca plastyczna „Marcowe kwiaty” lub „Kolorowy pejzaż marcowy” – malowanie akwarelami na mokrej kartce.

Dzień piąty: Witamy wiosnę!

Przebieg zajęć:

1. Pierwszy dzień wiosny – dniem zielonym. Dzieci przebierają się w zielone stroje przypominające liście, trawę. Mogą być przebrane za kwiaty.
2. Nauka na pamięć wybranego wiersza:

„Powitanie wiosny” M. Konopnicka

Leci pliszka
spod kamyczka:
- Ja się macie dzieci!
Już przybyła
wiosna miła,
już słońeczko świeci!

Poszły rzeki w
świat daleki,
płyną het – do morza;
A ja śpiewam,
a ja lecę,
gdzie ta ranna zorza!

„Wiosna idzie!” Ewa Szelburg-Zarembina

Przyleciały skowroneczki
z radosną nowiną,
zaśpiewały, zawołały
ponad ozimino:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
śniegi w polu giną!

*Przyleciały bocianiska
w bielutkich kapotach,
klekotały, ogłaszały
na wysokich płotach:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
po łąkowych błotach!*

*Przyleciały jaskółeczki
kołem kołujące,
figlowały, świergotały
radośnie krzyżące:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
Prowadzi ją słońce!
Jest wiosna!*

3. Malowanie farbami wyobrażenia postaci: „Pani wiosna”.
4. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu: Z klasy I „b” poszło witać wiosnę 11 dzieci. Troje nie było tego dnia w szkole. Ile dzieci jest w klasie I b?
5. Wykonanie Marzanny z dostępnych materiałów: kukła ze słomy i starych ubrań, bibuła, kolorowanie flamastrami.
6. Udział w apelu „Powitanie wiosny”.
7. Wyjście nad wodę – topienie Marzanny.
8. Wspólne wiosenne gry i zabawy dla dzieci z klas I – III.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, prostokąty – „Marzanna”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Próba rzutu piłki do kosza.
2. Marsz i marszobieg w terenie. Zachowanie bezpieczeństwa w plenerze.
3. Gry i zabawy ruchowe.

XXVI. Blok tematyczny: WIOSNA W ŚWIECIE ROŚLIN I ZWIERZĄT

Cele ogólne:

- poznanie nazw i wyglądu wybranych ptaków zimujących w Polsce oraz odlatujących na zimę,
- wdrażanie do uważnego obserwowania otaczającej przyrody, odkrywania zmian dokonujących się w okresie wiosennym,
- doskonalenie umiejętności klasyfikowania elementów,
- wprowadzenie dwuznaku „sz”,
- prowadzenie liczby 16 oraz doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie szesnastu,
- uświadomienie na piękno przyrody oraz uświadamianie konieczności jej ochrony.

Cele szczegółowe:**Uczeń:**

- wymienia ptaki przylatujące na wiosnę;
- rozpoznaje i nazywa ptaki pozostające u nas całą zimę;
- rozpoznaje zwierzęta przesypiające zimę;
- rozpoznaje i nazywa pierwsze wiosenne kwiaty;
- rozróżnia krzewy i drzewa;
- ustala kolejność wydarzeń i opowiada historyjkę obrazkową;
- nadaje tytuły obrazkom w historyjce obrazkowej;
- zapisuje samodzielnie tytuły;
- pisze z pamięci i przepisuje wyrazy i zdania;
- czyta poprawnie i z właściwą intonacją wyrazy i zdania z poznanymi literami;
- recytuje z pamięci poznane wiersze;
- wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 16 bez przekroczenia progu dziesiętkowego;
- rozwiązuje i układa proste zadania tekstowe.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odczytywanie wskazań zegarów, odmierzenie, kreślenie;
- metody aktywizujące: mapa mentalna.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze M. Konopnickiej „Nasza czarna jaskółeczka”, C. Janczarskiego „Koncert szpaka”, W. Broniewskiego „Pierwiosnek”, historyjka obrazkowa: „Od gniazdka do ptaszka”, ilustracje ptaków, nagrania ptasich głosów, tabela „wykreślanka”, czytanki, zdjęcia pierwszych wiosennych kwiatów, zagadki o wiosnie, kolorowanki – kolorowe ptaki i wiosenne kwiaty.

Materiały i narzędzia:

komputer, magnetofon.

Dzień pierwszy: Ptasie zwyczaje

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza „Nasza czarna jaskółeczka” M. Konopnickiej:

*Nasza czarna Jaskółeczka
przyleciała do gniazdeczka
przez daleki kraj!*

*Bo w tym gniazdku się rodziła
bo tu jest jej strzecha miła,
bo tu jest jej raj!*

2. Wypowiedzi na temat wiersza: Skąd przyleciała jaskółeczka? Komu robi gniazdko?
3. Poruszenie problemu ochrony ptasich gniazd: Jak rozumiecie słowa: Ścielże sobie, ściel, niebogo, chłopcy pójdą inną drogą, nie ruszą, go, nie!?
4. Odpowiedzi na pytanie: Jakie znacie ptaki, które przylatują do nas wiosną?
5. Łączenie ilustracji ptaka z jego nazwą. Ptaki które odlatują na zimę: jaskółka, kukułka, dudek, bocian, słowik, skowronek, wilga, czajka, szpak, żuraw. Ptaki, które zostały i były całą zimę: wróbel, sikorka, kos, gawron, sówka, sroka, kowalik, sowa, łabędź, dzięcioł, czapla.
- Jeśli dzieci nie znają wyglądu ptaków, wówczas nauczyciel powinien podpowiadać poprzez stosowanie krótkich opisów, np.: jest niezbyt duża, czarna, ma biały brzuszek, czerwony kołnierzyk (jaskółka), itd.
6. Rozmowa z dziećmi: Ptaki budują gniazda w różnych miejscach. Gdzie można zobaczyć gniazda ptaków? Jak wygląda gniazdo kukułki?
7. Prezentacja historyjki obrazkowej „Od gniazdka do ptaszka” – wycinanka 32. Ustalenie kolejności wydarzeń, nadawanie tytułów kolejnym obrazkom i ich podpisywanie, np.: 1) Gałązki. 2) Gniazdko. 3) Jajka w gniazdku. 4) Pisklęta wykluwają się. 5) Karmienie piskląt. 6) Ptaki dorastają.
8. Opowiadanie historyjki obrazkowej: „Od gniazdka do ptaszka”.
9. Wysłuchanie nagrań ptasich śpiewów.
10. Wysłuchanie wiersza Cz. Janczarskiego „Koncert szpaka”

*Usiadł szpak na skraju budki,
wygwizduje ptasie nutki.*

*A świerszcz woła głosem cienkim:
– szpaczku, naucz nas piosenki!*

*Szpak nie słucha i w zapale,
wesolutko gwizdże dalej...*

Piosnka jedna, druga, trzecia...

Skończył koncert i odleciał...

*A ty czarna jaskółeczko,
nosisz piórka na gniazdeczko.*

ścielesz dziatkom je!

*Ścielże sobie, ściel, niebogo,
chłopcy pójdą inną drogą,*

nie ruszą go, nie!

11. Zabawa ruchowa, np. „Ptaki z gniazd, ptaki do gniazd”. Każde z dzieci kładzie na podłodze kartkę papieru A4 lub kawałek gazety tworząc swoje gniazdo. Na polecenie nauczyciela: Ptaki z gniazd! dzieci swobodnie poruszają się po sali omijając gniazda. W tym czasie nauczyciel zabiera jedno lub więcej gniazd, a następnie poleca: ptaki do gniazd! Uczniowie dla których zabrakło gniazda odpadają z gry. Zabawa kończy się wyłonieniem jednego zwycięzcy.
12. Monografia liczby 16.

13. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu:

Ania miała 6 zł. Od mamy dostała 10 zł. Ile pieniędzy (jaką kwotę) ma teraz Ania?

Zakwitło 10 pierwiosnków, później jeszcze 6. Ile pierwiosnków teraz kwitnie?

Na łące było 16 bocianów, 6 odleciało. Ile bocianów zostało na łące?

14. „Kolorowe ptaki” – wydzieranka.

Dzień drugi: Wstawać, śpiochy!

Przebieg zajęć:

1. Działania na liczbach w zakresie 16.

2. Dodawanie i odejmowanie dwóch liczb typu:

$$3 + 7 + 6 = \quad 12 - 2 - 6 = \quad \text{itp.}$$

3. Wysłuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela:

– Puk, puk, puk, – rozległo się w lesie – puk, puk, puk, wstawać śpiochy! Wstawać śpiochy! – głośno wołał dzięcioł.

– Kto się tak głośno zachowuje?! – jeź rozgarnął zeschnięte liście i wydostał się na zewnątrz. – Ale ciepło! – zachwycał się. – Tylko ja idę jeszcze spać, przecież słońce świeci – zamruczał.

Wiewiórka rzuciła przed siebie szyszką, na której nie było już ani jednego ziarenka. Sporo jej się tych szyszek nzbierało na wysokiej stercie z liści.

– Kto rzuca we mnie?! – niedźwiedź wygramolił się z gawry i strząsnął z siebie liście. Łapą zdjął gałązkę, która przyczepiła mu się do futra. – Spać nie dają! – ryknął.

Ruda wiewióreczka szybko czmychnęła na drzewo i stamtąd przyglądała się niedźwiedziowi. Przeciągnął się, ziewnął, rozejrzał dokoła i ciężko podreptał gdzieś przed siebie.

4. Rozmowa na temat treści opowiadania: Kto budził zwierzęta? Dlaczego dzięcioł budził zwierzęta? Jakie zwierzęta spały ukryte w liściach? Jak się nazywa miejsce, gdzie niedźwiedź śpi zimą?

5. Przypomnijcie, jakie zwierzęta zapadają w zimowy sen?

6. Wykreślanie wyrazów z tabeli – nazw zwierząt, które spały zimą, aby odczytać i zapisać hasło: (R) – załącznik 7.

B	O	R	S	U	K	N	I	E
W	O	L	K	R	E	T	N	O
W	I	E	W	I	Ó	R	K	A
D	O	T	Y	K	A	Ć	I	B
Ś	L	I	M	A	K	A	W	I
Ć	O	W	A	D	Y	S	I	Ę
G	A	D	Y	Z	N	I	E	Z
N	A	N	S	U	S	E	Ł	Y
M	P	Ł	A	Z	Y	I	Z	W
I	E	R	Z	Ę	T	A	M	I

7. Znajdź i wypisz z tabeli 3 nazwy zwierząt.

8. Zabawa ruchowa: „Wiewiórki w dziupli”.

9. Ciekawostki o zwierzętach:

- Niedźwiedzie żyją w Polsce w górach. Najczęściej śpią całą zimę. Dopiero wiosną, w marcu lub kwietniu, budzą się najpierw samce i schodzą niżej w doliny. Później do dolin schodzą samice z młodymi, które urodziły się zimą w gawrze. Zdarza się jednak, że coś niedźwiedzia zaniepokoi i wtedy nawet zimą można go ujrzyć chodzącego po śniegu. Jednak po pewnym czasie wraca do snu.
- Zwierzęta poruszające się w tunelach, np.: susły czy krety posiadają wibrusy. Są to włosy czuciowe ułatwiające poruszanie się i orientację zwierzętom w ciemności. Dzięki swojemu umiejscowieniu na głowie (wokół nosa, na policzkach, nad oczami) pozwalają poznawać im otoczenie poprzez dotyk.
- W czasie hibernacji fragmenty mózgu susłów odpowiedzialne za pamięć są skrajnie nieaktywne. Wskutek tego zapominają one niektórych wyuczonych zachowań i muszą je sobie przyswajać na nowo wiosną po obudzeniu się.
- W parku czy w lesie w dziuplach wykonanych przez dzięcioły oraz skrzynkach dla ptaków i nietoperzy można było zimą znaleźć pilchowate (gryznie podobne do wiewiórki ale mniejsze), ptaki, nietoperze, owady, ślimaki, pajęczaki.

10. Nauka dowolnej, wybranej przez nauczyciela piosenki o wiosnie, np.: „Pierwszy obudził się pierwiosnek” (sł. D. Gellner, muz. B. Kolago) „Powitalny koncert” (sł. Cz. Janczarski, muz. A. Szaliński)

11. Praca domowa: Sprawdźcie, ale nie dotykajcie:

- 1) Pod starym, wywróconym pniem drzewa, zmurszałym pniakiem, stertą gałęzi spróbujcie znaleźć płazy (żaby, ropuchy), węże, małe ssaki, w tym jeże, chrząszcze.
- 2) W szczelinach kory drzew pod postacią poczwerek często spędzają zimę motyle dzienne i ćmy.
- 3) Przeszukajcie krzewy i korony drzew wypatrując ptasich gniazd. Zimą stanowią doskonałe zimowe ukrycie dla pająków i owadów.
- 4) Pod stertą kamieni mogą w środku spać ukryte jaszczurki, żaby i ślimaki.

Dzień trzeci: Kiedy słońce mocniej grzeje...

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie dwuznaku „sz” – szkoła, Szymon, nasz (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
2. Wysłuchanie tekstu:

Nasza szkoła organizuje wyjazd do szklarni. Tam kupimy nowalijki i młode rośliny do szkolnego ogrodu. Nasz ogród musi być najpiękniejszy. Szymek z pierwszej „b” szykował się na wyjazd, ale nie dał rady, ma grypę. Wszystkim nam go szkoda. Miło jest w te pierwsze ciepłe dni być na słońcu.
3. Odnalezienie w tekście dwuznaków „sz”.
4. Spacer po terenie w okolicy szkoły: przeliczanie drzew i krzewów, obserwacja zmian związanych z rozwijaniem się pąków na gałęziach, sprawdzanie, mierzenie czy rosną. Obserwacja innych roślin.
5. Rozmowa z dziećmi: Jakie zamiany dotyczące drzew i krzewów zaobserwowały podczas spaceru? Jakie rośliny rosną wokół szkoły?
6. Odróżnianie drzew i krzewów po przekroju:

- 1) Drzewo ma korzenie, pień i koronę z gałęziami.
- 2) Krzew ma korzenie, pień skrócony tak, że prawie go nie widać i koronę z gałęziami.
- 3) Drzewa i krzewy mogą być liściaste lub iglaste. Wczesną wiosną drzewa i krzewy liściaste nie mają liści.
7. Edukacja w plenerze – wyjście przed szkołę i obserwacja różnych rodzajów drzew i krzewów.
8. Klasyfikowanie, przeliczanie i wpisanie do tabeli roślin rosnących w pobliżu szkoły:

Rodzaj rośliny	Ilość drzew	Ilość krzewów
Liściaste		
Iglaste		

9. Porównywanie ilości drzew i krzewów. Układanie przez dzieci zadań związanych z tym tematem.

Dzień czwarty: Kolorowe jak tęcza

Przebieg zajęć:

1. Prezentacja zdjęć pierwszych wiosennych kwiatów.
2. Rozmowa z dziećmi na tematy: Gdzie można zobaczyć kwiaty prezentowane na zdjęciach? Kiedy kwitną te kwiaty? Dlaczego nie wolno zrywać pierwszych wiosennych kwiatów?
3. Nazywanie pierwszych wiosennych kwiatów.

Nauczyciel czyta wiersz M. Konopnickiej:

*Jeszcze śnieżek prószy,
Jeszcze chłodny ranek,
A już w cichym lesie
Zakwita sasanek.
A za nim przylaszczka
Wychyla się z pączka
I mleczem się żółtym
Złoci cała łączka.
I dłużej już dzionka,
I bliżej słońeczka...
A w polu się gwieździ
Biała stokroteczka.

A dalej fiołki,
Wskroś trawy, pod rosą,
W świeżych swych czareczkach
Woń przesłodką niosą.*

4. Rozpoznawanie w zeszytach prac domowych i nazywanie kwiatów, które zauważyły dzieci.
5. Zabawa dydaktyczna „Zgadnij, kim jestem”. Dziecko otrzymuje kartkę z ilustracją kwiatka i opisuje jego wygląd, wielkość liści, wielkość i kształt płatków, kolor kwiatów, np.: Jestem biała, mam różowe płatki tylko od dołu. Płatków mam bardzo dużo, a rosną one dokoła żółtego środka. Rosnę na niewielkiej łądzyce. Moje liście wyrastają z ziemi, a nie od łądzyki z kwiatem. Pozostałe dzieci odgadują, co to za kwiatek. Mogą podawać propozycje w trakcie podawania kolejnych cech.

6. Podanie okreŝleŃ charakteryzujących kadzy wiosenny kwiatek. Gdy nauczyciel pyta o wysokoŝc roŝliny, to należy pamiętać, że t okreŝla wysokoŝc łodygi.
7. Nauka na pamic wiersza „Pierwiosnek” Władysława Broniewskiego:

*Jeszcze w polu tyle ŝniegu,
jeszcze strumyk lodem ŝcity
a pierwiosnek już na brzegu
wyroŝl ŝliczny, uŝmiechnity*

*Witaj, witaj, kwiatku mały,
głwk jasną zwróć do słonka,
już bociany przyleciały,
w niebie słychać ŝpiew skowronka.*

*Stare wierzby nachyliły
miękkie baze ponad kwiatkiem:
„Gdzie jest wiosna? Powiedz, miły,
czyŝ nie widział jej przypadkiem?”*

*Lecz on widać milczeć woa.
O czym myŝla – któż to zgadnie?
Spojrzał w niebo, spojrzał w pola,
szepnął cicho: „Jak tu ładnie!”*
8. Ćwiczenia ruchowe: naŝladowanie ruchów budzącego się wiosn do życia wybranego zwierzęcia lub roŝliny.
9. Wykonanie w zeszytc rysunku, który zachwyci pierwiosnka. Podpisanie go słowami, które wyszep-ta mały kwiatek: *Jak tu ładnie!*
10. Praca plastyczna: Wyklejanie kulkami z plasteliny lub z bibuły „Wiosennych kwiatów” Każde dziecko może mieć kontur innego kwiatu lub nauczyciel rozdaje kontury kilku wybranych kwiatów.
11. Praca domowa: Zaobserwuj jak najwięcej zmian związanych z wiosn. Wnioski z obserwacji zapisz lub narysuj w swoim dzienniczku.

DzieŃ piąty: Kto zaobserwowa najwięcej?

Przebieg zajc:

1. Rozdanie dzieciom kartek: 1) z rysunkiem człowieka 2) rysunkiem zwierzęcia 3) rysunkiem roŝliny 4) z symbolami z kalendarza pogody (chmurka, słońce).
2. Praca metod: „mapa mentalna”. Dzieci podzielone na grupy podchodź do kartek z takimi samymi oznaczeniami i mają zapisać lub narysować, co zmieniło się wiosn:
 - 1) w zachowaniu ludzi
 - 2) w zachowaniu zwierzt
 - 3) w ŝwiecie roŝlin
 - 4) w pogodzie.
3. Prezentacja prac wykonanych przez dzieci.
4. Rozwiązywanie i układanie zagadek o wiosnie:

*Ma dziób czerwony i długie nogi
Chodzi po łące, nie lubi drogi.*

*Ledwo wzeszło słońce, ledwo nastał dzionek
Już w błękicie dzwoni ptaszek, a nie dzwonek.*

*Kolorowe zobaczysz na łące
Nie rosną lecz wlatują w słońce.*

*On śpi najmocniej, mówią niektórzy
Jemu się zima wcale nie dłuży.*

*Jest pierwszy, wiosnę wita
Z jego nazwy to wyczytasz.*

*Jej płatków nie zliczysz, czasem sto ich bywa-
białe i różowe. Wiesz jak się nazywa?*

5. Samoocena – każdy uczeń wypowiada się na temat samopoczucia w grupie rówieśników.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, zmiana koloru, wypełnianie:
„Wiosenne kwiaty”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Elementy gry w mini piłkę nożną: prowadzenie piłki.
2. Przewrót w przód z przysiadu. Bezpieczeństwo podczas ćwiczeń.
3. Ćwiczenia przy muzyce.

XXVII. Blok tematyczny: WIELKANOC

Cele ogólne:

- poznawanie tradycji wielkanocnych;
- zapoznanie z wyglądem pisanej i drukowanej litery „Ż” małej i wielkiej;
- wprowadzenie liczby 17;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie inwencji twórczej;
- zachęcanie do słuchania piosenek;
- nauka gry na wybranych instrumentach.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań;
- zna figury geometryczne;
- porównuje liczebność zbiorów;

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Wielkanocą;
- umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę;
- zna zwyczaje i symbole Wielkanocne;
- umie zapamiętać krótką rymowanąkę o tematyce wielkanocnej;
- umie złożyć obrazek z części, omówić co przedstawia;
- dobiera podpis do obrazka;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie litery „Ż”, potrafi wskazać ją w imieniu, rozpoznaje ją w tekście drukowanym, składa imię z literą „Ż” z rozsypanki literowej, wie, że „Ż” jest spółgłoską, wie, że istnieje dwuznak, który brzmi tak samo jak „Ż”;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania;
- uważnie słucha piosenek i wierszy;
- potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych niemelodycznych.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, rozmowa, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, burza mózgów, gry i zabawy dydaktyczne;
- waloryzacyjne: różne formy ekspresji, obcowanie ze sztuką;
- praktyczne: ćwiczenia, pomiary, symulacje.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa ; spotkanie z rodzicami;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

sylwety zajęczków z działaniami matematycznymi i literami na korpusach, kartki z wyrazami kojarzącymi się z Wielkanocą, zdjęcia symboli wielkanocnych, nagranie „Taniec kurcząt w skorupkach” Modesta Musorgskiego, szablon dużego jajka, wyciętego z kolorowego kartonu, teksty wierszyków i piosenki, historyjki obrazkowe „Na wiejskim podwórku”, puzzle, wycinanka, zeszyty pracy domowej. Internet.

Materiały i narzędzia:

komputer, drukarka, tablica interaktywna, nożyczki, klej, farby, kredki, flamastry, papier kolorowy, produkty spożywcze na śniadanie wielkanocne, deseczki, talerzyki, nożyki, fartuszki, miseczki, ściereczki, obrusy, kłębuszek włóczki, opaska na oczy.

Dzień pierwszy: Nadszedł czas Wielkanocy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – zabawa integracyjna z piosenką – *Podajmy sobie ręce...*
2. Wprowadzenie do tematu zajęć: Nauczycielka informuje dzieci, że w klasie ukryte są wielkanocne zajączki. Dzieci wyruszają na poszukiwania. Po odnalezieniu wszystkich sylwet zajączek zawieszają je na tablicy. Na każdym zajączku z jednej strony, na brzuszku, jest litera, a z drugiej, na pleckach, działanie matematyczne. Dzieci zawieszają zajączki na tablicy tak, aby było widoczne działanie matematyczne (dodawanie i odejmowanie w zakresie 10), które wspólnie obliczają (wyniki podają chętne dzieci). Następnie ustawiają zajączki według wzrastających wyników obliczonych działań. Kolejne dzieci odwracają zajączki brzuszkami do klasy – wspólnie odczytujemy hasło: WIELKANOC (temat zajęć).
3. Zabawa w skojarzenia – dzieci podają jak najwięcej wyrazów, które kojarzą im się z Wielkanocą. Nauczyciel zapisuje wyrazy na komputerze, drukuje i wywiesza na tablicy.
4. Rozmowa z dziećmi na temat symboli Świąt Wielkanocnych: palma, kurczaczek, zajączek, święconka, pisanka itp. – pokaz zdjęć na tablicy interaktywnej z grafiki w wyszukiwarce Google.
5. Ćwiczenie na tablicy interaktywnej: Dzieci mają za zadanie „spakować” koszyczek ze święconką, nasuwając na obrazek koszyczka prawidłowe produkty. Na tablicy, pośrodku, obraz pustego koszyczka. Dookoła obrazki (rysunki, zdjęcia) poszczególnych rzeczy, które wkładamy do wielkanocnego koszyczka i przedmiotów niezwiązanych z Wielkanocą (baranek, kawałek kiełbasy, bukszpan, barwinek – zieleninka, sól, pieprz, chleb, korzeń chrzanu, jajka, kawałek ciasta, ponadto: np. but, parasolka, kot, skakanka, łóżko).
6. Nauka wielkanocnej rymowanki (aut. B. Sokołowska-Kosik):
*Święta, święta wielkanocne,
na święconkę nadszedł czas.
I kurczątko i zajączek,
powitają wkrótce nas.*
7. „Taniec kurcząt w skorupkach” – M. Musorgskiego (youtube.com) – dzieci w parach tańczą wewnątrz kół hula-hop. Taniec wg własnych układów tanecznych.
8. Pajęczynka – *Lubię święta bo....* kolejne dzieci rzucają do siebie kłębek włóczki dokańczając zdanie wypowiedziane przez nauczyciela. Wspólne rozplątywanie pajęczynki.
9. Kurczaczki, kurczaczki do domu.... – zabawa ruchowa na wzór zabawy „Gąski, gąski do domu...”
10. Ozdabiamy pisanki wielkanocne. Nauczyciel dzieli dzieci na grupy. Każda grupa otrzymuje duże jajko wycięte z kolorowego brystolu – grupowi losują technikę wykonania pisanki: wydzieranka, wycinanka, farby, kredki, flamastry. Dzieci ozdabiają pisanki wzorami przedstawiającymi figury geometryczne.
11. Czytanie globalne wyrazów związanych ze świętami. Układanie zdań z tymi wyrazami. Przepisywanie wyrazów do zeszytów.

Dzień drugi: Śniadanie wielkanocne

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka wita dzieci wierszem (aut. B. Sokołowska – Kosik):
*Witajcie mili goście,
którzy tutaj żeście,
przyszli w dzień świąteczny,*

dla wszystkich tak wdzięczny.

*Czas Świąt nadszedł hożo,
radości się mnożą,
gdy piękne jajeczka
dała nam mateczka.*

*Gdy tata dla okrasy,
naszykował kiełbasy.*

*Szybciotko do roboty,
przecież my nie niecnoty,
zaraz śniadanko zrobimy,
te wszystkie pyszności skroimy.*

*Będziemy dzielić się jajkiem,
i cieszyć pięknym porankiem.*

2. Rozmowa na temat treści wiersza, wyjaśnienie niezrozumiałych wyrazów (np.: hożo, okrasa, niecnoty).
3. Rozmowa z dziećmi na temat tradycji śniadania wielkanocnego. Wymienianie potraw wielkanocnych.
4. Przygotowanie śniadania z produktów przygotowanych przez rodziców.
5. Wspólne śniadanie – dzielenie się jajkiem – rozmowy z dziećmi na temat tradycji wielkanocnych kulturowanych w ich domach rodzinnych.
6. Podział dzieci na zespoły – sprzątanie sali, każdy zespół dostaje inne zadanie.
7. Dzieci wyjmują przygotowane w domu puzzle (obrazek zajaczka z wycinanki 33) – wymieniają się z kolegą/koleżanką i układają je na ławce. Ocena pracy dzieci przez nauczyciela.
8. Zabawa: *Kto zapiął?* Dzieci stoją w kole. Do środka wchodzi jedno dziecko z zawiązanymi oczami. Inne, wskazane przez nauczyciela woła „kukuryku!” – dziecko w kole odgaduje kto zapiął.
9. Ćwiczenia artykulacyjno-fonacyjne – powtarzanie odgłosów zwierząt, które możemy spotkać w gospodarstwie wiejskim.
10. Zabawa edukacyjna: Co kryje jajko niespodzianka? Dzieci losują jajeczka. W każdym z nich jest zadanie matematyczne. Dzieci analizują zadanie – jeśli potrafią je wykonać same, robią to. Jeżeli nie, zgłaszają się do nauczyciela po pomoc. Zadania zapisują w zeszytach w kratkę.
11. Monografia liczby 17:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 16;
 - Utwórz zbiór (narysuj) , w którym będzie 17 elementów;

Napisz przy zbiorze odpowiednią liczbę;

 - Narysuj przy pomocy linijki oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 17.
 - Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości:

12 17

15 17

10 17

2 17

10 + 7 7 + 10

12. Ćwiczenie na tablicę interaktywną:

Na tablicy są trzy zbiory. W pierwszym zbiorze umieszczono 16 kótek, w drugim 17 kótek, a w trzecim 18 kótek. Uczeń ma za zadanie wybrać odpowiednią liczbę elementów ze zbioru trzeciego i przesunąć go do zbioru pierwszego tak, aby w każdym z tych zbiorów było po tyle samo kótek.

13. Wprowadzenie liczby 17 w poszczególnych aspektach:

– aspekt kardynalny liczby:

Nauczyciel umieszcza na tablicy (może je narysować) 34 jajeczka. Prosi wytypowanego ucznia, aby policzył po 17 jajeczek i otoczył pętlą.

Nauczyciel umieszcza na tablicy 17 jajek. Prosi uczniów, aby narysowali tyle samo jajek w swoich zeszytach i pokolorowali je na żółto.

– aspekt porządkowy liczby:

Nauczyciel zawiesza na tablicy 34 kurczaczki, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 17. kurczaczka licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 kurczaczku.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z narysowanymi kwiatkami, nauczyciel prosi, aby policzyli kwiatki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 17 kwiatusek na niebiesko.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 13 jajek, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu kwiatków, aby wszystkich elementów było 17.

– aspekt miarowy liczby:

Nauczyciel poleca uczniom pomiar kartki z bloku za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 7 cm w kolorze czarnym. Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu kartki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki długości ławki szkolnej, mierzenie krokami szerokość klasy, mierzenie długości książki za pomocą patyczków.

14. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 17 w zeszytcie.

15. Oblicz działania:

$10 + 7 = \dots\dots\dots$

$17 - 7 = \dots\dots\dots$

$12 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 5 = \dots\dots\dots$

$14 + 3 = \dots\dots\dots$

$17 - 3 = \dots\dots\dots$

$17 + 0 = \dots\dots\dots$

$17 - 0 = \dots\dots\dots$

16. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 17. dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

* Ola miała 13 cukierków, od mamy dostała jeszcze 4 cukierki. Ile Ola ma teraz wszystkich cukierków?

* Zuzia miała 17 jabłek, zjadła 3 jabłka. Ile jabłek zostało Zuzi?

* Kuba kupił zeszyty: 10 w linie, 3 w kratkę, 2 gładkie. Ile zeszytów kupił Kuba?

* Klara z dziadkiem zbierali w kurniku jajka. Klara nie znalazła żadnego, dziadek znalazł 17 jajek. Ile jajek znalazła Klara z dziadkiem w kurniku?

17. Sprawdzenie i ocena pracy dzieci.

18. Samoocena: Jak oceniasz swoją pracę na zajęciach?

Dzień trzeci: Prima aprilis, lany poniedziałek i inne wiosenne zwyczaje ludowe.

Spotkanie z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: nauczyciel na powitanie prezentuje dzieciom „gaik” i opowiada o tym zwyczaju wielkanocnym.

2. Nauka piosenki towarzyszącej „gaikowi” podczas wielkanocnych wędrowek.

„WIEZIEMY TU KOGUCIKA...” mel. ludowa (autor słów i melodii nieznanymi)

Wieziemy tu kogucika,
dajcie jajek do koszyka,
dajcie aby choć ze cztery,
a do tego ze dwa sery,
dla koguuuuuuucika!!!!!! KUKURYKU!

Do was tutaj wstępujemy,
zdrowia szczęścia winszujemy
dla kogucika!
Dajcie też co macie dodać,
zdrowia szczęścia nie żałować
dla koguuuuuuuuucika!!!!!! KUKURYKU!

Oj, zieleni się , zieleni
młoda trawka już przy ziemi
„kukuryku”, „kukuryku”
i już pełno jaj w koszyku
dla koguuuuuuuuuuucika! KUKURYKU!

Piosenki można uczyć dzieci w ciągu dni, kiedy realizujemy tematykę świąteczną.

3. Praca z komputerem. Dzieci w wyszukiwarce Google wpisują hasło: TRADYCJE WIELKANOCNE i odczytują znalezione w Internecie informacje, drukują hasła.

4. Wspólne dzielenie się wiadomościami z Internetu. Rozmowa na temat tradycji Lanego poniedziałku.

5. Rozwiązywanie prostych zadań z treścią.

Zadanie 1:

Zosia dostała od babci koszyczek z 6 jajkami. Mama dołożyła Zosi jeszcze 4 jajka. Ile jajek ma teraz Zosia?

Zadanie 2:

Tomek niósł z kurnika do domu koszyczek, w którym było 10 jajek. Nagle potknął się o wystający korzeń i upadł. 7 jajek zbiło się. Ile jajek zostało całych?

Zadanie 3:

Marzenka i tata poprosili mamę o jajecznicę na śniadanie. Mama usmażyła tacie jajecznicę z dziesięciu jaj, a Marzence z dwóch. Ile jaj zużyła mama do jajecznicy?

Zadanie 4:

Dzieci w klasie przygotowywały Śniadanie wielkanocne. Pani ugotowała dużo jajek na twardo. Postawiła na stole 5 talerzy, a na każdym położyła 10 jajek. Ile jajek miały dzieci na śniadanie?

6. Wyszukanie ilustracji do poszczególnych zadań – wycinanka 34, umieszczenie ich w zeszytcie, zapis pytania, działania i odpowiedzi.
7. Wprowadzenie liter Ż, ż, na podstawie wyrazów „żuk , Żaneta”
8. Zabawa: powiedz swoje imię; dzieci przy muzyce wędrują po sali, podają sobie ręce i wymieniają swoje imiona.
9. Nauczyciel czyta dzieciom wiersz Jana Brzechwy „Żuk”. Czytanie ilustrowane jest obrazkami wykonanymi przez nauczyciela.

Żuk

Do biedronki przyszedł żuk,
W okieneczko puk-puk-puk.

Panienczka widzi żuka:
„Czego pan tu u mnie szuka?”

Skoczył żuk jak polny konik,
Z galanterią zdjął melonik

I powiada: „Wstań, biedronko,
Wyjdź, biedronko, przyjdź na słonko.

Wezmę ciebie aż na tączkę
I poproszę o twą rączkę”

Oburzyła się biedronka:
„Niech pan tutaj się nie błąka,
Niech pan zmiata i nie lata,
I zostawi lepiej mnie,
Bo ja jestem piegowata,
A pan – nie!”

Powiedziała, co wiedziała,
I czym prędzej odleciała,

Poleciała, a wieczorem
Ślub już brała – z muchomorem,

Bo od środka aż po brzegi
Miał wspaniałe, wielkie piegi.

Stąd nauka

Jest dla żuka:

Żuk na żonę żuka szuka.

10. Nauczyciel prezentuje alfabet z dotychczas poznanymi literami, dzieci podają imiona na kolejne litery alfabetu. Nauczyciel prezentuje nową literę: Ź – dzieci próbują znaleźć imię na tę literę – Źaneta. Tak możemy nazwać Biedronkę z wiersza o żuku. Prezentacja litery Ź na tablicy. Próba jej pisania palcem na ławce, w powietrzu (można zastosować tace z kaszą manną lub piaskiem)
11. Zapis litery małej i wielkiej ż w zeszytach. Podział na głoski i sylaby wyrazów żuk i Źaneta. Układanie modeli wyrazów na tablicy. Wyjaśnienie, że ż jest spółgłoską, jak również tego, że w języku polskim istnieje jeszcze inna litera o tym samym brzmieniu – jest to dwuznak rz.
12. Wyszukiwanie wyrazów z głoską ż w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.
13. Układanie wyrazów z literką ż z rozsypanek wyrazowych i sylabowych.
14. Nauczyciel informuje dzieci, że oprócz zwyczajów związanych z Wielkanocą, 1 kwietnia obchodzimy tak zwany Prima aprilis, czyli Święto żartów. Nikt dziś nie wie skąd to święto się wzięło, ale każdy chętnie je obchodzi. Polega ono na robieniu żartów i psikusów znajomym i bliskim. Nauczyciel podkreśla, że żarty powinny być miłe, nie powinny nikomu sprawić przykrości. Rozmowa z uczniami o tym, jakie żarty możemy robić bliskim w Prima Aprilis.
15. Wykonanie prac plastycznych pt. „Prima aprilis” – technika dowolna. Zrobienie wystawki prac.
16. Na zakończenie dnia, dzieci przedstawiają rodzicom scenkę CHODZENIA Z GAIKIEM.
17. Nauczyciel składa rodzicom i uczniom życzenia wielkanocne.

Zajęcia komputerowe

Poszukiwanie z użyciem wyszukiwarki Google wybranych informacji, drukowanie ich.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia ogólnorozwojowe przy muzyce. Opowieści ruchowe.

XXVIII. Blok tematyczny: NASZA PLANETA W KOSMOSIE

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z Kosmosem;
- poznawanie współczesnych i dawnych pojazdów powietrznych;
- zapoznanie dzieci z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku Dz i dz;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- monografia liczb: 18, 19, 20;
- rozwijanie funkcji psychomotorycznych oraz koordynacji między nimi;
- rozwijanie umiejętności wokalnych;
- rozwijanie umiejętności i potrzeby zgodnej zabawy oraz współdziałania podczas pracy z innymi dziećmi;

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozwiązuje zadania tekstowe dostosowane stopniem trudności do indywidualnych predyspozycji;

- umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami abstrakcji;
- wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50;
- rozpoznaje figury geometryczne;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Kosmosem;
- umie wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę;
- umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi;
- zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je;
- dobiera podpisy do obrazków;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dz”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dz” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dz” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami;
- umie uważnie słuchać tekst czytany przez nauczyciela;
- umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: pokazy, obserwacje, teatr cieni, filmy;
- praktyczne: ćwiczenia, symulacje, pomiary.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

zdjęcia planet, Kosmosu (Grafika Google), tekst piosenki „Misja w kosmosie” (muz. D. Gall, sł. D. Druzgała), tekst z lukami pt. „Błękitna planeta”, teksty wierszyków, zdjęcia obrazów, przedstawiających Mikołaja Kopernika (Grafika Google), wyrazy o tematyce „Kosmos” i „Ziemia”, duże figury geometryczne wycięte z kartonu, film edukacyjny lub prezentacja multimedialna – „Nasza planeta ziemia”, sylwety postaci do teatru cieni, dowolny podkład muzyczny do teatru cieni, fiszki zadaniowe, pomoce do ćwiczeń równoważnych, zdjęcie – gen. Mirosława Hermaszewskiego, Internet.

Materiały i narzędzia:

komputer, tablica interaktywna, plastelina, czarne kartony, błyszczący papier kolorowy, klej, nożyczki, pudełka po butach, bibuła karbowana: czarna i granatowa, wycinanka, piłki, klej, kredki, farby, pędzle, nici, taśma bezbarwna, szpilki, liczydła, płótno, lampka nocna.

Dzień pierwszy: Wycieczka w Kosmos

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – wspólne oglądanie na tablicy interaktywnej teledysku do piosenki „Misja w Kosmosie” (YOU TUBE.com)

Nauka słów i melodii piosenki:

Ref. Misja wśród gwiazd,

Kosmos woła już na nas,

Czas ruszyć na ratunek.

Przygód to czas.

W tej rakiecie pędzimy pośród gwiazd.

Kosmos woła nas.

I. Gwiezdna mapa nam dziś

wskazuje już kierunek.

Lećmy więc tam.

Ta planeta potrzebuje nas.

Obrany już kurs i każdy z nas

kosmiczne tu zadanie ma.

Co czeka tam wśród tylu gwiazd

wszechświat woła nas.

Planety tej magiczny blask

widzimy więc ładować czas.

Poznajmy ją, odkryjmy dziś

tajemnic wiele ma!

2. Rozmowa z dziećmi na temat Kosmosu, Wszechświata. Oglądanie zdjęć: planet, gwiazd, galaktyk i różnych obiektów kosmicznych na stronach graficznych wyszukiwarki Google. Wyświetlanie ich na tablicy interaktywnej, samodzielne wyszukiwanie przez dzieci stron z odpowiednią grafiką.
3. Uzupełnianie przez dzieci luk w zdaniach poprzez wpisanie w nie wyrazów, w odpowiedniej formie (podróż, rakiet, skafander, startować, Ziemia, Błękitna Planeta) Zwrócenie uwagi na pisownię wyrazów wielką literą. Załącznik 8.

BŁĘKITNA PLANETA

Dziś wyruszamy w kosmiczną R..... już gotowa. Czas założyć Tomek, Kasia i Zosia wchodzi do środka i siadają w wygodnych fotelach. Obsługa dba, by wszystkie pasy członków załogi były zapięte. Silniki odpalone, zaraz będziemy Ach, ach, jak wspaniale! Nasza jest z góry taka piękna. Im wyżej lecimy, tym bardziej robi się niebieska. Dlatego nazywa się ją B..... P.....

4. Wybrane dzieci odczytują poszczególne, uzupełnione zdania, reszta klasy pod kontrolą nauczyciela sprawdza poprawność wykonania ćwiczenia.
5. Praca z tablicą interaktywną: ćwiczenie: Dzieci ustawiają sylwety rakiet względem planety; rakiety mają podpisy: za, przed, pod, nad, obok po lewej stronie, obok po prawej stronie – należy pamiętać, że strony planety nie są zgodne ze stronami dziecka stojącego przodem do planety.
6. Monografia liczby 18
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 18;
 - Utwórz zbiór (narysuj), albo ułóż na ławce, w którym będzie 18 elementów;

- Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednią liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednią liczbą;
- Narysuj przy pomocy linijki oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 18.
- Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości (zapis na tablicy), dzieci przepisują do zeszytu:
 - 1218
 - 1518
 - 1018
 - 218
 - 10 + 8 8 + 10

7. Wprowadzenie liczby 18 w poszczególnych aspektach:

- **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel rysuje na tablicy 36 gwiazdek. Prosi wytypowanego ucznia, aby policzył po 18 gwiazdek i otoczył pętlą.

Nauczyciel prezentuje na tablicy 18 planet – kół. Poprosi uczniów, aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

- **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 36 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 18 gwiazdek licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi, aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 18. kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 14 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było 18.

- **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 8 cm (w kolorze brązowym). Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

8. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 18 w zeszycie.

9. Oblicz działania:

$10 + 8 = \dots\dots\dots$	$18 - 8 = \dots\dots\dots$
$13 + 5 = \dots\dots\dots$	$18 - 5 = \dots\dots\dots$
$14 + 4 = \dots\dots\dots$	$18 - 3 = \dots\dots\dots$
$17 + 1 = \dots\dots\dots$	$18 - 0 = \dots\dots\dots$

10. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 18. Dzieci zapisują pytania i rozwiązywanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

- * *Tolek miał 13 autek, od taty dostał jeszcze 5 autek. Ile Tolek ma teraz wszystkich autek?*
- * *Weronika miała 17 bananów, zjadła 3 banany. Ile bananów zostało Weronice?*
- * *Kacper kupił na targu jabłka: 10 zielonych, 3 żółte i 5 czerwonych. Ile jabłek kupił Kacper?*
- * *Maja z mamą poszły na zakupy. Miały w portfelu 18 zł. Kupiły pieczywo za 5 zł. Ile reszty im zostało?*

11. Dzieci na podstawie ilustracji przygotowanych przez nauczyciela, przedstawiających przestrzeń kosmiczną z „latającymi” w niej czerwonymi i zielonymi ufoludkami, określają liczebność zbiorów i układają zadania tekstowe na dodawanie i odejmowanie do 18.
12. Nauka piosenki „Misja w Kosmosie”
13. Zabawy ruchowe przy muzyce – układanie choreografii do piosenki „Misja w Kosmosie”
14. Samoocena: Jak oceniasz swoją pracę na zajęciach? Co ci się najbardziej podobało?

Dzień drugi: Co wiemy o naszej Planecie? Kim był Mikołaj Kopernik?

Przebieg zajęć:

1. Dzieci witają się, ucząc się rymowanki o Kosmosie (aut. B. Sokołowska-Kosik):
*Kosmos osiem planet ma,
tylko jedno słońce,
a gdy nocą spojrzysz w dal,
gwiazd ujrzesz tysiące.*
2. Rozmowa z dziećmi na temat naszej planety Ziemi. Nauczyciel opowiada dzieciom, jak w dawnych czasach postrzegano naszą planetę. Przedstawia również postać Mikołaja Kopernika, wielkiego polskiego astronoma. Nauczyciel przedstawia uczniom wersję naukową i religijną powstania naszej planety.
3. Pokaz grafiki na Google – rysunki przedstawiające prawdopodobny wygląd naszej planety w początkach jej istnienia, w epoce dinozaurów, w epoce lodowcowej itp. Pokaz obrazów m.in. Jana Matejki, przedstawiających postać Mikołaja Kopernika. Wyjaśnienie dzieciom na czym polegało odkrycie Kopernika. Motywowanie uczniów do wyrażania swoich opinii na temat oglądanych obrazów.
4. Czytanie wyrazów wymyślonych przez dzieci, związanych z Kosmosem i z planetami, a w szczególności z Ziemią. Grupowanie wyrazów według tematyki: Kosmos i Ziemia. Samodzielne układanie zdań z wyrazami dotyczącymi tematu: Ziemia. Zapis wybranego zdania do zeszytów.
5. Praca plastyczna: uczniowie odrysowują i wycinają z grubego kartonu według wzoru koło, na kole „malują” plasteliną zarys kontynentów i oceanów, na podstawie obrazu przedstawionego przez nauczyciela np. na tablicy interaktywnej, następnie nakleją „Ziemię” na czarnym kartonie, dodatkowo ozdabiają gwiazdkami, wyciętymi z błyszczącego kolorowego papieru. Zorganizowanie wystawki prac.
6. Monografia liczby 19:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 18;
 - Utwórz zbiór (narysuj) , albo ułóż na ławce, w którym będzie 19 elementów;
 - Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednią liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednią liczbą;
 - Narysuj przy pomocy linijki w zeszycie oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 19.
 - Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości – dzieci zapisują przykłady samodzielnie w zeszycie:

- 18 19
- 15 19
- 10 19
- 2 19
- 10 + 9 9 + 10

7. Wprowadzenie liczby 19 w podstawowych aspektach:

– **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwety 38 planet. Prosi wytypowanego ucznia, aby odliczył po 19 planet i otoczył pętlą.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 19 planet – kół. Poprosi uczniów aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

– **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 38 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 19. gwiazdkę licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi, aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 19 kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 15 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było 19.

– **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 9 cm (w kolorze niebieskim). Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

8. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 19 w zeszycie.

9. Oblicz działania:

10 + 9 =	19 - 9 =
14 + 5 =	19 - 5 =
15 + 4 =	19 - 3 =
17 + 2 =	19 - 19 =

10. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 19. Dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

* *Król kosmitów miał 15 rakiet, od swojej córki, księżniczki kosmitów dostał na urodziny jeszcze 6 rakiet. Ile król kosmitów ma teraz wszystkich rakiet?*

* *Sandra miała 19 pastylek na gardło, zjadła w piątek 2 pastylki. Ile pastylek zostało dziewczynce?*

* *Tolo kupił w sklepie ciastka na imieniny mamy: 10 czekoladowych, 4 waniliowe i 5 kokosowych. Ile ciastek kupił Tolo?*

* Mama zbierała w ogrodzie pomidory. Do jednego koszyka włożyła 10 pomidorów, a do drugiego 9. Ile pomidorów ma mama?

11. Propozycja – obejrzenie filmu edukacyjnego pod tytułem „Nasza planeta Ziemia”.

Rozmowa na temat obejrzanego filmu. Wymiana poglądów, ukierunkowywana pytaniami nauczyciela, wynikającymi z kontekstu rozmowy uczniów.

Dzień trzeci: Czy na Księżycu naprawdę mieszka Pan Twardowski?

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematyki zajęć: wysłuchanie przez dzieci krótkiego wierszyka o Panu Twardowskim (aut, B. Sokołowska-Kosik):

*Czy to prawda, czy to bajka, nie wie tego nikt.
 Czy legenda, o Twardowskim, czy też wielki mit?
 Mówią o tym, że swą duszę diabłu sprzedać chciał,
 a gdy diabeł poń się zgłosił, w kosmos dyla dał.
 Do dziś siedzi na kogucie, kiedy księżyc świeci,
 czy to prawda? Czy to bajka! Nie wiem moje dzieci.*

2. Nauczyciel opowiada dzieciom o Panu Twardowskim. Wyjaśnia pojęcia legenda, bajka, mit. Wyszukiwanie w wycinance rysunku z postacią Pana Twardowskiego – wycinanka 35. Dzieci wycinają postać pana Twardowskiego oraz elementy stroju i ubierają postać Czarodzieja. Rozmowa na temat stroju Twardowskiego.

3. Wysłuchanie czytanej przez nauczyciela wiersza w opracowaniu Beaty Sokołowskiej-Kosik „Pan Twardowski” (cover „Pani Twardowska” Adama Mickiewicza):

*Jedli, pili, swawolili
 mało karczmy nie rozbili.
 cha, cha, chi, chi, hejże, hola!
 To zabawa nie z przedszkola,*

*Twardowski jako czarodziej.
 Podparł się w boki jak basza;
 „Hulaj dusza! Hulaj!” – woła,
 Śmiesz, tumani, przestrasza.*

*Żołnierzowi, co grał zucha,
 Wszystkich bijąc i potrącać,
 Świsnął szablą koło ucha,
 Już z żołnierza masz zająca.*

*Na bogacza z trybunału,
 co szybko wyjadał z rondla,
 Zadzwoił monetą pomału,
 Z bogacza zrobił się kundel.*

*Szewcu w nos wyciął trzy prztyczki,
 Do głowy przytknął trzy rureczki,
 Cmoknął, cmok, i pysznego soczku,
 Wytoczył z głowy pół beczki.*

*Wtem, gdy napój pił z kielicha.
 Kielich zaświstał, zazgrzytał;*

Patrzy na dno: Co się dzieje?

Po coś tu, kumie, zawitał?

Diablik to był w przecieź na dnie,

Istny Niemiec, kurtka kusa;

Skłonił się gościom układnie,

Zdjął kapelusz i dał susa.

Z kielicha aż na podłogę

Skacze, rośnie na dwa metry,

Nos jak haczyk, kurzą nogę

Po kolana czarne getry.

„A! Twardowski; witam, bracie!”

To mówiąc stuka obcasem:

„Cóż to, czyżby mnie nie znacie?

Jestem Mafistofešem.

Wszak to ze mną na Łysej Górze

Robiłeś o duszę zapisy;

Cyrograf na byczej skórze

Podpisałeś ty, i biesy.

Miały słuchać twego rymu;

Ty, jak dwa lata przebiegają,

Miałeś pojechać do Rzymu,

By cię tam porwać jak swego.

Już i siedem lat uciekło,

Cyrograf nadal nie służy;

Ty, czarami dręczysz piekło,

Ani myślisz o podróży.

Ale zemsta, choć leniwa,

Nagnała cię w nasze sieci;

Ta karczma Rzym się nazywa,

Kładę areszt na waszecie.”

Twardowski ku drzwiom już pobiegł,

Na takie słowa Diabluka,

Diabeł za kuntusz go złapał:

„A gdzie jest słowo szlachcica?”

Co tu począć? trudna rada,

Przyjdzie już położyć głowę.

Twardowski na pomysł wpada

I zadaje trudność nową.

„Patrz w kontrakt, Mefistoflu,

Tam warunki takie stoją:

Po latach tylu a tylu,

Gdy przyjdiesz brać duszę moją,

Będę miał prawo trzy razy
Zagonić ciebie do roboty?
A ty najtwardsze rozkazy
Musisz spełnić co do joty.

Patrz, oto jest karczny godło,
Koń malowany na płótnie;
Ja chcę mu wskoczyć na siodło,
A koń niech z kopyta pobiegnie.

Skręć mi przy tym biczek z piasku,
Żebym miał czym konia chłostać,
I wymuruj gmach w tym lasku,
Bym miał gdzie na postój zostać.

Gmach będzie z ziarenek orzecha,
Wysoki pod szczyty gór,
Z bród kozich ma być strzecha,
Podbita strzępami z mchu.

Patrz, oto dość duży gwoździak,
dość gruby, dość długi jak do nieba,
W każde z makowych ziarenek
Wbij mi takie trzy, jak trzeba.

Diabeł bardzo szybko skoczył,
Konia czyści, karmi, poi,
Potem bicz z piasku utoczył
I już w gotowości stoi.

Twardowski wsiadł sobie na zwierzę,
Próbuje podskoków i zwrotów,
Stępa, galopuje, i kłusa,
Patrzy, aż i dom wielki już gotów.

No! wygrałeś, panie bisie;
Lecz druga rzecz nic skończona,
Musisz wykapać się w tej misie,
A tu jest woda święcona.

Diabeł kurczy się i krtusi,
Aż zimny pot na nim bije;
Lecz pan każe, sługa musi,
Skąpał się biedak po szyję.

Wyleciał potem jak z procy,
Otrząsł się, brum! parsknął raźnie.
„Teraz jesteś w naszej mocy,
Najgorętszą odbyłem tu łaźnię.”

„Jeszcze jedno, będzie kwita,
Zaraz pęknie moc czartowska;

*Patrzaj, oto jest kobieta,
Moja żona imć Twardowska.*

*Ja na rok u Waszego pana
Pójdę za ciebie na mieszkanie,
Niech przez ten rok moja żona,
Z tobą jak z mężem zostanie.*

*Przysięgniesz jej miłość, szacunek
I posłuszeństwo bez granic;
A złamiesz choć jeden warunek.
I cała umowa już na nic.*

*A trzeba wiedzieć drodzy widzowie,
Że Pani ta była złośliwa,
Ani za ładna, ani za mądra,
ot, taka sobie kobitka.*

*Diabeł tak o niej słucha w pół ucha,
Pół oka zwrócił do przejścia,
Niby to patrzy, niby to słucha,
Tymczasem już blisko jest wyjścia.*

*Gdy mu tak Czarodziej dokucza,
Od drzwi, od okien odpycha,
Zmniejszywszy się bardzo, dziurką od klucza,
Po cichu Twardowskiemu czmycha.*

4. Propozycja wystawienia przedstawienia w Teatrze cieni.
5. Przygotowanie teatrzyku cieni z wykorzystaniem tekstu wiersza pt. „Pan Twardowski” – Nauczyciel przygotowuje do wycięcia sylwety wybranych postaci z wiersza, dzieci obsadzają je za pomocą taśmy bezbarwnej na patyczkach do szaszłyków. Nauczyciel przygotowuje oświetlenie, płótno. Wyjaśnia dzieciom w jaki sposób tworzy się teatr cieni. Uczniowie pod kierunkiem nauczyciela dokonują prób (można powielić sylwety np. gości z karczmy, tak aby każde dziecko brało udział w przedstawieniu). Można również przygotować muzyczne tło do przedstawienia.

Uczniowie klasy I, mogą zaprosić inne dzieci ze swojej szkoły na przedstawienie.

Dzień czwarty: A planety szaleją... Układ słoneczny

Przebieg zajęć:

1. Propozycja na powitanie – wysłuchanie fragmentu piosenki „Planety” i obejrzenia teledysku grupy MANNAM (youtube.com)
2. Dalsza nauka rymowanki (aut. B. Sokołowska – Kosik)

*Kosmos osiem planet ma,
tylko jedno słońce,
a gdy nocą spojrzysz w dal,
gwiazd ujrzysz tysiące.*

*Po Słońcu, które jest w środku,
Merkury i Wenus wędrują.*

*Ziemia , Mars, Jowisz i Saturn,
po swoich orbitach kołują.*

*Ostatnie, na końcu Układu,
zwanego słonecznym, jak wiecie,
Urana, Neptuna tam widać,
to nawet małe wie dziecię!*

3. Oglądanie Układu słonecznego, odczytywanie nazw planet na stronie: pl.wikipedoa.org/wiki/Układ_Słoneczny#mediaviewer/Plik:Planety2008.jpg
4. Praca z tablicą interaktywną – ćwiczenie : prezentacja Układu słonecznego tylko ze Słońcem, uczniowie ustawiają w odpowiedniej kolejności planety w Układzie, podpisują je, dopasowując gotowe napisy z nazwami do odpowiednich planet.
5. Praca plastycznie – techniczna: wykonanie modelu Układu słonecznego w pudełku po butach: dzieci wycinają z wycinanki (wycinanka 36) modele planet i słońca, oklejają czarną lub granatową bibułą karbowaną wewnątrz pudełka po butach, nakleją według swojego uznania błyszczące gwiazdki z papieru kolorowego lub gotowe elementy plastyczne, następnie przy pomocy nici i taśmy bezbarwnej przyczepiają planety wewnątrz pudełka. Gotowe prace umieszczamy na wystawce.
6. Czytanie zbiorowe i indywidualne tekstu pt. „Odważna Kasia” (załącznik 9).
Kasia to bardzo odważna dziewczynka, niczego się nie boi. Mogłaby nawet polecieć na wycieczkę w Kosmos. Jej tata jest przecież kosmonautą. Kasia bardzo chce być taka jak tata. Uczy się pilnie, bo wie, że kosmonauta musi umieć wiele rzeczy. Chętnie czyta, starannie pisze, uczy się liczyć. Umie już dodawać i odejmować do dziesięciu. Kasia chętnie również rysuje i śpiewa. Doskonale wykonuje ćwiczenia na wychowaniu fizycznym. Tak wiele musi przecież umieć, żeby zostać kiedyś kosmonautką.
7. Rozmowa z dziećmi na temat: Dlaczego powinniśmy/musimy się uczyć?
8. Obliczanie działań na dodawanie odejmowanie do 10. Dzieci przepisują do zeszytu pisane przez nauczyciela na tablicy przykłady i obliczają je w pamięci zapisując wyniki. Dzieci mające trudności z liczeniem pamięciowym liczą z pomocą liczydeł. Dla dzieci chętnych, które wcześniej skończyły zaplanowaną pracę, nauczyciel przygotowuje fiszki z dodatkowymi ćwiczeniami – dodawaniem i odejmowaniem do 20 i 50. Przykład fiszki:

FISZKA ZADANIOWA

.....
imię i nazwisko

Oblicz działania:

15 + 5 =	17 - 7 =
12 + 4 =	12 - 5 =
10 + 10 =	20 - 10 =
7 + 7 =	18 - 6 =
6 + 7 =	15 - 5 =

9. Sprawdzenie pracy, poprzez podawanie wyników i zapisywanie ich przy odpowiednich przykładach na tablicy. Prace z fiszek nauczyciel sprawdza indywidualnie.

Dzień piaty: Mirosław Hermaszewski – pierwszy polski kosmonauta

Propozycja wycieczki do Szkoły Orłąt w Dęblinie.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: Zabawa : Co tu nie pasuje? – Dzieci stają w kole, nauczyciel rozpoczyna rozmowę o dawnych i współczesnych środkach transportu powietrznego. Następnie szybko, ale poprawnie wymawia nazwy rzeczy związanych z lotnictwem, jednak wtrąca wyrazy, na przykład nazywające przedmioty gospodarstwa domowego. Zadaniem dzieci jest, prawidłowe powtórzenie każdego, wypowiedzianego przez nauczyciela wyrazu związanego z Kosmosem i lataniem. Jeśli jednak dzieci natrafią na wyraz z innej kategorii niż lotnictwo, podskakują wysoko, klaszczą nad głową w ręce.

2. Wycieczka do Szkoły Orłąt w Dęblinie

(WSOSP DĘBLIN – kontakt – telefon: 81 551 71 00)

Zbiórka dzieci, zajęcie miejsc w autokarze, sprawdzenie obecności, podanie regulaminu wycieczki – chwila rozmowy o regulaminie, przedstawienie programu wycieczki.

Program wycieczki:

- 1) Zwiedzanie Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie. Spotkanie z oficerem. Oglądanie sali tradycji szkoły Orłąt, symulatorów lotu, sali z urządzeniami do ćwiczeń dla pilotów.
- 2) Wizyta w hangarach Szkoły Orłąt. Oglądanie samolotów i rozmowa z oficerem. Zwiedzanie wnętrza samolotów.
- 3) Zwiedzanie Twierdzy Dęblin – wizyta w muzeum Twierdzy. Żegluga po Wiśle pontonami.
3. Podczas podróży do miejsca docelowego nauczyciel prowadzi rozmowę z dziećmi o podróżach samolotami, sprawdza stopień opanowania przez dzieci wiadomości o Kosmosie. Przedstawia uczniom postać pierwszego polskiego kosmonauty Mirosława Hermaszewskiego, który był adeptem Szkoły Orłąt, gdzie udają się dzieci.

Mirosław Hermaszewski – obecnie, Generał brygady Wojska Polskiego – KOSMONAUTA. Pierwszy i jedyny jak dotychczas Polak, który był w Kosmosie. (Pokaz zdjęć przedstawiających Generała w czasie jego lotu w Kosmos i obecnie). Ukończył w Grudniędzku, w roku 1961 kurs pilotażu samolotowego, następnie podjął naukę w dęblińskiej Szkole Orłąt jako kandydat na pilota myśliwców. W Gwiezdnym Miasteczku, w Rosji w roku 1978, rozpoczął przygotowania do lotu w Kosmos. Leciał w Kosmos jako inżynier, razem z Rosjaninem.

4. Powrót do szkoły.

UWAGA! – Powyższy program jest jedynie propozycją wyjazdu. W miejsce wycieczki do Dęblina można zorganizować wyjazd na każde inne lotnisko np. w Świdniku, Warszawie, albo przeprowadzić zajęcia w klasie.

Dzień szósty: Czarne dziury, czyli ciekawostki kosmiczne ...czy istnieją Ufoludki?

Przebieg zajęć:

1. Dzielenie się wrażeniami z wycieczki do Dęblina. Rozmowy swobodne dzieci.
2. Rozmowa z dziećmi na temat ciekawostek kosmicznych:

Słońce jest większe od Ziemi o 109 razy. Jest gwiazdą, jego temperatura sięga 15 mln stopni Celsjusza;

 Dlaczego gwiazdy mrugają ?

Atmosfera ziemiska w różnych miejscach ma różną gęstość, temperaturę – a co za tym idzie – inaczej załamuje światło, poza tym „faluje” Dzięki temu niektóre gwiazdy „mrugają”, wydaje się, że zmieniają barwę. Takie migoczące gwiazdy można zauważyć zwłaszcza dość nisko nad horyzontem. Zjawisko to nosi nazwę „scyntylacja”.

 Co stanie się z człowiekiem będącym bez skafandra w kosmosie ?

Na podstawie teoretycznych symulacji i doświadczeń na zwierzętach wiadomo, że organizm będąc wystawionym na działanie odkrytego kosmosu nie dozna natychmiastowych obrażeń i nie eksploduje, a krew nie będzie wrzeć i natychmiast nie straci się przytomności. Mogą zaistnieć zjawiska o drugorzędym znaczeniu, jak oparzenie słoneczne, opuchlizna skóry, nabrzmienie tkanek, które pojawią się po około 10 sekundach lub później. Mniej więcej w tym samym czasie człowiek zaczyna powoli tracić przytomność z powodu braku tlenu i różne obrażenia wewnętrzne poczynają się kumulować. Śmierć następuje dopiero po około minucie lub dwóch.

 Ile kosztuje start wahadłowca ?

NASA nie podaje dokładnie tego, ale można to wyliczyć, dzieląc ogólną roczną kwotę z budżetu NASA przeznaczoną na misje wahadłowców przez liczbę startów rocznie. Tak uzyskana kwota zawiera się w przedziale 400..500 mln \$. Jest to kwota brutto, zawierająca wszystkie koszty, zawiera ona w sobie wszystkie czynności związane z obsługą wahadłowców na ziemi i w kosmosie, włącznie z treningiem astronautów.

źródło: <http://kosmos.ovh.org/glowna.htm>

To niesamowite, że mimo iż minęło 40 lat od pierwszego lądowania na Srebrnym Globie wciąż niewiele wiadomo na temat jego powstania i ewolucji. Obliczenia współczesnych uczonych pokazują, że wiele parametrów z nim związanych nie do końca pasuje do przyjętych wersji pochodzenia naszego satelity.

Coraz większe grono naukowców skłania się ku teorii, że Księżyc może być tworem sztucznym, z dużą dozą prawdopodobieństwa, że w środku jest pusty. Potwierdzić to mają eksperymenty przeprowadzone przez NASA. Każda rozbita sonda kosmiczna na jego powierzchni, rejestrowała rezonans dźwiękowy podobny do uderzenia w dzwon.

Kolejnym dziwnym faktem jest to, że Księżyc znajduje się w niezwykle idealnej zsynchronizowanej pozycji tak, że z pozycji naszej planety można obserwować zjawisko zaćmienia Słońca. Jest to rzadkie zjawisko w kosmosie. Ciekawe jest również to, że nie znajduje się na eliptycznej, ale na okrągłej orbicie.

Pogadanka powinna być dostosowana do możliwości i zainteresowania dzieci oraz poparta obrazami wyświetlanymi na tablicy interaktywnej lub dostępnymi ilustracjami.

3. Wspólne układanie zdań – notatki z wycieczki , zapisanie ich na tablicy i przepisanie do zeszytu.
4. Głośne czytanie treści notatki z tablicy przez chętne dzieci. Ocena czytania.
5. Monografia liczby 20:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 19;

- Utwórz zbiór (narysuj) , albo ułóż na ławce, w którym będzie 20 elementów;
- Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednia liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednia liczbą;
- Narysuj przy pomocy linijki w zeszytce oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 20.

- Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości:

18 20

15 20

10 20

220

1015 + 5

6. Wprowadzenie liczby 20 w trzech aspektach:

- **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę 40 planet. Prosi wybranego ucznia, aby odliczył po 40 planet i otoczył pętlą.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 40 planet – kół. Poprosił uczniów, aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

- **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 40 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 20 gwiazdkę licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem wykonującym zadanie przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi, aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 20. kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 16 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było razem 20.

- **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm w kolorze pomarańczowym. Dzieci biorą klocki i kładą je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

7. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 20 w zeszytce.

8. Oblicz działania:

$10 + 10 = \dots\dots\dots$

$20 - 10 = \dots\dots\dots$

$14 + 6 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 = \dots\dots\dots$

$15 + 5 = \dots\dots\dots$

$20 - 3 = \dots\dots\dots$

$17 + 3 = \dots\dots\dots$

$20 - 20 = \dots\dots\dots$

9. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

- * Dzieci w klasie narysowały na tablicy 20 księżyców, pani woźna starta 5 księżyców. Ile księżyców zostało na tablicy?
- * W kosmosie znaleźć można wiele gwiazd. Ich zgrupowania nazywamy mgławicami. W mgławicy Smoka 16 gwiazd świeci na niebiesko, a 6 różowo. O ile więcej gwiazd świeci na niebiesko?
- * Tata kupił 12 pysznych pierogów z mięsem, mama nie wiedziała o tym i kupiła jeszcze 8. Ile pierogów kupili razem rodzice?

Dzień siódmy: Czym ludzie latają dzisiaj, a czym latali dawniej?

Przebieg zajęć:

1. Przedstawienie całodziennego planu zajęć, rozmowa na temat ważnych spraw dzieci, na temat intrygujących je zdarzeń i przeżyć.
2. Wymyśl treść zadania o tematyce związanej z lotnictwem do działania : $14 + 5 =$, zapisz treść wraz z pytaniem w zeszycie, rozwiąż je i zapisz odpowiedź.
3. Zabawy językowe: Nauczyciel rozpoczyna zdania, dzieci je kończą:

Nocą na niebie świecą

Wielu polski astronom to

W kosmos latamy.....

Dawniej ludzie latali

Pojazd powietrzny, który ma śmigło na dachu to

4. Rozmowa na temat: Czym ludzie latają dzisiaj, a czym latali dawniej?

Rakiety i wahadłowce – posiadają silniki odrzutowe, które mają ogromną moc. Silniki te jako paliwo wykorzystują ciekły tlen. Rakiety startują pionowo. Rakiety przechodząc przez atmosferę otaczającą naszą Ziemię gubią część swoich elementów. Wahadłowce podobnie jak samoloty startują poziomo i tak samo lądują.

Balony – kiedyś ludzie latali balonami. Ich czasie budowano z arkuszy papieru, skóry, a wypełnione były gorącym powietrzem. Dziś napełnia się je wodorem i innymi gazami. Balony zawsze leciały tam gdzie niósł je wiatr. Można nimi było sterować tylko w górę i w dół. Trochę później zaczęto budować balony w kształcie cygar. Nazwano je sterowcami. Sterowce miały silniki benzynowe i leciały tam gdzie chciał człowiek.

5. Oglądanie różnorodnych pojazdów powietrznych na tablicy interaktywnej – wyszukiwarka: grafika Google lub na ilustracjach w innych źródłach informacji.
6. Układanie rakiety z dużych figur geometrycznych przygotowanych z tektury przez nauczyciela i dzieci na zajęciach. Nauczyciel wycina zestawy figur geometrycznych – dzieci malują figury farbami.
7. Przypomnienie nazw kolejnych planet, podział nazw planet na głoski i sylaby.
8. Opowiadanie nauczyciela o Ikarze i Dedalu. Nawiązanie do legendy i mitu prezentowanego na wcześniejszych zajęciach. Rozmowa na temat konieczności słuchania poleceń rodziców i osób dorosłych i wypełniania ich.

9. Prezentacja przez nauczyciela wiersza „Historia lotów” (aut. B. Sokołowska-Kosik)

*Pierwszy w niebo wzleciał Dedal,
za nim Ikar jego syn.*

*Ikar ojca nie posłuchał,
zatem bardzo krótko żył.*

*Wosk, co pióra w skrzydłach zlepiął,
roztopiło słońce,
i tych piórek posrebrzanych
do morza spadły tysiące.*

*Potem we Francji dalekiej
bracia balon wymyślili,
i w pierwszej podróży balonem,
na cały świat się wstawili.*

*Za nisko, za krótko trwał lot,
jak ptaki latać chcieliśmy,
wymyślił człowiek samolot,
za stery się przesiedliśmy.*

*Teraz rakieta w Kosmos,
każdy polecieć już może,
Rakieta wracając z przestworzy,
przeważnie wpada do morza.*

10. Praca domowa : Naucz się na pamięć wiersza „Historia lotów”. Tekst wiersza zamieszczono w Zeszy-
cie prac domowych nr 4.

11. Samoocena – wypowiedzi uczniów na temat: czego nowego dowiedziałeś się na zajęciach?

Dzień ósmy: Trzej kosmici. Co już wiemy o Kosmosie?

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie piosenki *Trzej kosmici* (sł. S. Karaszewski, muz. S. Marciniak). Kolorowanie obrazków przedstawiających poszczególne fragmenty piosenki, ze szczególnym zwróceniem uwagi na pojazdy, jakimi poruszali się Kosmici – załącznik 10. Wystawka prac.
2. Rozmowa z dziećmi na temat pojazdów używanych przez Kosmitów: talerza, spodka i dzbanka. Pokaz rakiety kosmicznej w kształcie dzbanka.
3. Zabawa ruchowa „Komety” – troje dzieci biega po sali w różnych kierunkach trzymając w obu dłoniach długie kolorowe paski bibuły karbowanej – machają rękami w różnych kierunkach. Pozostałe dzieci spacerują powoli po sali, jednocześnie uważając, aby nie zostać dotkniętym ogonem komety. Dzieci, których dotknie ogon komety siadają nieruchomo na podłodze.
4. Prezentacja przez nauczyciela dwuznaku „Dz, dz”. Wyszukiwanie wyrazów w których dwuznak „dz” znajduje się w nagłosie, wygłosie i śródgłosie.
5. Zawieszenie wzoru dwuznaku na tablicy z alfabetem. Układanie modelu wyrazu dzban na tablicy, pisanie dwuznaku w powietrzu, na plecach kolegi, palcem na ławce.
6. Zapis dwuznaku przez nauczyciela na tablicy, a przez uczniów w zeszyście.

Zajęcia komputerowe

Praca w programie PAINT. Rysowanie samolotów widzianych na wycieczce do Dęblina.

Wykonanie portretu Ufoludka.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z piłką. Nauka chwytania i rzucania piłki. Wyciągi z elementami rzutu do celu.
2. Gry, zabawy i ćwiczenia z elementami równowagi.
3. Gry, zabawy i ćwiczenia z elementami skoków. Bezpieczeństwo w czasie gier i zabaw.

XXIX. Blok tematyczny: NA WSI I W MIEŚCIE

Cele ogólne:

- poznawanie przyczyn hodowania zwierząt przez człowieka;
- poznawanie zajęć charakterystycznych dla środowiska wiejskiego i miejskiego;
- wzbogacenie wiadomości na temat rodzinnej miejscowości a także dużych miast Polski;
- rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego
- wzbogacanie czynnego słownictwa dzieci;
- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- zapoznanie uczniów z wyglądem pisanego i drukowanego ortogramu Ch , ch;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów z uwzględnieniem elementów prozodycznych;
- zachęcanie do hodowania roślin;
- rozwijanie poczucia odpowiedzialności za hodowane zwierzęta i rośliny;

Cele operacyjne:

Uczeń:

- nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim;
- wykonuje wycinanki o różnicowanym stopniu trudności;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10;
- rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z gospodarstwem wiejskim i z miastem;
- wie jakie prace wykonywało się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie masła, itp.;
- stosuje określenia: z prawej, z lewej strony;
- umie zapamiętać krótką piosenkę o kotku i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny;
- wie, jakie korzyści płyną z hodowli zwierząt;
- zna miasta z najbliższej okolicy, wie jakie można znaleźć tam ciekawe miejsca;
- rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków;
- wie jakie są ważne budowle (m.in. zabytki) w znanych sobie miastach;

- rozumie pojęcie stolicy; wie, że stolicą Polski jest Warszawa;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi
- zna wygląd, nazwę i brzmienie ortogramu „ch”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym i pisanym, składa wyrazy z ortogramem „ch” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „ch” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek, wie, że w języku polskim istnieje również inny zapis tej głoski „h”;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- potrafi pracować z komputerem;
- hodzi na akamity;
- wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, spacer, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno- przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wycinanka, fiszki zadaniowe, płaski model bloku z zadaniami w okienkach, herb Warszawy, obraz pomnika Syrenki Warszawskiej, wiersz J. Tuwima: „Warszawa”, piosenki o zwierzętach, tekst „W gospodarstwie”, wiersz W. Chotomskiej „Co słycać na wsi?”, kolorowe nakrywki do budowania modelu wyrazu, wzór ortogramu „ch”; przybory gimnastyczne.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, zeszyty zadań domowych, kartony, ołówki miękkie do szkicowania, gumki, kredki, farby, klej, nożyczki, papier kolorowy.

Dzień pierwszy: W gospodarstwie wiejskim

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, omówienie planu dnia, rozwiązywanie problemów, przygotowanie materiałów do pracy.
2. Zabawy językowe: rozmowa na temat zdrobnień i zgrubień w języku polskim. Tworzenie zdrobnień i zgrubień do wyrazów – nazw zwierząt w gospodarstwie wiejskim i roślin hodowanych przez człowieka.
3. Zabawy orientacyjno – porządkowe, np.: Gąski, gąski do domu...

4. Nauka piosenki związanej tematycznie ze zwierzętami wiejskimi np. „Czarna krowa” (sł. W. Chotomska, muz. A. Markiewicz), „Osioł Stefan” – (wyk. Jacek Stachurski, źródło: youtube.com)
5. Układanie zagadek o zwierzętach wiejskich (mogą być w formie opisów obrazków przedstawiających zwierzęta hodowane na wsiach przez człowieka).
6. Czytanie przez nauczyciela tekstu „W gospodarstwie”:
W gospodarstwie wiejskim dzieje się dużo ciekawych rzeczy. W stajniach mieszkają konie, w oborach krowy, a w chlewni świnki. Po podwórku chodzą kury, kaczki i gęsi. W ogródku gospodyni hoduje zdrowe warzywa, a w sadzie zbiera różne owoce. Gospodarz uprawia pole, na którym sieje zboża i sadi ziemniaki. Na łąkach kosi trawę, którą po wyschnięciu daje swoim zwierzętom do jedzenia. Taka sucha trawa to siano.
7. Rozmowa nauczyciela z dziećmi na temat pracy w gospodarstwie rolnym.
8. Układanka sylabowa: Do wybranej przez nauczyciela sylaby dzieci dopisują własne, tworząc nowe słowa, związane z życiem na wsi. Dzieci swoje sylaby mogą dopisywać z każdej strony sylaby nauczyciela, np.: - wa - : wa - rzywa, kro - wa, tra - wa,
9. Wybranie kilku wyrazów z układanki sylabowej, ułożenie z nimi zdań, zapisanie ich na tablicy i przepisanie do zeszytu.
10. Rozmowa z dziećmi na temat korzyści jakie mamy z hodowli zwierząt i roślin na wsi.
11. Ćwiczenia fonacyjne: powtarzanie głosów zwierząt wiejskich, odgadywanie ich nazw na podstawie usłyszanych dźwięków.
12. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu liczb w zakresie 20. Rozwiązywanie i układanie zadań tekstowych o tematyce wiejskiej. Zapis pytania i rozwiązania na tablicy i w zeszycie.
13. Zabawa liczbami – ćwiczenie liczenia pamięciowego:
Jestem liczbą 6, a ty jesteś o 3 większa. Jaką liczbą jesteś?
Jestem liczbą 9, a ty jesteś o 1 mniejsza. Jaką jesteś liczbą?

Dzień drugi: OBRAZY I KRAJOBRAZY NA WSI – sady, pola, łąki, lasy.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie : rozmowy z dziećmi, przygotowania do zajęć, czynności organizacyjne.
2. Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza: „Co słyszeć na wsi?” W. Chotomskiej:
*Co słyszeć? Zależy gdzie.
Na łące słyszeć: Kle, kle!
Na stawie: Kwa, kwa!
Na polu: kraaa!
Przed kurnikiem: – kukuryku!
– ko, ko, ko, ko, ko w kurniku
Koło budy słyszeć: – hau!
A na progu – miau.
A co słyszeć w domu
Nie powiem nikomu ...*
3. Rozmowa z dziećmi na temat: Co oprócz gospodarstwa możemy zobaczyć na wsi? Rozmowa na temat prac gospodarskich w sadzie, na polach, na łąkach i w lesie. Zapoznanie dzieci z zawodami:

rolnik, sadownik, leśnik. Wyjaśnienie jak kiedyś wyglądały prace na wsi, a jak wyglądają dziś. Omówienie prac wykonywanych kiedyś i teraz przez gospodynię: pieczenie chleba, robienie masła itp. Zapisywanie na tablicy nazw dawnych i współczesnych narzędzi rolniczych.

4. Wycinanie obrazków dawnych i współczesnych narzędzi rolniczych, grupowanie ich, naklejanie na kartkę i samodzielne podpisywanie – wycinanka 37.
5. Rozmowa z dziećmi o konieczności zachowania bezpieczeństwa podczas prac w gospodarstwie rolnym.
6. Zabawa ruchowo – naśladowcza : Sadzimy ziemniaki, siejemy zboże...
7. Słuchanie opowiadania nauczyciela: „Od ziarenka, do bochenka ...” – pokaz nasion zbóż, wyjaśnienie w jaki sposób powstaje z nich chleb. (Propozycja : wspólne pieczenie chleba).
8. Wprowadzenie dwuznaku „ch”:
 - podział wyrazu chleb na głoski i sylaby (przypomnienie w jaki sposób tworzymy sylaby),
 - budowanie modelu wyrazu chleb – dzieci same dochodzą do tego, że ortogram „ch” zbudowany jest z dwóch spółgłosek;
 - wyszukiwanie innych wyrazów z „ch” w nagłosie, wygłosie i śródgłosie.
 - zapis „ch, Ch” w liniaturze – ćwiczenia w pisaniu;
 - układanie wyrazów z „ch” z rozsypanki;
 - czytanie indywidualne przez chętne dzieci krótkiego tekstu z „ch” (załącznik 12).

Żeby powstał chleb rolnik musi posiać w polu ziarno. Po zbiorze młynarz mieli to ziarno na mąkę. Piekarz do mąki dodaje drożdże, sól i wodę, wszystko to miesza i piecze. Tak powstaje chleb, który kupujemy w sklepie i jemy na śniadanie.

Tekst można dać dzieciom do wklejenia do zeszytu i do ćwiczeń w czytaniu w domu.

9. Stosunki przestrzenne, rozpoznawanie strony prawej i lewej.
10. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 20. Dla dzieci uzdolnionych nauczyciel przygotowuje fiszki zadaniowe z działaniami i zadaniami w zakresie 50.
11. Układanie zadań tekstowych do obrazów przedstawianych przez nauczyciela, a obejmujących zakres programowy klasy I.

Uwaga! Przy realizacji w/w tematu można również zorganizować mini – wycieczkę do zaprzyjaźnionego gospodarstwa rolnego.

Dzień trzeci: Wycieczka po mieście

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy z dziećmi, rozwiązywanie problemów, przygotowanie do zajęć, wykonywanie zadań własnych przez dzieci.
2. Na tablicy pojawia się płaski model bloku mieszkalnego, o wielu piętrach i oknach. Każde okienko (numer mieszkania) oznaczone jest cyfrą od 1 do 20 (lub w zależności od liczby dzieci w klasie). Dzieci losują „numery mieszkań”. W każdym okienku znajduje się fiszka zadaniowa z problemem matematycznym – zadanie z treścią, działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Uczniowie samodzielnie wykonują zadania (dzieci mające problemy z wykonaniem zadania zgłaszają się do nauczyciela). Dzieci, które wcześniej wykonały swoje zadanie mogą otrzymać dodatkową pracę do wykonania.
3. Dzieci układają z klocków makietę miasta. Nauczyciel w tym czasie sprawdza zadania matematyczne. Ocena prac.

4. Propozycja zajęć – wycieczka multimedialna po wybranym mieście (praca z tablicą interaktywną). Alternatywą może być wycieczka do najbliższego miasta lub spacer po mieście, z którego pochodzą dzieci.
5. Rozmowa z dziećmi na temat : Jakie różnice możemy zaobserwować zwiedzając miasto i wieś?
6. Praca plastyczna: zapoznanie dzieci z zasadami stosowania perspektywy. Pokaz obrazów, w których zastosowano perspektywę. Rysunek ołówkiem na temat: „Idę miejską ulicą”. Wystawka prac.
7. Samoocena uczniów: Jak się czułeś na dzisiejszych zajęciach?

Dzień czwarty: Obrazy i krajobrazy w mieście – muzea, kina, teatry, baseny, zabytki

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: rozmowy z dziećmi, rozwiązywanie problemów, przygotowanie do zajęć.
2. Praca z tablicą interaktywną – ćwiczenie polega na przyporządkowaniu do napisów: miasto, wieś odpowiednich obrazów przedstawiających: zabudowę wysoką – bloki, zabudowę niską – zagroda wiejska, ulicę, drogę, obraz podwórka wiejskiego, plac przed blokiem, maszyny rolnicze, tramwaje, psa przy budzie, psa na smyczy.
3. Oglądanie obrazów przedstawiających różne miasta Polski (pokaz youtube.com) . Najpiękniejsze miasta Polski, a w nich muzea, charakterystyczne zabytki, kina, teatry, baseny i inne elementy architektury miejskiej.
4. Układanie zdań opisujących wygląd miasta i jego charakterystyczne cechy. Zapisywanie zdań ze słuchu do zeszytu. Nauczyciel dokonuje zapisu na tablicy, aby dzieci mogły dokonać samokontroli i poprawy pracy.
5. Głośne, indywidualne czytanie zdań z zeszytu.
6. Układanie krótkich form wierszowanych (z pomocą nauczyciela) na temat infrastruktury miejskiej i wiejskiej np.
*Mały domek sobie stał,
to pies budę swoją miał,
przy niej miska zawsze pełna,
a w tej misce zupa ciepła.*
(aut. B. Sokołowska-Kosik)
7. Podział klasy na zespoły, każdy zespół otrzymuje jeden wierszyk, aby dokonać jego oprawy plastycznej, pięknie przepisać na karton, ozdobić kolażem, rysunkami wg uznania zespołu. Wystawka prac.

Dzień piąty: Warszawa, nasza stolica

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy z dziećmi, przygotowanie materiałów do zajęć.
2. Oglądanie prezentacji : propozycja – „Te same miejsca w Warszawie w 1939 roku i obecnie – niezwykle fotografie” – autor: Warszawa Przedwojenna, źródło: youtube.com lub inne opracowania wymienionego autora
3. Rozmowa z dziećmi na temat naszej stolicy. Przypomnienie i nawiązanie do treści realizowanych już w semestrze zimowym. Wysłuchanie legendy o Warszawskiej Syrence:

Legenda o Warszawskiej Syrence

Pewnego dnia u podnóża dzisiejszego Starego Miasta wyszła z wody przepiękna syrena, aby nieco odpocząć na piaszczystym brzegu. Tak spodobało jej się miejsce, że postanowiła tu zostać na zawsze. Niestety zamieszkujący pobliską osadę rybacy zauważyli, że ktoś podczas połowów wzburza fale Wisły, płącze sieci i wypuszcza ryby z wężerzy. Postanowili więc schwytać szkodnika. Kiedy jednak usłyszeli przepiękny głos syreny, zaniechali swoich zamiarów i szczerze pokochali piękną kobietę-rybę, która od tej pory co wieczór umilała im czas przepięknym śpiewem. Pewnego dnia zobaczył syrenkę bogaty kupiec i postanowił ją schwytać. Podstępem uwięził ją w drewnianej szopie. Płacz syreny usłyszał młody syn rybaka i z pomocą przyjaciół, pod osłoną nocy uwolnił ją. Syrena z wdzięczności za uratowanie życia obiecała im, że zawsze kiedy tylko będą potrzebowali pomocy, stanie w ich obronie. I odtąd warszawska syrenka, uzbrojona w miecz i tarczę, broni miasta i jego mieszkańców.

4. Pokaz obrazów z Grafiki Google: herbu Warszawy, pomnika Syrenki nad Wisłą lub obrazów o tej tematyce wykonanych przez nauczyciela. Przypomnienie dzieciom znaczenia pojęć: stolica, herb. Rozmowa na temat statusu Warszawy jako stolicy Polski. Przedstawienie Lublina jako stolicy województwa lubelskiego.

Wyjaśnienie roli prezydenta, premiera, sejmu czy senatu. Rozmowę prowadzimy na takim poziomie, aby dzieci mogły zrozumieć istotne rzeczy.

5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – propozycja wykonania do zadań rysunków w zeszytcie, zapis pytań do zadań, rozwiązania i odpowiedzi w zeszytcie. Zapis rozwiązania poszczególnych zadań na tablicy. Sprawdzenie pracy przez dzieci, naniesienie poprawek.

Zajęcia komputerowe

Wykonanie pracy graficznej w programie PAINT na wybrany temat:

- w sadzie;
- na polu;
- na łące;
- w lesie.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami rzutu do celu. Gra w piłkę : dwa ognie.
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu. Zabawy skoczne – ze skakanką.
3. Wyścigi zespołów. Bieg z przeszkodami – zabawy ruchowe. Bezpieczeństwo w czasie zabaw.

XXX. Blok tematyczny: POLSKA, TO MOJA OJCZYZNA!

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z wybranymi wydarzeniami z historii Polski;
- utrwalenie znajomości symboli narodowych;
- zapoznanie z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku „Cz i cz”, „Dź, dź”;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;

- rozwijanie percepcji wzrokowej i słuchowej oraz koordynacji percepcyjno-motorycznej;
- kształtowanie postawy i uczuć patriotycznych;
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość;
- zna symbole narodowe;
- potrafi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna;
- zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza;
- rozumie, co znaczy słowo: PATRIOTYZM;
- umie śpiewać Hymn państwowy zachowując właściwą postawę;
- rozumie treść zadania z treścią, rozwiązuje zadanie tekstowe, zapisuje rozwiązanie i odpowiedź; układa treść prostych zadań tekstowych;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20,
- umie odmierzać odległość linijką;
- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia;
- dobiera podpisy do obrazków;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „cz” i „dż”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „cz” i „dż” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „cz” i „dż” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, potrafi zapisać i przepisać tekst;
- czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersz Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyste”, flaga Polski, nagranie Hymnu państwowego, przybory gimnastyczne, zeszyt prac domowych, wiersz Z. Jerzyny „To jest Polska.”

Narzędzia i materiały:

tablica interaktywna, laptop, białe i czerwone kartki papieru, klej, nożyczki, patyczki do szaszłyków.

Dzień pierwszy: Jeszcze Polska nie zginęła...Symbole narodowe**Przebieg zajęć:**

1. Rozmowy swobodne z dziećmi. Udzielanie rad, rozstrzyganie sporów.
2. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyste”:

*Powiewa flaga,
gdy wiatr się zerwie.
A na tej fladze
biel jest i czerwień.*

*Czerwień to miłość,
biel – serce czyste...*

*Piękne są nasze
barwy ojczyste.*

3. Rozmowa z uczniami o symbolach narodowych i szacunku, jaki im oddajemy.
4. Wykonanie flagi narodowej – złożenie wzdłuż i przecięcie po śladzie zgięcia kartki czerwonej i kartki białej, sklejenie obu części flagi, ze zwróceniem szczególnej uwagi na to, że kolor biały jest na górze. Przyklejenie do jednego z krótszych boków flagi patyczka do szaszłyka, zawinięcie tego boku w rulonik. Pozostawienie flag do wyschnięcia, ozdobienie nimi sali i tablicy wystawowej.
5. Wprowadzenie dwuznaku „cz” na podstawie wyrazu „czerwony”. Wskazywanie barw narodowych, wypowiedzianie ich: biel, czerwień, biały, czerwony. Podział wyrazów na głoski i sylaby. Układanie modeli wyrazów na tablicy. Zrozumienie, że dwuznak „cz” składa się z dwóch spółgłosek.
6. Wyszukiwanie wyrazów, w których „cz” występuje w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.
7. Pokaz dwuznaku, powielanie jego kształtu na różne sposoby, zapis dwuznaku w zeszytach – ćwiczenia w pisaniu.
8. Wyszukiwanie w podanym tekście wyrazów z „cz”, przepisywanie ich do zeszytu. – Nauczyciel pisze tekst na tablicy:
Czeski skoczek pobił rekord skoczni. Miał na głowie czerwoną czapkę. Nazywał się Czesio. Często trenował, dlatego został czempionem.
W domu dzieci mogą ułożyć z zapisanymi w zeszytach wyrazami zdania.
9. Oglądanie na tablicy interaktywnej występu Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze” tańczącego poloneza – polski taniec narodowy (youtube.com autor Mazowsze Matecznik).
10. Omówienie metrum na trzy. Pokaz kroku podstawowego poloneza przez nauczyciela. Nauka dzieci tańca narodowego – poloneza.
11. Obliczenia pamięciowe w zakresie 20, dla chętnych do 50.
Uczniowie samodzielnie układają przykłady na dodawanie i odejmowanie. Wyznaczone dzieci zapisują je na tablicy, pozostałe dzieci zapisują je w zeszytach, obliczając. Układanie treści zadań do wybranych przykładów, zapisywanie ich w zeszytach i rozwiązywanie.
12. Wysłuchanie nagrania Hymnu państwowego, nauczyciel przypomina dzieciom genezę jego powstania.

13. Śpiewanie dwóch początkowych zwrotek hymnu, ze zwróceniem uwagi na zachowanie postawy zasadniczej podczas tej czynności.

Dzień drugi: Majowe święta

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy swobodne z dziećmi na rozpoczęcie dnia.
2. Konkurs pięknego czytania: czytanie z odpowiednią intonacją wiersza Z. Jerzyny „To jest Polska” (tekst wiersza zamieszczono w Zeszytcie prac domowych nr 4). Rozdanie dyplomów.
3. Rozmowa z uczniami na temat zbliżających się „Majowych Świąt: 1. i 3. maja.”

Święto Pracy, Międzynarodowy Dzień Solidarności Ludzi Pracy, popularnie zwany 1 Maja to międzynarodowe święto klasy robotniczej obchodzone corocznie 1 maja od 1890 roku. W Polsce Święto Pracy jest świętem państwowym od 1950 roku. Święto wprowadziła w 1889 roku II Międzynarodówka dla upamiętnienia wydarzeń, które miały miejsce w pierwszych dniach maja 1886 roku w Chicago, w Stanach Zjednoczonych podczas strajku będącego częścią ogólnokrajowej kampanii na rzecz wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy.

Święto Konstytucji 3 Maja. 3 maja obchodzimy Święto Konstytucji. Zostało wprowadzone na pamiątkę uchwalenia przez Sejm Wielki Konstytucji 3 Maja w 1791 r. Od 1946 roku aż do roku 1990 świętowanie tego dnia było zakazane przez władze. Mijają 223 lata od uchwalenia przez Polskę Konstytucji 3 Maja – pierwszej takiej w Europie, drugiej na świecie, po Konstytucji Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Ustawę uchwalił Sejm Czteroletni.

„Ojczyzna nasza już jest ocalona. Swobody nasze zabezpieczone. Jesteśmy odtąd narodem wolnym i niepodległym. Opadły pęta niewoli i nierządu” czytaliśmy w dokumencie. Niestety ustawa przetrwała tylko rok – obaliło ją wkroczenie na teren Polski wojsk rosyjskich. (źródło: Wikipedia)

4. Śpiewanie Hymnu narodowego – rozmowa z uczniami na temat okoliczności, w których Polacy śpiewają swój Hymn.
5. Oglądanie na tablicy interaktywnej (youtube.com) obchodów świąt 1. i 3. maja. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanych filmów.
6. Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z internetu. Gry edukacyjne na stronie internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html
7. Nauka mierzenia odcinków. Nauczyciel pokazuje dzieciom przygotowany plan miejscowości z zaznaczonymi miejscami zamieszkania dzieci: Jasia, Zosi, Kasi, Tomka, Eryka i Krzyśka. Dzieci za pomocą linijek mierzą różne odległości pomiędzy podanymi punktami. Dodają je, odejmują i porównują.

Dzień trzeci: Moja Ojczyzna – co to jest patriotyzm?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy indywidualne z dziećmi, rozwiązywanie problemów. Przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie (tablica interaktywna) filmu: Polskie Symbole Narodowe, autorzy: Justyna i Maciej Marcińscy, źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat historii naszego kraju, przypomnienie i utrwalenie poznanych wcześniej informacji. Dzieci losują pytania o symbolach narodowych, przepisują pytania do zeszytów, piszą odpowiedzi.
 - 1) Jak nazywał się jeden z braci, który wybudował Gniezno?
 - 2) Czym dla Polaków jest Gniezno?

- 3) Dlaczego Lech swoją osadę nazwał Gnieznem?
- 4) Jak wygląda godło Polski?
- 5) Jakie kolory ma nasza flaga?
- 6) Czym dla Polaków jest flaga Polski?
- 7) Kiedy wywieszamy flagę narodową?
- 8) Kiedy przypada Dzień Flagi?
- 9) Jaki tytuł nosi Hymn Polski?
- 10) Kiedy grany jest Hymn państwowy?
- 11) Jaka postawa obowiązuje podczas grania Hymnu państwowego?
- 12) Dlaczego trzeba szanować symbole narodowe?
- 13) Jak nazywa się człowiek, który kocha swój kraj?

Odczytywanie pytań i odpowiedzi przez wyznaczone dzieci.

4. Wyjaśnienie dzieciom pojęć: patriota, patriotyzm.

Patriotyzm (łac.patria,-ae= ojczyzna,gr.patriates) – postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia za nią ofiar; pełna gotowość do jej obrony, w każdej chwili. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, a także gotowością do pracy dla jej dobra i w razie potrzeby poświęcenia dla niej własnego zdrowia lub życia. Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka. Patriotyzm oparty jest na poczuciu więzi społecznej, wspólnoty kulturowej oraz solidarności z własnym narodem i społecznością. Źródło: Wikipedia

5. Rozmowa z dziećmi na temat tego, jak one mogą wyrażać na co dzień swój patriotyzm – co robić, jak się zachowywać, o kim i o czym pamiętać?
6. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 20. Rozwiązywanie, układanie zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Zagadki muzyczne

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Wspólne powtórzenie wierszyka Władysława Bełzy „Katechizm polskiego dziecka”, którego dzieci uczyły się w semestrze I.
2. Odsłuchanie Hymnu państwowego – wersja instrumentalna. Rozmowa z dziećmi o tym, że sama melodia, bez śpiewanych słów również jest muzyką. Wskazanie, że takie utwory nazywamy instrumentalnymi.
3. Zagadki muzyczne:
 - nauczyciel gra lub odtwarza fragmenty znanych utworów muzycznych w wersji instrumentalnej, w tym utworów, których w ciągu roku szkolnego uczyły się dzieci. Uczniowie odgadują tytuły utworów. Prawidłowe odpowiedzi nagradzamy nutkami,
 - chętne dzieci mogą nucić znane melodie, pozostałe odgadują tytuły utworów.
Jeśli w trakcie zgadywania dzieci wyrażą chęć zaśpiewania piosenek, należy je do tego zachęcić i przyłączyć się do wspólnego śpiewania.
4. Dzieci otrzymują instrumenty perkusyjne, w grupach próbują stworzyć akompaniament do piosenki: Wlazł kotek na płótek.
5. Pokaz wyrazu „dźwięk” – wyodrębnienie w nim głoski „dź”. Wykonanie na tablicy modelu wyrazu. Podział wyrazu na głoski, litery i sylaby. Ćwiczenia w odwzorowywaniu kształtu dwuznaku na różnych powierzchniach. Prezentacja dwuznaku na tablicy z alfabetem.

6. Zaznaczenie w zeszytcie dwuznaku „dź”. Ćwiczenia w pisaniu.
7. Głośne czytanie tekstu „Spacer Dzidzi” – z tablicy interaktywnej lub przygotowanych kartek. Tekst zamieszczono również w Zeszytcie pracy domowej nr 4.

Mama z Dzidzią poszły w niedzielę na spacer do parku. Zabrały ze sobą pieska Działdziaka. Gdy tak sobie spacerowały, usłyszały nagle dziwny dźwięk. Ni to świst, ni to zgrzyt... Postanowiły sprawdzić, co to jest? Kiedy podniosły wzrok do góry, zobaczyły nad głowami ogromny dźwig. Okazało się, że to on tak dźwięczał. Dzidzia dźgnęła mamę lekko w ramię. Mamo, ja chyba zostanę kiedyś dźwigowym. Mama zaśmiała się głośno z pomysłu córki.
8. Odszukanie w tekście głosek „dz” o zapisie literowym „dzi” i „dź”. Zapisanie wyrazów z „dź” do zeszytu. Wspólne układanie zdań z tymi wyrazami zapisanie na tablicy, przepisanie do zeszytu.

Zajęcia komputerowe

Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z Internetu. Demonstracja strony internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html zawierającej ciekawe gry edukacyjne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry, zabawy i ćwiczenia organizacyjno – porządkowe – nauka postawy zasadniczej.
2. Gry, zabawy w terenie – kształtowanie zwinności, szybkości oraz orientacji w przestrzeni.
3. W zdrowym ciele zdrowy duch – odżywianie się i ruch na świeżym powietrzu.

XXXI. Blok tematyczny: PODGLĄDAMY PRZYRODĘ

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z różnorodnością świata roślin i zwierząt oraz podstawowymi formami ochrony przyrody;
- kształtowanie i rozwijanie umiejętności badawczych;
- poszerzenie wiedzy o historii, kulturze i gospodarce własnego regionu;
- zapoznanie dzieci z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku „Dź, dź”
- rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- kształtowanie postaw proekologicznych;
- rozbudzanie potrzeby kontaktów z przyrodą.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt występujące w naszym regionie;
- jest spostrzegawczy i umiejętnie prowadzi obserwacje;
- potrafi obserwować różne gatunki roślin w ich naturalnym środowisku;
- jest wrażliwy na piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą;
- umie dostrzegać pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska;

- zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione);
- bierze aktywny udział w akcjach ekologicznych np. Sprzątanie świata;
- rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej;
- jest odpowiedzialny za stan przyrody w najbliższym otoczeniu;
- rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw;
- posiada wiedzę o historii i kulturze regionu w którym mieszka, stale ją poszerza;
- posiada umiejętność współpracy w zespole oraz akceptuje innych;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, układu, rozwiązuje zadania tekstowe;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dź”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dź” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dź” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

rozsypanki literowe, wzór „dź”, słóiczki z etykietami przetworów owocowo-warzywnych, kartki z nazwami owoców, kolorowe nakrywki do układania modeli wyrazów, kartki z wyrazami z „dź”, tekst piosenki; „Ach Lubelskie...”, zeszyty pracy domowej, kolorowanki z obrazkami roślin i zwierząt chronionych, wiersz „Rada Jurka”, tekst legendy o narodzinach Wisły, tekst piosenki „Ziemia, wyspa zielona”.

Materiały i narzędzia:

dżemy, powidła, marmolady, kompoty, tablica interaktywna, laptop, bibuła karbowana – różne kolory, klej, piłki.

Dzień pierwszy: Ach Lubelskie ... z przyrodą na ty!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie prezentacji multimedialnej na tablicy interaktywnej pod tytułem: „prezentacja multimedialna Lubelskie” Vena Art źródło: youtube.com .
3. Rozmowa z dziećmi na temat regionu, w którym mieszkamy. Zwrócenie uwagi na rolniczy charakter Lubelszczyzny. Zapoznanie dzieci z ważnymi uprawami naszego regionu. Przedstawienie strony internetowej Zakładu Przetwórstwa Owoców i Warzyw w Milejowie – www.kampol-fruit.pl (można zorganizować również wycieczkę do Milejowa). Rozmowa na temat produktów, które przetwarzane są w Milejowie, a zwłaszcza na temat owoców.
4. Dzieci wymieniają nazwy różnych owoców, z jakich mamy lub babcie robią przetwory na zimę. Degustacja dżemów, powideł, marmolad i kompotów. Zwrócenie uwagi na ich walory smakowe i zdrowotne (m.in. na to, że kompoty są o zdrowsze od napojów gazowanych).
5. Układanie kartek z nazwami owoców przed odpowiednimi miseczkami z przetworami.
6. Podział wyrazów na głoski i sylaby. Wyeksponowanie kartki z napisem „dżem”. Pokaz dwuznaku pisanego i drukowanego. Układanie modeli wyrazów: dżem i innych.
7. Praca plastyczno-techniczna: Zaprojektowanie i wykonanie etykiety na stoik ulubionego dżemu.
8. Zabawa: „Zimno – gorąco” – dzieci odszukują ukryte w klasie kartki zawierające wyrazy z „dż”: dżungla, dżem, dżokej, dżdżownica, pidżama, dżdżysty, dżinsy, dżin, dżudo, dżentelmen – czytanie z komentowaniem.
9. Ćwiczenia w pisaniu – zapis dwuznaku w zeszytcie w linii.
10. Nauka piosenki „Ach, Lubelskie, jakie cudne...”

*Niebo błękitne nad nami,
a w dole rzeki i las,
słońce się do nas uśmiecha,
a nocą tysiące gwiazd.*

*Ref. Ach. Lubelskie, jakie cudne,
gdzie jest taki drugi kraj.
Tu przeżyjesz chwile cudne,
Tu przeżyjesz życia maj.*

Dzień drugi: Obrazy i krajobrazy... po co chronimy przyrodę?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – zabawa przy muzyce: „Podajmy sobie ręce..”. Rozmowy z dziećmi, przygotowania do zajęć. Wysłuchanie piosenki: „Ziemia wyspa zielona”.
2. Nauczyciel proponuje uczniom rozwiązanie eliminatki; uczniowie podzieleni są na dwie grupy, pierwsza grupa zamalowuje co drugą literę w eliminatce, druga grupa zamalowuje co trzecią literę.

z o i c e h w r ó b n d a

o u p ż h r c i z j f y g a r k l o ł m d n r y

Uczniowie wypisują na kartkach zaznaczone litery, łączą je, odczytują wyrazy, które wspólnie tworzą hasło będące równocześnie tematem zajęć.

3. Nauczyciel wspólnie z dziećmi rozmawia na temat pojęcia „ochrona przyrody”. Wyjaśnia dlaczego musimy chronić przyrodę. Pokazuje stronę internetową projektu Natura 2000, który realizowany jest w całej Unii europejskiej, między innymi i na Lubelszczyźnie (N2000 na Lubelszczyźnie).

4. Rozmowa na temat ochrony zwierząt i roślin, które spotykamy na co dzień. Prezentacja obrazów: kreta, żółwia błotnego, wilka, puchacza, orła bielika, konwalii majowej, przyłaszczki, przebiśniegu, itd. nauczyciel może przygotować własną prezentację multimedialną lub może skorzystać z zasobów Internetu – źródło; youtube.com pod tytułem: Kwiaty chronione w Polsce autor: Krystian OK.
5. Praca plastyczna: Dzieci wybierają sobie kartki do kolorowania z obrazkami roślin i zwierząt, które znajdują się pod ochroną. Ozdabiają je małymi kolorowymi kuleczkami z bibuły karbowanej przyklejając je klejem. Wykonanie podpisów do obrazów.
6. Wspólne układanie zdań o konieczności ochrony przyrody. Zapisanie ich na tablicy przez wyznaczone dzieci. Przepisywanie zdań do zeszytu.
7. Liczenie w zakresie 20. Porównywanie liczb i działań. Rozwiązywanie i układanie zadań z treścią.

Dzień trzeci: Ciekawostki przyrodnicze – jak powstaje rzeka?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Każde dziecko przybyłe do klasy tego dnia stara się „na dzień dobry” powiedzieć jakiś wyraz, w którym słychać głoskę „zi”, „ż” w nagłosie, wygłosie lub śródgłosie. Nie jest istotne jaki będzie zapis w wypowiedzianym wyrazie. Nauczyciel zapisuje, jakie wyrazy podały dzieci, prosi je o zapamiętanie swoich wyrazów.
2. Dzieci słuchają czytanego przez nauczyciela wierszyka „Rada Jurka” B. Sokołowskiej-Kosik. Nauczyciel podczas czytania pokazuje lizaki ortograficzne – z jednej strony lizaka jest napisana litera „ż”, a na drugiej „zi”.

*Dzisiaj w szkole awanturka,
Pani pyta chwata Jurka:
„Czy odróżniasz chłopcze mój,
„ż” od „zi”, a umysł twój,
na ten temat zdanie ma?
Czy odpowiedź klasie da?*

*Myśli Jurek, prosta rzecz,
trzeba tylko bardzo chcieć,
i zrozumieć zapis ten,
kiedy „ż”, a kiedy nie.
„Zi” zapisuj tylko wtedy,
kiedy samogłoskę masz,
a po „ż” spółgłoskę stawiaj,
taki polski to „misz – masz”*

3. Rozmowa z dziećmi na temat zapisu głoski „z”. Wyjaśnienie kiedy piszemy „zi”, a kiedy „ż”. Wyszukiwanie według tej zasady wyrazów z „ż”. Sprawdzenie wyrazów wypowiedzianych przez dzieci na początku zajęć.
4. Chętne dzieci zapisują wyrazy z „ż” na tablicy po lewej stronie, inne dzieci po prawej stronie zapisują wyrazy z „zi”. Omówienie pisowni wyrazów. Przepisanie wyrazów z „ż” do zeszytu w kolejności alfabetycznej – uważając na drugą, trzecią i kolejną literę w wyrazie.
5. Oglądanie obrazów w Grafice Google dla tematu „Źródło rzeki”. Opowiadanie dzieciom legendy o powstaniu Wisły:

Legenda o narodzinach rzeki Wisły – podanie ludowe, mówiące o powstaniu rzeki Wisły oraz początkach jej nazwy.

Według legendy, w odległych czasach na Baraniej Górze mieszkał władca tych terenów, Beskid, syn Karpata z żoną Boraną. Mieli oni syna Lana oraz dwie córki: Białą (Białkę) i Czarnuszkę (Czarnochę). Dziewczęta różniły się urodą i temperamentem. Żyjąc pod opieką rodziców, opiekowały się zwierzętami i pilnowały dwóch źródeł, w których leśne stworzenia gasiły pragnienie. Pewnego dnia postanowiły obie ruszyć w świat. Na nic były prośby rodziców. Dziewczęta początkowo wędrowały osobno, wkrótce jednak spotkały się i ruszyły razem; w ślad za nimi podążały wody obu źródeł. Trzymając się za ręce przemierzały ziemię: śląską, krakowską, sandomierską, mazowiecką i mazurską, by dotrzeć do Bałtyku. Dziewczęta nigdy nie powróciły do rodziców. Ci – stęsknieni – stali im pozdrowienia w postaci wianków z kwieciami, płynących od gór aż do morza.

Według innej wersji legendy, dziewczęta miał zatrzymać rycerz Czantor, zachęcając je do pozostania. Ziemia jednak nakazała mu puścić córki Beskida dalej. Rycerz poradził im, by wypuściły falę na zwiady, która miała powrócić i przynieść wieści, co widziały. Fala wyszła więc z gór i popłynęła ku Bałtykowi, by zaginąć w jego toni. Siostry, nie mogąc się doczekać jej powrotu, stały za nią kolejne fale, które jednak również ginęły w morzu.

Tak miała powstać Wisła – rzeka, która „wyszła” z gór. Trasami, którymi z Baraniej Góry schodziły obie dziewczyny, dziś mają płynąć potoki: trasą Czarnuszki – Czarna Wisetka, zaś trasą Białej – Biała Wisetka.

Bibliografia:

- 1) Józef Ondrusz, *Cudowny chleb*, Warszawa 1984, LSW, ss. 9-10
- 2) Hanna Zdzitowiecka, *Legenda o Wiśle*, www.atrakcjewisly.pl dostęp [2012-05-18]
- 3) Źródło: Wikipedia

6. Rozmowa na temat powstawania rzek. Wyjaśnienie dzieciom, że wyraz „źródło” ma różne znaczenia.

7. Ciekawostki przyrodnicze:

- Rzeki okresowe to takie rzeki, które w okresie suszy zanikają.
- Rzeką Okawango (Afryka) słynie ze swojej bogatej przyrodniczo delty. Do czego rzeka Okawango ostatecznie wpada, gdzie uchodzi? Do niczego. Rzeką jest wyjątkowa, rozlewa się bowiem szeroko po pustyni Kalahari, tworząc słynną, bagienną, bezodpływową deltę.
- Najdłuższą rzeką w Polsce jest oczywiście Wisła, mająca 1047 km. Drugą pod względem całkowitej długości jest Odra, jednak tylko 742 km (z całkowitej długości 854 km) znajduje się w granicach Polski. Warta płynie w całości przez Polskę i ma 808 km długości.
- Najgłębszą rzeką na świecie jest Kongo w Afryce (ok. 250 m głębokości). Kolejne miejsca zajmują Jangcy – Chiny (ok. 200 m) i Dunaj – Austria (ok. 178 m). Najpotężniejsza rzeka świata Amazonka (Ameryka Południowa) zajmuje dalsze miejsce, ma „tylko” ok. 90 m głębokości.

Pokaz na mapie świata miejsc, w których płyną wymienione rzeki.

8. Zapis ortogramu „Ź, ż” w zeszytcie – ćwiczenia w pisaniu. Czytanie fragmentów Legendy o Wiśle przez chętne dzieci.

9. Dodawanie i odejmowanie do 20. Układanie i rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Czy mogę zostać ekologiem?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie filmów: Film biologia ekologia, Bajka edukacyjna – proekologiczna źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat negatywnego oddziaływania człowieka na przyrodę. Rozmawiamy z dziećmi o konieczności segregowania odpadów, o tym, że nie wolno palić śmieci w domowej kotłowni, ani w ognisku itp.
4. Wyjaśnienie pojęcia „ekolog” – **jest to** specjalista w dziedzinie ekologii, głównie ochrony środowiska; osoba zajmująca się ochroną naturalnych zasobów Ziemi.
5. Rozpoznawanie gatunków wybranych drzew i krzewów po kształcie liści. Przypomnienie informacji na temat różnic pomiędzy drzewem a krzewem. Zwrócenie uwagi na podział drzew i krzewów na liściaste i na iglaste.
6. Wykonanie w grupach plakatów o ochronie środowiska. Przykładowe tematy:
 - Śmieci wyrzucamy tylko do kosza!
 - Nie palimy śmieci!
 - Segregujemy śmieci!
 - Samochody myjemy tylko w myjni!
 Zorganizowanie wystawy prac.
7. Zabawy matematyczne: dodawanie i odejmowanie do 20.
 - 1) Rozwiązywanie ślimaków matematycznych.
 - 2) Plątaninki.
 - 3) Układanie i rozwiązywanie zadań.
8. Dalsza nauka piosenki „ Ziemia wyspa zielona”

*Nie warto mieszkać na Marsie,
 Nie warto mieszkać na Wenus.
 Na Ziemi jest życie ciekawsze,
 Powtarzam to każdemu.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
 Wśród innych dalekich planet.
 To dom jest dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
 Więc musi być bardzo zadbany.*

*Chcę poznać życie delfinów
 I wiedzieć co piszczy w trawie.
 Zachwycać się lotem motyla
 I z kotem móc się bawić.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa...
 Posadźmy kwiatów tysiące.
 Posadźmy krzewy i drzewa,
 Niech z nieba uśmiecha się słońce,
 Pozwólmy ptakom śpiewać.*

Ref.

Bo Ziemia to wyspa...

9. Samoocena – wypowiedzi uczniów na temat własnego zachowania na zajęciach. Uzasadnianie swoich odpowiedzi.

Dzień piąty: Gość z lasu... Spotkanie z leśniczym lub wycieczka do lasu.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Powitanie gościa, pracownika lokalnego Nadleśnictwa piosenką: „Ziemia , wyspa zielona”. Rozmowa o mundurze leśnika, o pracy, o lesie i zwierzętach. Wyjaśnienie, że ochrona środowiska przyrodniczego to podstawowy cel pracy „ludzi lasu”.
3. Quiz ekologiczny: Leśnik przeprowadza zabawę na podstawie materiałów przygotowanych przez nauczyciela.
 - Czy wolno wjeżdżać do lasu samochodem? Dlaczego?
 - Czy można zabierać młode dzikie zwierzątka znalezione w lesie? Dlaczego?
 - Czy w lesie można biegać, krzyczeć i śmiecić? Dlaczego?
 - Czy do lasu można wywozić śmieci? Dlaczego?
 - Jak nazywa się powtórne użycie śmieci?
 - Dlaczego trzeba segregować śmieci?
 - Dlaczego musimy oszczędzać energię?
 - Dlaczego trzeba oszczędzać papier?
 - Dlaczego nie wolno myć samochodu nad brzegiem rzeki i na podwórku?
 - Jaki pojazd jest najbardziej przyjazny dla przyrody?
 - Czym zajmuje się ekolog?

Na koniec spotkania można rozdać dzieciom dyplomy „Przyjaciela przyrody” lub „Małego ekologa”.

4. Przygotowanie albumu o chronionych zwierzętach i roślinach z wykonanych wcześniej przez dzieci prac (drugiego dnia).
5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – wpisywanie ich treści do zeszytów (uczniowie mogą przepisywać treść z tablicy, treść może być przygotowana w formie multimedialnej i wyświetlona na tablicy interaktywnej, można dyktować dzieciom treść ze słuchu również z komentowaniem):

Przeczytaj zadanie, ułóż pytanie i je rozwiąż.

Magda poszła z mamą do lasu na spacer. Znalazły tam piękna polanę. Na polanie rości 12 małych brzoźek i 4 młode dęby. Ile drzew rości na polanie?

Ułóż inne pytanie do tego samego zadania: np. O ile więcej jest młodych brzoźek niż dębów?
6. Dodawanie i odejmowanie pamięciowe liczb w zakresie 20, 50 – dzieci mające trudności w liczeniu posługują się liczmanami.

Zajęcia komputerowe

Granie w gry online o tematyce ekologicznej np. na stronie: <http://www.eko-fani.pl/gry>, <http://www.superbelfrzy.edu.pl/gry>. Zachęcenie do odwiedzania szkolnej witryny logopedyczno-ortograficznej Logofigle – granie w gry edukacyjne w domu. Podanie dzieciom karteczek z adresami ciekawych stron z grami edukacyjnymi, wklejenie ich do zeszytu do korespondencji.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia z elementami rzutu. Rzut do celu, podania i chwytów piłki. Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu – gra w „Dwa ognie”.
3. Marszobiegi z elementami skoku – tor przeszkód. Bezpieczeństwo podczas gier i zabaw.

XXXII. Blok tematyczny: ZWIEDZAMY ŚWIAT

Cele ogólne:

- rozbudzanie zainteresowań poznawczych dzieci poprzez prezentację im różnych miejsc w Polsce, ale także innych krajów;
- doskonalenie umiejętności tworzenia i czytania prostych tekstów;
- doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 20 (50);
- wyzwalanie dziecięcej ekspresji we wszystkich jej formach;
- budzenie poczucia ciekawości, radości i satysfakcji w procesie odkrywania i tworzenia.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach;
- wiąże słowo z gestem, przestrzega ustalonych w zabawie reguł;
- potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy;
- zna nazwy niektórych miast w Unii europejskiej;
- potrafi opowiedzieć w kilku zdaniach o poznanym kraju (jego atrakcjach, charakterystycznych cechach, legendach itp.);
- sprawnie posługuje się nożyczkami (wykonuje wybraną flagę techniką wycinania z papieru);
- porównuje liczebność zbiorów;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje, układa i przekształca zadania tekstowe;
- rozpoznaje różne rodzaje krajobrazów Polski;
- umie zapamiętać powitania w różnych językach;
- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia, samodzielnie podpisuje obrazki;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

mapa Polski, mapa świata, obrazy przedstawiające różne regiony naszego kraju oraz wybrane miejsca za granicą, przybory gimnastyczne, rozsypanki sylabowe, zdjęcia lub obrazy gór, morza, jezior, łąk, pól, fiszki zadaniowe, piosenki szanty, wiersz D. Gellner „Wiatr na plaży”, „pirackie” rekwizyty, nagranie melodii tańca „Zbójnicki”, piosenka „W murowanej piwnicy”, różne rodzaje pieczywa, zdjęcia i fotografie z podróży rodzinnych, kartki z pozdrowieniami w różnych językach, piosenki Cezarego Cesarza, prezentacja multimedialna o ciekawych miejscach na świecie.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, , laptop, kredki, kartony rysunkowe, plastelina, ramka z tektury, niebieska folia, klej, nożyczki, papier kolorowy, markery czarne, linka do wiązania węzłów żeglarskich, żółta i zielona bibuła lub tkanina.

Dzień pierwszy: Wyjazd edukacyjny do Bałtowa

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Zbiórka przed wyjazdem. Sprawdzenie obecności, pożegnanie z rodzicami (można zorganizować również wyjazd integracyjny z rodzicami), zajęcie miejsc w autokarze. Podanie programu dnia.
2. Zwiedzanie „Bałtowskiego Parku Jurajskiego”, w którym największą atrakcją stanowią rekonstrukcje dinozaurów i innych wymarłych grup zwierząt.
3. Uczestniczenie w zabawach badawczych, np.: odkopywanie szkieletu kilkunastometrowego tyranozaura, warsztaty geologiczno – plastyczne.
4. Zwiedzanie zabytkowego „Starego Młyna”, napędzanego turbiną wodną.
5. Podróż „schoolbusem” po Zwierzyńcu Bałtowskim, położonym na 40 hektarach naturalnego zbocza, na którym znajdują się ostoje dzikiej zwierzyny.
6. Powrót do autobusu, wyjazd do domu.

Kontakt:

27-423 Bałtów 8a woj. Świętokrzyskie

tel.: 0 41 264 14 20

www.jurapark.pl

Dzień drugi: Piękna nasza Polska cała...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowa z dziećmi na temat odbytej wycieczki do Bałtowa. Lepienie z plasteliny modeli dinozaurów. Zorganizowanie wystawki prac.
2. Pokaz prezentacji: Piękna nasza polska cała, źródło: youtube.com
3. Układanie rozsypanek sylabowych – praca w grupach:
 - Lu-bi-my po-dró-że.
 - Je-dzie-my nad mo-rze.

- Zo-ba-czy-my gó-ry.
 - Po-pły-wa-my po je-zio-rach.
 - Po-ba-wi-my się na łą-ce.
 - Po-mo-że-my w po-lu.
4. Zawieszenie ułożonych haseł na tablicy – przyporządkowanie im odpowiednich zdjęć lub obrazów.
 5. Dzielenie się wrażeniami po obejrzeniu obrazków lub zdjęć, łączenie ich z doświadczeniami. Dzieci opowiadają w jakich miejscach już były, jaki krajobraz jest koło ich miejsca zamieszkania.
 6. Nauczyciel wymienia rodzaje (formy) krajobrazów, ilustruje je obrazami.
 7. Pokaz oznakowania poszczególnych krajobrazów na mapie Polski. Odszukanie przez dzieci miasta – stolicy regionu w którym mieszkają. Określenie jakie krajobrazy dominują w regionie.
 8. Zabawa ruchowa przy muzyce: „Gdzie jestem?”. Dzieci bawią się przy muzyce, kiedy muzyka cichnie, spoglądają na nauczyciela, który na mapie wskazuje dany typ krajobrazu, wtedy dzieci pokazują coś charakterystycznego dla tego regionu, na przykład: Pojezierza – pływanie, góry – wspinanie się itp.
 9. Do sali przychodzi pani woźna lub pani sekretarka i przynosi listy. Są to listy z gór, znad jezior, znad morza, z wyżyn, z nizin, a nawet z obszarów gdzie jest depresja. Nauczyciel dzieli dzieci na tyle grup ile jest listów. Dzieci otwierają listy. W listach są zadania matematyczne na fiszkach zadaniowych. Każde dziecko wybiera jedną kartkę, rozwiązuje na niej zadania (dodawanie i odejmowanie do 20, zadania tekstowe). Dzieci oddają do sprawdzenia kartki nauczycielowi.
 10. Praca plastyczna: Dzieci rysują kredkami wybrany typ krajobrazu, wkomponowując w niej scenkę rodzajową ze swoim udziałem. Nauczyciel sprawdza fiszki.

Dzień trzeci: Zwiedzamy Wybrzeże Polski

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie szanty. Ekspresja twórcza przy muzyce. Nauczyciel wyjaśnia, że „szanty” to specjalny rodzaj muzyki, którą chętnie śpiewają marynarze pływający po morzach i jeziorach.
2. Praca plastyczna: Wyciętą z twardego kartonu lub tektury ramkę o szerokości 3 cm i formacie A4 dzieci ozdabiają według własnego uznania. Na wewnętrzną stronę ramki przyklejamy jasnoniebieską folię (może być z reklamówki lub z plastikowego obrusa ewentualnie z peleryny przeciwdeszczowej). W czasie gdy klej wysycha dzieci wycinają z papieru kolorowego wodorosty, rybki i inne zwierzątka morskie, podkolorowują je czarnym markerem i przyklejają na klej wodny na folii. Po odwróceniu pracy powstaje morski obrazek. Zorganizowanie wystawy prac dzieci.
3. Czytanie przez nauczyciela wiersza D. Gellner „Wiatr na plaży”, dzieci uważnie słuchają, ponieważ w trakcie czytania można będzie pokazywać pewne elementy tekstu.

Wiatr na plażę wpadł za nami

i rozpycha się łokciami!

Tu się wciska, tam się pcha,

woła: – Ja tu siądę! JA!

Już go pełno dookoła,

tu coś gwizdże, tam coś woła,

naszą piłkę zabrał nam.

– Patrzcie! – pisaną – w piłkę gram!

*Wstążkę porwał i nie zwrócił,
gdzieś za wydmą ją porzucił,
kapelusze strąca z głów –
no, po prostu szkoda słów!*

Powtórne czytanie wiersza z pokazywaniem przez dzieci jego treści.

4. Wyszukiwanie w wierszu wyrazów z literą „ż” – ich zapis na tablicy.
Dzieci przepisują wyrazy do zeszytu, układają z nimi zdania.
5. Głośne indywidualne czytanie wiersza przez chętne dzieci. Czytanie wiersza przy nauczycielu przez dzieci, które mają problemy z czytaniem.
6. Opowiadanie nauczyciela o pracy rybaków na morzu, o latarniach morskich, o sztormach i huraganach. Zachęcanie dzieci do spożywania ryb morskich, które są bardzo wskazane dla zachowania dobrego zdrowia.
7. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na plaży i w morzu.
8. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
9. Nauczyciel rozdaje dzieciom „pirackie rekwizyty” – urządzenie Balu piratów przy muzyce szant.

Dzień czwarty: Jedziemy w góry

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Pokaz prezentacji – tańca góralskiego i pieśni góralskich – źródło: youtube.com
2. Pokaz krajobrazów górskich – rozmowa na temat ich wyglądu. Dzieci, które były w górach opowiadają kolegom swoje wrażenia.
3. Pokaz w Grafice Google obrazów wycinanek góralskich. Dzieci wykonują wycinanki, nakleją je na kartonach, ozdabiają nimi klasę.
4. Rozmowa z dziećmi na temat bezpiecznego zachowania w górach. Poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: Po co w górach buduje się schroniska?
5. GOPR – omówienie działalności Pogotowia Górskiego – pokaz filmu – youtube.com .
6. Rozmowa na temat zwierząt i roślin, które możemy spotkać w górach, poparta pokazem obrazów. Wyjaśnienie znaczenia góralskich słów: watra, hala, oscypek, parzenica, kwaśnica (przypomnienie już znanych i wprowadzenie nowych).
7. Wspólne układanie zdań o górach i zapisywanie ich ze słuchu do zeszytu.
8. Nauka podstawowego kroku tańca „Zbójnicki”, nauka piosenki „W murowanej piwnicy” – gry i zabawy przy muzyce.
9. Mierzenie odległości na mapie Polski za pomocą kolorowej tasiemki, porównywanie doległości, czytanie mapy z pomocą nauczyciela.
Odpowiedź na pytania (ich zapis na tablicy):
– Gdzie jest bliżej z naszej miejscowości: nad morze, czy w góry?
– Gdzie swój początek ma Wisła?
– W jakiej części kraju leży Zakopane?
10. Układanie treści zadania i pytania do obrazka: góry – na jednej górze pasie się 8 owieczek, na drugiej 2, a na trzeciej 3.

Dzień piaty: Pływamy po jeziorach Pojezierzy

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie materiałów do zajęć. Czas na porządkowanie półek.
2. Rozmowa z uczniami o Pojezierzach. Wyjaśnienie, że są to miejsca w północnej części Polski (pokaz na mapie), które charakteryzują się bardzo dużą ilością jezior. Prezentacja multimedialna – źródło: youtube.com – SZKOŁA POD ŻAGLAMI ODC. 9 Biały szkwał.
3. Nauka wiązania podstawowych węzłów żeglarskich – źródło: youtube.com
4. Wysłuchanie piosenek żeglarskich śpiewanych przez dzieci na Festiwalu Piosenki Żeglarskiej i obejrzenie teledysków. Szanty dla dzieci – Plastusiowy chórek – youtube.com
5. Nauczyciel przynosi zrobione przez siebie wędki (2 – 3 sztuki). Na końcach każdej wędki zamiast haczyka znajduje się magnes. Na środku sali w jeziorze zrobionym z szarfy znajdują się rybki, również posiadające magnes. Dzieci za pomocą wędki wyławiają dla siebie rybki. Każda rybka ma doczepione zadanie matematyczne: po trzy działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, które trzeba zapisać do zeszytu i obliczyć. Następnie dzieci wymieniają się z kolegą w ławce rybkami i zapisują i obliczają kolejne sześć przykładów.
6. Wyjaśnienie dzieciom, że w Polsce są dwa pojezierza, po jednej i drugiej stronie Wisły. Są to Mazury i Kaszuby.
7. Opowiadanie dzieciom o specyficznej kulturze Kaszubów i ich języku. Pokaz Alfabetu kaszubskiego Grafika Google (nauczyciel może sam przygotować planszę). Nauka tradycyjnej pieśni kaszubskiej „Kaszubskie nuty”, będącej wyliczanką kolejnych obrazków umieszczonych na planszy (http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/91/Song_-kaszubskie_nuty-.jpg).
8. Ewaluacja zajęć: Co ci się podobało najbardziej na zajęciach?

Dzień szósty: Wyżyny i niziny w Polsce

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć, zajęcia własne dzieci.
2. Nauczyciel zwraca uwagę dzieciom, że w klasie rozłożone są kartki. Kilka z nich (zielone) leży na podłodze, inne (żółte) położone są na szafkach i parapetach. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy. Grupy wysyłają swoich przedstawicieli po wyznaczone karty. Każda grupa układa hasło z rozsypanki wyrazowej – na zielonych kartkach: NI – ZI – NY, na żółtych: WY – ŻY – NY. Dzieci zawieszają hasła na tablicy, przy czym napis na żółtych kartkach wieszają wyżej niż ten na zielonych.
3. Rozmowa nauczyciela z uczniami o takich krajobrazach, które nazywamy nizinami i wyżynami. Pokaz na mapie i określenie kolorów jakimi zaznaczamy wyżyny i niziny. Zwrócenie uwagi, że jest to zbieżne z kolorami kartek zawieszonych na tablicy. Wyjaśnienie cech charakterystycznych dla obszarów nizinnych i wyżynnych. Przypomnienie dzieciom, że mieszkamy na Wyżynie lubelskiej.
4. Wyjście na plac przed szkołą – dzieci otrzymują dwa kawałki materiału lub bibuły karbowanej w kolorach zielonym i żółtym i próbują je tak ułożyć, aby powstał krajobraz nizinny i wyżynny.
5. Powrót do klasy – rozdanie fiszek zadaniowych z działaniami na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 i zdaniami z treścią do rozwiązania. Dzieci przepisują zadania do zeszytu i tam dokonują rozwiązań i obliczeń. Wspólne sprawdzanie pracy. Wykonanie zadań na tablicy – poprawienie pracy.
6. Przypomnienie piosenki; „Ach Lubelskie, jakie cudne”

Dzień siódmy: Wśród polskich łąk i pól

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, działania własne uczniów.

2. Pokaz obrazów łąki i pól (Grafika Google), roślin i zwierząt zamieszkujących łąkę; konik polny, motyle, larwy i poczwarki owadów, świetliki, biedronki, pszczoły, osy, bąki, króliki szaraki, kuropatwy, wrony, kruki (w zimie), gołębie, wróble, myszy polne i pole: myszy, chomiki, motyle, pszczoły, osy, ropuchy, zające – materiały: scholaris – portal wiedzy dla nauczycieli. Pokaz roślin łąkowych: trawy, koniczyny, rumianku, ogólnie roślin zielnych czyli takich, które mają zieloną niezdrewniałą łodygę. Rośliny na polach: zboża. Rozmowa na temat różnych rodzajów zbóż – pokaz zbóż.
3. Przypomnienie dzieciom zajęć, na których rozmawialiśmy o chlebie. Degustacja różnych rodzajów pieczywa.
4. W celu omówienia tematu zajęć można również wyjść z dziećmi na spacer na pole i łąkę, aby zebrać rośliny do zielnika.
5. Zadania matematyczne: Dzieci dostają karty pracy – załącznik 11.

- 1) Dopisz w pustych kratkach taką liczbę aby działanie zawsze miało wynik 20.

18		10		13		4	
	6		12		20		15

- 2) Rozwiąż zadanie i narysuj do niego rysunek:

Tereska wybrała się na łąkę i pole. Zebrała tam kwiaty na piękny bukiet. W bukiecie miała 10 rumianków, 4 maki i 6 chabrow. Ile kwiatów zebrała Tereska?

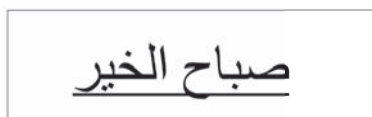
6. Wypisywanie przez dzieci z pamięci na tablicy nazw zwierząt i roślin, które możemy znaleźć na łące i polu. Przepisywanie wyrazów do zeszytu.
7. Rośliny przyniesione przez dzieci z domu albo zebrane wspólnie na spacerze wkładamy do starych książek w celu wysuszenia. Przygotujemy z nich potem zielnik.

Dzień ósmy: Nasi zagraniczni sąsiedzi

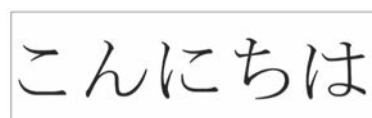
Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Działania własne uczniów.
2. Nauczyciel rozwiesza na tablicy kartki, na których jest napisane „dzień dobry” w różnych językach (załącznik 13):

- po arabsku – pamiętajmy, że pismo to czytamy od prawej strony do lewej –
ṣabāḥ al-ḥáyr

- po japońsku – konniczi wa

- po angielsku

- po niemiecku

guten Morgen

- po rosyjsku - dobroje utro

доброе утро

- po francusku - bonżur

bonjour

- po hawajsku

aloha

- po ukraińsku

добрий день

- po litewsku

labas rytas

- po łotewsku

labdien

- po estońsku

Tere hommikust

- po białorusku

добры дзень

- po czesku

dobré jitro

- po słowacku

dobré ráno

3. Nauczyciel prosi o uznaniowe wybranie tych pozdrowień, które mogą należeć do naszych najbliższych zagranicznych sąsiadów. Nauczyciel dokonuje korekty, przy okazji wyjaśniając w jakich językach napisane są pozdrowienia. Przy każdym pozdrowieniu nauczyciel zawiesza kartę z nazwą państwa, z którego ono pochodzi. Dzieci próbują powtarzać pozdrowienie: Dzień dobry w różnych językach
4. Dzieci oglądają mapę polityczną Europy, odnajdują kraje naszych sąsiadów, pokazują je na mapie. Próbują odnaleźć i odczytać nazwy stolic.
5. Rozmowa z dziećmi na temat konieczności używania form grzecznościowych: dzień dobry, do widzenia, dziękuję, proszę, przepraszam.
6. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania pt: „Królewicz Jaś” B. Sokołowskiej-Kosik:
*W dalekim kraju wśród łąk i pól mieszkał na zamku królewicz Jaś.
 Mówi mu mama: Jasiu mój złoty podnieś mi wachlarz – nie mam ochoty.
 Mówi doń ojciec – podaj mi berło, przynieś mi pierścień królewski z perłą – a Jasio na to odpowie tacie: Wiecznie mnie tylko gdzieś posyłacie.
 Mówi doń siostra – zerwij mi różę, widziałam w parku, o takie duże – Ach daj mi spokój! – Jasio odpowie. Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
 Cała rodzina tonie w żalach, płacze siostrzyczka, królowna Lala, martwi się tato i cały dwór, że z królewicza tak wielki gbur.
 Pewnego razu widziano z góry – królewicz Jasio pojechał w góry.
 No i powiedzieć chyba wam mogę, że tam natychmiast pomylił drogę.
 Pyta więc srocзки: Sroczko ptaszyno, jaką do zamku jechać drożyną.
 A sroczka na to, tak mu odpowie: Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
 Prosi więc liska: Lisku mój złoty pokaż mi drogę – Nie mam ochoty.
 Więc prosi zajęcza. Biegnij do króla. Powiedz, że drogę zgubiłem w górach.
 A zajęc na to: Nie po to rośłem by twoim Jasiu być dzisiaj posłem.
 W końcu zaćwierkał przemądry szpak: To tyś ich mówić nauczył tak.
 I powiedz teraz, czy to wesoło, gdy pełno gburów żyje wokóło?
 Zapłakał Jasio. Przynęskł poprawę, a gdy do domu niebawem wrócił, grzecznością cały zadziwił dwór. I dziś możemy brać z niego wzór.*
7. Zabawa przy piosence: Piosenki dla dzieci Cezarego Cesarza – youtube.com
8. Przypomnienie niektórych pozdrowień w językach naszych zagranicznych sąsiadów.

Dzień dziewiąty: Wycieczki po mapie – podróże naszych marzeń

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zrobienia kart do zielnika.
2. Dzieci otrzymują białe kartki z bloku technicznego, układają na nich wysuszone rośliny, przyklejają je za pomocą kleju wodnego, odszukują w Internecie nazwy roślin, podpisują je, odkładają do wyschnięcia.
3. Prezentacja multimedialna o „najfajniejszych” miejscach na świecie, które mogłyby zaciekać dzieci – ok 15 minut. Można zaprezentować: Francję: Euro Disneyland, Paryż, Cannes, Włochy: Rzym – Colosseum, Pompeje, Etna i Wezuwiusz, Watykan, Grecja: Ateny, Afryka: dżungla, samochodowe safari, Ameryka Północna: Indianie, Eskimosi, Disneyland, Hollywood, Ameryka Południowa: Amazonka, kultura Majów i Inków, Antarktyda.
4. Rozmowa z dziećmi na temat miejsc, w których chciałyby się znaleźć i dlaczego?
5. Próba samodzielnego ułożenia notatki o wymarzonej miejscy, gdzie każde z dzieci chciałyby się znaleźć. Dzieci wykonują prace w brudnopisie, oddają nauczycielowi do sprawdzenia. W tym czasie wykonują kredkami rysunek „Pocztówka z wyprawy” w zeszyte. Po poprawieniu prac przez nauczyciela dzieci przepisują notatki do zeszytów. Chętne dzieci głośno czytają swoje teksty.

6. Ćwiczenia matematyczne w pamięci. Zabawa: „Jestem liczbą...” – zabawę rozpoczyna nauczyciel – dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych w pamięci.

Dzień dziesiąty: Piękna nasza Polska cała – zorganizowanie wystawy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Dzieci przygotowują wystawkę rodzinnych fotografii z wyjazdów rekreacyjnych, foldery turystyczne, obrazki z wymarzonym miejscem na wyjazd, np. wakacyjny.
2. Rozmowa na temat przyniesionych materiałów, oglądanie zbiorów. Wykonanie wystawy: PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA na korytarzu szkolnym. Opisy do zdjęć dzieci wykonują na komputerze w programie Word, drukują samodzielnie.
3. Uczniowie otrzymują karty sprawdzające. Uzupełniają odpowiedzi wykorzystując zdobyte dotychczas wiadomości i umiejętności. Uczniowie mogą korzystać z biblioteczki klasowej i innych dostępnych w klasie materiałów. Przed rozpoczęciem sprawdzianu uczniowie wraz z nauczycielem powtarzają poznane wiadomości.

Zajęcia komputerowe

Gry edukacyjne online – www.gry.pl

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy siłowe.
2. Ćwiczenia gimnastyczne:
 - przeciąganie liny;
 - rzut do celu woreczkiem;
 - skakanie na skakance.
3. Gry i zabawy z piłką na świeżym powietrzu – doskonalenie rzutów, chwytów i kozłowania.

XXXIII. Blok tematyczny – MOJA MAMA I MÓJ TATA

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z nazwami wybranych zawodów;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie mowy;
- rozwijanie umiejętności plastycznych;
- rozwijanie umiejętności wokalnych;
- wzmacnianie więzi rodzinnych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- stosuje w odpowiednim kontekście słowa: murarz, ogrodnik, gospodyni domowa, agent ubezpieczeniowy, biznesmen, budowlaniec, nauczyciel, informatyk itp.;

- śpiewa poznaną piosenkę;
- wypowiada się całymi zdaniami;
- układa krótkie zdania, zapisuje je w zeszytcie oraz zapisuje i drukuje je na komputerze
- układa życzenia;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Rodziną;
- rozumie znaczenie słowa: szacunek w odniesieniu do rodziców;
- umie zapamiętać krótka rymowanekę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi, ale również z dorosłymi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie , wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

obrazki przedstawiające osoby wykonujące różne zawody, wiersze: „Rodzice”, „Zwierzęce mamy”, „Wszyscy dla wszystkich”, piosenki: „Chociaż mało mamy lat”, „Choć mam rączki małe”, „Piosenka dla mamy i taty”, teksty zadań z treścią, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina” zdjęcia rodziców, tekst przedstawienia dla rodziców, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina”.

Materiały i narzędzia:

tablica multimedialna, laptop, kalka techniczna, czarne flamastry, , kartony A4 i A3, kolorowe kartki, flamastry, farby, klej, nożyczki, bibuła karbowana, kredki, wata, kolorowe ozdoby do bransoletek, zszywacz.

Dzień pierwszy: Moja mama i mój tata

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi na rozpoczęcie dnia. Przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa z dziećmi na temat spędzania czasu wolnego z rodzicami. Wystuchanie wiersza „Rodzice” B. Sokołowskiej-Kosik:

Po co w domu jest mama,
każdy chyba wie,
czy tylko od gotowania?
O nie, o nie, o nie...

Mama musi posprzątać,
to każdy także wie,
ale przecież od czego,
mama ma w domu mnie?

Jest w domu jeszcze tata,
duży, silny jak smok.
Tata, mamie pomaga
to nie jest chyba szok.

Bo my jesteśmy rodziną,
kochamy bardzo się,
robimy dla siebie wszystko,
tak przecież w życiu jest.

3. Rozmowa z uczniami na temat konieczności pomagania rodzicom w domu.

Zwrócenie szczególnej uwagi na to, że nawet małe dzieci mogą w domu pomagać, chociażby poprzez utrzymywanie porządku w swoim pokoju.

4. Wykonanie portretu mamy lub taty (propozycja): Nauczyciel wcześniej przygotowuje zeskanowane zdjęcia portretowe rodziców uczniów w formacie A4. Dzieci otrzymują arkusze kalki technicznej, również w formacie A4, nakładają na skan portretu rodzica, spinają karty spinaczami. Kropkują czarnym flamastrem linie z portretu widoczne przez kalkę. Miejsca zaciemnione kropkuje się gęściej. Gotowe prace przyczepia się na wystawkę, na podkładkach z kolorowego kartonu.

5. Zabawa ruchowa: *Na wycieczkę*. Nauka rymowanki:

„*Na wycieczkę, na wycieczkę wyruszamy,
jedzie tata, jedzie mama z nami też.
Raz, dwa, raz, dwa, i plecaki pakujemy,
i rowery zabierzemy przecież wiesz*”.

Dzieci leżąc tyłem naśladowują pedałowanie na rowerze, powtarzając jednocześnie rymowankę.

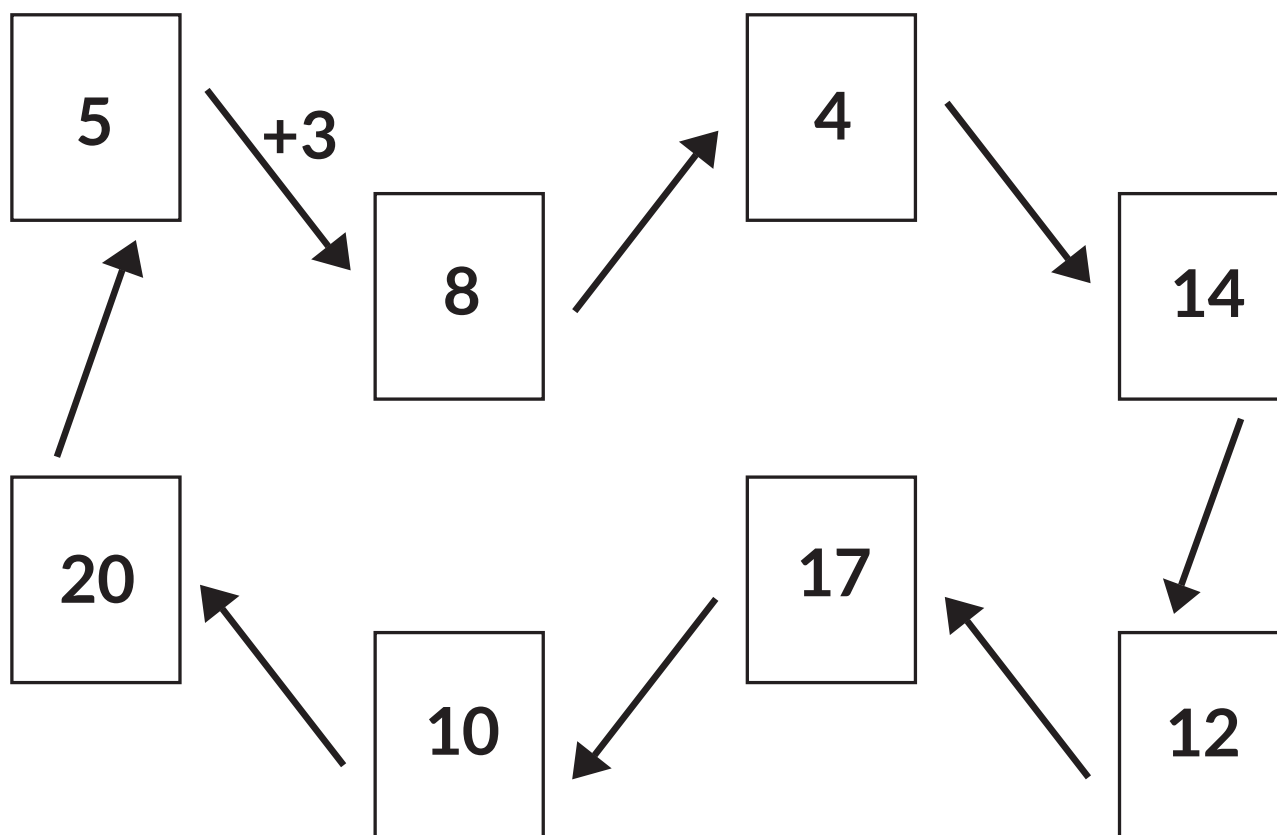
6. Dzieci indywidualnie lub z pomocą nauczyciela układają życzenia dla rodziców (dzieci mogą korzystać z materiałów z biblioteczki klasowej). Po dokonaniu korekty życzenia zostają wpisane na laurkach. Dzieci ozdabiają laurki według swojego uznania, dowolną techniką. Dzieci prezentują swoje życzenia na forum klasy.

7. Ćwiczenia w pamięciowym dodawaniu i odejmowaniu liczb do 20.

Zagadki matematyczne:

Nauczyciel rozpoczyna zadanie: Jeśli jestem liczbą 8, a ty jesteś ode mnie o 5 większa, jaką jesteś liczbą? Wskazane dziecko odpowiada: Jestem liczbą 13 i wyznacza inną osobę do dalszej odpowiedzi. Jestem liczbą 13, a ty jesteś o 10 mniejszy, jaką jesteś liczbą? Itd.

8. Rozwiązywanie zadań matematycznych (załącznik 14):

Dzieci mają za zadanie uzupełnić działania pomiędzy liczbami. Dzieci wymieniają się z kolegami w ławkach kartkami, w celu sprawdzenia poprawności wykonania pracy. Wklejają ćwiczenie do zeszytu.

9. Recytacja wierszy i nauka piosenek – przygotowanie do spotkania z rodzicami.

Dzień drugi: Prezent dla mamy i taty. Spotkanie z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć i spotkania z rodzicami.
2. Wykonanie bransoletki dla mamy. Każde dziecko otrzymuje pasek z kartonu połączony w okrąg za pomocą zszywki. Dzieci na zewnętrznej stronie paska nakleją wateczek waty. Następnie wybranym kolorem bibuły karbowanej (paskiem) owijają delikatnie bransoletkę dookoła. Na wierzchu nakleją ozdobne koraliki, cekiny.

3. SPOTKANIE Z RODZICAMI. Przedstawienie „Jak to w rodzinie bywa...”

Propozycja scenariusza takiego spotkania w opracowaniu B. Sokołowskiej-Kosik:

Na scenę wychodzi pięcioro dzieci ubranych w stroje galowe.

Dziecko 1: Dzień dobry drodzy rodzice,
witamy Was u nas serdecznie,
siądźcie na krzesłach cichutko,
i wysłuchajcie nas grzecznie.

Dziecko 2: Chyba wiecie mili moi,
że dziś mamy święto mamy,
a przy mamie, to i tacie,
również fajny prezent damy.

Dziecko 3: To znaczy, że w czerwcu Dnia Taty nie będzie?

Dziecko 2: Oj będzie, oj będzie, lecz czy nie lepiej,
rodzinę dzisiaj zobaczyć w komplecie?

Dziecko 4: Tak, tak, bo sami widzicie, mama to jakby z urzędu siedzi w rodzinie.

Dziecko 5: A tata, jak to tata,
przeważnie do nocy w pracy,
a jeszcze często, gęsto,
nie ma taty po pracy.
Bo tata moi drodzy,
w dzisiejszych czasach bywa,
za granicą pracuje,
i tam mu życie upływa.

Dziecko 4: I wtedy nasza mama,
z dziećmi siedzi w domu sama.
Za mamę i tatę musi nam służyć,
nie ma już w życiu większych katuszy.

Na scenę wychodzą trzy Krasnale: Śpiewają piosenkę „Chociaż mało mamy lat” (każdy Krasnal jedną zwrotkę) – refren śpiewają wszystkie dzieci na scenie i poza nią.

1. *Chociaż mało mamy lat,
tak naprawdę niewiele,
choć lubimy w piłkę grać,
i pojeździć rowerem.*

*Choć na wszystko mamy czas,
tyle zabaw nas czeka,
wiemy, że każdy z nas wyrośnie, każdy z nas,
na wielkiego, wielkiego na człowieka.*

ref.:

*Bo co może, co może mały człowiek,
tak jak ja albo ty.
Może pani, a może pan podpowie }
my zgodzimy się z tym }x2*

2. *Na podwórku fajnie jest,
można sobie pobiegać,
można w piłkę pograć też,
i pochodzić po drzewach.*

*Można łapać do swych rąk,
kolorowe motyle,*

albo się ukryć tak by nikt nie widział nas,
i polecieć do słońca choć na chwilę
ref: Bo co może, co może mały człowiek...

3. Właśnie tyle lat co my,
mają Bolek i Lolek,
a więc może ja lub ty,
odegramy ich rolę.

Albo któryś będzie kimś,
najważniejszym na świecie,
będzie miał tyle sił,
dodaży wszystkich sił,
aby były szczęśliwe wszystkie dzieci.

Ref: Bo co może, co może mały człowiek.

Dzieci rozpoczynające przedstawienie siadają z boku na ławeczce.

Krasnal 1: (podnosi i pręży ramiona jak siłacz)

Bo co może mały człowiek?

Powie wielu z Was, że nic.

A ja rzeknę po krasnalsku:

„szała, bała, rym cym cym”! **(Krasnal opiera dłonie na biodrach, dumnie się pręży przed widownią)**

Krasnal 2: Hej, kolego popatrz tylko,

jakie dziwne miny mają. **(Krasnal wskazuje na widownię)**

Czy ty nie wiesz, że to ludzie,

i naszego języka nie znają?

Krasnal 3: Tak, tłumacza tutaj trzeba,

Chyba sam to przetłumaczę:

To, że mały może wszystko,

właśnie słowa tamte znaczą.

Krasnale siadają na ławeczce po drugiej stronie sceny.

W tle słychać muzykę. Na scenę wybiegają dzieci ubrane jak maluchy. Mają piłki, skakanki, lalki, wózki, kartki papieru. Bawią się, skaczą. Robią na scenie bałagan. Na zakończenie piosenki schodzą ze sceny.

Wstają Krasnale i Dzieci. Chodzą, patrzą kręcą ze zdziwieniem głowami.

Dziecko 1: (tapie się za głowę)

Jejku, rety, co się dzieje?

Czy huragan tutaj wieje?

Wszak to tylko tajfun może,

nieporządek, o mój Boże!

Dziecko 2: (kiwa głową)

Co ty? Tajfun? Skąd, gdzie kiedy?

Tu bawiły się dziś dzieci.

Dziecko 3: Dzieci? Chyba niemożliwe,
mamy ich zbyt pobłażliwe,
By pozwalać na bałagan,
nie mów głupot, ja cię błagam.

Krasnal 1: (wszystkie Krasnale występują do przodu)

Tak, my wiemy doskonale,
jak wygląda tutaj życie.
Dzieci brudzą, mama sprząta,
wszystko bywa znakomicie.

Krasnal 2: Jakże często liczą na nas,
mówiąc słodko i radośnie,
kiedy mama tu przychodzi,
i zapyta: „Kto tu sprzątnie?”

Krasnal 3: „Krasnoludki!” – krzyczą dzieci,
a jak również, o tym wiecie,
Krasnoludków, no i czarów,
nie ma przecież na tym świecie.

Na scenę wychodzi kolejna piątka dzieci – ubrane są: w stroje gosposi – fartuszki, chusteczki na głowie. Dzieci mają w rękach szczotki, miotełki, ściereczki, wiaderka itp. śpiewają piosenkę: „Choć mam rączki małe...”

1. Choć mam rączki małe
i niewiele zrobię,
pomogę mamusi,
niech odpocznie sobie – 2 bis
2. Zamiotę pokoik,
umyję garnuszki,
niech się tu nie schodzą,
łakomczuszki muszki – 2 bis
3. Posprzątać zabawki,
przecież każdy musi,
w ten sposób, pomaga się
swojej mamusi. 2 bis

Dzieci i Krasnale biją brawo:

Gosposia 1: Przecież każde dziecko wie,
po zabawie sprząta się.

Gosposia 2: Kiedy wieczór już nadchodzi,
składam rzeczy, w których chodzę.
Do łazienki niosę je,
bo je mama uprać chce.

Gosposia 3: Kiedy już posiłek zjem,
pięknie mamie podziękuję,

bo tak, przecież każdy wie,
grzeczne dziecko się zachowuje.

Gospośia 4: Jestem miła, nie pyskata,
takie dzieci lubi tata.
Po jedzeniu sprzątam też,
bo tak się to robi, wiesz?

Gospośia 5: I jak mama mówi: żeby,
zrobić coś ważnego dla niej,
chętnie robię, co mi każe,
nawet naleśniki smażę...

Krasnal 1: Może ze smażeniem czekaj,
aż dorosła staniesz się,
tu wystarczy robić rzeczy,
które przyjemność sprawią jej.

Dziecko 4: Posłuchajcie, my tu gadu,
a bałagan i brak ładu.
Wołać dzieci, uparciuszki,
zakładajcie im fartuszki.

Gospośia 1: Dzieci, dzieci, gdzie jesteście,
zwawo, miotły tu przynieście!

Na scenę wchodzi dzieci, które wcześniej zrobiły bałagan. Zaczyna się wielkie sprzątanie.

Krasnal 2: No i mili posprzątane
czy tak trudno było wam?
Mam ja morał z naszej bajki,
i dla dzieci i dla mam.

Krasnal 3: Kto nabrudzi, niechaj szybko,
tak posprząta chętnie tam,
mamo jedna, mamo druga,
niechaj dzieciak sprząta sam.

Wszystkie dzieci ustawiają się na scenie i śpiewają „Piosenkę dla mamy i dla taty”: Pierwszą zwrotkę śpiewają dziewczynki.

1. Zebrałam piękne kwiaty,
dla mamy i dla taty,
Bo chcę Was obdarować,
najlepiej jak się da.
A do kwiatów dołączę piosenkę,
posłuchajcie, co dla Was, mam:
tulipany, hiacynty i żonkile,
margerytki, goździki oraz lilie.
No i róże dwie, bo wiecie, że
ukochać Was mocno chcę.

Aksamitki, stokrotki i konwalie,
polne maki, peonie oraz dalie,
i słonecznik też, by każdy dzień
słoneczny był dla nas tak, jak ten.

Ref. Bukiet wyjątkowy,
te wszystkie kwiaty świata cudne, kolorowe,
bo nie potrafię kochani zdecydować,
którymi mam was dzisiaj obdarować.
Tulipany, hiacynty i żonkile,
margerytki, goździki oraz lilie.
No i róże dwie, bo wiecie, że
ukochać Was mocno dzisiaj chcę. (refren 2 x)

Autor piosenki: Pracownia Piosenki MV źródło: youtube.com - Kwiaty dla mamy i taty (Tanti auguri alla mamma)

4. Ciasteczkowo – owocowe przyjęcie – rozdanie rodzicom laurek, rozdanie prezentów dla mam. Wspólna zabawa przy muzyce. Gry i zabawy.

Dzień trzeci: Gdzie pracują moi rodzice?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Nauczyciel prezentuje na tablicy obrazki przedstawiające osoby dorosłe podczas pracy. Dzieci oglądają obrazki – otrzymują polecenie podpisania wytypowanych obrazków. Wykonują podpisy na kolorowych kartkach.
2. Rozmowa z dziećmi na temat miejsca pracy ich rodziców. Wyjaśnienie, że jak mama nie pracuje zawodowo, ale zajmuje się domem i dziećmi, to także jest to praca. Zwrócenie dzieciom uwagi na konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym. Dzieci starają się określić na czym polega okazywanie szacunku innym.
3. Układanie zdań o zawodach dorosłych i zapisywanie ich do zeszytu.
4. Rozwiązywanie zadań. Dzieci wklejają treść zadania do zeszytu, dopisują pytanie, rozwiązanie i odpowiedź. Praca samodzielna. (załącznik 16)
 - *Tata Wiktora jest biznesmenem, prowadzi restaurację. We wtorek 12 osób zamówiło obiad, a 6 tylko deser. Pytanie:....?*
 - *Mama Zosi jest fryzjerką. Pod koniec tygodnia ma zawsze bardzo duży ruch w zakładzie. Ostatnio uczesała 15 pań i obcięła włosy 5 panom. Pytanie...?*
 - *Mama Franka jest gospodynią domową. Dla całej rodziny musi robić dużo kanapek. Codziennie robi 5 kanapek dla taty, 2 kanapki dla Franka i 1 kanapkę dla Justynki, młodszej siostry Franka. Pytanie...?*
 - *Tata Zbyszka jest rolnikiem. Wyhodował 20 świnek. W środę sprzedał 6 z nich. Pytanie...?*
5. Odgadywanie zagadek o zawodach.
 1. *Ktoś za zeszytem przegląda zeszyt,
Choć jest zmęczony – jeszcze pracuje.
Gdy stawia piątkę, bardzo się cieszy.
Przykro mu bardzo, gdy stawia dwóję.*

2. *Leczy wszystkich ludzi,
odwiedza też chore dzieci.
Chodzi w białym fartuchu.*

Kto to jest? Czy wiecie?

3. Siedzi w samochodzie,
trzyma kierownicę,
wozi towary po kraju
i przewozi za granicę.
5. Spotkasz go w ogrodzie,
gdzie pracuje co dzień
Dba o klomby i rabatki,
kocha rośliny i kwiatki.
7. Kto pracuje w hełmie
pnie się po drabinie,
Kiedy syczy ogień
i gdy woda płynie?
9. Stoję na drabinie,
trzymam pędzle w ręce.
Pomóżcie mi wszyscy
w pracy i w piosence.
11. Wapno kielnią rzuca,
cegłę z cegłą spaja.
Będzie dom gotowy
na drogi rozstajach.
13. Jak się nazywa taki lekarz,
którego pacjent głośno szczerka?
15. Gdy komputer się zawiesi,
zatnie lub zepsuje,
ten pan szybko go naprawi
i zaprogramuje.
4. Bardzo się trzodzi –
przynosi listy, paczki dla ludzi.
6. Nie jest kotem, a bez strachu
po spadzistym chodzi dachu.
Czarne ręce ma i twarz,
i ty go na pewno znasz.
8. Tak w dzień, jak i w nocy
pracują pod ziemią,
dobywają bogactwa,
co w głębi jej drzemią.
10. Ma biały fartuch jak lekarz,
ale nie leczy – wypieka.
12. Mam dwie dzielne pomocnice:
cienką igłę i nożyce.
One kroją, ona zszywa.
Powiedz, jak ja się nazywam?
14. W dzień i w nocy pracuje,
chorym leki przepisuje.
16. Miła pani na ekranie,
mapy pokazuje co dzień.

Na nich jest namalowane,
co słycać w pogodzie.

17. Jest ktoś, kto potrafi
pisać piękne zdania
i tworzyć z nich książki
lub opowiadania.

18. Jeździ w różne miejsca,
często podróżuje.
Ważne informacje
ludziom przekazuje.

19. Na plaży lub basenie
wszystkich obserwuje.
Bezpieczeństwa w wodzie
uważnie pilnuje.

20. W autobusie i tramwaju
podchodzi na chwilę.
Sprawdza czy pasażerowie
mają ważny bilet.

21. Spotkasz go w niezwykłym miejscu,
gdzie jest scena i kurtyna.
Gdy podniosą ją do góry,
on swój występ już zaczyna.

22. Jej praca potrzebna
zawsze jest i wszędzie.
Gdzie będzie pracować,
tam i czysto będzie.

23. Gościom w restauracji
karty dań rozdaje.
Potem zamówione
potrawy podaje.

24. Zachwycamy się gdy skacze,
pływa lub boksuje.
Spróbuj zgadnąć kto na co dzień
sportem się zajmuje.

25. Zawód bardzo popularny,
marzy o nim każdy chłopak.
Lecz, niektórzy tylko mogą
całe życie piłkę kopać.

26. Z pomocą nożyczek,
szczotki i grzebienia,
wygląd naszych włosów
czaruje i zmienia.

6. Samoocena uczniów: Jak się czułeś na dzisiejszych zajęciach?

Dzień czwarty: Jakie inne znamy mamy?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć. Rozmowy z dziećmi.
2. Oglądanie prezentacji: Zwierzęta – matki i ich dzieci – autor: 2beniek, źródło: youtube.com
3. Rozmowa na temat mam zwierzęcych, o ich instynktach, miłości do swoich dzieci. Uczniowie na podstawie własnego doświadczenia mogą opowiedzieć o zaobserwowanych zachowaniach zwierząt. Oglądane krótkich filmików o rodzinach zwierząt.
4. Wykonanie portretu zwierzęcej mamy z jej dzieckiem lub dziećmi – technika dowolna. Zrobienie wystawy prac.
5. Czytanie głośne wiersza: „Kto jeszcze ma mamy” B. Sokołowskiej-Kosik. Zwrócenie uwagi na zdrobnienia w nazwach zwierzęcych dzieci.

Czy tylko ludzkie są mamy na świecie?

Nie tylko i lepszych w świecie nie znajdziecie.

Malutkie kurczątka, kwoka wyprowadza,

żółciutkie kaczątko, w wodzie kaczkę sadza,

Małe kotki za kotką szybciutko biegną,

bo chcą bardzo mleczka, mamy im to dają.

Gęś duża swoje gąsięta wodzi,

nie szkodzi, że któreś skąpie się w wodzie.

Suczka do budy szczenięta zagania,

pilnuje ich lepiej niż niejedna niania.

Maciorka ma zawsze dużo prosiaczków,

Klacz już zwyczajnie, po jednym żrebaczku.

Najlepiej ma chyba maleństwo krowy,

zapas ma mleka na roczek gotowy.

Te wszystkie mamy, jak sami wiecie

kochają swe dzieci najmocniej na świecie.

6. Wyszukiwanie w wierszu nazw zwierzęcych dzieci. Zapis wyrazów do zeszytu, wybranie pięciu wyrazów, ułożenie z nimi zdań i zapisanie do zeszytu.
7. Zabawy ruchowe: Gąski, gąski do domu.

Dzień piąty: Rodzinne drzewo. Zajęcia otwarte z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie prezentacji multimedialnej – nauczyciel może we wcześniejszym terminie zaprosić na sesję zdjęciową rodziców i ich dzieci, na przykład podczas spotkań klasowych.
3. Rozmowa z dziećmi na temat ulubionych zajęć poszczególnych członków rodziny, próba odpowiedzi, czego nie lubi moja mama, czego nie lubi mój tata. Wypowiedzi rodziców na temat ulubionych zajęć, potraw dzieci. Wypowiedzi dzieci na temat struktury rodziny: „Ile osób ma twoja rodzina?” (policz), „Kto to są dziadkowie?”, „Jak mają na imię twoje babcie i dziadkowie?”, „Ile dzieci mają twoi rodzice?”, „Ile masz rodzeństwa i jak się nazywają?”.
4. Zabawa z elementami dramy: „Scenka rodzinna”. Dzieci i rodzice stają parami. Każda para przygotowuje scenkę sytuacyjną, w której biorą udział członkowie rodziny. Dzieci losują kartonik z napisaną

rolą: „Ja i mama”, „Ja i tata”, „Siostra i brat”, „Mama i tata”, „Dziadek i ja”, „Babcia i ja”, itp. Osoby w parach losują role, tak że mama może stać się córką, a syn babcią. Prezentacja scenek rodzajowych.

5. Wykonanie Portretu rodzinnego wspólnie z rodzicem – kredkami lub farbami, na formacie A3. Wystawa prac. Przypomnienie dzieciom o wykonywanym na wcześniejszych zajęciach drzewie genealogicznym – innym rodzaju portretu rodzinnego.
6. Gry i zabawy dla dzieci i rodziców:
 - *Jabłko na sznurkach.*
 - *Taniec na gazecie.*
 - *Obieranie jabłko – konkurs dla rodziców.*
 - *Picie soku z cytryny.*
 - *Siadamy na balony, itp.*
7. Podziękowanie za wspólne spotkanie.

Zajęcia komputerowe

Praca z wyszukiwarką Google. Dzieci wpisują w wyszukiwarkę hasło: Wiersze dla mamy. Wyszukują wierszyki i głośno czytają wybrane strony.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z piłkami.
2. Ruchowa ekspresja twórcza do muzyki.

XXXIV. Blok tematyczny – MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z życiem dzieci w innych krajach;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia oraz uzasadniania swoich decyzji, sądów i przekonań,
- kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji;
- budzenie potrzeby oraz rozwijanie gotowości dzieci do świadczenia bezinteresownej pomocy.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, że nie wszystkie dzieci na świecie są szczęśliwe;
- wie co to jest wolontariat;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i skomponować obraz na temat „Wszystkie dzieci nasze są...”
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy, przedstawiające życie dzieci;

- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia;
- dobiera podpis do obrazka;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw w jakie bawią się dzieci z innych państw,
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, festyn;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno- przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

chusta animacyjna, piłki, worki do biegania, puzzle XXL pt. „Dzieci świata”, rozsypanka wyrazowa.

Materiały i narzędzia:

kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole.

Dzień pierwszy: Festyn rodzinny (propozycja imprezy integracyjnej)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi i rodzicami. Przygotowanie potrzebnych materiałów.
2. Powitanie przez dyrektora szkoły wszystkich przybyłych gości: uczniów, ich rodziców, dziadków, zaproszonych osób.
3. Występy dzieci: Wystawienie przedstawienia pt. „Jak to w rodzinie bywa” przez klasę pierwszą. Śpiewanie przez dzieci piosenek i deklamowanie wierszy przez cały czas trwania festynu.
4. Zabawy przy muzyce z elementami zabaw KLANZY:
 - Kto się schował? – Dzieci stają dookoła chusty trzymając jej brzeg. Gra muzyka. Pod chustą siedzi jeden uczestnik zabawy, na sygnał prowadzącego trzymający brzegi chusty zamykają oczy, uczestnik zabawy spod chusty szybko „porywa” jednego z bawiących się pod chustę. Na ponowny sygnał prowadzącego inni starają się odgadnąć kogo brak.
 - Konkurs szydełkowy dla mam – kilka chętnych mam dostaje po szydełku i kłębkę włóczki – prowadzący przeprowadza lekcję instruktażową szydełkowania. Która mama wykona najdłuższy łańcuszek na szydełku? Hasłem do startu w konkursie jest rozpoczęcie utworu muzycznego. Mamy kończą

szydełkować wraz z końcem utworu. Nagrodą za najdłuższy łańcuszek jest buziak od swojego dziecka. Z szydełkowych łańcuszków pociechy mam mogą wykonać naklejane na kartonie ślimaczki z domalowanym tułowiem.

- **Konkurs dla ojców:** ojcowie muszą wykazać się umiejętnością szatkowania kapusty. Prowadzący wybiera kilku chętnych ojców. Każdy z ojców otrzymuje zestaw do szatkowania: fartuszek, chusteczkę, nóż, deskę do krojenia, pół białej kapusty i miskę.

Na dany przez prowadzącego znak ojcowie przystępują do pracy – należy zwrócić uwagę na jakość wykonywanej pracy. Nagrodą za pierwsze miejsce jest dyplom głównego Siekacza.

- **Zabawa dla dzieci** z elementami pedagogiki cyrku. Nauka żonglowania piłeczkami, woreczkami, chustkami.

5. W międzyczasie rodzice mogą przygotować poczęstunek dla dzieci np. kiełbaski z grilla, lody, owoce, napój.
6. Proponuje się zaproszenie ciekawych osobistości, grup: np. formacji tanecznych, dżudoków, policjantów z psami (można poprosić o znakowanie rowerów), strażaków w wozach bojowych, formację motocyklistów, automobilistów itp.
7. Proponuje się zorganizowanie kiermaszu ciast, czy pierogów.
8. Proponuje się zorganizowanie Kącika czytania bajek lub Kącika filmowego.
9. Proponuje się rozegranie meczu między tatusiami i wyścigów, gier i zabaw między rodzinami.
10. Można również zorganizować dla dzieci i rodziców warsztaty plastyczne, muzyczne lub rękodzieła (np. wyplatania wikliny, czy lepienia garnków, pieczenia chleba itp.).

Dzień drugi: Wszystkie dzieci nasze są!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, zajęcia własne uczniów. Przygotowanie do zajęć.
2. Nauczyciel na tablicy wywiesza elementy puzzli XXL pt. „Dzieci świata”(puzzle przygotowuje nauczyciel w formie np. A1, może to być stary plakat, jest to propozycja). Nauczyciel zachęca uczniów do ułożenia puzzli. Obraz przedstawia dzieci różnych narodowości. Uczniowie otrzymują polecenie aby przekręcić ułożone elementy puzzli na drugą stronę, pojawiają się tam elementy napisu, dzieci, które jeszcze nie brały udziału w układaniu, układają puzzle z napisem: **WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ!** Nauczyciel wskazuje hasło jako temat zajęć.
3. Oglądanie teledysku do piosenki Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są” źródło: youtube.com. Nauka części piosenki: słowa: Jacek Cygan, muzyka: Majka Jeżowska.

*Ach, co za smutas leje łzy
lalki w płacz, misiek zły
o, już się śmieje, nosk mu drży,
deszczyk był a teraz wyschły łzy.*

*Niebo rozjaśnia się samo
mały uśmiech, jak tęcza,
już dobrze, mamo!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

Wszystkie dzieci nasze są:

*Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Choć nie rozumiem mowy twej
czytam lęk, czytam śmiech.
Nuty nie kłamią, zbuduj z nich klucz,
otwórz nim nieśmiałość naszych słów.
Ważny jest serca alfabet,
ciepły uśmiech, jak słownik,
jesteśmy razem!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Nie jesteś sam,
nasza piosenka ciągnie za rękaw,
podaj mi dłoń i z nami stań
nie ma dziś granic nasz dom*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Będzie nasz,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz*

4. Rozmowa z uczniami na temat życia dzieci w innych krajach. Wspólne oglądanie zdjęć Anny i Krzysztofa Kubusów na portalu www.malypodroznik.pl.
5. Zabawy ruchowe: W co bawią się dzieci innych narodowości?

– **Kule (in. bule) – Francja** – jest to gra plenerowa, w której uczestniczy od 2 do 6 graczy, wiek graczy powyżej 12 lat. Czas gry od 30 do 60 minut. Do gry wykorzystuje się Boule 8 szt. – zestaw zapakowany jest w aluminiową walizkę. Walizka zawiera: 8 stalowych kul (średnica 70 mm, waga 0,6 kg), 1 drewniana kula (średnica 30 mm, waga 0,1 kg), plastik do rysowania okręgów. Gra w bule to tradycyjna francuska gra towarzyska z elementami zręcznościowymi, popularna

przede wszystkim na południu Francji (Prowansja), nad morzem Śródziemnym, ale uprawiana także w innych regionach Francji oraz w innych krajach, szczególnie śródziemnomorskich. Gra powstała w 1910 roku i wywodzi się z innej, podobnej gry o nazwie jeu provençal („gra prowansalska”). Pierwsze bule były robione z drewna i obijane ze wszystkich stron gwoździami. W 1930 roku przyjęto definitywnie użycie buli ze stali. Pierwsze rozgrywki międzynarodowe odbyły się w 1959 roku, a w Mistrzostwach Świata w 2004 roku w Grenoble uczestniczyły już 53 kraje. Polskie zrzeszenie sympatyków powstało w 2002 roku, a jego siedziba znajduje się we Wrocławiu. Rozgrzywka odbywa się na pozbawionym trawy placu, np. na utwardzonym piasku, o wystarczających wymiarach (które dla gry turniejowej wynoszą min. 15×4 m) i polega na rzucaniu z wytyczonego okręgu, stalowymi kulami („bulami”; franc. „boule” – kula) w kierunku małej drewnianej kulki nazywanej po francusku „cochonnet”, co znaczy „prosiaczek” (w Polsce używa się nazwy „świnka”). Proponuje się obejrzenie pokazu gry w Bule. Źródło: youtube: „JAK GRAĆ W BULE?”

– **MOUT – KO – TCHAT – KI** (chowanie i szukanie)

Liczba dzieci, które mogą brać udział w zabawie to 3-5, ale może i więcej. Dzieci ustawiają się w półkolu. Drogą losowania zostaje wybrana jedna osoba, która otrzymuje mały kamyczek (można go zastąpić kasztanem, piłeczką itp.). Wybrana osoba podchodzi do każdego dziecka i wkłada rękę z kamyczkiem do kieszeni np. kurtki danego dziecka. Osoba, która chowa w dłoni kamyczek może zostawić go w kieszeni danego dziecka. Może tylko udawać, że go tam zostawiła. Jeśli dziecko uważa, że kamyczek nie został w jego kieszeni (jest nadal w dłoni chowającego) chwytając chowającego za nadgarstek ręki (tej w której według niego jest kamyczek). Jeśli kamyczek rzeczywiście jest w dłoni dzieci zamieniają się rolami. Natomiast jeśli okaże się, że kamyczek rzeczywiście jest w kieszeni, a jej właściciel chwycił za rękę, chowający otrzymuje jeden punkt. Osoba, która chowa kamyczek przechodzi do kolejnego dziecka i powtarza czynności. To dziecko, które w czasie zabawy (można określić czas jej trwania np. 15 minut) zdobędzie największą, ilość punktów zostaje zwycięzcą.

– **HTAING – TJA – TE – TJI – KI** (rzuty pomarańczami) Korea

Zabawa należy do ulubionych zabaw dzieci w Korei. Do zabawy wykorzystują one owoce dziko rosnących pomarańczy. My możemy zamiast dzikich pomarańczy użyć małych piłeczek lub woreczków.. Zamiast nich użyć np. małych piłeczek. W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. Każde dziecko ma swoją piłkę. Na umówiony sygnał osoby, która prowadzi zabawę wszystkie dzieci podrzucają piłki do góry i następnie chwytają je. Punkt karny otrzymują dzieci, które nie złapały piłki. Zabawa trwa nadal. Wygrywa dziecko, które nie otrzymało żadnego punktu karnego lub miało ich najmniej spośród wszystkich uczestników zabawy.

– **LUFTBALLON TRENTEN** (kopanie balonów)

W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. By zabawa mogła się odbyć musi być co najmniej dwóch uczestników. Każdemu dziecku sznurkiem lub tasiemką, do nogi lub ręki (do wyboru – ale u wszystkich dzieci ta sama kończyna – np. lewa noga) zostaje przywiązany nadmuchany balon. Gdy wszystkie balony są już przyłączone rozpoczyna się zabawa. Na sygnał osoby prowadzącej każde dziecko próbuje zmiażdżyć balon przeciwnika, jednocześnie ochraniając swój balon. Zabawę można prowadzić w parach – każdy ma jednego przeciwnika lub w tzw. dzikim bałaganie – wszyscy przeciwko wszystkim. W zabawie wygrywa dziecko, któremu najdłużej udało się ochronić swój balon.

- TAK/NIE

W zabawie bierze udział dowolna liczba osób. Dzieci ustawiają się w szeregu. Należy zachować pewną odległość między sobą. Wszyscy patrzą na dziecko, które kieruje zabawą. Ich zadaniem jest śledzić każdy ruch dziecka prowadzącego zabawę. Jeżeli po danej figurze, ćwiczeniu itp. Kierujący powie słowo „TAK” dzieci naśladują go (wykonują zademonstrowane ćwiczenie) a jeśli padnie słowo ‘NIE’ – dzieci pozostają w poprzedniej pozycji. Każde dziecko, które się pomyli musi zrobić krok do tyłu. W zabawie zwycięża dziecko, które pozostanie najbliżej dziecka kierującego zabawą.

- SÓL, LÓD (zabawa turecka)

Dzieci stają w kole, w jednym rytmie uderzają się dwa razy w kolana, dwa razy klaszczą i dwa razy pstrykają palcami, jednocześnie mówią w rytmie ruchów sól, lód. Kto się pomyli odpada. Prowadzący może zmienić kolejność słów: sól – lód, lód – sól (utrudnienie).

- MANUHAN – gra pochodzi z Filipin (pd.-wsch. Azja), ale gra się w nią również w wielu innych miejscach

Liczba uczestników: od dwóch do ośmiu. Najpierw rysujemy dwie równoległe linie – odległość między nimi powinna wynosić około cztery metry.

Wszyscy uczestnicy gry stają na jednej z tych linii.

Każdy rzuca kolejno swoim krążkiem, kamykiem, woreczkiem w kierunku drugiej linii.

Wygrywa ten, czyj krążek wylądował najbliżej drugiej linii i to on rozpoczyna następną serię rzutów. Drugi jest ten, czyj krążek upadł nieco dalej od linii mety itd. Odpowiednio do położenia krążków ustalamy kolejność rzutów w następnej zabawie.

- ZIK, ZAK, ZUK – zabawa pochodzi z Hiszpanii, ale bawią się w nią dzieci z Francji, Włoch i Andory. Bierze w niej zazwyczaj udział więcej niż sześciu uczestników.

Wszyscy uczestnicy stoją w kole i ustawiają prawą stopę tak, żeby czubki butów dotykały do siebie. Wszyscy mówią jednocześnie: „Jeden, dwa, trzy, zik, zak, zuk, jeden, dwa, trzy”.

Każdy z uczestników decyduje, czy zostawi prawą stopę w kole, czy chce ją wycofać. W dalszej zabawie biorą udział ci, których było mniej. Pozostali odpadają.

Ostatnia osoba, która zostanie, wygrywa.

- SZEWC – ZAPATERO – (Ameryka Północna i Środkowa). W grę gra dwóch uczestników.

Do gry potrzebny jest jeden kamyk.

Jeden z uczestników bierze kamień do ręki i zamyka dłoń w pięść.

Porusza pięściami w górę i w dół, i pyta: „Gdzie mieszka szewc, na dole czy na górze?”

Kiedy skończy wypowiadać to zdanie, kładzie pięści jedna na drugiej.

Drugi gracz musi zgadnąć, w której dłoni znajduje się kamień, mówi: „na górze” albo „na dole”.

Osoba, która schowała kamień, otwiera wybraną dłoń. Jeśli wypadnie z niej kamień, wygrywa drugi uczestnik.

Bibliografia:

Oriol Ripoll, Najpiękniejsze zabawy świata dla dzieci, Kielce 2006

Dzień trzeci: Pomagamy innym. Co to jest wolontariat?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, zadania własne uczniów.
2. Nauczyciel ustawia na stoliku 11 pudełek, mogą być małe, żeby było zabawniej, mogą być duże – w każdym pudełku znajduje się jedna kartka z jedną literą. Po jednej stronie na każdej kartce znajduje się litera, po drugiej stronie kartek dzieci znajdują zadania matematyczne do rozwiązania w zespołach (dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, zadania tekstowe). Dla utrudnienia: na kartkach mogą znajdować się po dwa zadania. Wyniki ich według polecenia można sumować lub odejmować i dopiero powstały wynik wykorzystujemy przy układaniu kartek w odpowiedniej kolejności. Po rozwiązaniu zadań dzieci przyczepiają kartki na tablicy magnesami malejąco – od największego wyniku do najmniejszego, następnie odwracają kartki i odczytują hasło: WOLONTARIAT.
3. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu. Wyjaśnienie, że wolontariat jest to: dobrowolna, bezpłatna, świadoma praca na rzecz innych lub całego społeczeństwa, wykraczająca poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie.

Wolontariusz to osoba, która dobrowolnie i świadomie oraz bez wynagrodzenia pracuje na rzecz innych. Określenie *bezpłatna* nie oznacza *bezinteresowna*, lecz *bez wynagrodzenia materialnego*. W rzeczywistości wolontariusz uzyskuje liczne korzyści niematerialne: satysfakcję, spełnienie swoich motywacji (poczucie sensu, uznanie ze strony innych, podwyższenie samooceny itd.), zyskuje nowych przyjaciół i znajomych, zdobywa wiedzę, doświadczenie i nowe umiejętności, a w związku z tym i lepszą pozycję na rynku pracy.

Kiedy mówimy o tym, że praca wolontariusza *wykracza poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie* oznacza to, że nie każda praca na rzecz innych jest wolontariatem. Np. pomoc własnej babci wolontariatem nie jest, natomiast pomoc starszej osobie w pobliskim hospicjum czy domu pomocy społecznej już jest.

Jeśli dzieci uczestniczyły już w jakiejś akcji wolontaryjnej (jeśli będąc w sklepie składały jakieś dary do koszyka dla ludzi ubogich, uczestniczyły w akcji: Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy czy in.), dzielą się wrażeniami z kolegami. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu polega na tym, że staramy się o to, aby to dzieci doszły do wniosku: Warto bezinteresownie pomagać innym! oraz zrozumiały: Dlaczego?

4. Zwrócenie również uwagi dzieciom, że pomaganie w domu mamie, tacie czy babci nie jest wolontariatem, a już przyjmowanie za taką pomoc wynagrodzenia jest wręcz nieestosowne. Rozmowa na temat praw i obowiązków dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem obowiązków, przypomnienie o konieczności traktowania z szacunkiem dorosłych, ale również swoich kolegów i koleżanki.
5. Nauczyciel proponuje uczniom zorganizowanie zbiórki darów np. dla dzieci z wybranego Domu Dziecka lub w porozumieniu z Proboszczem miejscowej Parafii lub Ośrodkiem Pomocy Społecznej dla dzieci szczególnie potrzebujących pomocy, z rodzin biednych.
6. Należy zapytać dyrektora szkoły, czy zezwoli na organizację tej akcji w placówce.
7. Wykonanie plakatów do rozwieszenia w szkole i poza nią. Plakaty wykonujemy na dużych, kolorowych kartkach brystolu. Dzieci otrzymują gotowy tekst do naklejenia na kartkach, ale pocięty na poszczególne wyrazy. W zespołach należy złożyć prawidłowo tekst i po sprawdzeniu przykleić. Dzieci ozdabiają plakaty już według własnego uznania i dowolną techniką. (Przy okazji wykonania plakatów rozmawiamy z dziećmi o tym do czego w ogóle służy plakat, możemy pokazać dzieciom jak wyglądają inne plakaty, porozmawiać o drukarni i pracownikach drukarni.

PROPOZYCJA TEKSTU NA PLAKAT:

UWAGA!	PIERWSZA	KLASA	ORGANIZUJE	W NASZEJ
SZKOLE	ZBIÓRKĘ	DARÓW	DLA DZIECI	Z DOMU
DZIECKA.	ZBIERAMY:	LETNIE	UBRANIA	DZIECIĘCE,
NOWE	I UŻYWANE,	ALE	W DOBRYM	STANIE!
ZABAWKI,	GRY,	KREDKI,	FARBY,	PAPIER XERO.
PROSIMY TEŻ	O OPAKOWANĄ	ŻYWNOŚĆ.	DARY	ZBIERAMY
DO	20 CZERWCA.	ZA POMOC	WSZYSTKIM	DZIEKUJEMY!

8. Rozwieszenie plakatów.

XXXV. Blok tematyczny: ZABAWA W TEATR

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ze specyfiką pracy w teatrze;
- rozbudzanie zainteresowania dzieci teatrem;
- doskonalenie mowy dzieci w aspekcie słownikowym i ortofonicznym,
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstów;
- zachęcanie do ekspresji słownej, muzycznej i ruchowej;
- doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć i emocji poprzez pantomimikę,
- przygotowanie do aktywności w życiu kulturalnym szkoły oraz lokalnego środowiska.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jaka jest specyfika pracy aktora;
- rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi;
- wie, w jaki sposób ćwiczyć dykcję;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie,
- rozpoznaje różne rodzaje głosu ludzkiego;
- z ciekawością słucha informacji o powstaniu teatru na świecie;
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przewycięzać treść;
- umie prawidłowo zachowywać się w teatrze podczas spektaklu i antraktu;

- dobiera podpisy do odpowiednich obrazków;
- zgodnie współdziała podczas pracy i zabawy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; wyjazd edukacyjny;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

instrumenty perkusyjne, tekst „W teatrze”, wiersze J. Tuwima: „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamaczu i jego cioci”, „Warzywa”, garderoba baletnicy (naturalna lub obrazek): trykot, baletki, materiały do wykonania kukiełek, nagrania fragmentów wybranych arii operowych, przedstawień baletowych, scenariusz przedstawienia „Pierwszaki na wakacjach” B. Sokołowskiej – Kosik.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, papier pakowy.

Dzień pierwszy: W Teatrze lub w Filharmonii

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: Oglądanie obrazów przedstawiających wnętrza sławnych Teatrów i Filharmonii – grafika Google. Rozmowa z dziećmi na temat: Co to jest Teatr, Filharmonia ?

Teatr – rodzaj sztuki widowiskowej, w której aktor lub grupa aktorów na żywo daje przedstawienie dla zgromadzonej publiczności. Terminem teatr określa się też sam spektakl teatralny lub też budynek, w którym jest grany. Jest wiele rodzajów teatru, między innymi: teatr szkolny. Do innych rodzajów teatrów zaliczamy: balet, operę, pantomimę.

2. Nauczyciel wyjaśnia co to jest balet, opera, pantomima.
3. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania się w teatrze, na temat ubioru, jaki powinniśmy założyć na taką wizytę. Rozmawiamy również z dziećmi o tym, czy podczas spektaklu w Teatrze czy w Filharmonii dozwolone jest posilanie się. Wyjaśniamy, dlaczego więc (o czym na pewno wspomną dzieci) przed wejściem do kina można kupić przekąski i napoje. Film w kinie trwa nieprzerwanie dłuży czas, kino dodatkowo zarabia na sprzedawaniu przekąsek i jeśli zezwala na jedzenie podczas seansu filmowego to można to robić, jednak zasada porządku obowiązuje zawsze – nie wolno podczas jedzenia nabrudzić. W czasie seansu w teatrze są przerwy w trakcie przedstawienia, zwane antraktami, podczas których aktorzy zmieniają stroje, zmieniana jest również wtedy dekoracja. W tym czasie można wyjść

z sali teatralnej i zjeść coś (nigdy na sali). W Filharmonii nie spotyka się, mimo braku przerw, aby ktoś jadł podczas spektaklu.

4. Dzieci otrzymują tekst: „W teatrze”, czytają go po cichu (załącznik 15). Po przeczytaniu tekstu odpowiadają na pytania zadawane przez nauczyciela, związane z treścią.

Dominika i Patryk to rodzeństwo. Mieszkają w niewielkiej miejscowości koło Lublina. Pewnego wieczoru rodzice zrobili im prawdziwą niespodziankę. Mama przygotowała dzieciom odświętne stroje, rodzice również ubrali się bardzo ładnie i wszyscy pojechali do teatru na Starym Mieście. Tam, z okazji Dnia Dziecka wystawiane było przedstawienie dla dzieci, o Jasiu i Małgosi. Wszyscy świetnie się bawili i zadowoleni z miło spędzonego wieczoru wrócili do domu.

Pytania nauczyciela:

- 1) Jakie imiona miało rodzeństwo?
 - 2) Jak nazywa się miasto, w okolicach którego mieszkają?
 - 3) Jaką niespodziankę zrobili dzieciom rodzice?
 - 4) Jaki tytuł miało przedstawienie, które oglądali?
 - 5) Czy dzieciom podobała się niespodzianka? Jak myślisz? Napisz odpowiedź w zeszytu.
5. Wytypowani uczniowie czytają swoje odpowiedzi z zeszytu.
6. Zabawy z pantomimą – przygotowanie krótkich scenek pantomicznych.
7. Zabawy pantomiczne z matematyką – nauczyciel pokazuje tylko za pomocą pantomimy treść zadań, dzieci próbują je odgadnąć. Pytanie, rozwiązanie i odpowiedź zapisujemy do zeszytu.
8. Rozdanie ról krótkiego przedstawienia: „Pierwszaki na wakacjach!”. Scenariusz przedstawienia opracowała B. Sokołowska-Kosik. W dniu dzisiejszym rozpoczną się próby; wystawienie przedstawienia jest planowane na zakończenie roku szkolnego.

Na scenę wchodzi grupa uczniów – turystów z przewodnikiem, ubrani są w letnie stroje, słomkowe kapelusze, okulary przeciwsłoneczne, w tle scenografia, starożytne budowle greckie, w oddali słychać przyciszoną muzykę grecką:

– Przewodnik zataczając szeroki łuk ręką mówi:

Witam państwa na południu Europy,
tu gdzie ciepłe może głaszczce plaży złoty piach,
tu Sokrates i Platon wspaniały,
spędzali często swój wolny czas.

Jeden z turystów:

Tu i Dedal i Ikar byli,
budowali labirynt, ja to wiem!
A potem nad morze poleciecieli,
z wyspy co Kretą zowie się.

Drugi turysta:

Tu na górze, która Olimp się nazywa,
starożytnych Bogów pałac był,
Wielki Zeus siły swej używał,
trzymając w dłoniach błyskawice trzy.

Przewodnik:

Wiele tutaj zabytków jest przepięknych,
każdy na wycieczkę do Grecji jechać chce,
lecz to nie wszystko co o niej się dowiemy,
bo bardzo ważną rzeczą podzielić się chcę.

Trzeci turysta:

Wiem, wiem, mówieś nam kiedyś, pamiętasz?
Tu, w Grecji teatr swój początek miał, bo
i jak wiele, bardzo wiele fajnych rzeczy,
starożytnym Grekom zawdzięczamy to.

Czwarty turysta:

Na wycieczkę do Grecji warto więc ruszyć,
bo nie tylko odpocząć można tu,
ale kawał prawdziwej historii poruszyć,
a to nauką będzie zawsze twą.

Turyści oglądają zabytki, robią zdjęcia, nagle słychać sygnał policyjnej syreny. Na scenę wchodzi Policjant, Lekarz i Strażak. Witają się z turystami.

Policjant:

Już niedługo koniec szkoły,
na wakacje przyjdzie czas
co dobrego nam przyniosą,
a co złego czeka nas.

Piąty turysta:

O, o zaraz straszyć trzeba,
toż to przecież miły czas,
o przyjemnym opalaniu,
wtedy myśli większość z nas.

Lekarz:

Opalanie? Właśnie, właśnie,
niebezpieczne bywa też,
zwłaszcza gdy się w trakcie zaśnie,
poparzenia będziesz mieć.

Szósty turysta:

Och, straszycie tylko nas,
przyjemności nadszedł czas,
na wycieczki, na kąpiele,
te radości dadzą wiele!

Strażak:

No, pomówmy o kąpielach,
czy bezpieczne zawsze są?

Tylko przy dorosłych można,
w wodę wejść i kapać się.

Siódmy turysta:

Tylko straszą nas tu dzisiaj,
i wakacje popsuć chcą,
Czy musimy tego słuchać,
Zeus niech pokaże moc?

Nagle rozlegają się dźwięki ZORBY – greckiego tańca – tanecznym krokiem na scenę trzymając się za ręce wchodzą: ZEUS – najważniejszy z bogów, GAJA – bogini Ziemi, AFRODYTA – bogini piękności, ATENA – bogini mądrości, POSEJDON – bóg mórz i oceanów, ubrani w białe prześcieradła.

Zeus:

Kto tu wzywał moje imię,
oby wiedział czego chce,
bo mój czas jest bardzo drogi,
o co ma zapytać mnie?

Ósmy turysta:

Powiedz nam Zeusie drogi,
bo tu tylko straszą nas,
czy to ważne są przestrogi,
o wakacjach mówią nam.

Dziewiąty turysta:

Uważajcie na słońeczko,
uważajcie na kąpiele,
a co jeszcze nam wymyślą,
czy tych przestróg jeszcze wiele?

Atena:

Jam Atena, bogini mądrości,
mam kilka jeszcze wiadomości.
Uważać w domu, gdy nie ma dorosłych,
by w głowie nie rodziły się dziwne pomysły.

Gaja:

Ja Gaja, potężna bogini Ziemi,
wszystko przed oczami mi się mieni,
uważajcie na drodze, na rowerze,
odblaski noście, mówię wam szczerze.

Dziesiąty turysta:

Ojej, uważać tylko trzeba,
nic przyjemności nie zażyjemy,
wolności dla nas wcale nie ma,
przygody żadnej nie przeżyjemy.

Posejdon:

Jam Posejdon, bóg mórz i oceanów,
i wiem dobrze jak straszna może być woda.
Nie ma żartów, gdy komuś coś się stanie
po prostu jest to wielka szkoda.

Jedenasty turysta:

Przyjechaliśmy tu zwiedzać zabytki,
a znaleźliśmy wiele mądrości.
Nauka dorosłych drogie dzieci,
czasami was za bardzo złości.

Dwunasty turysta:

Uważać zaś trzeba, by nic się nie stało,
żeby wypadków było bardzo mało,
pamiętać też o rozsądku należy,
niech lepiej każdy mi uwierzy.

Trzynasty turysta:

Grecja historią teatru nas kusiła,
a nauki nam na pamiątkę zostawiła:

Wszyscy:

Podczas wakacji uważaj na siebie,
a kiedy jesteś w pilnej potrzebie,
a taty, mamy nie ma blisko,
na 112 dzwoń dziecko szybko.

Policjant (może być drugi):

Nie nadużywaj numeru tego,
bo gdybyś robić chciał głupie żarty,
ktoś inny może być wtedy w potrzebie,
nieszczęścia żart nie jest nic warty.

Na zakończenie wszyscy aktorzy tańczą na scenie zorbę.

Dzień drugi: Wyjazd uczniów do Filharmonii lub Teatru na spektakl dla dzieci (propozycja wyjazdu edukacyjnego)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – czynności organizacyjno-porządkowe przed planowanym wyjazdem do teatru lub Filharmonii. Przypomnienie dzieciom o konieczności utrzymania dyscypliny i sposobu zachowania się w miejscu publicznym. Sprawdzenie obecności, podanie programu wyjazdu.
2. Praca plastyczna: Projektowanie kostiumów dla aktorów do sztuki jaką mają oglądać dzieci. Wystawka prac.
3. Program wyjazdu: Oglądanie spektaklu w teatrze lub Filharmonii. Uzupelnieniem wycieczki może być zorganizowane spotkanie z aktorami, oglądanie pomieszczeń teatru.

4. Powrót do szkoły. Podczas powrotu możemy z dziećmi porozmawiać o wrażeniach z teatru.

Dzień trzeci: Balet – taneczny teatr

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Wykonanie projektu własnej scenografii do obejrzanego w dniu poprzednim przedstawienia – rysunek kredką świecową, ołówkową i czarnym flamastrem. Prezentacja prac na tablicy w klasie.
2. Oglądanie filmu z dowolnego, wybranego przez nauczyciela przedstawienia baletowego, źródło: youtube.com. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanego filmu. Wspólne zredagowanie notatki na temat obejrzanego fragmentu baletu. Zapis kilku prostych zdań ze słuchu do zeszytu. W celu sprawdzenia poprawności zapisu w zeszycie dzieci dyktują chętnym uczniom poszczególne zdania, które zapisywane są na tablicy. Samokontrola pracy.
3. Nauka kilku podstawowych figur baletowych – dzieci przebierają się w stroje gimnastyczne.
4. Pokaz części garderoby baletnicy na obrazie lub w naturze – baletek, trykotu.
5. Ćwiczenia matematyczne: Matematyczne ZOO – www.matzoo.pl – dodawanie i odejmowanie do 20 – dzieci mają możliwość sięgnięcia po trudniejsze zadania.
6. Ćwiczenia baletowe przy muzyce. Gry i zabawy z elementami baletu: np. „Palce – pięty” – dzieci przy określonej muzyce chodzą po sali na palcach, gdy zmienia się muzyka zaczynają przemieszczać się na piętach. Dzieci muszą uważnie słuchać jaką muzykę włącza nauczyciel (można wykorzystać również instrumenty perkusyjne). Podczas zabawy dzieci mogą również chodzić na zewnętrznej i wewnętrznej stronie stóp, mogą czworakować.

Dzień czwarty: Opera

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Działania własne dzieci. Rozmowy z dziećmi. Przygotowanie do zajęć.
2. Wysłuchanie fragmentów wybranych arii operowych śpiewanych różnej wysokości głosami: basem i sopranem (np. aria Skołuby z opery „Straszny Dwór” S. Moniuszki (bas), „O mio Bambino caro” G. Pucciniego z opery „Gianni” (sopran).
3. Próby głosu – zabawa w operę – dzieci próbują śpiewać głosami zbliżonymi do basu – najniższego głosu ludzkiego i sopranu, najwyższego głosu – ćwiczenia dykcji, wyśpiewujemy znane nam piosenki na sylabach: la, la, la, ...lo, lo, lo, ...so, so, so... te, te, te... i inne.
4. Obejrzenie fragmentów wybranej opery źródło: youtube.com, rozmowa na temat obejrzanego obrazu. Wspólne zredagowanie notatki, zapisanie jej na tablicy i przepisanie do zeszytu. Podkreślenie w zdaniach czterech wyrazów związanych z teatrem czy operą.
5. Ćwiczenia dodawania i odejmowania w pamięci w zakresie 20. Układanie i rozwiązywanie zadań tekstowych do wybranych przykładów. Zapisywanie treści zadań i rozwiązań do zeszytu.
6. Wykonanie projektu sukni śpiewaczki operowej – wycinanka z papieru.
7. Ułóż zdania z podkreślonymi wyrazami i zapisz je w zeszycie.

Dzień piąty: Teatr lalkowy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, własne działania dzieci, przygotowanie do zajęć.
2. Wspólne oglądanie prezentacji dotyczących przedstawień w teatrze kukiełkowym, ze szczególnym

zwróceniem uwagi na postacie kukiełek i scenografię – źródło: youtube.com . Rozmowa z dziećmi na temat specyfiki teatru kukiełkowego i tego, czym jest kukiełka: pokaz w Grafice Google.

3. Pokaz przedstawienia kukiełkowego przygotowanego przez nauczyciela – inscenizacja dowolnego wiersza: np. „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamczuchu i jego cioci”, „Warzywa” J. Tuwima (lub inne):

Spóźniony słowik

*Płacze pani słowikowa w gniazdku na akacji,
Bo pan słowik przed dziewiątą miał być na kolacji.
Tak się godzin wyznaczonych pilnie zawsze trzyma,*

*A tu już po jedenastej – i słowika nie ma!
Wszystko stygnie: zupka z muszek na wieczornej rosie,
Sześć komarów nadziewanych w konwaliowym sosie,
Motyl z różną, przyprawiony gęstym cieniem z lasku,
A na deser – tort z wietrzyka w księżycowym blasku.*

*Może mu się co zdarzyło? Może go napadli?
Szare piórka oskubali, srebrny głosik skradli?
To przez zazdrość! To skowronek z bandą skowroniątek!
Piórka – głupstwo, bo odrosną, ale głos – majątek!*

*Nagle zjawia się pan słowik, poświstuje, skacze...
„Gdzieś ty latał? Gdzieś ty fruwał? Przecież ja tu płacę!”
A pan słowik słodko ćwierka: „wybacz, moje złoto,
Ale wieczór taki piękny, że szedłem piechotą!”*

O Grzesiu kłamczuchu i jego Cioci

*Wrzuciłeś, Grzesiu, list do skrzynki, jak prosiłam?
– List, proszę Cioci? List? Wrzuciłem, Ciociu miła!
– Nie kłamiesz Grzesiu? Lepiej przyznaj się kochanie!
– Jak Ciocię kocham, proszę Cioci, że nie kłamię!
– Oj Grzesiu, kłamiesz! Lepiej powiedz po dobroci!
– Ja miałbym kłamać? Niemożliwe, proszę Cioci!
– Wuj Leon czeka na ten list więc daj mi słowo.
– No słowo daję! I pamiętam szczegółowo:*

*List był do wujka Leona,
A skrzynka była czerwona,
A koperta.. no taka... tego...
Nic takiego nadzwyczajnego,
A na kopercie nazwisko
I Łódź, i ta ulica z numerem,
I pamiętam wszystko:
Że znaczek był z Belwederem,
A jak wrzucałem ten list do skrzynki,
To przechodził tatuś Halinki,
I jeden oficer też wrzucał,
Wysoki – wysoki,*

Taki wysoki, że jak wrzucił to kucił.
I jechała taksówka... i powóz...
I krowę prowadzili... i trąbił autobus,
I szły jakieś trzy dziewczynki,
Jak wrzuciłem ten list do skrzynki...
Ciocia głową pokiwała,
Otworzyła szeroko oczy ze zdumienia:
- Oj Grzesiu, Grzesiu!
Przecież ja ci wcale nie dałam
Żadnego listu do wrzucenia!...

Warzywa

Położyła kucharka na stole:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

Fasolę,

Kapustę,

Pietruszkę,

Selery

I groch.

Och!

Zaczęły się kłótnie,

Kłóć się okrutnie:

Kto z nich większy,

A kto mniejszy,

Kto ładniejszy,

Kto zgrabniejszy:

Kartofle?

Buraki?

Marchewka?

Fasola?

Kapusta?

Pietruszka?

Selery

Czy groch?

Ach!

Nakrzyczały się, że strach!

Wzięła kucharka -

Nożem ciach!

Pokrajała, posiekała:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

Fasolę,
Kapustę,
Pietruszkę,
Selery
I groch –
I do garnka!

4. Wybór wierszyków które będą wykorzystane w przedstawieniu (uczniowie muszą dobrze znać treść wiersza, który będą przedstawiać), wybór podkładu muzycznego, wykonanie kukiełek oraz sylwet dowolną techniką, przygotowanie miejsca w którym będzie się odbywało przedstawienie.
5. Dziecięcy teatrzyk kukielkowy. Podczas występów dzieci mogą recytować wierszyki z pamięci, może je również czytać lub recytować nauczyciel, można odtworzyć wiersze z płyt CD itp.

Zajęcia komputerowe

Gra w gry internetowe dla dzieci online: <http://grydladzieci.edu.pl/> – ze szczególnym zwróceniem uwagi na gry matematyczne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia ruchowe z elementami równowagi i skoku w dal.
2. Gry i zabawy ruchowe z elementami baletu.

XXXVI. Blok tematyczny: Bezpieczne wakacje!

Cele ogólne:

- wdrożenie dzieci do stosowania zasad bezpieczeństwa poprzez uświadomienie im możliwych źródeł niebezpieczeństwa;
- kształtowanie u uczniów prawidłowych postaw wobec zaistniałego zagrożenia;
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstu;
- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- doskonalenie umiejętności rachunkowych w zakresie 20;
- rozwijanie umiejętności dostrzegania potrzeb innych ludzi oraz gotowości do zachowań pomocowych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi);
- wie jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście;
- rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu;
- zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym;

- wie jakie wykonać czynności ratownicze w razie nieobecności osób dorosłych.;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa zadania tekstowe;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o bezpieczeństwie podczas wakacji
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, umie przezwyciężyć strach;
- zna numery alarmowe;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja, pokaz;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; spotkania z policjantem, lekarzem i strażakiem, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

ulubione misie, biała i czerwona chorągiewka, kartki z numerami alarmowymi, rowerowy kask ochronny, wiersz W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”, karta pracy, tekst z lukami, książka Cz. Janczarskiego „Jak Wojtek został strażakiem”, Regulamin wyjazdu na basen.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony format A4 i A3, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, bandaże, plastry, apteczka.

Dzień pierwszy: Rozmowy o wakacjach z Policjantem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Spotkanie z policjantem zaproszonym do szkoły (lub wycieczka do komisariatu).
3. Rozmowa z dziećmi o zasadach bezpieczeństwa w ruchu drogowym podczas poruszania się pieszo i rowerem. Należy zaznaczyć, że dzieci w wieku 7 lat nie mogą samodzielnie poruszać się rowerem po drogach, mogą tylko to robić pod opieką dorosłych i w kaskach ochronnych na głowie (pokaz kasku i fragmentu relacji z wyścigu kolarskiego – youtube.com).

4. Ćwiczenia prawidłowego przechodzenia przez jezdnie w miejscu oznakowanym i nieoznakowanym. Ćwiczenia można wykonać na placu szkolnym.
5. Zasady bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem (dziecko bezwarunkowo siedzi przypięte w foteliku lub nakładce – „pokaz na misiui” jak zachowuje się w samochodzie nieprzypięte dziecko podczas ostrego hamowania).
6. Rozmowa na temat sposobu wzywania policji pod numerami: 112 i 997.
7. Czytanie (przypomnienie) przez nauczyciela wiersza Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”:
*„Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”
 Na chodniku przystań bokiem.
 Popatrz w lewo byстрыm okiem.
 Skieruj w prawo wzrok sokoli.
 Znów na lewo spójrz powoli.
 Jezdnia wolna – więc swobodnie
 mogą przez nią przejść przechodnie.*
8. Dzieci otrzymują kartę pracy: mają za zadanie ustalić kolejność czynności podczas przechodzenia przez jezdnię – załącznik 18.

KARTA PRACY UCZNIWA

W kratki nad zdaniami wstaw odpowiednią liczbę, wskazującą, która z kolei jest to czynność podczas przechodzenia przez jezdnię.

Dzieci przechodzą przez jezdnię.

Dzieci patrzą w lewą stronę.

Dzieci patrzą drugi raz w lewą stronę.

Dzieci patrzą w prawą stronę.

Dzieci zatrzymują się przed przejściem.

9. Dalsza rozmowa z policjantem o konieczności odmawiania nieznajomym dorosłym osobom np. wpuszczenia ich do domu pod nieobecność rodziców, wsiadania do samochodów obcych osób.
10. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 – załącznik 18 cd.
 Oblicz w pamięci, zapisz wynik.

$14 + 3 + 2 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 - 5 = \dots\dots\dots$

$8 + 2 + 7 = \dots\dots\dots$

$18 - 8 - 5 = \dots\dots\dots$

$10 + 5 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 2 - 5 = \dots\dots\dots$

Dzień drugi: Rozmowy o wakacjach z lekarzem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, swobodne rozmowy z dziećmi.
2. Spotkanie z lekarzem zaproszonym do szkoły lub pracującym w szkole (lub wycieczka do przychodni lekarskiej). Można również zaprosić na zajęcia (po uzgodnieniu z oddziałem ratunkowym) ratowników medycznych.
3. Zapoznanie dzieci z zasadami pomocy przedmedycznej. Pracownik służby zdrowia wyjaśnia jak zabezpieczyć otwartą ranę, gdzie założyć opaskę uciskową podczas dużego krwawienia, jak postępować w przypadku ukąszenia przez żmiję czy owady.
4. Rozmowa na temat umiejętności właściwego doboru ubrania do warunków atmosferycznych, rozumienia konieczności pozostania np. w domu podczas burzy.
5. Wyjaśnienie dzieciom jak postępować i gdzie się ukryć w razie nagłej zmiany pogody np. nadejścia burzy czy nawałnicy.
6. Dzieci oglądają pokaz masażu serca i sztucznego oddychania. Próbuje reanimować swoje misie. Nauka bandażowania i nakładania opatrunków.
7. Rozmowa z dziećmi o sposobie wzywania medycznych służb ratowniczych pod numerami: 112 i 999.
8. Uzupełnienie tekstu z lukami – praca samodzielna, wklejenie go do zeszytu – załącznik 17.
Tata Zenka jest Nosi mundur i pilnuje porządku. Mama Małgosi jest
..... . Leczy chore dzieci. Wujek Pawła jest
Gasi pożary. Numer telefonu na Policję to Na Pogotowie dzwoniemy pod numer
Straż wzywamy dzwoniąc pod numer
Istnieje również jeden główny numer alarmowy, to:
9. Dzieci rozpoczynają pracę nad plakatem: BEZPIECZNE WAKACJE. Omówienie z nauczycielem tematu i sposobu realizacji – praca w grupach – technika dowolna.
10. Zapis na tablicy i w zeszytach działań na dodawanie i odejmowanie do 20 i obliczanie ich.
Układanie zadań tekstowych do wybranych obrazów (nauczyciel pokazuje obrazy lub rysuje je na tablicy). Zapis pytania i rozwiązania do zeszytów.

Dzień trzeci: Rozmowy o wakacjach ze strażakiem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Czytanie dzieciom książki Cz. Janczarskiego pt. „Jak Wojtek został strażakiem” (dzieci w semestrze I poznały jedynie wybrane fragmenty tej lektury). Możliwe jest również głośne czytanie fragmentów książki przez chętne dzieci.
2. Rozmowa na temat treści lektury zakończona puentą, że o dorosłości nie świadczy tylko wiek, ale również nasze zachowanie, decyzje jakie podejmujemy. Ważne jest jak postępujemy, czy jesteśmy odważni i czy umiemy podjąć szybką i mądrą decyzję.
3. Ustalanie kolejności wydarzeń opisanych w książce w formie zdań, ich zapis na tablicy i w zeszycie. Samokontrola wykonanej pracy.

4. Dzieci kończą pracę nad plakatami „BEZPIECZNE WAKACJE!”. Umieszczenie prac na wystawce na korytarzu szkolnym.
5. Spotkanie z zaproszonym strażakiem (lub wycieczka do siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej czy Komendy Powiatowej Straży Pożarnej).
6. Rozmowa z dziećmi na temat przyczyn powstawania pożarów i sposobów zachowania się w sytuacji zagrożenia przez pożar (ogień w domu własnym i u sąsiada, ogień w szkole – przeprowadzenie próbnej ewakuacji). Rozmowa na temat zachowania podczas zadymienia, zauważenia ognia w lesie, na polu. Rozmowa z dziećmi na temat bezwzględnego zakazu wypalania traw i palenia śmieci.
7. Rozmowa na temat sposobu wzywania Straży Pożarnej pod numerami: 998 i 112.
8. Wyjaśnienie dzieciom jak należy zachowywać się podczas zgubienia się np. w lesie lub dużym domu towarowym.
9. Zabawy z przestrzenią: Określanie stronności swojego ciała i ciała kolegi. Określanie położenia przedmiotów w przestrzeni i względem siebie.
10. Zabawa – „Gimnastyka ciała przy muzyce” – ZUMBA – Reed & Mock Elementary Zumba for Kids – youtube.com

ZUMBA – to w kolumbijskim slangu, czyli w potocznej mowie oznacza „baw się i ruszaj”. To połączenie tańca i aerobiku, południowoamerykańskie rytmy i nowoczesny system ćwiczeń. Bawiąc się i tańcząc w krótkim czasie poprawiamy swoją sylwetkę i zyskujemy dobre samopoczucie. ZUMBA jest dla każdego. Nie trzeba znać kroków tanecznych. Marengu, salsa, cumbia, reggaeton, samba, flamenco, taniec brzucha, tango, cha-cha, rumba, bachmata, twist są znakomitym źródłem szczęścia. Obecnie ZUMBA staje się najmodniejszą formą treningu w Europie.

Dzień czwarty, Dzień piąty: Nad wodą, w górach, w lesie, zwiedzając zabytki oraz sami w domu. (Propozycja wyjazdu na basen)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, czynności organizacyjno – porządkowe.
2. Spotkanie z ratownikiem wodnym, rozmowa na temat sposobów bezpiecznego zachowania się nad wodą; nad morzem, nad jeziorem, nad rzeką czy na basenie. Przypomnienie uczniom, że bezpieczna kąpiel, to kąpiel w miejscu do tego przeznaczonym, które jest odpowiednio oznakowane i w którym nad bezpieczeństwem czuwa ratownik. „Dziki kąpieliska” zawsze mają nieznanie dno i głębokość, a woda w nich może być skażona.
3. Należy również pamiętać o tym, aby:
 - nie kąpać się zaraz po jedzeniu – powinno się odczekać przynajmniej godzinę;
 - nie wchodzić do wody zaraz po opalaniu się na słońcu – może to grozić szokiem termicznym lub utratą przytomności;
 - po wejściu do wody najpierw należy schłodzić okolice serca, karku oraz twarzy;
 - nad bezpieczeństwem kąpiących się dzieci powinien zawsze czuwać ktoś dorosły;
 - nie próbować przepływać jeziora czy wypływać na otwarty akwen bez asekuracji;
 - nie skakać do wody z dużej wysokości – takie skoki są niebezpieczne i mogą grozić urazem głowy oraz kręgosłupa, a w konsekwencji kalectwem;
 - dzieci i osoby dorosłe, które korzystają ze sprzętów pływających powinny mieć na sobie założony kapok;
 - podczas skurczu mięśni nie wpadać w panikę; kiedy coś takiego nam się przydarzy starajmy się we-

zwać pomoc, jeśli jest ktoś w pobliżu, jeśli nie ma nikogo takiego, należy położyć się na plecach, spokojnie oddychać, zgiąć stopę w stawie skokowym i mocno przyciągając ją do siebie, wyprostować nogę w kolanie i starać się dopłynąć powoli do brzegu (źródło: www.policja.pl – akcja „Bezpieczna woda”).

4. Obejrzenie na stronie policja.pl plakatów zachęcających do bezpiecznego zachowania się nad wodą – wyświetlenie ich na tablicy interaktywnej.
5. Rozmowa z dziećmi na temat umiejętnego zachowania się w kontakcie ze zwierzętami i postępowania w wypadku spotkania agresywnego psa – nauka przyjmowania pozycji żółwia. Nie drażnimy i nie karmimy zwierząt (np. w ZOO), nie dotykamy zwierząt nieznanymi.
6. Rozmowa z uczniami na temat podstawowych zasad zachowania się w górach, w lesie, na placu zabaw, podczas zabawy w domu, zwiedzając zabytki, muzea, w kontakcie z przedmiotami mechanicznymi, samochodami, maszynami rolniczymi, elektrycznymi urządzeniami domowymi itp. Wyjaśnienie uczniom czym są środki chemiczne stosowane w gospodarstwie domowym i dlaczego nie wolno ich dotykać i używać przez dzieci.
7. Przypomnienie sposobu zachowania się w sytuacji zagubienia się w tłumie i w obcym miejscu.
8. Zapoznanie uczniów z regulaminem wyjazdu na basen (jeżeli jest planowane takie wyjście). Omówienie poszczególnych punktów Regulaminu.

REGULAMIN WYJAZDU NA BASEN – załącznik 19.

1. Zbiórka przed szkołą.
2. Wychodzimy ze szkoły, spokojnie wsiadamy do autokaru i zajmujemy miejsca.
3. Podczas jazdy nie wstajemy z miejsc, nie stajemy na siedzeniach i nie wychylamy się przez okna. Zachowujemy porządek, nie zostawiamy żadnych śmieci.
4. Za szkody powstałe w trakcie wycieczki z winy ucznia odpowiadają rodzice.
5. Po przyjeździe na miejsce wychodzimy spokojnie z autokaru, ustawiamy się w pary, na basen wchodzimy na znak wychowawcy.
6. Zgłaszamy wychowawcy wszelkie objawy złego samopoczucia.
7. Nigdy nie oddalamy się od grupy.
8. W szatni na basenie zajmujemy wyznaczone miejsca, dbamy o porządek.
9. Informujemy wychowawcę o chęci wyjścia do toalety.
10. Zachowujemy się kulturalnie. W przebieralni i pod natryskami zachowujemy się bezpiecznie.
11. Kategoriecznie zabrania się:
 - wchodzenia do wody i opuszczania pływalni bez pozwolenia wychowawcy,
 - biegania po śliskich i mokrych powierzchniach,
 - niezorganizowanych skoków do wody.
12. Po zakończeniu zajęć na basenie, idziemy pod prysznic, do szatni – wycieramy się, przebieramy, suszymy włosy (zwłaszcza zimą) zbieramy się w grupę i przechodzimy do autokaru za wychowawcą.

Zajęcia komputerowe

Zabawy komputerowo-matematyczno-logiczne: www.opiekun.pl/strony-dla-dzieci2.plp

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gimnastyka ciała przy muzyce (np. zumba)
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu.

XXXVII. BLOK TEMATYCZNY: JAK MINĄŁ ROK W PIERWSZEJ KLASIE? (PROJEKT EDUKACYJNY)

Cele ogólne:

- kształtowanie umiejętności dokonywania oceny działań podejmowanych przez innych oraz działań własnych;
- zapoznanie dzieci z podstawowymi zasadami zdrowego trybu życia, zachęcanie do prawidłowego odżywiania się;
- rozbudzanie zainteresowania i chęci dzieci do zdobywania nowych wiadomości i umiejętności;
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania tekstów;
- doskonalenie prawidłowej wymowy;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- zachęcanie do ekspresji słownej, muzycznej i ruchowej;
- budowanie pozytywnego obrazu własnej osoby.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym;
- potrafi dokonać autorefleksji na temat swego zachowania;
- wie i rozumie jakie osiągnęło wyniki nauczania;
- rozumie czego powinno się jeszcze nauczyć, co sprawia mu trudności;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa zadania tekstowe;
- umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o nowych rzeczach;
- zna i rozumie zasady prawidłowego odżywiania się dzieci,
- wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę;
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przezwyciężyć treść;
- umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja, pokaz;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;

- praktyczne: zadań, ćwiczeń;
- projekt edukacyjny „Jak minął rok w pierwszej klasie?”

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

piramida żywieniowa, zastawa stołowa, sztucze, serwetki, obrusy, produkty do przygotowania kanapek, fragm. książki M. Jaworzakowej „Jacek, Wacek i Pankracek”, strój gimnastyczny, ubrania dzieci, piosenka „Niech żyją wakacje”, stroje do przedstawienia, film: „Podróż za jeden uśmiech” S. Jędryki, tekst przedstawienia „Pierwszaki na wakacjach.”

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, kartony, duży karton A1, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby.

Dzień pierwszy: Wakacje coraz bliżej

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Nauka piosenki pt. „Niech żyją wakacje”, tekst: Ludwik Jerzy Kern

1. *Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las
I niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.*

*Ref. Pojedzie z nami piłka
i kajak, i skakanka
Będziemy grać w siatkówkę
od samutkiego ranka.
Gorące, złote słońce
na ciemno nas opali
W srebrzystej, bystrej rzece
będziemy się kąpali.*

*Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las
I niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.*

2. Rozmowa z dziećmi na temat mijającego roku szkolnego. Szczere wyznania uczniów i nauczyciela, odpowiedź na pytania: Co nam się w tym roku podobało, a co nie? Co nam się w tym roku udało, a co nie? Co umiemy, a czego musimy się jeszcze nauczyć?
3. Przygotowanie tajemnej listy: Na dużym kartonie, markerem chętni uczniowie wypisują tegoroczne osiągnięcia oraz zadania na przyszły rok. Zapakowaną listę chowamy w tajemne miejsce w klasie, np. na dnie szafy.

4. Wspólne oglądanie filmu „Podróż za jeden uśmiech” – w reżyserii S. Jędryki, źródło:youtube.com – rozmowa z dziećmi na temat historii przedstawionej w filmie, analiza wybranych przygód bohaterów, wyciągnięcie wniosków (wzbogacenie własnej wiedzy i doświadczeń).
5. Gry i zabawy na świeżym powietrzu z elementami toru przeszkód.

Dzień drugi: Jesteśmy mili i grzeczni

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, zadania i zabawy własne uczniów, przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa z dziećmi o tym, co to jest savoir-vivre (z jęz. francuskiego – znajomość życia, postępowania), znajomość obyczajów i form towarzyskich, reguł grzeczności, umiejętność postępowania w życiu i radzenia sobie w różnych trudnych sytuacjach.
Zasady savoir-vivre’u dotyczą przede wszystkim kilku głównych dziedzin życia:
 - nakrywania, podawania do stołu i jedzenia oraz picia,
 - wyglądu, prezencji (np. postawy, higieny) i właściwego ubioru,
 - form towarzyskich (np. w miejscu pracy, w rodzinie, na przyjęciach),
 - komunikacji (także telefonicznej i internetowej),
 - zachowania się w szczególnych sytuacjach.
3. Wyjaśnienie dzieciom, że savoir-vivre jest uwarunkowany kulturowo, a więc znacząco różni się od siebie w zależności od regionu świata. Znajomość zasad savoir-vivre jest jednym z wyznaczników kultury osobistej człowieka. (Wikipedia.pl)
4. Nauka nakrywania do stołu z wykorzystaniem, obrusów, serwetek, naczyń i sztucców.
5. Układanie zadań tekstowych do działań matematycznych w zakresie 20 na podstawie pokazanych przez nauczyciela ułożeń zastawy stołowej. Zapisywanie działań i rozwiązań zadań do zeszytów.
6. Rozmowa z dziećmi o zasadach utrzymywania higieny osobistej i porządku wokół własnej osoby i wśród swoich rzeczy np. w pokoju. Nauka składania ubrań.
7. Przedstawienie uczniom niektórych zasad dobrego zachowania z dawnych czasów i próba ich zastosowania:

Zasady dotyczące nakrywania i podawania potraw:

Najbardziej chyba widać braki w wychowaniu oraz nieznaną zasad savoir-vivre w czasie jedzenia. Jakiś czas temu firma Ernst & Young zapraszała kandydata do pracy do restauracji i obserwowała jego zachowanie przy stole. Gdy osoba ta solić potrawę przed spróbowaniem, była odrzucana...

Noże, widelce i łyżki układamy wg kolejności spożywanych dań.

Kieliszki, szklanki ujmujemy prawą ręką, więc stawiamy je po prawej stronie i ustawiamy wg kolejności użycia.

Dania podzielone na porcje i zupy podaje się z prawej strony, natomiast te do nakładania z półmiska z lewej strony. Napoje nalewa się z prawej strony. Talerze brudne zabiera się z prawej strony, a czyste stawia się z lewej strony.

Z wizytą:

Gdy idzie się z wizytą to gospodarze witają z uśmiechem w drzwiach przybyłych gości, mężczyzna pomaga się kobiecie rozebrać, wieszka ubranie na wieszak lub podaje gospodarzowi do powieszenia, następnie sam się rozbiera i po zdjęciu okryć gospodarze witają się z gośćmi już bardziej serdecznie. Gospodarze pierwsi wyciągają ręce na powitanie. W przypadku, gdy są to dwie pary witają się one w kolejności: kobieta z kobietą, potem kobiety z mężczyznami, a następnie mężczyzna z mężczyzną, co pozwala uniknąć krzyżowania się rąk.

Gospodarze witają gości na stojąco, natomiast goście postępują inaczej; kobiety z reguły siedzą przy powitaniu (wstają, gdy witają się ze starszą lub w podobnym wieku kobietą). Mężczyźni witając się z kobietą wstają. Witając się z mężczyzną powinni się tylko lekko unieść. Dorośli podczas wizyty bezwarunkowo pilnują swoich pociech, którym nie wolno biegać, krzyczeć i skakać. Nie wolno również zaglądać do szaf i szafek gospodarzy. Dzieci nie powinny siedzieć przy tym samym stole co dorośli.

Taniec

Mężczyzna zaprasza do tańca kłaniając się i mówiąc: „Czy mógłbym prosić Panią do tańca” lub w bardziej zażytych kontaktach „Zatańczymy?”.

Gdy kobiecie towarzyszy mężczyzna można spytać, „Czy nie ma Pan nic przeciwko, że poproszę Pana małżonkę/partnerkę do tańca?”. Niektórzy uważają, że w dzisiejszych czasach nie powinno się tego stosować, gdyż kobiety są bardzo samodzielne i nie są własnością mężczyzny i potrafią same zdecydować. Uważam jednak, że jest to ładny zwyczaj i cieszę się, że jeszcze wiele osób go stosuje.

Kobiety nie powinny prosić mężczyzn do tańca za wyjątkiem białego walca. Jednak w zażytych kontaktach, kobiety czasami proponują taniec: „Zamawiam następny taniec”, „Zatańczymy?”. Jakkolwiek jest wielu zwolenników tego zwyczaju, ja osobiście jestem przeciwna. Uważam, że mimo równouprawnienia, prosić do tańca i oświadczać się powinni tylko mężczyźni.

Po zakończonym tańcu mężczyzna powinien podziękować i odprowadzić partnerkę z powrotem (w żadnym wypadku nie zostawiać jej na środku sali!!!). W czasie proszenia do tańca i dziękowania za taniec mężczyźni czasami całują kobietę w rękę, jednak nie jest to konieczne, choć wiele kobiet to lubi.

Dzień trzeci: Zdrowo się odżywiamy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa na temat prawidłowego odżywiania się dzieci. Pokaz piramidy żywieniowej – Grafika Google.
3. Rozmowa z dziećmi na temat ich odżywiania. Przedstawienie przez dzieci swoich, przykładowych jadłospisów, zapisanie ich na kartkach. Konfrontacja jadłospisów – dzieci uzupełniają swoje jadłospisy o produkty z piramidy żywieniowej. Sprawdzenie zapisów przez nauczyciela, przepisanie ich do zeszytu.
4. Przygotowanie produktów i narzędzi kuchennych. Nauka robienia kanapek. Omówienie zasad higieny i postępowania z narzędziami kuchennymi. Nakrycie stołu. Wspólny posiłek.
5. Słuchanie czytanej przez nauczyciela książki pt. „Jacek, Wacek i Pankracek” Miry Jaworczakowej. Rozmowa z dziećmi na temat wrażeń jakie odniosły po wysłuchaniu tekstu.
6. Kontynuacja nauki śpiewania piosenki pt: „Niech żyją wakacje”.

Dzień czwarty: PIERWSZAKI NA WAKACJACH! – projekt edukacyjny

Przebieg zajęć:

1. Przygotowanie do wystawienia przedstawienia do którego próby przeprowadzano od dwóch tygodni. Na przedstawienie zapraszamy rodziców, innych uczniów swojej szkoły.
2. Przygotowanie scenografii – malowanie na dużym formacie farbami. Nauczyciel szkicuje na przyczepionych arkuszach papieru pakowego zarys ruin greckich, gaju oliwnego, góry Olimp; uczniowie według instrukcji wypełniają kontury farbami.
3. Wystawienie przedstawienia „PIERWSZAKI NA WAKACJACH!”. (scenariusz przedstawienia został zamieszczony w XXXV bloku tematycznym).

4. Wspólne śpiewanie piosenki: „Niech żyją wakacje!”.
5. Rozmowa z uczniami na temat bezpiecznych wakacji, przypomnienie niektórych zasad gwarantujących bezpieczne spędzenie wakacji.
6. Rozdanie dyplomów i nagród dla uczniów klasy I za szczególne osiągnięcia dydaktyczno – wychowawcze w minionym roku szkolnym.
7. Podziękowanie rodzicom uczniów klasy I za współpracę ze szkołą.
8. Porządki w klasie, omówienie oficjalnych uroczystości zakończenia roku szkolnego dla całej szkoły.

Zajęcia komputerowe

Zabawy komputerowe – matematyczno-logiczne: www.opiekun.pl/strony-dla-dzieci2.plp

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu.
2. Ćwiczenia gimnastyczne : Gry w piłkę.

Dzień piąty: UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

MATERIAŁY DODATKOWE

Załącznik 1.

Tropy leśnych ssaków.

BORSUK

LIS

JENOT

ZAJĄC

WILK

RYŚ

SARNA

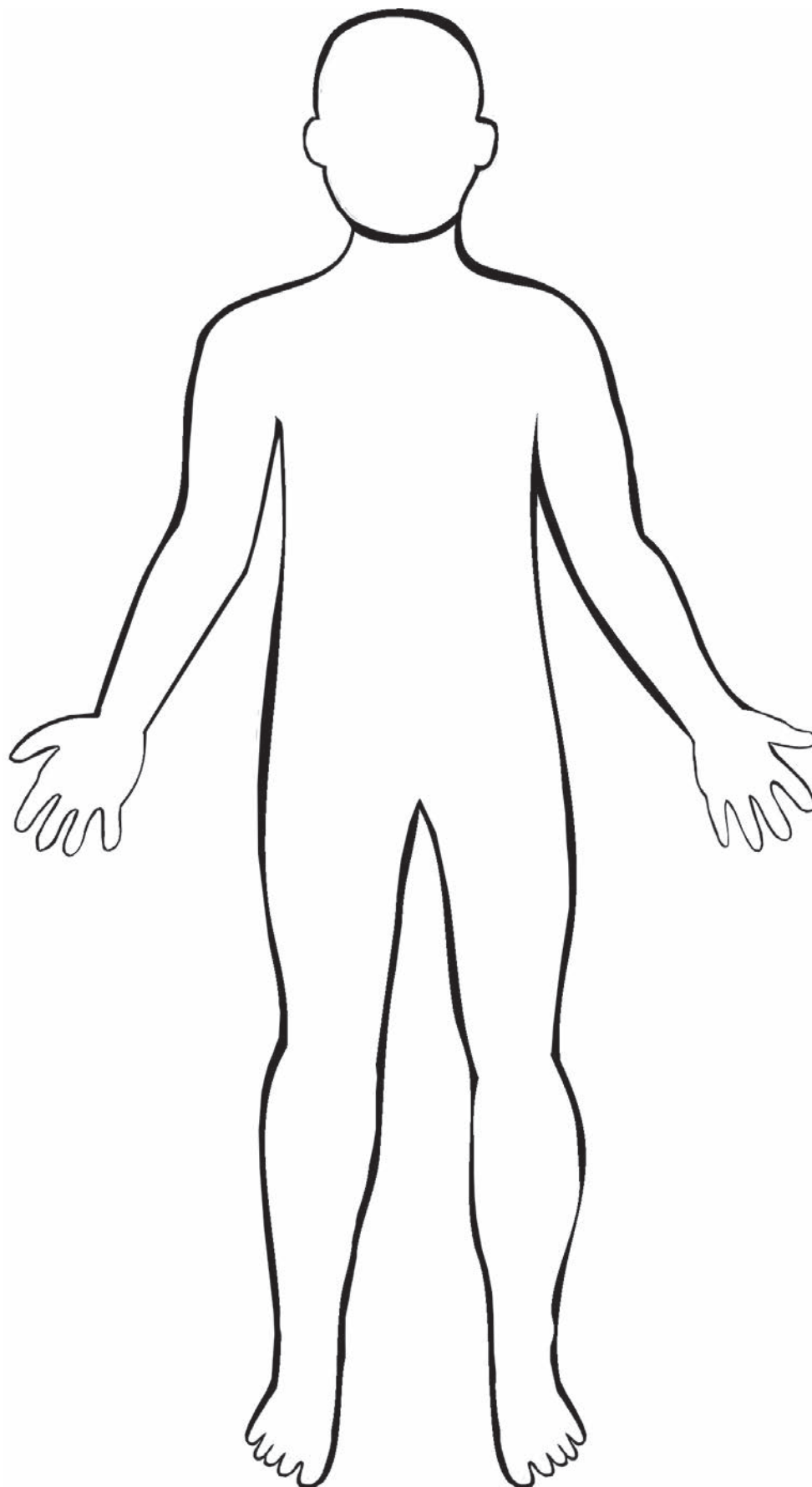
DZIK

ŁASICA

Załącznik 2.

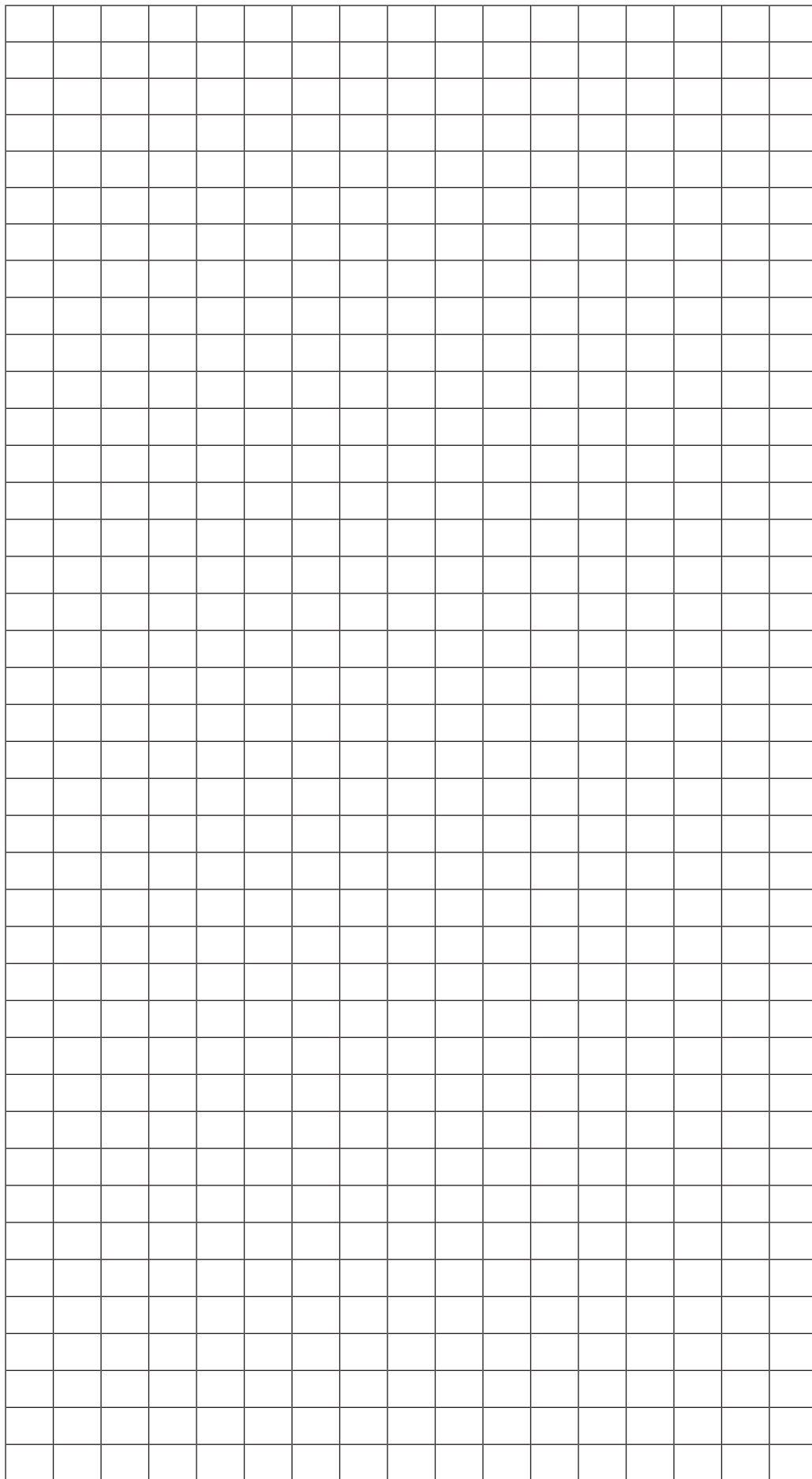
Kontur postaci.

KARTA OBSERWACJI PRZYRODY

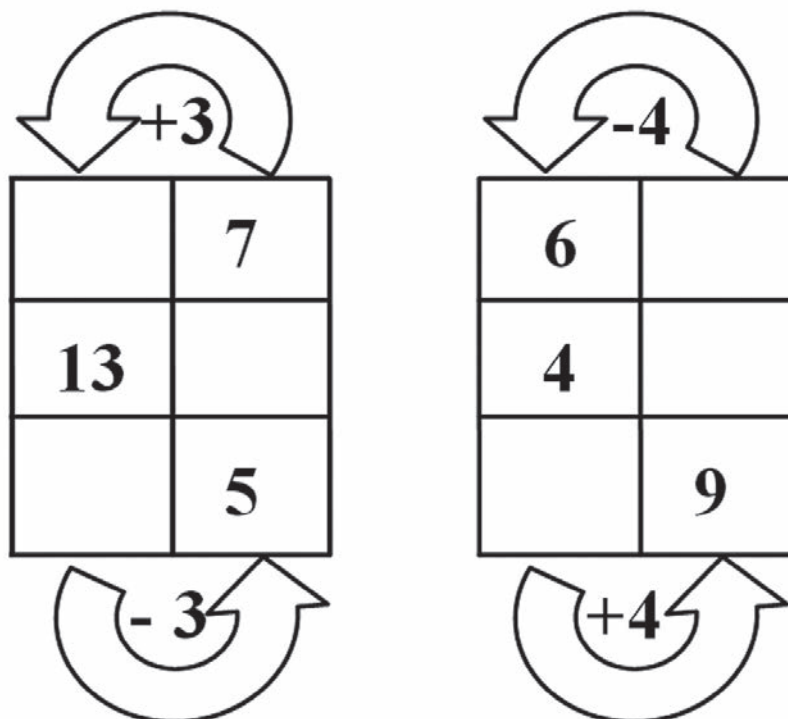
Pora roku	PRZEDWIOŚNIE			WIOSNA			LATO		
Data									
Rozwój liści (długość pąków) na drzewach									
Wygląd drzew									
Wygląd krzewów									
Wygląd kwiatów									
Zachowania ptaków									
Zachowania ssaków									
Zachowania owadów									
Zachowania ludzi									
Stan pogody									

WYKRES STANU POGODY

Załącznik 6.

Wykonaj działania w tabelkach:

Załącznik 7.

Aby odczytać hasło wykreśl w tabeli wyrazy - nazwy zwierząt, które spały zimą.

B	O	R	S	U	K	N	I	E
W	O	L	K	R	E	T	N	O
W	I	E	W	I	Ó	R	K	A
D	O	T	Y	K	A	Ć	I	B
Ś	L	I	M	A	K	A	W	I
Ć	O	W	A	D	Y	S	I	Ę
G	A	D	Y	Z	N	I	E	Z
N	A	N	S	U	S	E	Ł	Y
M	P	Ł	A	Z	Y	I	Z	W
I	E	R	Z	Ę	T	A	M	I

Załącznik 8.

Uzupełnij tekst wyrazami: podróż, rakieta, skafandry, startować, Ziemia, Błękitną Planetą.

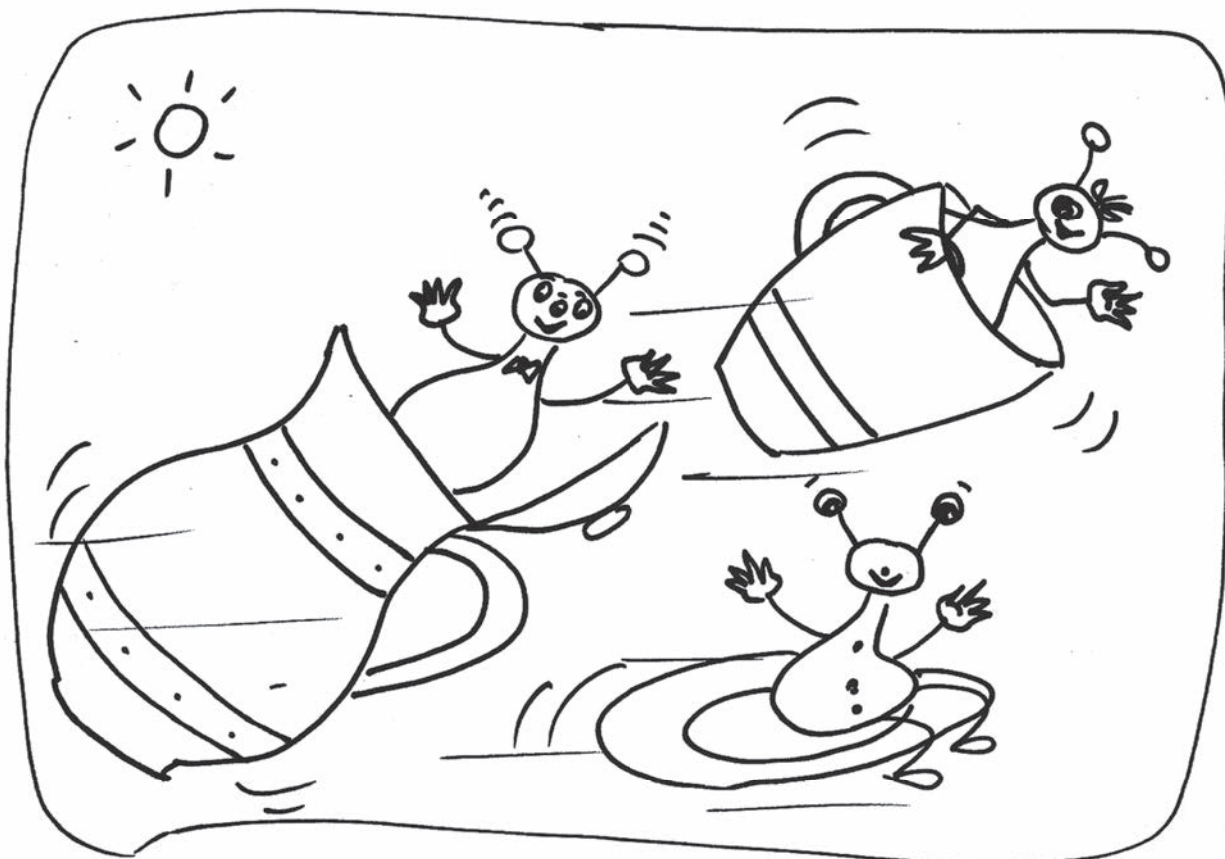
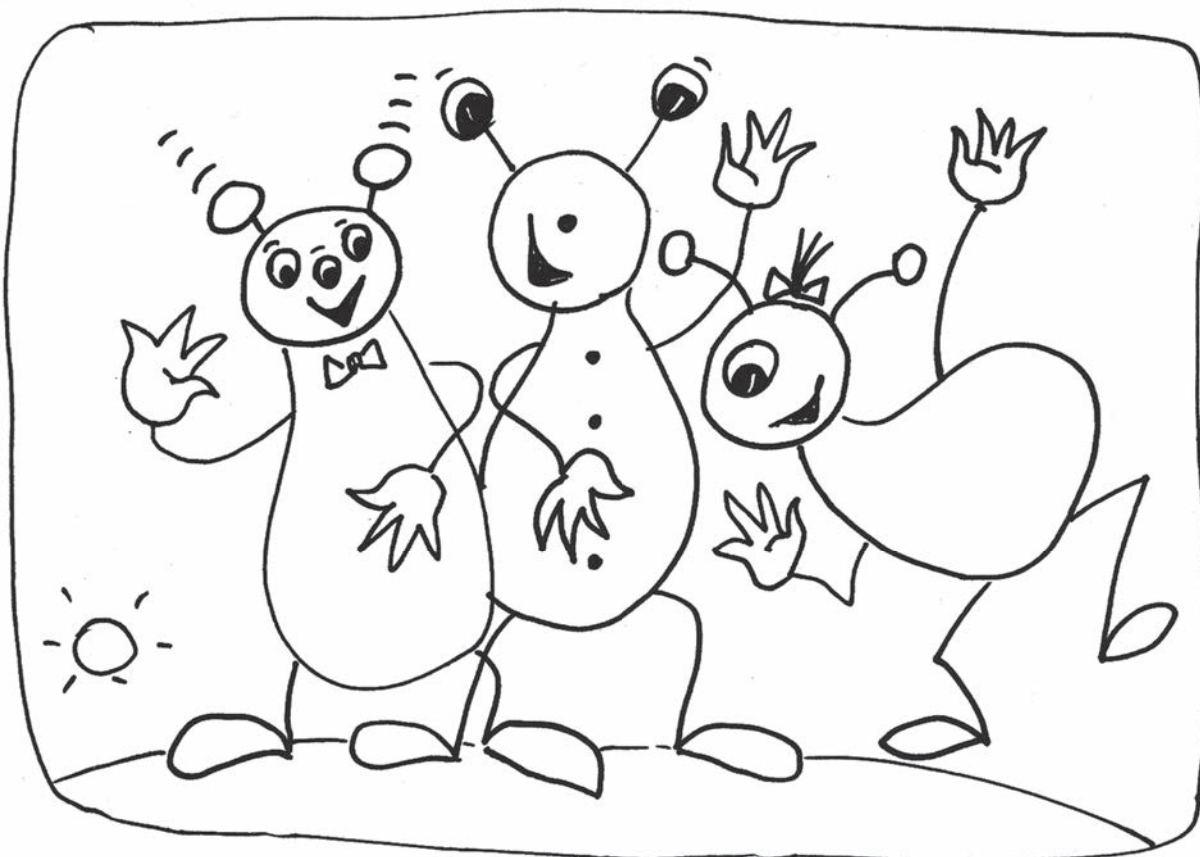
Dziś wyruszamy w kosmiczną R już gotowa. Czas założyć Tomek, Kasia i Zosia wchodzi do środka i siadają w wygodnych fotelach. Obsługa dba, by wszystkie pasy członków załogi były zapięte. Silniki odpalone, zaraz będziemy Ach, ach, jak wspaniale! Nasza jest z góry taka piękna. Im wyżej lecimy, tym bardziej robi się niebieska. Dlatego nazywa się ją B..... P.....

Załącznik 9.**„Odważna Kasia”**

Kasia to bardzo odważna dziewczynka, niczego się nie boi. Mogłaby nawet polecieć na wycieczkę w Kosmos. Jej tata jest przecież kosmonautą. Kasia bardzo chce być taka jak tata. Uczy się pilnie, bo wie, że kosmonauta musi umieć wiele rzeczy. Chętnie czyta, starannie pisze, uczy się liczyć. Umie już dodawać i odejmować do dziesięciu. Kasia chętnie również rysuje i śpiewa. Doskonale wykonuje ćwiczenia na wychowaniu fizycznym. Tak wiele musi przecież umieć, żeby zostać kiedyś kosmonautką.

Załącznik 10.

Kolorowanki do piosenki „Trzej Kosmici”

Załącznik 11.

1. Dopisz w pustych kratkach taką liczbę, aby działanie zawsze miało wynik 20.

18		10		13		4	
	6		12		20		15

2. Rozwiąż zadanie i narysuj do niego rysunek:

Tereska wybrała się na łąkę i pole. Zebrała tam kwiaty na piękny bukiet.

W bukiecie miała 10 rumianków, 4 maki i 6 chabrów.

Ile kwiatów zebrała Tereska?

Rozwiązanie:

Odpowiedź:

Rysunek:

Załącznik 12.

Żeby powstał chleb rolnik musi posiać w polu ziarno. Po zbiorze młynarz mieli to ziarno na mąkę. Piekarz do mąki dodaje drożdże, sól i wodę, wszystko to miesza i piecze. Tak powstaje chleb, który kupujemy w sklepie i jemy na śniadanie.

Załącznik 13.

„Dzień dobry” w różnych językach.

– po arabsku – pamiętajmy, że pismo to czytamy od prawej strony do lewej –

ṣabāḥ al-ḥáyr

– po japońsku – konniczi wa

– po angielsku

Good Morning

– po niemiecku

guten Morgen

– po rosyjsku – dobroje utro

доброе утро

– po francusku – bǎzur

bonjour

– po hawajsku

aloha

– po ukraińsku

добрий день

– po litewsku

labas rytas

– po łaotewsku

labdien

– po estońsku

Tere hommikust

– po białorusku

добры дзень

– po czesku

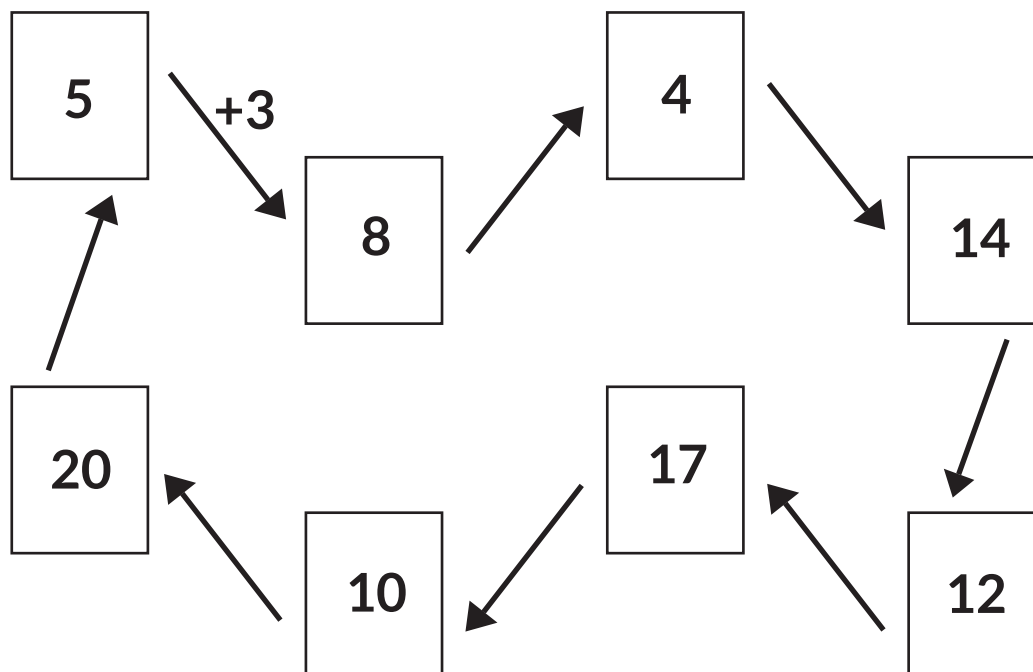
dobré jitro

– po słowacku

dobré ráno

Załącznik 14.

Uzupełnij działania pomiędzy liczbami:

Załącznik 15.

„W teatrze”

Dominika i Patryk to rodzeństwo. Mieszkają w niewielkiej miejscowości koło Lublina. Pewnego wieczoru rodzice zrobili im prawdziwą niespodziankę. Mama przygotowała dzieciom odświętne stroje, rodzice również ubrali się bardzo ładnie i wszyscy pojechali do teatru na Starym Mieście. Tam, z okazji Dnia Dziecka wystawiane było przedstawienie dla dzieci, o Jasiu i Małgosi. Wszyscy świetnie się bawili i zadowoleni z miło spędzonego wieczoru wrócili do domu.

Załącznik 16.

Rozwiązywanie zadań.

Tata Wiktora jest biznesmenem, prowadzi restaurację. We wtorek 12 osób zamówiło obiad, a 6 tylko deser.

Mama Zosi jest fryzjerką. Pod koniec tygodnia ma zawsze bardzo duży ruch w zakładzie. Ostatnio uczesała 15 pań i obcięła włosy 5 panom.

Mama Franka jest gospodynią domową. Dla całej rodziny musi robić dużo kanapek. Codziennie robi 5 kanapek dla taty, 2 kanapki dla Franka i 1 kanapkę dla Justynki, młodszej siostry Franka.

Tata Zbyszka jest rolnikiem. Wyhodował 20 świnek. W środę sprzedał 6 z nich.

Załącznik 17.

Przeczytaj tekst, uzupełnij luki w zdaniach.

Tata Zenka jest Nosi mundur i łapie przestępców.

Mama Małgosi jest Leczy chore dzieci. Wujek Pawła jest

..... . Gasi pożary. Numer telefonu na Policję to..... .

Na Pogotowie dzwoniemy pod numer Straż wzywamy dzwoniąc

pod numer Istnieje również jeden główny numer alarmowy, to:

..... .

Załącznik 18.

KARTA PRACY UCZNIĄ

1. W kratki nad zdaniami wstaw odpowiednią liczbę, wskazującą, która z kolei jest to czynność podczas przechodzenia przez jezdnię.

Dzieci przechodzą przez jezdnię.

Dzieci patrzą w lewą stronę.

Dzieci patrzą drugi raz w lewą stronę.

Dzieci patrzą w prawą stronę.

Dzieci zatrzymują się przed przejściem.

2. Oblicz w pamięci, zapisz wynik.

$14 + 3 + 2 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 - 5 = \dots\dots\dots$

$8 + 2 + 7 = \dots\dots\dots$

$18 - 8 - 5 = \dots\dots\dots$

$10 + 5 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 2 - 5 = \dots\dots\dots$

Załącznik 19.

REGULAMIN WYJAZDU NA BASEN

Uczeń i rodzice ucznia zobowiązani są zapoznać się z zasadami Regulaminu wyjazdu na basen oraz bezwzględnie się do nich stosować.

1. Zbiórka przed szatnią szkolną.
2. Wychodzimy ze szkoły, spokojnie wsiadamy do autokaru i zajmujemy miejsca.
3. Podczas jazdy nie wstajemy z miejsc, nie stajemy na siedzeniach i nie wychylamy się przez okna. Zachowujemy porządek, nie zostawiamy żadnych śmieci.
4. Za szkody powstałe w trakcie wycieczki z winy ucznia odpowiadają rodzice.
5. Po przyjeździe na miejsce wychodzimy spokojnie z autokaru, ustawiamy się w pary, na basen wchodzimy na znak wychowawcy.
6. Zgłaszamy wychowawcy wszelkie objawy złego samopoczucia.
7. Nigdy nie oddalamy się od grupy pod żadnym pozorem.
8. W szatni na basenie zajmujemy wyznaczone miejsca, dbamy o porządek.
9. Informujemy wychowawcę o chęci wyjścia do toalety.
10. Zachowujemy się kulturalnie. W przebieralni i pod natryskami zachowujemy się bezpiecznie.
11. Kategorycznie zabrania się:
 - wchodzenia do wody i opuszczania pływalni bez pozwolenia wychowawcy,
 - biegania po śliskich i mokrych powierzchniach,
 - niezorganizowanych skoków do wody.
12. Po zakończeniu zajęć na basenie, idziemy pod prysznic, do szatni – wycieramy się, przebieramy, suszymy włosy (zwłaszcza zimą) zbieramy się w grupę i przechodzimy do autokaru za wychowawcą.
13. Po powrocie do szkoły rozchodzimy się do domu z rodzicami lub idziemy na dalsze zajęcia.

3. KARTY OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Wypowiada się na temat wystuchanego tekstu i ilustracji.					
Płynnie czyta proste teksty z właściwą intonacją.					
Przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z poznanymi literami.					
Układa zdanie z rozsypanki wyrazowej.					
Wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek.					
Samodzielnie buduje i zapisuje zdania.					
Rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego.					
Tworzy swobodne, krótkie wypowiedzi.					
Obserwuje zmiany w pogodzie.					
Odczytuje dane z wykresu.					

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Prowadzi proste doświadczenia.					
Stosuje odpowiednie symbole przedstawiające stan pogody w danym dniu.					
Odczytuje wskazania termometru.					
Dobiera odpowiedni ubranie do pory roku.					
Pomaga zwierzętom podczas zimy.					
Rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady.					
Wymienia formy przystosowania zwierząt do zimy.					
Wymienia nazwy planet Układu Słonecznego.					
Wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy.					
Planuje wyprawę do lasu w celu obserwacji.					
Wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami.					
Rozpoznaje napotkane tropy zwierząt.					

cd. Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje.				
Rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia.				
Wymienia główne części budowy ciała człowieka.				
Samodzielnie wykonuje proste eksperymenty				
Wymienia elementy pogody.				
Ilustruje i odczytuje symbole do kalendarza pogody.				
Waży produkty różnymi sposobami.				
Odmierza produkty sypkie różnymi miarkami.				
Mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami.				
Wymienia nazwy miesięcy w kolejności.				
Wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich.				

cd. Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Postępuje się terminami: I i II półrocze.				
Postępuje się kalendarzem w celu zapisania daty.				
Odczytuje pełne godziny na zegarze.				
Wykonuje prace plastyczne wykorzystując różne techniki.				
Wyraża emocje mimiką.				
Rozpoznaje emocje po mimice twarzy.				
Postępuje się komputerem				
Uczestniczy w grach i zabawach zespołowych				
Planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką				
Zdobywa informacje z różnych źródeł				

Podpis nauczyciela

Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Wypowiada się na temat wysłuchanych wierszy, lektury i innych tekstów.				
Ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych.				
Przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu.				
Układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia.				
Planuje organizację imprezy.				
Określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca.				
Podaje znaczenie słowa „przyszłość”.				
Odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.				
Układa i pisze wyrazy i zdania z poznanymi literami.				
Czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami.				
Układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej.				

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Recytuje z pamięci poznane wiersze.					
Wypowiada się na temat piękna utworów literackich.					
Ilustruje ruchem słuchane utwory literackie.					
Przewiduje skutki nieodpowiedniego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń.					
Sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody.					
Wykonuje proste eksperymenty i dokonuje ich obserwacji.					
Zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku.					
Rozumie skutki wypalania traw.					
Segreguje odpady.					
Wie, jakie czynności porządkowe wykonują ludzie wiosną.					
Wyjaśnia pojęcie „wiatr”, wymienia rodzaje wiatru.					

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Wylicza pozytywne znaczenie wiatru.					
Wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem.					
Rozpoznaje i nazywa ptaki przylatujące i pozostające u nas na zimę - rozróżnia wybrane krzewy i drzewa.					
Analizuje dane zawarte w kalendarzu pogody.					
Zna pracę ludzi w różnych zawodach.					
Odczytuje wskazania temperatury na termometrach.					
Waży przedmioty i produkty różnymi sposobami.					
Sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10.					
Układa i rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej.					
Mierzy dowolnymi sposobami odległość.					

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Przelicza elementy w zakresie 16.					
Śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego.					
Nasładowo odgrywa scenki.					
Wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją.					
Wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne w podanej technice.					
Rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu.					
Potrąfi korzystać z różnych źródeł informacji.					
Przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.					
Aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych.					

Podpis nauczyciela

Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ					
Imię i nazwisko dziecka:					
..... Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Zna zwyczaje i symbole wielkanocne.					
Umie słuchać uważnie czytany przez nauczyciela tekst.					
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia.					
Dobiera podpis do obrazka.					
Potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.					
Czyta proste zdania.					
Umie zapamiętać krótką rymowankę o różnej tematyce.					
Dobiera podpis do obrazka.					
Umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami.					
Umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.					
Wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.					

Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ				
Imię i nazwisko dziecka:				
..... Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				BARDZO NISKI
Zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je.				
Nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim.				
Wie, jakie prace wykonywano się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie masła, itp.				
Wie, co otrzymujemy dzięki hodowli zwierząt.				
Wie, że stolicą Polski jest Warszawa.				
Rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków.				
Porównuje liczebność zbiorów.				
Układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań.				
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17.				
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50.				

cd. Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie.					
Zna figury geometryczne.					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Stosuje określenia: z prawej, z lewej strony.					
Umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę.					
Umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami abstrakcji.					
Potrafi wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę.					
Umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi.					
Wykonuje wycinanki o różnicowanym stopniu trudności.					
Potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych.					

cd. Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ				
Imię i nazwisko dziecka:				
..... Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
Umie zapamiętać krótką piosenkę i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny.				
Potrafi bawić się z innymi dziećmi przy muzyce.				
Potrafi pracować na komputerze.				
Potrafi wyszukiwać potrzebne informacje.				
Zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń.				

Podpis nauczyciela

Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość.				
Zna symbole narodowe.				
Potrąfi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna.				
Rozumie, co znaczy słowo: patriotyzm.				
Umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce patriotycznej.				
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia.				
Dobiera podpisy do obrazków.				
Potrąfi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.				
Potrąfi zapisać i przepisać tekst.				
Czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć.				
Układa życzenia.				

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Potrafi wypowiadać się na określony temat.					
Umie zapamiętać krótką rymowankę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją.					
Potrafi podać słowa, które kojarzą się z rodziną.					
Rozumie znaczenie słowa szacunek w odniesieniu do rodziców.					
Rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt, występujące w naszym regionie .					
Umiejętnie prowadzi obserwacje.					
Dostrzega piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą.					
Potrafi dostrzec pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska.					
Zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione),					
Rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej.					
Poszerza wiedzę o historii i kulturze swojego regionu.					

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy.					
Rozpoznaje różne rodzaje krajobrazów Polski.					
Rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw.					
Rozumie treść zadania .					
Rozwiązuje zadanie tekstowe.					
Układa treść prostych zadań tekstowych do podanej formuły.					
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20.					
Umie odmierzać odległość linijką					
Porównuje liczebność zbiorów.					
Sprawnie posługuje się nożyczkami.					
Starannie wykonuje prace plastyczne i techniczne.					

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza.				
Umie śpiewać hymn.				
Śpiewa poznane piosenki.				
Przyjmuje pozycję zasadniczą podczas śpiewania hymnu.				
Potrafi pracować na komputerze.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Umiejętnie współpracuje w zespole oraz akceptuje innych.				
Aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach.				
Przestrzega ustalonych w zabawie reguł.				
Potrafi wyszukiwać potrzebne informacje.				
Zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi.				

Podpis nauczyciela

Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy.				
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawił, dobiera podpis do obrazka.				
Potrąfi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.				
Czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.				
Rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi.				
Potrąfi słuchać opowiadań.				
Pisze z pamięci wyrazy i zdania.				
Wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi).				
Wie, jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście.				
Rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu.				

cd. Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC					
Imię i nazwisko dziecka:					
..... Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym.					
Zna numery alarmowe.					
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20.					
Rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe.					
Umie wyciąć elementy i skomponować obraz.					
Potrafi malować farbami na dużym formacie.					
Umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego.					
Rozpoznaje różne rodzaje głosu ludzkiego.					
Potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją.					
Rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka.					

cd. Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Zgodnie współdziałała podczas pracy z innymi dziećmi.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Potrafi prawidłowo zachowywać się w teatrze.				
Umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym.				
Umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach.				
Rozumie zasady prawidłowego odżywiania się.				
Wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę.				
Potrafi korzystać z komputera, aby wyszukać potrzebne informacje.				

Podpis nauczyciela

Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Wypowiada się na podany temat.					
Potrafi odpowiadać na zadawane pytania.					
Potrafi formułować dłuższe wypowiedzi na określony temat.					
Potrafi sformułować treść krótkiej wypowiedzi.					
Czyta płynnie i wyraziście teksty.					
Pisze z pamięci.					
Recytuje poznane wiersze.					
Poprawnie pisze wyrazy i zdania.					
Wypowiada się na temat treści wysłuchanych tekstów.					
Zna liczby w zakresie 20.					

cd. Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Przelicza elementy zbiorów.					
Dodaje i odejmuje w zakresie 20.					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Rozpoznaje godziny na zegarze.					
Wykonuje proste obliczenia zegarowe.					
Zna nazwy miesięcy.					
Zna nazwy pór roku i potrafi wskazać ich charakterystyczne cechy.					
Zna nazwy poznanych roślin i zwierząt.					
Dokonuje prostych obliczeń kalendarzowych.					
Zna figury geometryczne.					

cd. Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Dokonyuje prostych obliczeń pieniężnych.					
Przewiduje skutki niewłaściwego zachowania.					
Wykonuje prace plastyczne różnymi technikami.					
Potrafi korzystać z różnych materiałów i urządzeń.					
Wie, jakie są zagrożenia środowiska naturalnego.					
Zna sposoby ochrony przyrody.					
Śpiewa piosenki.					
Potrafi korzystać z komputera.					
Ilustruje ruchem określone melodie.					
Sprawnie wykonuje ćwiczenia fizyczne i chętnie uczestniczy w grach i zabawach.					

Podpis nauczyciela

Łamanie, korekta, opracowanie graficzne
oraz projekt okładki

www.happygraf.pl
e-mail: lg27@poczta.onet.pl

Lublin 2014

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE PIERWSZEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ SEMESTR II	7
2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z MATERIAŁAMI DODATKOWYMI	32
3. KARTY OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ	173

WSTĘP

Opracowanie *Poradnik metodyczny do Programu Zostań Noblistą*, część 2 to kontynuacja propozycji metodycznych, możliwa do wykorzystania przez nauczycieli podczas planowania procesu edukacyjnego w drugim półroczu klasy pierwszej. Strukturę niniejszego opracowania wyznaczają następujące rozdziały: plan pracy dydaktyczno-wychowawczej, propozycje scenariuszy zajęć z dodatkowymi materiałami i karty osiągnięć uczniów.

Rozdział I – *Plan pracy dydaktyczno-wychowawczej* prezentuje szczegółowy plan zamierzeń edukacyjnych z przeznaczeniem na każdy miesiąc. Zawiera on niezbędne podstawy do projektowania sytuacji edukacyjnych, które wytyczają nauczycielowi kierunek działań i przedsięwzięć. Są to: tematyka tygodnia, tematyka dnia, możliwe do wykorzystania środki dydaktyczne, propozycje rozwijanych inteligencji oraz przewidywane osiągnięcia ucznia. Zaprezentowany plan pracy dydaktyczno-wychowawczej integruje poszczególne kierunki edukacji w ramach bloków tematycznych oraz daje nauczycielowi możliwość zachowania proporcji pomiędzy przekazem wiedzy, umiejętności a rozwijaniem wybranych obszarów inteligencji.

Rozdział II – *Propozycja scenariuszy zajęć z dodatkowymi materiałami* zawiera dalszy ciąg zintegrowanych tematycznie i merytorycznie propozycji poprowadzenia całodniowych zajęć edukacyjnych. Opracowane przez nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej scenariusze zajęć spełniają oczekiwania nowoczesnego procesu nauczania, uwzględniającego indywidualny i wszechstronny rozwój uczniów w kontekście rozwijanych inteligencji wielorakich. Intencją nauczycieli było podanie ogólnego zarysu propozycji poprowadzenia zajęć z możliwością wzbogacenia ich i dostosowania do warunków szkolnych, w jakich będzie następować proces wdrażania założeń *Programu Zostań Noblistą*.

Karty osiągnięć uczniów zamieszczone w ostatniej części niniejszego opracowania – to również kontynuacja propozycji ewaluacyjnych z pierwszego semestru klasy I, pozwalających ustalić poziom osiągnięć edukacyjnych ucznia po każdym miesiącu nauki. Karta osiągnięć edukacyjnych ucznia – szczególnie w klasie I – jest nieocenionym obszarem wiedzy w określeniu tempa indywidualnego rozwoju ucznia w poszczególnych miesiącach oraz rzetelną pomocą w redagowaniu końcowej oceny osiągnięć szkolnych każdego ucznia.

Plan pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz propozycje scenariuszy ułatwią nauczycielowi planowanie procesu edukacyjnego z wykorzystaniem koncepcji inteligencji wielorakich Howarda Gardnera. Ponadto staną się również źródłem inspiracji dla nauczyciela do własnych przemyśleń, ciekawszych i bardziej skutecznych rozwiązań metodycznych zarówno w planowaniu, jak i realizacji podjętego przedsięwzięcia.

Maria Hawrylak

Urszula Tyluś

1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE PIERWSZEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ – SEMESTR II

Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. LUTY	2. BIAŁO DOOKOŁA	3. 1. PROWADZIMY ZIMOWE OBSERWACJE. 2. POMAGAMY ZWIERZĘTOM. 3. DLACZEGO JEST ZIMA? 4. PLANUJEMY ZIMOWĄ WYPRAWĘ. 5. JAKA JEST ZIMA – ZIMOWA WYPRAWA.	4. termometry: zaokienny i pokojowy, kalendarz pogody, symbole do zapisania pogody, globus, rozsypanka wyrazowa lub sylabowa: Pomagamy ptakom zimą, ilustracja Planetarynego Układu Słonecznego, encyklopedia, teksty do czytania, wycinanka – tropy zwierząt leśnych, książka z tropami zwierząt, kolorowe figury geometryczne Materiały i narzędzia: klej, szklane naczynie, dwie plastikowe butelki, notes, linijka, długopis, ołówek, nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina, lornetka, lupa, aparat fotograficzny, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów.	5. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wystuchanego tekstu i ilustracji; płynnie czyta proste teksty z właściwą intonacją; przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z pozornymi literami; wymienia elementy pogody; ilustruje i odczytuje symbole do kalendarza pogody; obserwuje zmiany w pogodzie, odczytuje dane z wykresu; stosuje odpowiednie symbole przedstawiające stan pogody w danym dniu; prowadzi proste doświadczenia; odczytuje wskazania termometru; dobiera odpowiednie ubranie do pory roku; pomaga zwierzętom podczas zimy rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady; 	6. JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LUTY	MÓJ KOLEGA, MOJA KOLEŻANKA	1. CZY ZNAMY SIEBIE? 2. KALENDARZ URODZIN.	kontur postaci , lusterka, twarze wyrażające różne emocje, zdjęcie dziecka, kalendarz urodzin dzieci,	<ul style="list-style-type: none"> ● wymienia formy przystosowania zwierząt do zimy; ● układa zdanie z rozsypanki wyrazowej; ● waży produkty różnymi sposobami; ● odmierza produkty sypkie różnymi miarkami; ● wykonuje prace plastyczne wykorzystując różne techniki; ● rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia; ● wymienia nazwy planet Układu Słonecznego; ● wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy; ● planuje wyprawę do lasu w celu obserwacji; ● rozpoznaje napotkane tropy zwierząt; ● wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami; ● zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje. <p>UCZENI:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wymienia główne części budowy ciała człowieka; 	JĘZYKOWA, MATEMATYCZNO- LOGICZNA,

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. LUTY	2.	3. 3. NASZE WSPÓLNE ZAJĘCIA I ZABAWY. 4. TACY SAMI JAK MY.	4. karta do kalendarza urodzin dziecka, litery na kartonikach, książki z alfabetem migowym lub niektóre znaki pokazywane przez nauczyciela, zegar z różnymi znakami, gry i zabawy dydaktyczne, wycinanka Materiały i narzędzia: baloniki, soda, szpilki, świeca, szklany pojemnik na wodę, lusterka, komputer, magnetofon.	5. <ul style="list-style-type: none"> ● wyraża emocję mimiką, ● wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek; ● samodzielnie buduje i zapisuje zdania; ● mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami; ● wymienia nazwy miesięcy w kolejności; ● wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich; ● postępuje się terminami: I i II półrocze; ● postępuje się kalendarzem w celu zapisania daty; ● uczestniczy w grach i zabawach zespołowych; ● samodzielnie wykonuje proste eksperymenty; ● rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego; ● rozpoznaje niektóre znaki z alfabetu Braille'a; ● odczytuje pełne godziny na zegarze; ● planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką. 	6. INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	SŁAWNE KOBIETY	1. LUBIMY CZYTAĆ ICH KSIĄŻKI. 2. ZAWODY KOBIET – TRUDNE ALE CIEKAWY. 3. SŁAWNE KOBIETY KTÓRE ZNAMY. 4. KIM JEST MOJA MAMA? 5. KIM BĘDĘ GDY DOROSNĘ?	wiersze M. Konopnickiej, J. Kulmowej, M. Kownackiej, lektura „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracja do książki „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracje produktów kupowanych w sklepie, teksty czytane, karteczki z nazwą lub obrazki przedstawiające osoby pracujących w różnych zawodach, zdjęcia sławnych kobiet, pary wyrazów typu: odkrywcy – odkrywają, zagadki dotyczące zawodów sławnych kobiet, wiersz o mamie” Kto tak potrafi jak ona” A. Taradyś, wagi, liczmany Materiały i narzędzia: elementy do naklejania na laurkę dla mamy: koraliki, bibuła, cekiny, itp., gazety, mikrofon, komputer, magnetofon.	UCZEŃ: ● wypowiada się na temat wystuchanych wierszy, lektury i innych tekstów; ● ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych; ● stara się znaleźć rozwiązanie w trudnych sytuacjach (zmienić Cudaczka – Wyśmiewaczka); ● przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu; ● układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia; ● dobiera pary wyrazów oznaczających zawód i czynność, którą ta osoba wykonuje; ● planuje organizację imprezy; ● wymienia i uzasadnia trudne zawody, w których pracują zarówno mężczyźni jak i kobiety, ● określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca; ● podaje znaczenie słowa „przyszłość”; ● wymienia nazwy zawodów; których osoby są celebrytami, ● waży przedmioty i produkty różnymi sposobami; ● wymienia produkty, które kupuje się na wagę;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA, WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA, PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	PRZEDWIOŚNIE	1. CO SIĘ ZMIENIA W PRZYRODZIE? 2. WIOSENNE EKSPERYMENTY. 3. CO Z TĄ WIOSNĄ? 4. WIOSENNE PORZĄDKI. 5. SZUKAMY ŚLADÓW ZBLIŻAJĄCEJ SIĘ WIOSNY.	wiersze: M. Terlikowskiej „Przedwiośnie”, M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, teksty czytane; podręcznik, wycinanka, rozsypanka literowa wyrazów zawierających głoskę „s”, karta obserwacji przyrody Materiały i narzędzia: wata, plastelina, gałki, nasiona	<ul style="list-style-type: none"> ● sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10; ● przelicza elementy w zakresie 13; ● rozwiązuje proste zadania tekstowe; ● odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.; ● naśladuje czynności wykonywane przez ludzi pracujących w różnych zawodach; ● określa czynności wykonywane w wybranej pracy; ● wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne w podanej technice; ● docenia rangę każdego wykonawanego zawodu; ● aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych. UCZNI: <ul style="list-style-type: none"> ● układa i pisze wyrazy i zadania z poznanymi literami; ● czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami; ● układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej; 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
			rzeźuchy, fasoli, cebule, 4 doniczki, 3 podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki, noże od sztućców, deska do krojenia, talerz, ściertka, fartuszek, czepek na głowę, pokrojony chleb, masło, pokrojona wędlina, nowalijki, worki do segregacji śmieci, notatnik, miarka, lupa, lornetka.	<ul style="list-style-type: none"> ● wyjaśnia pojęcie „przedwiośnie”; ● wypowiada się na temat zmian zachodzących w okresie przedwiośnia; ● sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody; ● wykonuje sprawnie działania dodawania i odejmowania w zakresie 10; ● wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 14; ● rozwiązuje zadania tekstowe; ● układa proste zadania tekstowe; ● zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej; ● mierzy dowolnymi sposobami odległość; ● - wykonuje proste eksperymenty i dokonuje ich obserwacji; ● zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku, ● wymienia nazwy wiosennych warzyw – nowalijek; ● właściwie używa narzędzi podczas wykonywania kanapek z nowalijkami; ● wypowiada się na temat szkodliwych wypalania traw; ● segreguje odpady; 	WIZUALNO-PRZESTRZENNA, MUZYCZNA, PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	NADCHODZI WIOSNA	<ol style="list-style-type: none"> 1. OBSERWUJEMY POGODĘ. 2. ACH, TEN WIATR! 3. WCIĄŻ PADA I PADA. 4. W MARCU MOŻE BYĆ PIĘKNIE. 5. WITAMY WIOSNĘ! 	<p>kalendarz pogody, wykres stanu pogody na przełomie lutego i marca, logogrף, ilustracje ukazujące pozytywne znaczenie wiatru: łany zboża, żąglówka, wiatrak, latawiec; zdjęcia ukazujące niszczycielską siłę wiatru, wiersze J. Kulmowej „Kiedy pada”, „Wiatr późnocy”, „Kotki Marcowe”, „Zimno – ciepło” oraz „W marcu” Ireny Suchorzewskiej, „Wiosna idzie!” Ewy Szelburg-Zarembiny, „Powitanie wiosny” M. Konopnickiej, termometr zaokienny</p> <p>Materiały i narzędzia: papier, patyczek, mały gwóźdź, plastelina, słoma, bibuła, komputer, magnetofon.</p>	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynności porządkowe wykonywane wiosną na dworze; wymienia części odkurzacza; postępuje się odkurzaczem podczas sprzątania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wyślu-chanych tekstów i obrazków; wyszukuje w tekście wyrazy z podanymi literami; wypowiada się na temat piękna utworów literackich; ilustruje ruchem słuchane utwo-ry literackie; przewiduje skutki nieodpowied-niego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń; łączy obrazek z pierwszą sylabą podpisu tego obrazka; odtworza z pamięci wiersz o wiosnie; analizuje dane zawarte w kalen-darzu pogody; wprowadza dane z kalendarza na wykres; przelicza elementy w zakresie 15 do przodu i wstak; odczytuje wskazania temperatu-ry na termometrach; wyjaśnia pojęcie „wiatr”; wymienia rodzaje wiatru; 	<p>JĘZYKOWA MATEMATYCZNO- -LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC	WIOSNA W ŚWIECIE ROŚLIN I ZWIERZĄT 1. PTASIE ZWYCZAJE. 2. WSTAWAĆ ŚPIOCHY! 3. KIEDY SŁOŃCE MOCNIEJ GRZEJE... 4. KOLOROWE JAK TĘCZA. 5. KTO ZAOBSERWOWAŁ NAJWIĘCEJ?	1. PTASIE ZWYCZAJE. 2. WSTAWAĆ ŚPIOCHY! 3. KIEDY SŁOŃCE MOCNIEJ GRZEJE... 4. KOLOROWE JAK TĘCZA. 5. KTO ZAOBSERWOWAŁ NAJWIĘCEJ?	wiersze M. Konopnickiej „Nasza czarna jaskółeczka”, C. Janczarskiego „Koncert szpaka”, W. Broniewskiego „Pierwiosnek”, historyjka obrazkowa: „Od gniazodka do ptaszka”, ilustracje ptaków, nagrania ptasich głosów, tabela „wykreslanek”, czytanki, zdjęcia pierwszych wiosennych kwiatów, zagadki o wiosnie, kolorowanki – kolorowe ptaki i wiosenne kwiaty Materiały i narzędzia: komputer, magnetofon.	<ul style="list-style-type: none"> ● wylicza pozytywne znaczenie wiatru; ● wypowiada się na temat zagrożenia ze strony silnego wiatru; ● wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem; ● wypowiada się na temat znaczenia deszczu; ● śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego; ● wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją; ● rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu; ● naśladuje odgłosy otoczenia. UCZĘNI: <ul style="list-style-type: none"> ● wymienia ptaki przylatujące na wiosnę; ● rozpoznaje i nazywa ptaki pozostające u nas całą zimę; ● rozpoznaje zwierzęta przesypane zimę; ● rozpoznaje i nazywa pierwsze wiosenne kwiaty; ● rozróżnia wybrane krzewy i drzewa; ● ustala kolejność wydarzeń i opowiada historię obrazkową; ● nadaje tytuły obrazkom w historyjce obrazkowej; ● zapisuje samodzielnie tytuły; ● pisze z pamięci i przepisuje wyrazy i zdania; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MARZEC/ KWIECIEŃ	WIELKANOC	<p>1. NADSZEDŁ CZAS WIELKANOCY.</p> <p>2. ŚNIADANIE WIELKANOCNE.</p> <p>3. PRIMA APRILIS, LANY PONIEDZIAŁEK I INNE WIOSENNE ZWYCZAJE LUDOWE.</p>	<p>sylwety zajęczków z działaniami i matematycznymi i literami na korpusach, kartki z wyrazami kojarzonymi się z Wielkanocą, zdjęcia symboli wielkanocnych, nagranie „Taniec kurcząt w skorupkach” Modesta Musorgskiego, kłębek włóczki, szablon dużego jajka wyciętego z kolorowego kartonu, teksty wierszyków i piosenki, opaska na oczy, historyjki obrazkowe „Na wiejskim podwórku”, puzzle, wycinanka, zeszyty pracy domowej</p> <p>Materiały i narzędzia: nożyczki, klej, farby, kredki, flamastry, papier kolorowy, produkty spożywcze na śniadanie wielkanocne, deseczki, talerzyki, nożyki, fartuszki, miseczki, ściereczki, obrusy, komputer, drukarka, internet, tablica interaktywna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● czyta poprawnie i z właściwą intonacją wyrazy i zdania z po-znanymi literami; ● recytuje z pamięci poznane wiersze; ● wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 16 bez przekroczenia progu dziesięt-kowego; ● rozwiązuje i układa proste zadania tekstowe. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań; ● zna figury geometryczne; ● porównuje liczebność zbiorów; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17; ● potrafi podać słowa, które koja-rzą się z Wielkanocą; ● umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę; ● zna zwyczaj i symbole Wielka-nocne; ● umie zapamiętać krótką rymo-wankę o tematyce wielkanocnej; 	<p>JĘZYKOWA MATEMATYCZNO- -LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ	NASZA PLANETA W KOSMOSIE	1. WYCIECZKA W KOSMOS. 2. CO WIEMY O NASZEJ PLANECIE? KIM BYŁ MIKOŁAJ KOPERNIK? 3. CZY NA KSIĘŻYCU NAPRAWDĘ MIESZKA PAN TWARDOWSKI?	zdjęcia planet, Kosmosu (Grafika Google), tekst piosenki „Misja w kosmosie” muz. Dariusz Gall, st. Daria Druzgała (YOU TUBE.com), tekst z lukami i pt. „Błękitna planeta”, teksty wierszyków, zdjęcia obrazów, przedstawiających Mikołaja Kopernika (Grafika Google),	<ul style="list-style-type: none"> ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobiera podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie litery „Ż”; potrafi wskazać ją w imieniu, rozpoznaje ją w tekście drukowanym, składa imię z literą „Ż” z rozsypanki literowej, wie, że „Ż” jest spółgłoską, wie, że istnieje dwuznak, który brzmi tak samo jak „Ż”; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania; ● uważnie słucha piosenek i wierszy; ● potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych niemelodycznych. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● rozwiązuje zadania tekstowe dostosowane stopniem trudności do indywidualnych predyspozycji; ● umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami ABS-TRAKCJI; 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA, CIELESNO-KINESTETYCZNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
	<p>4. A PLANETY SZALEJĄ... UKŁAD SŁONECZNY.</p> <p>5. MIROSŁAW HERMASZEWSKI-PIERWSZY POLSKI KOSMONAUTA.</p> <p>6. CZARNE DZIURY, CZYLI CIĘKAWOSTKI KOSMICZNE... CZY ISTNIEJĄ UFOLUDKI?</p> <p>7. CZYM LUDZIE LATAJĄ DZISIAJ, A CZYM LATALI DAWNIEJ?</p> <p>8. TRZEJ KOSMICI.</p>	<p>wyrazy o tematyce KOSMOS" i „ZIEMIA”, duże figury geometryczne wycięte z kartonu, film edukacyjny lub prezentacja multimedialna - „NASZA PLANETA ZIEMIA”, sylwety postaci do teatru cieni, dowolny podkład muzyczny do teatru cieni, fiszki zadaniowe, pomoce do ćwiczeń równoważnych, zdjęcie - gen. Mirosława Hermaszewskiego, Internet, sylwety planet z wycinanki</p> <p>Materiały i narzędzia: plastelina, czarne kartony, błyszczący papier kolorowy, klej, nożyczki, pudelka po butach, bibuła karbowana: czarna i granatowa, piłki, klej, kredki, komputer, tablica interaktywna.</p>	<p>wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50; ● rozpoznaje figury geometryczne; ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z Kosmosem; ● umie wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę; ● umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi; ● zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je; ● umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce kosmicznej; ● dobiera podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dz”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa 	<p>WIZUALNO-PRZESTRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ	NA WSI I W MIEŚCIE 1. W GOSPODARSTWIE WIEJSKIM. 2. OBRAZY I KRAJOBRAZY NA WSI – SADY, POLA, ŁĄKI, LASY. 3. POZNAJEMY MIASTO. 4. OBRAZY I KRAJOBRAZY W MIEŚCIE – MUZEA, KINA, TEATRY, BASENY, ZABYTKI. 5. WARSZAWA, NASZA STOLICA.	wycinanka, fiszki zadaniowe, płaski model bloku z zadaniem w okienkach, herb Warszawy, obraz pomnika Syrenki Warszawskiej, wiersz J. Tuwima: „Warszawa”, piosenki o zwierzętach, tekst „W gospodarstwie”, wiersz W. Chotomskiej „Co słyszał na wsi?”, kolorowe nakrytki do budowania modelu wyrazu, wzór ortogramu „ch”; zeszyty prac domowych, przybory gimnastyczne Materiały i narzędzia: kartony, ołówki miękkie do szkicowania, gumki, kredki, farby, klej, nożyczki,	wyrazy z dwuznakiem „dz” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dz” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania; ● umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami; ● umie słuchać uważnie czytany przez nauczyciela tekst; ● umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.	UCZEŃ: ● nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim; ● wykonuje wycinanki o różnicowanym stopniu trudności; ● potrafi bawić się z innymi dziećmi przy muzyce; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, ● rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4. papier kolorowy, tablica interaktywna, laptop, Internet, zeszyty w linie i w kratkę.	5. <ul style="list-style-type: none"> ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z gospodarstwem wiejskim i z miastem; ● wie jakie prace wykonywało się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie mąsta, itp.; ● stosuje określenia: z prawej, z lewej strony; ● umie zapamiętać krótką piosenkę o kotku i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny; ● wie co otrzymujemy dzięki hodowli zwierząt; ● zna miasta z najbliższej okolicy, wie jakie można znaleźć tam ciekawe miejsca; ● rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków; ● wie jakie są ważne budowle (m.in. zabytki) w znanych sobie miastach; ● rozumie pojęcie stolicy; ● wie, że stolicą Polski jest Warszawa; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; 	6.

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
KWIECIEŃ/MAJ	POLSKA, TO MOJA OJCZYZNA!	1. „Jeszcze Polska nie zginęła...” 2. SYMBOLE NARODOWE. 3. MAJOWE ŚWIĘTA. 4. MOJA OJCZYZNA – CO TO JEST PATRIOTYZM? 5. ZAGADKI MUZYCZNE.	wiersz Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyście”, flaga Polski, nagranie Hymnu państwowego, przybory gimnastyczne, wiersz Z. Jerzyny „To jest Polska” Internet Materiały i narzędzia: białe i czerwone kartki xero, klej, nożyczki, patyczki do szaszłyków tablica interaktywna, laptop.	<ul style="list-style-type: none"> zna wygląd, nazwę i brzmienie ortogramu „ch”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym i pisanym, składa wyrazy z ortogramem „ch” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „ch” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek, wie, że w języku polskim istnieje również inny zapis tej głósłki”h”; potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; czyta proste zdania; potrafi pracować z komputerem; hoduje aksamitki; wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń. UCZEN: <ul style="list-style-type: none"> wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość; zna symbole narodowe; rozumie treść zadania z treścią, rozwiązuje zadanie tekstowe, zapisuje rozwiązanie i odpowiedź; układa treść prostych zadań tekstowych; oblicza działania matematyczne 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5. z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, ● umie odmierzać odległość linijką; ● potrafi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna; ● zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza; ● rozumie, co znaczy słowo: PA-TRIOTYZM; ● umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce patriotycznej; ● umie śpiewać Hymn Polski (więcej niż 1 zwrotkę); ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobiera podpisy do obrazków; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „cz” i „dż”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „cz” i „dż” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „cz” i „dż” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;	6.

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	PODGLĄDAMY PRZYRODĘ	1. ACH LUBELSKIE... Z PRZYRODA NA TY! 2. OBRAZY I KRAJOBRAZY... PO CO CHRONIMY PRZYRODĘ? 3. CIEKAWOSTKI PRZYRODNICZE – JAK POWSTAJE RZEKA? 4. CZY MOGĘ ZOSTAĆ EKOLOGIEM? 5. GOŚĆ Z LASU...	4. rozsypanki literowe, wzór „dż, słoiczki z etykietami przetworów owocowo-warzywnych, kartki z nazwami owoców, kolorowe nakrywki do układania modeli wyrazów, kartki z wyrazami z „dż”, tekst piosenki: „Ach Lubelskie...”, kolorowanki z obrazkami roślin i zwierząt chronionych, wiersz „Rada Jurka”, tekst legendy o narodzinach Wisły, tekst piosenki „Ziemia, wyspa zielona”, Internet, płytki Materiały i narzędzia: bibuła karbowana – różne kolory, klej, zeszyty w linie i w kratkę, dżemy, powidła, marmolady, kompoty, tablica interaktywna, laptop	5. <ul style="list-style-type: none"> potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, potrafi zapisać i przepisać tekst; czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć; pamięta o przyjęciu pozycji zasadniczej podczas śpiewania hymnu. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt, występujące w naszym regionie; jest sprostrogawczy i umiejętnie prowadzi obserwację, potrafi obserwować różne gatunki roślin w ich naturalnym środowisku, jest wrażliwy na piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą, umie dostrzegać pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska, zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione), bierze aktywny udział w akcjach ekologicznych np. Sprzątanie świata; 	6. JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIA	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				<ul style="list-style-type: none"> ● zna członków organizacji i in-sytuacji zajmujących się ochroną przyrody; ● rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej; ● jest odpowiedzialny za stan najbliższej przyrody; ● rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw; ● wie jaki charakter ma Lubelszczyzna i jakie zakłady przetwarzające jej bogactwa można znaleźć na terenie województwa; ● posiada wiedzę o historii i kulturze naszego regionu, stale ją poszerza; ● posiada umiejętność współpracy w zespole oraz akceptację innych; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, układa, rozwiązuje zadania tekstowe; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dź”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dź” 	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	ZWIEDZAMY ŚWIAT	1. WYJAZD EDUKACYJNY DO BAŁTOWA. 2. PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA... 3. ZWIEDZAMY WYBRZEŻE POLSKI. 4. JEDZIEMY W GÓRY. 5. PEYWAMY PO JEZIORACH POJEZIERZA. 6. WYŻYNY I NIZINY W POLSCE. 7. WŚRÓD POLSKICH ŁĄK I PÓL. 8. NASI ZAGRANICZNI SAŚIEDZI. 9. WYCIECZKI POMAPIE – PODRÓŻE NASZYCH MARZEŃ. 10. ZORGANIZOWANIE WYSTAWY „PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA”.	mapa Polski, mapa świata, obrazy przedstawiające różne regiony naszego kraju i wybrane miejsca za granicą, przybory gimnastyczne, rozsypanki sylabowe, zdjęcia lub obrazy gór, morza, jezior, łąk, pól, fiszki zadaniowe, piosenki szanty, wiersz D. Gellner „Wiatr na plaży”, „pirackie” rekwiizyty, piosenka „W murowanej piwnicy”, różne rodzaje pieczywa, zdjęcia i fotografie z podróży rodzinnych, kartki z pozdrowieniami w różnych językach, piosenki Cezarego Cesarza. Internet, prezentacja multimedialna o ciekawych miejscach na świecie Materiały i narzędzia: kredki, kartony rysunkowe, plastelina, ramka z tektury, niebieska folia, klej, nożyczki, papier kolorowy, markery czarne, linka do wiązania węzłów żeglarskich, żółta i zielona bibuła lub tkanina, tablica interaktywna, laptop.	z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dź” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania. UCZEŃ: ● aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach; ● wiąże słowo z gestem, przestregu ustalonych w zabawie reguł; ● potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy; ● zna nazwy niektórych miast w Unii europejskiej; ● potrafi opowiedzieć w kilku zdaniach o poznanym kraju (jego atrakcjach, charakterystycznych cechach, legendach itp.); ● sprawnie posługuje się nożyczkami (wykonano wybraną flagę techniką wycinania z papieru); ● porównuje liczebność zbiorów; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje układy i przekształca zadania tekstowe;	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
MAJ	MOJA MAMA I MÓJ TATA	1. MOJA MAMA I MÓJ TATA. 2. PREZENT DLA MAMY I TATY. SPOTKANIE Z RODZICAMI. 3. GDZIE PRACUJĄ MOI RODZICE? 4. JAKIE INNE ZNAMY MAMY? 5. RODZINNE DRZEWO. ZAJĘCIA OTWARTE Z RODZICAMI.	obrazy osób wykonujących różne zawody, wiersze: „Rodzice”, „Zwierzęce mamy”, piosenki: „Chociaż mało mamy lat”, „Choć mam raczki matę”, „Piosenka dla mamy i taty”, teksty zadań z treścią, tablica multimedialna, Internet, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina”, zdjęcia rodziców, tekst przedstawienia dla rodziców	<ul style="list-style-type: none"> ● rozpoznaje różne rodzaje krajów w Polsce; ● umie zapamiętać powitania w różnych językach; ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● samodzielnie podpisuje obrazki; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania. 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNĄ MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA	1. FESTYN RODZINNY. 2. WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ. 3. CO TO JEST WOLONTARIAT – POMAGAMY INNYM.	<p>Materiały i narzędzia: kalka techniczna, czarne flamastry, kartony A4 i A3, kolorowe kartki xero, flamastry, farby, klej, nożyczki, bibuła karbowana, kredki, wata, kolorowe ozdoby do bransoletek, zszywacz, laptop.</p> <p>chusta KLANZY, piłki, worki do biegania, puzzle XXL pt. „Dzieci świata”, rozsypanka wyrazowa</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● potrafi podać słowa, które kojarzą się z Rodziną; ● rozumie znaczenie słowa SZACUNEK w odniesieniu do rodziców; ● umie zapamiętać krótką rymowankę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi, ale również z dorosłymi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wie i rozumie, że nie wszystkie dzieci na świecie są szczęśliwe; ● wie co to jest wolontariat; ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka; ● umie wyciąć elementy i skomponować obraz na temat „Wszystkie dzieci nasze są..” 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	ZABAWA W TEATR	1. W TEATRZE LUB W FILHARMONII. 2. WYJAZD EDUKACYJNY DO TEATRU LUB FILHARMONII. 3. BALET – TANECZNY TEATR. 4. OPERA. 5. TEATR LALKOWY.	Materiały i narzędzia: kartony, kredki, flamastry, kleje nożycy, piędzle, farby, duże kartony, papier pakowy, tablica interaktywna, laptop.	<ul style="list-style-type: none"> ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy, przedstawiające życie dzieci; ● umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia; ● dobiera podpis do obrazka; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● poznaje zasady gier i zabaw w jakie bawią się dzieci z innych państw, ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● wie i rozumie, jaka jest specyfika pracy aktora; ● rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi; ● wie, w jaki sposób ćwiczyć dykcję; ● oblicza działania matematyczne 	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
<p>z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;</p> <ul style="list-style-type: none"> ● rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka; ● umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● rozpoznawanie różnych rodzajów głosu ludzkiego; ● z ciekawością słucha informacji o powstaniu teatru na świecie; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przeczuciwać treść; ● umie prawidłowo zachowywać się w teatrze podczas spektaklu i antraktu; ● dobiera podpisy do odpowiednich obrazków; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; <p>MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>					

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	BEZPIECZNE WAKACJE	<ol style="list-style-type: none"> ROZMOWY O WAKACJACH Z POLICJANTEM. ROZMOWY O WAKACJACH Z LEKARZEM. ROZMOWY O WAKACJACH ZE STRAŻAKIEM. BEZPIECZNE WAKACJE NAD WODĄ, W GÓRACH, W LESIE, PODCZASZWIĘDZANIA ZABYTKÓW ORAZ GDY SPĘDZAMY CZAS (SAMI) W DOMU. 	<p>domowe, ulubione misie, biała i czerwona chorągiewka, kartki z numerami alarmowymi, rowerowy kask ochronny, wiersz W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę, zeszty w linie i w kratkę, Książka Cz. Janczarskiego „Jak Wojtek został strażakiem” Regulamin wyjazdu na basen, Internet</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony format A4 i A3, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, bandaże, plastry, tablica interaktywna, laptop, apteczka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi); rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi; wie jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście; rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrożających jego bezpieczeństwu; zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym; wie jakie wykonać czynności ratownicze w razie nieobecności osób dorosłych; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA,</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZESTRZENNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIJDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
CZERWIEC	JAK MINAŁ ROK W PIERWSZEJ KLASIE?	1. WAKACJE CORAZ BLIŻEJ! 2. JESTEŚMY MILI I GRZECZNI. 3. ZDROWO SIĘ ODŻYWIAMY.	piramida żywieniowa, fragm. książki M. Jaworczakowej „Jacek, Wacek i Pankracek”, strój gimnastyczny, ubrania dzieci, piosenka „Niech żyją wakacje”, stroje do przedstawienia, film: „Podróż za jeden uśmiech” - Stanisława Jędryki, tekst	<ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o bezpieczeństwie podczas wakacji; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, umie przezwyciężyć strach; ● zna numery alarmowe; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym; ● potrafi dokonać autorefleksji na temat swego zachowania; przedstawić ● wie i rozumie jakie osiągnęło wyniki nauczania; ● rozumie czego powinno się jeszcze 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA,

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
			<p>"Plenwzaki na wakacjach." Internet</p> <p>Materiały i narzędzia: kartony, karton A1, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby, zastawa stołowa, sztucce, serwetki, obrusy, produkty do przygotowania kanapek, tablica interaktywna, laptop.</p>	<p>nauczyć, co sprawia mu trudności; <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o nowych rzeczach; ● rozumie zasady prawidłowego odżywiania się dzieci, ● wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę; ● rozwija pamięć, fantazję, wyobraźnię; ● umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przewidywać treść; ● umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania. </p>	<p>CIELESNO- -KINESTETYCZNA WIZUALNO- -PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p>

2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z DODATKOWYMI MATERIAŁAMI

W scenariuszach zastosowano następujące oznaczenia:

R – ćwiczenie rozszerzające, praca dla uczniów zdolnych

U – ćwiczenie uzupełniające, praca dla uczniów mających trudności

– ćwiczenia na tablicy interaktywnej

Bloki tematyczne od XXI – XXVI opracowała Alina Taradyś

Bloki tematyczne od XXVII – XXXVII opracowała Beata Sokołowska-Kosik

W niektórych scenariuszach określono szczegółowy zakres, formę i tematykę prac domowych. Jeśli praca domowa nie jest podana, to zgodnie z realizowanymi treściami edukacyjnymi pracę zadaje nauczyciel stosując indywidualizację kształcenia. Uwzględnia propozycje zawarte w zeszytach pracy domowej.

XXI. Blok tematyczny: BIAŁO DOKOŁA

Cele ogólne:

- kształtowanie pojęcia liczby naturalnej, działań na liczbach: dodawania i odejmowania;
- wdrażanie do uważnego obserwowania i rozumienia świata roślin i zwierząt;
- kształtowanie gotowości do niesienia pomocy zwierzętom w trudnych warunkach zimowych.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wypowiada się na temat wysłuchanego tekstu i ilustracji;
- płynnie czyta proste teksty stosując właściwą intonację;
- przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z poznanymi literami;
- wymienia elementy pogody;
- ilustruje i odczytuje symbole stosowane w oznaczeniach elementów pogody;
- obserwuje zmiany w pogodzie;
- odczytuje dane z wykresu;
- prowadzi proste doświadczenia;
- odczytuje wskazania termometru;
- dobiera odpowiedni ubranie do pory roku;
- pomaga zwierzętom (szczególnie ptakom) podczas zimy;
- rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady;
- wymienia formy i sposoby przystosowania zwierząt do zimy;

- rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia;
- waży produkty różnymi sposobami;
- odmierza produkty sypkie różnymi miarkami;
- wymienia nazwy planet Układu Słonecznego;
- wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy;
- planuje wyprawę do lasu w celu przeprowadzenia obserwacji;
- rozpoznaje napotkane tropy zwierząt;
- wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami;
- zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, ważenie, mierzenie, odmierzanie, kreślenie.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne .

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

termometry: zaokienny i pokojowy, kalendarz pogody, symbole do oznaczania pogody, globus, rozsypanka wyrazowa lub sylabowa: Pomagamy ptakom zimą, ilustracja Planetarnego Układu Słonecznego, encyklopedia, teksty do czytania – tropy zwierząt leśnych, książka z informacjami na temat tropów zwierząt, kolorowe figury geometryczne.

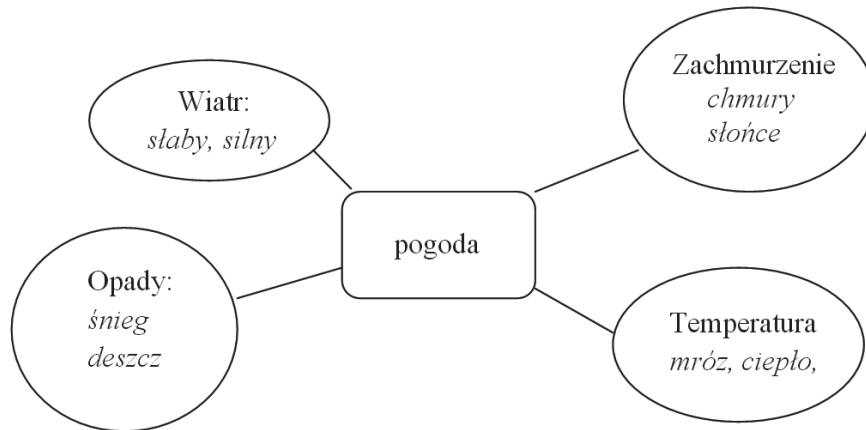
Materiały i narzędzia:

klej, szklane naczynie, dwie plastikowe butelki, nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina, aparat fotograficzny, notes, linijka, długopis, lornetka, lupa, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów, ołówki.

Dzień pierwszy: Prowadzimy zimowe obserwacje

Przebieg zajęć:

1. Wypowiedzi dzieci na temat: Co można powiedzieć o otaczającej przyrodzie? Co można obserwować zimą?
2. Ćwiczenia z wykorzystaniem tablicy multimedialnej lub komputera: uczniowie w kołach umieszczają określenia dotyczące pogody:

3. Narysowanie symboli oznaczających elementy pogody lub zapisanie ich nazw w zeszyście.
4. Sprawdzenie i porównanie symboli pogody zawartych w Wycinance – wycinanka 28.
5. Założenie kalendarza obserwacji pogody, ustalenie pierwszego dnia obserwacji (można wpisać datę) – wycinanka 28.
6. Odczytywanie symboli zastosowanych w kalendarzu pogody „Nasz Elementarz”, s. 46.
7. Odczytywanie i porównywanie danych przedstawionych na wykresie oraz w kalendarzu pogody – „Nasz Elementarz”, s. 47.
8. Edukacja w plenerze: obserwacja pogody, pomiar temperatury powietrza, obserwacja krajobrazu zimowego.
9. Wklejenie do kalendarza symboli przedstawiających zaobserwowany, aktualny stan pogody.
10. Wykonanie doświadczenia:
 - 1) Sprawdzenie czystości topniejącego lodu.
 - 2) Postawienie problemu: Czy topniejący lód tonie? Sprawdzenie wielkości bryły lodu nad i pod powierzchnią wody.
 - 3) Napełnienie plastikowych butelek wodą, zaznaczenie poziomu wody. Umieszczenie butelek z wodą w miejscu, gdzie panuje ujemna temperatura (na zewnątrz, jeśli jest mróz lub w zamrażarce). Stawianie hipotez, co się stanie z wodą, jaki będzie jej poziom w butelce? Następnego dnia sprawdzanie stanu wody i weryfikacja hipotez.
11. Sprawdzenie w Internecie, dlaczego pływające góry lodowe są niebezpieczne?
12. Odczytywanie wskazań termometrów – pokojowego: *Ile stopni ciepła?* i zaokienego: *Ile stopni mrozu?*
13. Wypowiedzi na temat odczuć dzieci związanych z pogodą w okresie zimowym: Jak się czujecie przebywając zimą na dworze? Co odczuwacie, gdy panują niskie temperatury? Jak należy się ubierać w czasie zimy?
14. Dobór obrazków przedstawiających części ubioru do odpowiedniej pory roku.
15. Oglądanie zimowych obrazów prezentowanych w podręczniku oraz w kalendarzach. Porównanie ich z wyglądem krajobrazu obserwowanego przez dzieci.
16. „Krajobraz zimowy” – malowanie farbami. Wykorzystanie w pracy białej pasty do zębów (dla podkreślenia efektu ośnieżonych miejsc).
17. Rozwiązywanie zadań tekstowych, np. We wtorek temperatura powietrza wynosiła 10 stopni Celsjusza, a w piątek była o 2 stopnie Celsjusza wyższa. Jaka temperatura powietrza była w piątek? Zaznacz temperaturę na wykonanym przez siebie termometrze.

18. Samoocena uczniów: Jakie samopoczucie towarzyszyło ci na dzisiejszych zajęciach. Uzasadnij swoją wypowiedź.

Dzień drugi: Pomagamy zwierzętom

Przebieg zajęć:

1. Porównanie prognozy pogody zapowiadanej w telewizji z faktycznym stanem pogody zaobserwowanym przez dzieci podczas drogi do szkoły.
2. Wypowiedzi na temat: Co w okresie zimowym dzieje się ze zwierzętami?
3. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu „Karmnik Marysia” i wypowiedzi na jego temat.

Zimno, smutno i pusto, nawet w karmniku nie ma ptaków. Marysia wygląda przez okno.

– Ile tam gili! – woła. – O, nawet wróble i sikorki są na jabłoni. A karmnik pusty.

Ubrała się ciepło i zaniosiła ziarno i słoninkę do karmnika. Gdy tylko wsypała pokarm, ptaki całą gromadą przyfrunęły do karmnika. Zrobiło się kolorowo, gwarно i wesoło.

- 1) Dlaczego ptaki czekały w pobliżu karmnika?
- 2) Jakie pokarmy dla ptaków zaniosiła Marysia?
4. Rozmowa z dziećmi na temat: „Co się dzieje ze zwierzętami zimą?”. Wykorzystanie przez dzieci informacji pochodzących z różnych źródeł (własnych obserwacji, filmów, książek).
5. Wyszukiwanie informacji w Internecie, encyklopedii na temat przystosowania wybranych zwierząt do zimy, np.:

Sen zimowy jest to jeden ze sposobów na przetrwanie okresu kiedy jest bardzo mało jedzenia. Zwierzęta przygotowują się do niego już jesienią gromadząc zapasy tłuszczu. Śpiąc (hibernując) ograniczają do minimum funkcje życiowe. Nie ruszają się, wolniej oddychają, mają wolniejszy puls. Z tego powodu wszelkie próby budzenia ich w tym okresie mogą być dla nich niebezpieczne. Gdy znajdziemy uśpionego jeża lub nietoperza powinniśmy go pozostawić w spokoju.

6. Zapisanie w tabeli na tablicy:

Co zimą robią zwierzęta?	Jakie ssaki?	Jakie ptaki?	Inne
szukają pożywienia	np. wilki, lisy, jelenie, sarny, łosie, zające, (dziki) (R)	sikorki, wróble, gile, sójki, (dzieciot, bażant, jemiotuszki) (R)	
śpią	borsuki, susły, kret, nornice, (jeże niedźwiedzie,) (R)	—	owady, ślimaki, gady, pająki
znajdują się teraz w innych krajach	—	bociany, skowronki, słowik, kukułka, jaskółka, (szpaki) (R)	

7. Wypowiedzi dzieci na tematy:
 - 1) Dlaczego ptaki odlatują do innych krajów?
 - 2) Czym się żywią wymienione ssaki, które nie zapadają w sen zimowy ?
 - 2) Jak możemy pomagać zwierzętom przetrwać zimę?
8. Układanie z rozsypanki sylabowej zdania: Pomagamy ptakom zimą. – wycinanka 22.
9. Zapisanie zdania w zeszytcie.

10. Przegląd i podział zgromadzonych w Centrum Przyrodniczo – Badawczym pokarmów ze względu na to, dla jakich zwierząt są przeznaczone (nasiona, suszone owoce, produkty pochodzenia zwierzęcego: smalec, słonina).
11. Ważenie zebranych pokarmów dla zwierząt, odmierzanie różnymi miarkami.
12. Ważenie różnych przedmiotów – według uznania nauczyciela.
13. Rozwiązywanie zadań typu:
 - 1) Wróbel zjada dziennie malutki pojemniczki ziaren. Do karmnika przylatują codziennie 2 wróble. Ile pojemniczków ziaren zjedzą przez 5 dni?
 - 2) Jeśli w jednym dużym pojemniku mieszczą się trzy małe, to ile małych pojemników zmieści się w trzech dużych pojemnikach? (R)
14. Wykonanie karmy dla ptaków ze smalcu i ziaren.
15. Naśladowanie śpiewu ptaków. Wyklaskiwanie rytmu.
16. Zawieszenie pożywienia na drzewach i krzewach w pobliżu szkoły.

Dzień trzeci: Dlaczego jest zima?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu „Nasz Elementarz”, s. 82.
2. Odpowiadanie na pytania dotyczące tekstu:
 - 1) Jaką gwiazdę udaje latarka?
 - 2) Jak rozpoznać, kiedy na globusie przedstawiona jest noc?
 - 3) Jak długo zimą trwa noc?
 - 4) Co zmieni się, gdy obrócimy globus?
3. Wyjaśnienie przez nauczyciela niezrozumiałych zjawisk.
4. Wykonanie przez dzieci ćwiczenia z latarką, podobnego do przedstawionego w podręczniku : obracanie globusem i oświetlanie go, w celu próby wyjaśnienia zjawisk powstawania nocy i dnia oraz zimy i lata.
5. Porównanie zdjęcia Ziemi widzianej z kosmosu z globusem.
6. Zapoznanie z Planetarnym Układem Słonecznym.
7. Wypowiedzi na temat: Czy możliwe jest przemieszczanie się w kosmosie?
8. Ćwiczenie ruchowe: „Lecimy rakieta” – dzieci ustawiają się w rzędzie jedno za drugim i ułożeniem ciała naśladują kształt rakiety. Następnie każde z nich bardzo szybko przebiega wokół sali i staje na końcu kolejki, aby kolejne dziecko mogło wykonać zadanie.
9. „Rakieta” – układanie i naklejenie rakiety z kolorowych figur geometrycznych.
10. Matematyczne gry i zabawy przygotowane przez nauczyciela.

Dzień czwarty: Planujemy zimową wyprawę

Przebieg zajęć:

1. Samodzielne czytanie przez uczniów tekstu ułożonego przez nauczyciela i sprawdzenie poziomu jego rozumienia za pomocą udzielania odpowiedzi na wyszczególnione pytania:
 - 1) Co planowały dzieci?

- 2) Gdzie miała się odbyć wyprawa?
- 3) W jakim dniu miała się odbyć wyprawa?
2. Planowanie wspólnej wyprawy przez uczniów: ustalenie miejsca i czasu wyprawy (np.: do parku lub lasu).
3. Próby ustalenia przez dzieci celu wyprawy np. do lasu: Jak wygląda las zimą? Co ciekawego można zimą zobaczyć w lesie? Sprawdzić, czym się różnią od siebie drzewa iglaste? Jak wyglądają tropy zwierząt? Klasę można podzielić na grupy i każdej przydzielić określone zadania (skonkretyzować pole obserwacji i poszukiwań)
4. Przypomnienie dzieciom o zagrożeniach i konieczności zachowania ostrożności podczas kontaktów z dzikimi zwierzętami.
5. Ustalenie, jakie materiały, przybory i urządzenia należy zabrać na wyprawę do lasu: lornetka, lupa, aparat fotograficzny, notes, linijka, długopis, ołówek, dyktafon lub inne urządzenie do nagrywania odgłosów, książkę lub kartę do oznaczania tropów zwierząt – załącznik 1.
6. Ustalenie środka transportu. Wyprawę można połączyć z kuligiem (jeśli jest taka możliwość).
7. Sprawdzenie w książkach przyrodniczych i w innych źródłach, jak wyglądają tropy niektórych zwierząt.
8. Ułóż zadania o zimie do podanych działań:
9. $3+2=$ $10 - 8=$ $5+5+2=$
10. Zabawy tematyczne w kąciakach tematycznych – Centrach Zainteresowań.

Dzień piąty: Jaka jest zima – zimowa wyprawa

Przebieg zajęć:

1. Spotkanie przed szkołą.
2. Sprawdzenie ubioru uczniów, czy został właściwie dostosowany do warunków pogodowych.
3. Zabranie uprzednio przygotowanych materiałów, przyborów i narzędzi.
4. Wyjazd – edukacja w plenerze.
5. Spotkanie z osobą, która jest zawodowo związana z lasem – najlepiej leśniczym lub gajowym.
6. Wspólny spacer lub przejazd po lesie. Opowiadanie o leśnych ciekawostkach. Obejrzenie paśnika. Rozmowa dzieci z leśniczym.
7. Wykonanie obserwacji, zdjęć i pomiarów: tropów, gałązek i pnia świerku, jodły i sosny.
8. Sporządzenie notatek.
9. Powrót do szkoły.

Zajęcia komputerowe

Praca z programem do rysowania: „Rakieta” – wykorzystanie przybornika do tworzenia i rysowania figur.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Zabawy bieżne na sali gimnastycznej.
2. Toczenie piłki wokół sali, w parach do siebie.
3. Zabawy na śniegu w lesie: Kto szybciej do drzewa? Pokonywanie naturalnych przeszkód w terenie. Bezpieczeństwo w czasie zabaw zimowych.

XXII. Blok tematyczny: MÓJ KOLEGA, MOJA KOLEŻANKA

Cele ogólne:

- wdrażanie do umiejętnego planowania i gospodarowania wolnym czasem;
- kształtowanie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce;
- wprowadzenie litery F, f na podstawie wyrazów podstawowych Franek, foka;
- wprowadzenie liczby 11 oraz 12;
- rozwijanie umiejętności posługiwania się kalendarzem;
- wdrażanie do zgodnego współdziałania z rówieśnikami w zabawie i w sytuacjach życiowych.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- uczeń wymienia główne części budowy ciała człowieka;
- rozpoznaje emocje po mimice twarzy;
- wyraża emocję mimiką i pantomimiką;
- wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek;
- samodzielnie buduje i zapisuje zdania;
- mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami;
- wymienia nazwy miesięcy w kolejności;
- wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich;
- posługuje się terminami: I i II półrocze;
- posługuje się kalendarzem w celu zapisania daty;
- uczestniczy w grach i zabawach zespołowych;
- samodzielnie wykonuje proste eksperymenty;
- rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego;
- rozpoznaje niektóre znaki z alfabetu Braille'a;
- odczytuje pełne godziny na zegarze;
- planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odczytywanie wskazań zegara, planowanie pracy.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

kontur postaci, lusterka, rysunki lub zdjęcia twarzy wyrażające różne emocje, zdjęcie dziecka, kalendarz urodzin dzieci, karta do kalendarza urodzin dziecka, litery na kartonikach, książki z alfabetem migowym lub niektóre znaki z tego alfabetu pokazywane przez nauczyciela, zegar z różnymi znakami, gry i zabawy dydaktyczne,

Materiały i narzędzia :

komputer, magnetofon, lusterka, baloniki, soda, szpilki, świeca, szklany pojemnik na wodę,

Dzień pierwszy: Czy znamy siebie?

Przebieg zajęć:

1. Budowa ciała człowieka: Dzieci wymieniają znane im części budowy ciała człowieka.
2. „Jaki (jaka) jestem” – collage na konturze postaci. Uczniowie dorysowują jedynie włosy, oczy, brwi, nos i usta. Kolorują twarz i ręce. Załącznik 2.
3. Rozpoznawanie emocji, jakie wyrażamy poprzez mimikę – wycinanka 27.
4. Wyrażanie emocji mimiką – oglądanie swoich „min” w lusterku, następnie pokazywanie różnych emocji koledze lub koleżance (w parach).
5. Zabawa ruchowa: „Lusterko” – uczniowie łączą się w pary, jedna osoba wykonuje dowolne ruchy, miny, druga ją naśladowuje.
6. Zabawa: „Zgadnij, o kim myślę?” – chętne dziecko wypowiada po jednym lub więcej określeń cech charakteru i o upodobaniach wybranej osoby z grupy, np. Jest zawsze uśmiechnięta. Nie lubi bawić się piłką. Lubi rysować. Nie lubi matematyki. Lubi piosenkarza....., itd. Pozostałe osoby starają się jak najszybciej odgadnąć o kim jest mowa.
7. Zapisanie przez nauczyciela na tablicy dwóch haseł: Jaki jestem? (wersja dla chłopców) Jaka jestem? (wersja dla dziewczynek).
8. Wypowiedzi na temat: Jakie cechy waszych kolegów lub koleżanek najczęściej wymienialiście?
9. Zapisanie przez nauczyciela na tablicy podawanych przez uczniów cech, np.: wesoły, zabawny, smutny, pracowity, leniwy, zagniewany, zapominalski, cierpliwy, niecierpliwy.
10. Wypowiedzi na temat: Co ja lubię? oraz co lubi mój kolega, czy koleżanka, np.: sport, muzykę, malowanie, rysowanie, matematykę, pisanie, pomaganie w domu, itp.
11. Zapisanie na tablicy podawanych wyrażen i zwrotów.
12. Ułożenie krótkiego zdania rozpoczynającego się od słów, np. Jestem Lubię z wykorzystaniem słownictwa podanego na tablicy oraz zapisanie go w zeszytach.
13. Dokonywanie pomiaru wysokości dzieci (w parach) i zaznaczanie wyniku pomiaru na przygotowanym do tego miejscu. Pomiaru należy dokonywać systematycznie, w określonych odstępach czasowych, np. co 6 miesięcy, żeby sprawdzić ile dane dziecko urosło.
14. Porównywanie wzrostu dzieci.
15. Proponowana piosenka i wspólna zabawa ruchowa: „Głowa, ramiona...”
16. Dopasowanie nazw do części ciała człowieka.

17. Praca domowa: Zapisz, jak najwięcej słów na temat: co w sobie najbardziej lubisz. Przynieść do szkoły własne małe zdjęcie.

Dzień drugi: Kalendarz urodzin

Przebieg zajęć:

1. Przypomnienie nazw miesięcy.
2. Wyjaśnienie sposobu oznaczania kolejności miesięcy: cyfry rzymskie.
3. Czytanie przez nauczyciela „Niezwyczajnej historii liczb”.
4. Zabawy dzieci w wymyślanie własnych sposobów liczenia.
5. Wykonanie klasowego kalendarza urodzin:
 - 1) Wycięcie z wycinanki karty „Kalendarz urodzin dzieci” – wycinanka 29.
 - 2) Przypomnienie dat urodzin poszczególnych dzieci.
 - 3) Znalezienie przez dzieci w kalendarzu miejsca, które odpowiada dacie ich urodzin oraz wklejenie tam swojego zdjęcia.
 - 4) Wpisanie imienia i nazwiska oraz daty urodzin.
 - 5) Zebranie kart od dzieci, stworzenie wspólnego, klasowego „Kalendarza urodzin”, wyeksponowanie go w wybranym miejscu w sali.
6. Systematyczne korzystanie z kalendarza, sprawdzenie, kto w najbliższym czasie będzie obchodził urodziny.
7. Zabawa ruchowo – rytmiczna: „Gąsienica” z elementem wzajemnej współpracy.

Dzieci tworzą gąsienicę i recytując wierszyk poruszają się po sali.

*Idzie drogą gąsienica,
Kolorowa tajemnica, krótkich nóżek mnóstwo ma,
Pierwszą robi pa, pa, pa
Drugą robi pa, pa, pa itd.*

Dzieci przeliczają liczebnikami porządkowymi, wskazując swoje miejsce w szeregu.
8. Ustalenie sposobu obchodzenia dnia urodzin w klasie za pomocą metody – dywanik pomysłów.
9. Sprawdzenie, kto z dzieci urodził się w I, a kto w II półroczu oraz w którym kwartale.
10. Przeliczenie, w którym kwartale urodziło się najwięcej dzieci, w którym najmniej – praca w grupach.
11. Wprowadzenie litery „f, F” – foka, Franek, wafelek (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
12. Wysłuchanie tekstu czytanego przez nauczyciela:

Franek był z tatą w cyrku. Pan konferansjer zapowiadał występy. Za nim na fotelu stanęła foka i grała na fortepianie. W nagrodę dostała rybę. Mały piesek Fafik pomagał jej, on dostał wafelek. Akrobaci wykonywali trudne figury na batucie.

– Fajnie było, ale krótko – trafnie ujął to tata.
13. Odnalezienie w tekście wyrazów zawierających litery f, F i przepisanie ich do zeszytu.
14. Układanie zdań z wyrazami: konferansjer, Franek, fajnie, wafelek, fotel.

Dzień trzeci: Nasze wspólne zajęcia i zabawy

Przebieg zajęć:

1. Dyskusja na temat: Jak można się bawić samemu?
2. Głosowanie dzieci: Kto lubi bawić się sam? lub Kto lubi zabawy z innymi dziećmi? poprzez położenie gwiazdki w wyznaczonym miejscu.
3. Podawanie przez dzieci przykładów gier i zabaw, w które lubią się bawić z kolegami czy koleżankami oraz objaśnianie zasad wybranych gier i zabaw dzieciom, które tych zabaw nie znają, np.:
 - 1) zabawy konstrukcyjne
 - 2) scrabble
 - 3) gry karciane: Piotruś
 - 4) gry planszowe
 - 5) domino
 - 6) kółko i krzyżyk – do 5
 - 7) kolorowanie rysunków różniących się kilkoma elementami połączone z odnajdywaniem różnic
 - 8) zabawy ruchowe
 - 9) konkursy: plastyczne, w śpiewaniu, taneczne
 - 10) magiczny kwadrat
 - 11) zabawy tematyczne
 - 12) wykonywanie eksperymentów
4. Podawanie przez nauczyciela tych zabaw i gier, które nie zostały wymienione przez dzieci.
5. Wykorzystanie niektórych ww. gier na zajęciach, np.: Nasze Scrabble – podział dzieci na 4 grupy, dokładanie kartoników z literami, aby powstały wyrazy – punkt za każdą literę, Kółko i krzyżyk – gra w parach.
6. Zabawa ruchowa: Raz dwa, trzy, Baba Jaga patrzy.
7. Monografia liczby 11.
8. Gry i zabawy matematyczne: magiczny kwadrat czyli czarodziejska figura, gdzie suma cyfr w każdym kierunku jest taka sama (propozycje ciekawych wariantów tej gry można znaleźć np.: na stronie: http://abecadlo.cauchy.pl/kwadrat_magiczny).
9. Wykonywanie eksperymentów:
 - 1) Nadmuchiwanie balonika wodą sodową.
 - 2) Dlaczego balonik przyciąga moje włosy?
 - 3) Czy szpilka zawsze tonie w wodzie?
 - 4) Sprawdzenie, co się stanie z płonąca świecą gdy zostanie zamknięta w szczelnym pojemniku?
Redagowanie wniosków przez uczniów z wykorzystaniem wiedzy naukowej przy pomocy nauczyciela
10. Ułożenie i zapisanie zdania uzasadniającego, dlaczego dzieci lubią bawić się razem, np.: Lubimy wspólne zabawy, bo jest miło i wesoło.

Dzień czwarty: Tacy sami, jak my

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie tekstu czytanego przez nauczyciela „Spotkanie z Antonio” A. Taradyś:

Jola wpadła do klasy jak burza, była bardzo podekscytowana. Już od progu zawołała:

– Przyleciał do nas z Hiszpanii mój kuzyn Antonio!

Nikt jednak nie zwracał uwagi na informacje Joli. Każdy zajęty był swoimi sprawami. Wtedy ona dodała:

– On tu jest ze mną.

Wszyscy spojrzeli w jej kierunku, jednak obok Joli nikogo nie było. Jola wróciła i w drzwiach kiwnęła ręką.

Do klasy wszedł chłopiec o ciemnych włosach i miłym uśmiechu. Był nieco wyższy niż koledzy z klasy Joli.

– To jest Antonio – Jola wskazała na chłopca. – Chciałby zobaczyć, jak jest w polskiej szkole.

Antonio dygnął lekko i dalej stał obok Joli bez słowa. Jola zaczęła gestykulować, próbowała coś mówić, ale Antonio nie reagował. Nikt się nie dziwił, przecież Antonio mieszkał w Hiszpanii, więc pewnie nie rozumie nic po polsku.

– Antonio nie słyszy, a ja nie znam języka migowego ...– jęknęła. – Przyprowadziła nas ciocia, ona mu wszystko wyjaśniała. Myślałam, że sobie poradzę.

– Nie martw się, ja ci pomogę – odezwała się Natałka. – Ja znam język migowy, przecież porozumiewam się nim w domu.

Natałka szybko przejęła inicjatywę. Zaprowadziła Antonia do wolnej ławki. Gdy do klasy weszła pani, Jola poprosiła ją, aby Antonio mógł zostać na zajęciach.

– Wszystko w porządku, Jolu – odrzekła pani i zwróciła się do Antonia – Witaj – powiedziała i pokazała gestem. Do dzieci zaś rzekła – Nauczymy się kilku prostych znaków migowych. Dzięki temu będziemy mogli porozumieć się z Antoniem i innymi osobami, które nie słyszą. Natałko, pomożesz mi?

Natałka bardzo chętnie pokazywała i wyjaśniała najprostsze zwroty. Przez cały dzień nie odstępowała Antonia, a on coraz lepiej czuł się wśród dzieci. Niektórzy nawet nauczyli się kilku znaków migowych, i natychmiast chcieli je wykorzystać w rozmowie z Antonio.

2. Rozmowa na temat problemów poruszonych w opowiadaniu: Dlaczego Joli było trudno porozumieć się z Antonio? Jak porozumiewają się osoby głuche lub niedosłyszające?
3. Odszukanie w różnych źródłach, jak wyglądają proste znaki języka migowego. Demonstracja kilku wybranych gestów (lub konkretnych liter) z języka migowego,
4. Próby porozumiewania się w języku migowym.
5. Zwrócenie uwagi na fakt, iż wśród nas są nie tylko osoby głuche, ale również niewidome, niepełnosprawne ruchowo.
6. Szukanie odpowiedzi na pytanie: Co to jest alfabet Braille’a?
7. Poznanie wyglądu kilku wybranych liter pisma punktowego (więcej ciekawych informacji na ten temat: http://www.braille.pl/images/alfabet_2.gif)
8. Próba wykonania przez dzieci prostego napisu z poznanych liter.
9. Monografia liczby 12.
10. Historia zegara, różne formy wskazywania i odmierzania czasu.
11. Posługiwanie się zegarem – 12 godzin.

12. Samoocena uczniów. Wypowiedzi uczniów na temat: jak oceniam swoją aktywność na dzisiejszych zajęciach?

Dzień piąty: Mój przyjaciel

Przebieg zajęć:

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat: O kim mówimy, że jest dobrym kolegą czy koleżanką? Jaki powinien być przyjaciel?
2. Dzieci wykonują portret przyjaciela w zeszycie. Mogą podpisać pracę wyrazem „Przyjaciel”.
3. Dokańczanie zdania: Dobry przyjaciel... poprzez głośne odczytanie treści zapisanej na wylosowanej karteczce, np.:
 - pomaga mi, jest dobry, lubi mnie, bawi się ze mną;
 - myśli o sobie, nikomu nie pomaga, gniewa się o cokolwiek;
 - pociesza mnie, pożycza mi wszystko, jest zawsze, gdy go potrzebuję; (R)Ocena prawdziwości lub fałszywości powstałej wypowiedzi.
4. Odczytywanie pełnych godzin na zegarze.
5. Planowanie wspólnych zajęć z kolegą lub koleżanką z ławki na popołudniowe godziny.
6. Zabawa ruchowa: Pociąg.

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Na sygnał pierwszy z rzędu startuje do pachołka, obiega go i wraca do swojego rzędu. Tam zabiera następną osobę i oboje trzymając się za ręce obiegają pachołek. Wracają ponownie do swojego rzędu, zabierają następnego dziecko i teraz już w trójkę, obiegają pachołek itd. Wygrywa rząd, który w całości trzymając się za ręce wróci na miejsce startu ustawiając się prawidłowo w rzędzie.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, zmiana koloru, wypełnianie: „Śmieszne, smutne i złe miny”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Zabawy w parach, np.: „Lusterko”, „Ważenie soli”, „Walka kogutów”.
2. Zabawa z piłką: dwa ognie.
3. Ćwiczenia przy drabinkach: wspinanie, zwisy. Bezpieczeństwo podczas ćwiczeń.

XXIII. Blok tematyczny: SŁAWNE KOBIETY

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ciekawymi zawodami wykonywanymi przez kobiety i mężczyzn;
- wprowadzenie litery H, h (na podstawie wyrazów podstawowych: Hania, herbata);
- wprowadzenie liczby 13;
- wyrabianie potrzeby kontaktu z literaturą i sztuką;
- kształtowanie szacunku do siebie i innych osób, bez względu na role pełnione w społeczeństwie.

Cele szczegółowe:**Uczeń:**

- wypowiada się na temat wysłuchanych wierszy, lektury i innych tekstów;
- ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych;
- stara się znaleźć rozwiązanie w trudnych sytuacjach (zmienić Cudaczka – Wyśmiewaczka);
- przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu;
- układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia;
- dobiera pary wyrazów oznaczających nazwę zawodu i czynność, którą ta osoba wykonuje;
- planuje organizację imprezy;
- wymienia i uzasadnia trudne zawody, w których pracują zarówno mężczyźni jak i kobiety;
- określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca;
- podaje znaczenie słowa „przyszłość”;
- wymienia nazwy zawodów, których osoby są celebrytami;
- waży przedmioty i produkty różnymi sposobami;
- wymienia produkty, które kupuje się na wagę;
- sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10;
- przelicza elementy w zakresie 13;
- rozwiązuje proste zadania tekstowe;
- odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.;
- naśladuje czynności wykonywane przez ludzi pracujących w różnych zawodach;
- wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne wykorzystując nowe techniki;
- docenia rangę każdego wykonywanego zawodu;
- aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: sytuacyjna, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów, udział w scenkach rodzajowych;
- praktyczne: praca uczniów, ważenie;
- metoda projektu.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze M. Konopnickiej, J. Kulmowej, M. Kownackiej, lektura „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracja do książki „Cudaczek – Wyśmiewaczek”, ilustracje produktów kupowanych w sklepie, teksty czytane, karteczki z nazwami lub obrazkami osób pracujących w różnych zawodach, zdjęcia sławnych kobiet, pary wyrazów typu: odkrywcy – odkrywają, zagadki dotyczące zawodów sławnych kobiet, wiersz o mamie

Materiały i narzędzia:

wagi, liczmany, elementy do ozdabiania laurki dla mamy: koraliki, bibuła, cekiny, itp., gazety, mikrofon, komputer, magnetofon,

Dzień pierwszy: Lubimy czytać ich książki**Przebieg zajęć:**

1. Prezentacja, a następnie rozmowa z dziećmi na temat wysłuchanego wiersza M. Konopnickiej „Stefek Burczymucha”.
2. Humor w wierszu – próba określenia przez dzieci, co je najbardziej rozbawiło podczas słuchania wiersza.
3. Krótkie przedstawienie sylwetki M. Konopnickiej. Przypomnienie innych (wybranych) wierszy M. Konopnickiej, które napisała dla najmłodszych oraz wierszy znanych dzieciom jako piosenki: „Niezapominajki”, „Nasza zima zła”.
4. Wysłuchanie wierszy dla dzieci innych znanych autorek. Prezentacja portretów tych autorek (także M. Konopnickiej).
5. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela fragmentu książki Julii Duszyńskiej „Cudaczek Wyśmiewaczek”.
6. Rozmowa z dziećmi na temat:
 - Charakteru Cudaczka – Wyśmiewaczka oraz charakteru dziewczynki, u której przebywał.
 - Jaki był sposób, aby nieproszony gość nie mieszkał w warkoczycach, czy innych miejscach u dzieci?
7. Wspólne wymyślanie sposobu, jak zmienić złośliwego skrzata.
8. Zabawa relaksacyjna w parach: „Nie słucham złośliwego skrzata”. Złośliwy skrzat, którym jest jedno dziecko z pary, wykonuje dowolne ruchy przed drugą osobą, szepce jej coś do ucha. Dziecko namawiane przez złośliwego skrzata nie słucha go i wykonuje krok do przodu, do tyłu lub w bok, aby odejść, uwolnić się od niego. Potem następuje zmiana ról.
9. Wykonanie rysunku na temat: jak wyobrażam sobie Cudaczka – Wyśmiewaczka.
10. Ważenie przedmiotów dowolnymi sposobami: wagą znajdującą się w Centrum Matematyczno – Logicznym, wagą wykonaną samodzielnie (np. zrobioną z wieszaka) w celu porównywania ciężaru. Układanie zadań tekstowych na ważenie.
11. Wyjście do sklepu i sprawdzenie, które produkty kupujemy na wagę. Oglądanie sposobu ważenia w sklepie.
12. Po powrocie ze sklepu dodatkowo odnajdywanie wśród obrazków prezentowanych przez nauczyciela produktów, które kupujemy na wagę.
13. Spotkanie z chłopcami w celu zaplanowania sposobu składania życzeń dziewczynkom oraz obchodów Dnia Kobiet w szkole.

Dzień drugi: Zawody kobiet – trudne ale ciekawe

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie litery „h, H” – herbata, Hania (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
2. Wysłuchanie tekstu:

Ciocia Hania zaprosiła mamę na herbatę. Było południe, więc grano hejnał w Krakowie. Nagle rozległ się huk. Spadły ubrania, dokoła bałagan.

– Ale harmider – zmartwiła się ciocia.

Wzięła telefon i wybrała numer do wujka. On pracuje w hurtowni materiałów na budowę.

– Heniek wypadł hak, napraw to – poprosiła wujka.
3. Wypowiedzi na tematy: Co to znaczy, „wykonywać trudne zadanie, trudną pracę”?
4. Wymienianie trudnych, rzadkich zawodów, w których pracują zarówno mężczyźni, jak też kobiety, np.: kosmonautka, policjantka, strażaczka, ratowniczką górską, operator dźwigu, koparki, budowlańca, itd. (nauczyciel wypisuje na karteczkach propozycje uczniów).
5. Praca w parach – losowanie karteczki z napisaną nazwą zawodu, ilustracją osoby pracującej w trudnym zawodzie lub symbolem takiego zawodu i uzasadnianie, dlaczego ten zawód jest trudny.
6. Wycięcie nazw zawodów – wycinanka 24, globalne odczytanie wyrazów. Wybór przez każde dziecko trzech trudnych i najciekawszych zawodów, wklejenie kartoników z ich nazwami do zeszytu.
7. Ćwiczenia ruchowe: na hasło nauczyciela uczniowie naśladują czynności charakterystyczne dla pracy w danym zawodzie, np.: malarza ściennego, murarza, akrobaty skaczącego na trampolinie itd.
8. Wyszukiwanie i podkreślanie w tekście wyrazów z literą „h”. Wyjaśnianie znaczenia trudnych wyrazów.
9. Pisanie ze słuchu zdania: Ciocia Hania zaprosiła mamę na herbatę. Samokontrola: sprawdzenie poprawności zapisu z tekstem.
10. Dyskusja na temat: Czy trudno jest „zmieniać teraźniejszość”? Co to znaczy?
11. Burza mózgów: Kto może zmienić przyszłość i w jaki sposób?
12. Zapisanie przez nauczyciela najważniejszych wniosków wypływających z wypowiedzi uczniów, np.: Zmieniają przyszłość: odkrywcy, naukowcy, wynalazcy.
13. Dobieranie w pary wyrazów wyciętych z wycinanki – wycinanka 25: odkrywcy – odkrywają, naukowcy – badają, wynalazcy – wynajdują. Wklejenie otrzymanych par wyrazów do zeszytu.
14. Sprawne wykonywanie działań dodawania i odejmowania w zakresie 10 (z wykorzystaniem tabelki, grafów, słoneczek i drzewek).
15. Ćwiczenia rachunkowe: dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.
16. Wyszukiwanie w Internecie doniesień, na temat dokonanych i prowadzonych w ostatnim okresie czasu odkryć, badań i wynalazków. (R)
17. Wyszukiwanie w Internecie z pomocą nauczyciela informacji na temat udziału kobiet w tych odkryciach, badaniach i wynalazkach. (R)

Dzień trzeci: Sławne kobiety, które znamy

Przebieg zajęć:

- Oglądanie zdjęć sławnych kobiet: piosenkarek, aktorek, pisarek, sportsmenek, kosmonautek, dziennikarek, itd.).
- Próba rozpoznawania, kim są te kobiety (ich imion i nazwisk) oraz w jakich zawodach pracują.
- Wypowiedzi dzieci na temat: Kto chciałby w przyszłości wykonywać któryś z prezentowanych dzisiaj zawodów?
- Wykonanie lub wybranie z Centrum Artystycznego rekwizytów do odgrywania scenek typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki, lot po orbicie okołoziemskiej itd.
- Praca w grupach: Przygotowanie do odegrania scenek rodzajowych: przydział ról, projektowanie strojów, dobór rekwizytów, instrumentów perkusyjnych, efektów dźwiękowych.
- Odgrywanie przez poszczególne grupy scenek rodzajowych.
- Odgadywanie zagadek dotyczących zawodów wykonywanych przez sławne kobiety, np.: (autor: A. Taradyś)

<p><i>Nikt na śniegu jej nie dogoni</i> <i>Nawet wiatr, który pędzi jak szalony.</i> <i>Narty jak błyskawica ma ta dziewczyna.</i> <i>Czy wiecie kto to?</i></p> <p><i>Pracuje w każdym zawodzie</i> <i>A może tylko udaje.</i> <i>Przekazuje nam wiadomości</i> <i>To pani</i></p>	<p><i>Najbardziej lubię, gdy na estradzie</i> <i>Czas nam umiła swoim głosem.</i> <i>Ale i w telewizji z teledysku</i> <i>Lubię jej słuchać czasem.</i></p> <p><i>Trzyma w ręku mikrofon</i> <i>Lecz to nie piosenkarka</i> <i>Umie być panią na budowie.</i> <i>Albo królową z bajek.</i></p>
---	--
- Rozkład liczb na trzy składniki. Wykorzystanie liczmanów. (U)
- Rozwiązywanie zadań tekstowych.
- Porównywanie liczb oraz wykonanych działań.
- Proponowane piosenki do wspólnego śpiewania: „Och, mamó, kiedy dorosnę”, „Walczyk dla mamy”, „Spełniają się marzenia” (sł. M. Druzgała, muz. R. Janson).

Dzień czwarty: Kim jest moja mama

Przebieg zajęć:

- Wysłuchanie wiersza: „Kto tak potrafi jak ona?” A. Taradyś

Czasem jak dietetyk
Szuka, co jest zdrowe.
Sprawdza niezbadane
Fakty naukowe.

Dobrze liczyć umie.
Dobrze też gotuje.

Jest hydraulikiem
I pięknie maluje.
Zna się na muzyce.
Wiersze czyta w skryciu.

*Wie co to są całki,
 Jest też dobra w szyciu.*

*Wie, gdzie Krym i Rzym,
 I gdzie Moskwa leży.
 Wszystko wie, zapytaj,
 Jeśli mi nie wierzysz.*

*Wszystko zaplanować
 Umie sobie sama.
 Wiecie kto to taki?
 To jest moja ...mama!*

2. Spontaniczne wypowiedzi dzieci na temat tego, co potrafi mama przedstawiona w wierszu, jakie zawody mogłaby wykonywać?
3. Co potrafi każda mama? – Dzieci siedzą na obwodzie koła. Nauczyciel toczy piłkę do kolejnych dzieci, rozpoczynając zdanie: Mama potrafi ... Dziecko, do którego rąk trafi piłka kończy zdanie.
4. Wypowiedzi dzieci na temat: Na czym polega praca mojej mamy? – bez wymieniania nazwy zawodu. Na podstawie informacji zawartych w wypowiedzi danego dziecka pozostali uczniowie próbują wywnioskować i odgadnąć, jaki to zawód.
5. Ruchowe zagadki naśladujące czynności: Jedno z dzieci staje przed pozostałymi i pokazuje dowolną czynność. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie co przedstawia kolega lub koleżanka, może zadawać następną ruchową zagadkę.
6. Praca plastyczna: „Mama w pracy” – rysunek kredkami świecowymi. Nadanie pracy tytułu i zapisanie go.
7. Wykonanie przestrzennej laurki dla mamy z okazji Dnia Kobiet. Elementy do naklejania to koraliki, bibuła, cekiny, itd.
8. Gromadzenie słownictwa wokół tematu: Czego możemy/należy życzyć mamie i innym kobietom w dniu ich święta?:
 – np.: *zdrowia, mało kłopotów, wiele...* (tu można zastosować rysunki: miłości, słońca, uśmiechów);
 – *dużo szczęścia, radości;* (R)
9. Próba samodzielnego ułożenia życzeń w formie zdania z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa. Zdanie może rozpoczynać się od wyrazu: *Miej*
10. Zapisanie przez nauczyciela życzeń na tablicy. Chętni uczniowie przepisują je na laurkę. (U)

Dzień piąty: Kim będę, gdy dorosnę?

Przebieg zajęć:

1. Złożenie przez chłopców życzeń dziewczynkom.
2. Wysłuchanie wiersza J. Tuwima „Wszyscy dla wszystkich”

*Murarz domy buduje,
 Krawiec szyje ubrania,
 Ale gdzieżby co uszył,
 Gdyby nie miał mieszkania?*

*A i murarz by przecie
 Na robotę nie ruszył,*

*Gdyby krawiec mu spodni
I fartucha nie uszył.*

*Piekarz musi mieć buty,
Więc do szewca iść trzeba,
No, a gdyby nie piekarz,
Toby szewc nie miał chleba.*

*Tak dla wspólnej korzyści
I dla dobra wspólnego
Wszyscy muszą pracować,
Mój maleńki kolego.*

3. Rozmowa na temat wiersza: Dlaczego należy pracować?
4. Zawieszenie na „tablicy z zawodami” zdjęć i ilustracji z wybranymi indywidualnie przez każde dziecko trudnymi i ciekawymi zawodami, jakie wykonują kobiety i mężczyźni. Uzasadnianie wyboru.
5. Wypowiedzi na temat: Jakie zawody wykonują kobiety pracujące w naszej szkole?
6. Wykonanie laurek dla kobiet pracujących w szkole oraz dla kobiet w rodzinie dziecka.
7. Wprowadzenie liczby 13. Przeliczanie elementów w zakresie 20.
8. Rozdanie laurek paniom pracującym w szkole.
9. Zorganizowanie wspólnych obchodów Dnia Kobiet przez uczniów klas I-III (dla chłopców i dziewczynek):
 - 1) Wiosenna rewia mody: prezentacja fantazyjnych strojów (przez chłopców również!).
 - 2) Recytacja wybranych wierszy – mogą być to utwory ułożone samodzielnie przez dzieci.
 - 3) Konkurs piosenki.
 - 4) „Tańce – wygibańce” – konkurs tańca na gazecie, którą należy składać w miarę upływu czasu.
 - 5) Kabaret: prezentacja żartów i skeczy.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie informacji na temat udziału kobiet w odkryciach, badaniach i wynalazkach.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Bieg z ustawionymi przeszkodami na sali gimnastycznej. Bezpieczeństwo gier i zabaw.
2. Kozłowanie piłką.
3. Tańce w rytm szybkiej muzyki.

XXIV. Blok tematyczny: PRZEDWIOŚNIE

Cele ogólne:

- kształtowanie wrażliwości estetycznej, rozszerzanie zasobu słownictwa poprzez kontakt z dziełami literackimi;
- wprowadzenie litery ś, Ś (na podstawie wyrazu podstawowego śnieg) oraz ń, Ń (na podstawie wyrazów: zieleń, słońce);

- wprowadzenie liczby 14, rozwijanie techniki sprawnego rachowania;
- budzenie zaciekawienia otaczającym środowiskiem i zachodzącymi w nim zmianami;
- wdrażanie do ochrony środowiska i jego zasobów.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- układa i pisze wyrazy i zadania z poznanymi literami;
- czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami;
- układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej;
- wyjaśnia pojęcie „przedwiośnie”;
- wypowiada się na temat zmian zachodzących w okresie przedwiośnia;
- sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody;
- wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 14;
- rozwiązuje zadania tekstowe;
- układa proste zadania tekstowe;
- zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej;
- mierzy odległość dowolnymi sposobami;
- wykonuje proste eksperymenty i ich obserwacje;
- zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku;
- wymienia nazwy wiosennych warzyw – nowalijek;
- właściwie używa narzędzi podczas wykonywania kanapek z nowalijkami;
- wypowiada się na temat szkodliwości wypalania traw;
- segreguje odpady;
- wymienia czynności porządkowe wykonywane wiosną na dworze;
- wymienia części odkurzacza;
- posługuje się odkuraczem podczas sprzątania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odmierzenie, kreślenie;
- metody aktywizujące: eksperymenty.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze: M. Terlikowskiej „Przedwiośnie”, M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, teksty czytanek, podręcznik, wycinanka, rozsypanka literowa wyrazów zawierających głoskę „ś”, karta obserwacji przyrody.

Materiały i narzędzia :

wata, plastelina, gałaczki, nasiona rzeżuchy, fasoli, cebule, 4 doniczki, 3 podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki, noże, deska do krojenia, talerz, ścierka, fartuszek, czepek na głowę, pokrojony chleb, masło, pokrojona wędlina, nowalijki, worki do segregacji śmieci, notatnik, miarka, lupa, lornetka.

Dzień pierwszy: Co się zmienia w przyrodzie?**Przebieg zajęć:**

1. Wysłuchanie wiersza „ Przedwiośnie „ M. Terlikowskiej

*Szczerniały dachy i pola,
na drodze – błoto do kolan.
Gołębie gruchają dziś głośniej:
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!*

*I wróble ćwierkają inaczej,
i wrona inaczej dziś kracze.
I bałwan się skurczył od rana,
że... prawie już nie ma bałwana!
Nos tylko mu sterczy żałośnie...
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!
Przedwiośnie!*

*Przebiega kot przez podwórze,
ostrożnie omija kałuże:
–Brrr! Wszędzie woda i woda,
to nie dla kota pogoda!
Jest mokro. Jest szaro. Nieznośnie.
Przedwiośnie..
Wiadomo, przedwiośnie!*

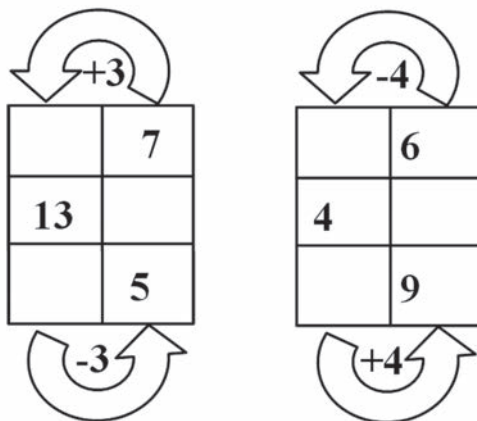
*A wiosna, gdzie się podziewa?
Za jakie skryła je drzewa?
W leszczynach się chowa czy klonach,
słoneczna, promienna, zielona?
Na razie są tylko baze.
I kotki na wierzbie – na razie...*

*A potem już może za tydzień,
na stałe się wiosna rozgości.
Widzicie? Już idzie! Już idzie,
bo pąki pękają z radości!*

2. Rozmowa na podstawie wiersza i obserwacji dzieci: Jak rozumieją pojęcie: przedwiośnie? Jakie zmiany w przyrodzie udało im się zaobserwować?
3. Wysłuchanie tekstu:

Zośka odrobiła lekcje i ma wolne. Zadowolona z siebie ubrała ciepłą kurtkę i wyszła na dwór.

 - Nie ma śniegu – zawołała do mamy. – Nie ma i ślizgawki, tam trawa rośnie.
 - Zrobiło się ciepło, więc śnieg ginie. Ale ty nie ubrałaś nic na głowę! – upomniała mama Zośkę.
 - Zaraz wracam, pobawię się tylko na tym śniegu, co został pod śliwą koło furtki – zawołała Zośka i pobiegła.
4. Porównanie obserwacji dzieci ze zmianami, które zaobserwowała Zośka.
5. Wprowadzenie litery „ś, Ś” – śnieg, Zośka (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
6. Układanie wyrazów z rozsypanki literowej: []
 - przepisywanie wyrazów zawierających głoskę „ś”,
 - przepisywanie ze wzoru napisanego przez nauczyciela na tablicy. (U)
7. Ćwiczenia ruchowe.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu:
 - Zośka zrobiła 13 kul ze śniegu. W nocy 3 stopiły się. Ile kul ze śniegu zostało Zośce?
 - Kacper widział na jednym drzewie 11 gniazd, które zrobiły gawrony, a na drugim 2. Ile to razem gniazd?
9. Wykonywanie działań w tabelkach, np.: (załącznik 6)

10. „Wiosenne baze” – praca plastyczna, technika łączenia waty i plasteliny na gałązce.

Dzień drugi: Wiosenne eksperymenty

Przebieg zajęć:

1. Odmierzanie wody różnymi miarkami, kubkiem i miarką litrową.
2. Eksperymenty z wodą:
 - 1) Woda przyjmuje kształt naczynia w którym się znajduje.
 - 2) Co pływa, co tonie?
 - 3) Co rozpuszcza się w wodzie? (potrzebny cukier, sól, mąka, kawa, pieprz, gaza)
3. Inne eksperymenty:

- Co najdłużej utrzyma się w powietrzu? (w tym eksperymencie istotne jest aby dzieci odkryły, że o tym co najdłużej utrzyma się w powietrzu decyduje nie tylko rodzaj materiału, ale również kształt).
4. Rozmowa z dziećmi na temat: Co jest potrzebne, aby rośliny rosły?
 5. Próby odpowiedzi na pytanie: Co się stanie, gdy zabraknie roślinom wody, ziemi i światła?
 6. Przygotowanie ziemi, nasion rzeżuchy i fasoli, cebulek. Potrzebne również będą: trzy podstawki, dwa szklane pojemniki, gaza, gumki i cztery doniczki do siania i wysadzania roślin:
 - 1) doniczka I – rzeżucha: obserwacja tempa wzrostu i wyglądu rośliny;
 - 2) doniczka II – fasola: obserwacja tempa wzrostu
 - 3) doniczka III – posadzenie cebuli na szczypior

Podlewanie dwa razy w tygodniu lub według potrzeb.
 7. Posianie rzeżuchy w trzech podstawkach na kawałku gazy:
 - 1) podstawa I – podlewanie obfite przez cały okres wzrastania roślin
 - 2) podstawa II – podlewanie obfite do chwili wykiełkowania nasion, później zaprzestanie podlewania
 - 3) podstawa III – podlewanie obfite; w chwili wykiełkowania nasion – przykrycie pustą doniczką;
 8. Wyłożenie nasion fasoli na gazie związanej na dwóch szklanych pojemnikach z wodą.
 9. Założenie dziennika obserwacji (załącznik 3).
 10. Wpisanie w dzienniku daty początku obserwacji. Podlewanie i wpisy z obserwacji prowadzą dyżurni.
 11. Przeliczanie elementów w zakresie 20 i więcej – np.: liczba wierszy w tabeli w dzienniku obserwacji, daty.

Dzień trzeci: Co z tą wiosną?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza M. Konopnickiej „W naszym ogródeczku”, a następnie rozmowa i próba znalezienia odpowiedzi na pytania: Co zrobić, aby latem mieć taki piękny bukiet? Jakie działania towarzyszą sianiu i sadzeniu?

W naszym ogródeczku

Są tam śliczne kwiaty:

Czerwone różyczki

I modre bławaty.

Po sto listków w róży,

A po pięć w bławacie;

Ułożę wiązankę

I zaniosę tacie.

A tata się spyta:

„Gdzie te kwiaty rosną?”

„W naszym ogródeczku,

Gdziem je siała wiosną”.

2. Wyjście na podwórko szkolne w celu sprawdzenia, gdzie można wygospodarować miejsce i założyć ogródek.
3. Mierzenie długości i szerokości wolnej powierzchni różnymi sposobami: kroki, miarka, sznurek.

4. Praca plastyczna z elementami planowania, rozmieszczania: Planowanie wymiarów i kształtu szkolnego ogródka (lub domowego), planowanie gatunków kwiatów (ich wysokości i kolorów) jakie mają zostać posadzone/zasiane w ogródku, w celu ewentualnego zakupu konkretnych nasion, bulw i cebul.
5. Wprowadzenie litery „ń, Ń” – zieleń, słońce (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
6. Wysłuchanie tekstu:

Karol ma miejsce na końcu klasy, w ławce pod oknem. Obserwuje podwórko: słońce ładnie świeci, śniegu tylko odrobina.

 - *Tylko wiatr harcuje wśród gałęzi. On ma tam tańce? – myśli Karol*
 - *Niedługo te gałęzie okryje piękna zieleń – Iwona spogląda za okno. – Lubię wiosnę.*
 - *A na zieleńcu posiejemy sałatę i rzodkiewkę – dodaje Karol. (R)*
7. Rozmowa i poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Co jeszcze sieje się wiosną w ogrodzie? Po co siejemy lub sadzimy warzywa? Jakie świeże wiosenne warzywa można zjeść już teraz? Jak nazywamy takie warzywa?
8. Zapisanie zdania z pamięci: Lubimy wiosenną zieleń i smakowite nowalijki. (R) lub Lubimy wiosenną zieleń. (U)
9. Wykonanie kanapek z nowalijkami.
10. Układanie zadań tekstowych do rysunków.
11. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
12. Zaznaczanie rozwiązań na osi liczbowej.

Dzień czwarty: Wiosenne porządki

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat: Jak wygląda nasze otoczenie (wokół szkoły, parki, skwery, trawniki) gdy stopnieją już resztki śniegu? Odwołanie się do obserwacji i doświadczeń dzieci.
2. Pokaz worków na śmieci oraz takich, które służą do segregacji śmieci. Postawienie uczniom pytania: Do czego służą takie worki?
3. Łączenie („segregowanie”) na ilustracji śmieci (odpadów) z odpowiednimi workami – wycinanka 30.
4. Łączenie miejsca z narzędziami do wykonywania różnych prac, które są w tych miejscach wykorzystywane. Podpisanie czynności jakie wykonuje się wykorzystując konkretne narzędzia.
5. Próba odpowiedzi na pytanie: Dlaczego podczas wykonywania porządków na łące, nie należy wypalać traw?
6. Sformułowanie treści zakazu na tablicę informacyjną: Obowiązuje bezwzględny zakaz wypalania traw! Giną owady i inne zwierzęta żyjące w ziemi!
7. Wykonanie tablicy informującej o zakazie wypalania traw. Potrzebne materiały: tektura, kolorowy papier, kredki, farby, klej. Napisanie na tablicach hasła oraz narysowanie obrazków lub naklejenie ilustracji owadów i zwierząt, które giną podczas wypalania traw.
8. Zaplanowanie wiosennych porządków w klasie:
 - 1) Porządki w kąciakach zainteresowań.
 - 2) Przesadzanie i szczepienie roślin.
 - 3) Porządki w tornistrach.
 - 4) Odkurzanie.

9. Podział uczniów na grupy, przydzielenie zadań, wykonanie zaplanowanych w klasie prac.
10. Segregowanie śmieci.
11. Pokaz działania odkurzacza. Odkurzanie dywanu w klasie.
12. Monografia liczby 14.

Dzień piąty: Szukamy śladów zbliżającej się wiosny

Przebieg zajęć:

1. Przygotowanie się do wyjścia w teren:
 - 1) Określenie celu wyjścia: Szukanie śladów wiosny.
 - 2) Przygotowanie karty obserwacji przyrody: drzew i innych roślin, obserwacja pąków na drzewach i krzewach, mierzenie długości pąków na wybranym drzewie, obserwacja zmian w zachowaniach zwierząt, ludzi, stan pogody – załącznik 4.
 - 3) Omówienie sposobów zanotowania obserwacji: pisanie lub rysowanie.
 - 4) Przygotowanie przyborów i przyrządów do obserwacji: notatnik, miarka, lupa, lornetka.
2. Wyjście i spacer po najbliższym otoczeniu szkoły.
3. Powrót do szkoły i sporządzenie dokładnych notatek w karcie obserwacji.
4. Sprawdzenie przez nauczyciela, kto zaobserwował najwięcej zmian i kto wykonał najstaranniejsze notatki.
5. Zapisanie tematu: Ślady wiosny.
6. Przeanalizowanie wszystkich obserwacji i podsumowanie ich. Wspólne ułożenie zdań, np.:
 - 1) Pąki pękają i rosną.
 - 2) Ptaki radośnie śpiewają.
 - 3) Jest mało śniegu.
7. Sporządzenie rysunków dotyczących wspólnych wniosków i podpisanie ich ułożonymi zdaniami.
8. Zagadki matematyczne przygotowane przez nauczyciela i dzieci.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie rysunków, informacji związanych ze szkodliwością wypalania traw wiosną.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Rzut do celu: woreczek, piłeczka.
2. Ćwiczenia równoważne z wykorzystaniem ławeczki.
3. Marsz w terenie związany z pokonywaniem przeszkód. Dobór odpowiedniego ubioru oraz przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

XXV. Blok tematyczny: NADCHODZI WIOSNA

Cele ogólne:

- kształcenie umiejętności odczytywania i praktycznego zastosowania prostych wykresów;

- wdrażanie do umiejętnego obserwowania zjawisk atmosferycznych, dostrzegania dobrych i złych skutków oddziaływania wybranych czynników atmosferycznych;
- wzbogacenie czynnego słownika dzieci o określenia opisujące pogodę;
- wprowadzenie liczby 15;
- kształtowanie postawy twórczego odbioru literatury;
- doskonalenie umiejętności korzystania przez uczniów z różnych form wyrazu.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wypowiada się na temat wysłuchanych tekstów oraz obejrzanych obrazów, ilustracji;
- wyszukuje w tekście wyrazy z podanymi literami;
- wypowiada się na temat piękna utworów literackich;
- ilustruje ruchem słuchane utwory literackie;
- przewiduje skutki nieodpowiedniego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń;
- odtwarza z pamięci wiersz o wiośnie;
- analizuje dane zawarte w kalendarzu pogody;
- wprowadza dane z kalendarza na wykres;
- przelicza elementy w zakresie 15 do przodu i wstyk;
- odczytuje wskazania temperatury na termometrach;
- wyjaśnia pojęcie „wiatr”;
- wymienia rodzaje wiatru;
- wylicza pozytywne znaczenie wiatru;
- wypowiada się na temat zagrożeń ze strony silnego wiatru;
- wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem;
- wypowiada się na temat znaczenia deszczu;
- śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego;
- wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją;
- rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu;
- naśladuje odgłosy otoczenia.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, badawcza, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, obserwacje, odmierzanie, kreślenie;
- metody aktywizujące: burza mózgów.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie;

- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

kalendarz pogody, wykres stanu pogody na przełomie lutego i marca, logogryf, ilustracje dotyczące pożytecznego znaczenia wiatru: łany zboża, żaglówka, wiatrak, latawiec; zdjęcia ukazujące niszczycielską siłę wiatru, wiersze J. Kulmowej „Kiedy pada”, „Wiatr północny”, „Kotki Marcowe”, „Zimno – ciepło” oraz „W marcu” Ireny Suchorzewskiej, „Wiosna idzie!” Ewy Szelburg-Zarembiny, „Powitanie wiosny” – M. Konopnickiej, termometr zaokienny.

Materiały i narzędzia:

papier, patyczek, mały gwóźdź, plastelina, słoma, bibuła, komputer, magnetofon.

Dzień pierwszy: Obserwujemy pogodę

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie opowiadania „Pewnego marcowego dnia..” A. Taradys:

Bartek od rana miał wspaniały humor. Miło popatrzeć, jak na dworze świeci słońeczko i tylko lekki mróz ściga przydrożne kałuże. Śniegu nie ma już prawie wcale, więc założył sportowe buty, które znalazł w szafce.

– Bartek załóż kalosze! – przestrzegła mama. – Zapowiadali na dzisiaj pluchę. I parasola nie zapomnij! Ale Bartka już nie było. Nie usłyszał więc ostróg mamy.

2. Wyjaśnienie słowa: plucha. Przewidywanie dalszego ciągu wydarzeń: Jak myślicie, co się działo dalej, co mogło przydarzyć się Bartkowi?

3. Wysłuchanie dalszej części opowiadania:

W szkole dzień jakoś tak długo się ciągnął. Nawet chłopcy nie mieli ochoty na zabawę. Każdy był jakoś dziwnie osowiały. Na dworze ciężkie chmury zaczęły przykrywać niebo. Bartek wyszedł ze szkoły, gdy pierwsze krople deszczu spadły na ziemię.

– Na pewno zdążę dojść do domu, nie będę dzwonił po mamę – pomyślał i nie zwrócił uwagi, że ciemna chmura była tuż za nim i zbliżała się szybko.

Nagle zimny deszcz zaczął go ciąć po twarzy, a ciężki śnieg kleił się do oczu i ubrania. Bez parasola ubranie szybko przemokło. Chciał biec, ale nawet iść było trudno w taką szarugę. Doszedł do domu cały przemoczony i zziębnięty.

4. Rozmowa na temat: Jakie mogły być skutki przygody Bartka? Jak mógł temu zapobiec?
5. Łączenie obrazków przedstawiających elementy pogody z pierwszą sylabą wyrazu będącego nazwą tego elementu.
6. Dzielenie wyrazów na sylaby. Globalne czytanie wyrazów.
7. Sprawdzenie i analiza kalendarzy pogody:
 - 1) Jakie zmiany zachodziły w pogodzie?
 - 2) Od kiedy dało się zauważyć zmiany?
8. Przeliczenie i wpisanie na wykresie (załącznik 5):

- 1) Ile dni padał śnieg?
- 2) Ile dni padał deszcz?
- 3) Ile było dni słonecznych?
- 4) Ile było dni zachmurzonych bez opadów?
9. Porównywanie danych na wykresie.
10. Wyjście przed budynek szkoły, aby zmierzyć cień. Zaznaczenie długości cienia wybranego obiektu lub osoby. Porównanie z poprzednimi pomiarami.
11. Odpowiedzi na pytania: Co to oznacza, że cień jest krótszy? Jaki ma to wpływ na pogodę?
12. Odczytanie temperatury na termometrze zaokiennym. Porównanie z temperaturą mierzoną miesiąc wcześniej.
13. Czytanie wskazań termometrów.
14. Porównywanie temperatury wskazanej na termometrach.

Dzień drugi: Ach, ten wiatr!

Przebieg zajęć:

1. Rozwiązanie logogryfu, którego hasłem jest: WIATR

Ptāk, który wiosną tak śpiewa, jakby wysoko w błękiecie dźwięczał dzwonek.	S	K	O	W	R	O	N	E	K
Przyjdzie do nas za kilka dni i będzie coraz cieplej.			W	I	O	S	N	A	
Gdy urośnie, to będzie zielono wszędzie.		T	R	A	W	A			
Przystroją kolorami ogrody i lasom dadzą urody.	K	W	I	A	T	Y			
Nie las, a jest w nim dużo drzew.		P	A	R	K				

2. Rozmowa na temat: Co to jest wiatr? Jakie rodzaje wiatru znają dzieci?

Wysłuchanie wiersza „Ach, ten wiatr!” A. Taradyś i poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: O jakich rodzajach wiatru mówi ten wiersz?

*Poruszył delikatnie gałązkami
Zatrzymał się przy nas na chwilę
Chciał latawcem się bawić
Wierzbie splatać warkocz
Lecz popatrzył jak tańczą motyle.*

*Później zagrał na flecie w kominie
Skradł jabłoni kwiaty, gdzieś rzucił
Ptakom skrzydła poplątał
Trochę deszczu nam przywiął*

*Ucichł chwilę, ale zaraz powrócił.
I już nie był jak dziecko maleńkie
Nie pomagał mknąć po jeziorze
Groźne fale wzbiał w górę
Tysiąc koni zaprzęgnął
I odleciał tumanem nad morze.*

3. Oglądanie zdjęć: łany zboża, żaglówka, wiatrak, latawiec. Rozmowa na temat pożytecznego znaczenia wiatru.
4. Określanie przez dzieci jednym wyrazem (nazwą) czynności wykonywanej przez wiatr: Co robi wiatr z łanami zbóż? Co robi ze skrzydłami wiatraka? Co robi z latawcem? Jak pomaga żaglówce?
5. Ustne uzupełnienie zdań podawanymi wcześniej wyrazami, a następnie wpisanie tych wyrazów we właściwe miejsca:
 - 1) Wiatr (zapyła), (kręci) wiatrak, (unosz) w górę latawiec.
(zapyła) (kręci) (unosz)
 - 2) Wiatr, wiatrak, w górę latawiec. (U)
 - 3) Wiatr, wiatrak, w górę latawiec, w żagle. (R)
6. Ćwiczenia oddechowe: „Dmuchiwanie piórka” oraz „Naśladowanie wiatru”.
Ćwiczenia ruchowe: pozycja w lekkim rozkroku, nie można odrywać nóg od podłogi. Na hasło nauczyciela 1) bryza – dzieci poruszają się delikatnie 2) huragan – poruszają się we wszystkie strony 3) cisza – zatrzymują się i przykucają.
7. O wietrze można pisać pięknie. Przykładem tego jest wiersz „Wiatr północny” Joanny Kulmowej:

<p><i>Wieje wiatr zimny, porywisty od północy na południe i zachód. Wypisuje do ptaków listy alfabetem wiosennych zapachów. Zapachami rozmokłej łąki – Żeby to przeczytały skowronki. Zapachami nadrzecznych traw – Żeby gęsi wróciły nad staw. Zapachami pąków nabrzmiałych – Żeby szpaki i słowiki przyleciały. Zapachami nagranych dachów. Zapachami mokrego piachu. I roztopów na drogach.</i></p>	<p><i>I błota. I próchnicy rozmytej deszczem. I wilgotnych porostów na płotach. I zieleni, której nie ma jeszcze. I owadów. I zbudzonych żab. I sosen. A nie wierzysz – to wybiegnij pod wiatr i powąchaj pismo nosem.</i></p>
--	--
8. Wypowiedzi dzieci na temat: Jakie zagrożenia niesie wiatr?
9. Oglądanie zdjęć ukazujących niszczycielską siłę wiatru (niezbyt drastycznych).
10. Omówienie sposobów zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem:
 - 1) Najlepiej pozostać w domu, pozamykać okna i drzwi.
 - 2) Ukryć się w pomieszczeniu położonym najniżej, najlepiej bez okien lub z dala od okna.
 - 3) Wyłączyć urządzenia elektryczne i gazowe.
 - 4) Na zewnątrz – najlepiej przebywać z dala od drzew, słupów.
 - 5) Poszukać schronienia w wąwozie, zagłębieniu, jaskini.
11. Przypomnienie sposobu powiadamiania w sytuacji zagrożenia.
12. Wykonanie wiatraczka: potrzebne materiały: wycinanka 31, patyczek, mały gwóźdź, plastelina.
13. Monografia liczby 15.

Dzień trzeci: Wciąż pada i pada

Przebieg zajęć:

1. Odpowiedzi na pytanie: Kto lubi deszcz? (dzieci mogą mówić o sobie, ale też o zwierzętach i roślinach)
2. Wysłuchanie wiersza J. Kulmowej „Kiedy pada” i rozmowa na temat: Dlaczego osoba występująca w wierszu lubi deszcz? Jak poznać, czy to jest dziewczynka, czy chłopiec? Kto z was bawił się kiedyś na dworze po deszczu?

*A kiedy pada i pada,
ogromnie jestem rada.*

*A niech spadnie ulewa,
Niech roztańczą się drzewa,*

*I kalosze wkładam bardzo duże,
Żeby włązić w największe kałuże.*

*To pofrunę nad lasem, nad polem,
pod czerwonym, ulubionym*

*Żeby mącić, miesić błoto rozprysnięte
I być kaczką albo okrętem.*

parasolem.

3. Rozmowa na temat: Po co potrzebny jest deszcz?, np.:
 - Zasila zbiorniki wodne.
 - Roślinom do życia.
 - Zwierzętom do życia.
 - Splukuje kurz, po deszczu robi się czystiej, itd.
4. Przypomnienie czynności, które będzie wykonywała dziewczynka podczas deszczu: będzie: włązić, mącić, miesić.
5. Wypowiedzi na temat: Co jeszcze można robić podczas deszczu? (np.: puszczać – statki, nabierać – wodę..., chlapać się, moknąć, bawić się – parasolem).
6. Zabawa ruchowa: Co można robić podczas deszczu? – dzieci wykonują polecenia nauczyciela, np.: skakać po kałużach (rozłożone szarfy), chlapać się w kałuży – tupanie w szarfie, tańczyć z parasolem, itd. lub zabawa „Powódź” – dzieci bawią się, spacerują po sali. Na hasło „powódź” szybko wskakują, wchodzą na miejsca wyżej położone, np. taboret, krzeselko, stolik.
7. Wprowadzenie litery „ć, Ć” – ćma, latać (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
8. Wysłuchanie przez dzieci tekstu prezentowanego przez nauczyciela:

*Pewna ćma się słońca bała,
więc nocą latać musiała.
Latała po ciemku do świecy,
by tak jak ona świecić.
Nie leć, tam jest gorąco,
lepiej fruwać gdy słonko.
Lepiej, gdy pada latać,
wtedy możesz się tylko zachlapać.*
9. Wyszukanie w tekście wyrazów z literą „ć”. Zwrócenie uwagi na różny sposób zmiękczenia: ć – ci.
10. Ćwiczenia rachunkowe w zakresie 15: uzupełnianie brakującej liczby, typu $5 + \square = 9$, $15 - \square = 10$
11. Dodawanie i odejmowanie z wykorzystaniem grafów, drzewek, słoneczek.
12. Nauka i wspólne wykonywanie piosenki, np.: lub „To marcowi zima w głowie...” (sł. A. Galica, muz. T. Pabisiak)
13. Rysowanie na kartonach różnych kropli deszczu – praca w grupach.

Dzień czwarty: W marcu może być pięknie

Przebieg zajęć:

1. Szukamy kolorów w marcu: Kto za oknem znajdzie kolory? Co kolorowego może być w marcu?
2. Dzieci wyglądają przez okno szukając kolorów, ale nie mówią głośno o swoich spostrzeżeniach.
3. Kończenie zdania: Czerwony (a) jest Zielony (a) jest Żółty (a) jest..., itd.
4. Jakie kolory ukryły się w wierszu „W marcu” Ireny Suchorzewskiej?:

*Raz śnieg pada,
a raz deszczyk.*

*Na jeziorze
lód już trzeszczy.*

*Błękit nieba
lśni w kałuży,
bałwan w słońcu
oczy mruży.*

*– Koniec zimy. Przerwa.
Dzwonek.
– To nie dzwonek,
to skowronek!*

5. Wysłuchanie wierszy J. Kulmowej oraz rozmowa na temat: *Jakie kolory są w tych wierszach? Co jeszcze – oprócz kolorów – spodobało wam się w tych wierszach?* Inscenizowanie przez dzieci ruchem (z użyciem rekwizytów) treści wierszy czytanych przez nauczyciela:

(gałązki z baziami)

Kotki Marcowe Joanna Kulmowa

*Na wierzbie
nad samym rowem –
srebrne kotki marcowe.*

*Na deszczu i na słońcu
srebrnieją im futra kocie.*

*Plucha
i zawierucha.*

*Nie ma mamy,
co wylże brzuch do sucha.*

*Ale kotki marcowe nie piszczą,
huśtają się na gałązkach.*

Mruczą:

– Nareszcie wiosna!

I sierść mają coraz bardziej srebrzystą.

(ilustracje: słońca, chmurki, deszczu, pajęczyny, trawy)

Zimno – ciepło Joanna Kulmowa

Chmurki to przyjdą.

To uciekną.

Bawi się marzec w zimno – ciepło.

Zamrugał słońcem.

Chlapnął deszczem.

O! Ciepło! Ciepłej! Szukaj jeszcze!

Deszcz pajęczynę cienką rozsnął i kapie jakby ze stu nosów.

Patrz:

Tutaj trawa już wyrosła.

Ciepło – gorąco – wkrótce wiosna.

6. Kolory marca: Wykonanie małych rysunków lub namalowanie plam i podpisanie kolorami, np.:
 - zielona (trawa), niebieskie (niebo), biały (śnieg, kwiaty), brązowe (drzewo);
 - czerwony (dom, dach). (R)

7. Przeliczanie elementów w zakresie 15 do przodu i wstak.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych na ubywanie i przybywanie typu:
 - We wtorek na łąkę przyleciało 11 bocianów, w środę jeszcze 4. Ile bocianów jest teraz na łące?
 - Ania w drodze do szkoły widziała 14 kaczek pływających po stawie. Gdy wracała, było już tylko 11. Ile kaczek odleciało w inne miejsce?
 - Dzieci z klasy I „a” ulepiły pod szkołą 14 śniegowych kul. Przez noc 2 się stopiły. Ile teraz kul śniegowych jest jeszcze pod szkołą?
9. Wsłuchanie się w marcowe dźwięki: W marcu możemy usłyszeć marcową muzykę. Jakie dźwięki słychać za oknem?
10. Podział dzieci na grupy. Naśladowanie marcowej muzyki z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych, gazet i innych przyborów i materiałów. Poszczególne grupy naśladują: krople deszczu dzwoniące o szyby, o rynny, szumiący i gwiżdżący wiatr, śpiew ptaków.
11. Praca plastyczna „Marcowe kwiaty” lub „Kolorowy pejzaż marcowy” – malowanie akwarelami na mokrej kartce.

Dzień piąty: Witamy wiosnę!

Przebieg zajęć:

1. Pierwszy dzień wiosny – dniem zielonym. Dzieci przebierają się w zielone stroje przypominające liście, trawę. Mogą być przebrane za kwiaty.
2. Nauka na pamięć wybranego wiersza:

„Powitanie wiosny” M. Konopnicka

Leci pliszka
spod kamyczka:
- Ja się macie dzieci!
Już przybyła
wiosna miła,
już słońeczko świeci!

Poszły rzeki w
świat daleki,
płyną het – do morza;
A ja śpiewam,
a ja lecę,
gdzie ta ranna zorza!

„Wiosna idzie!” Ewa Szelburg-Zarembina

Przyleciały skowroneczki
z radosną nowiną,
zaśpiewały, zawołały
ponad ozimino:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
śniegi w polu giną!

*Przyleciały bocianiska
w bielutkich kapotach,
klekotały, ogłaszały
na wysokich płotach:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
po tåkowych błotach!*

*Przyleciały jaskółeczki
kołem kołujące,
figłowały, świergotały
radośnie krzyczące:
- Idzie wiosna! Wiosna idzie!
Prowadzi ją słońce!
Jest wiosna!*

3. Malowanie farbami wyobrażenia postaci: „Pani wiosna”.
4. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu: Z klasy I „b” poszło witać wiosnę 11 dzieci. Troje nie było tego dnia w szkole. Ile dzieci jest w klasie I b?
5. Wykonanie Marzanny z dostępnych materiałów: kukła ze słomy i starych ubrań, bibuła, kolorowanie flamastrami.
6. Udział w apelu „Powitanie wiosny”.
7. Wyjście nad wodę – topienie Marzanny.
8. Wspólne wiosenne gry i zabawy dla dzieci z klas I – III.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, prostokąty – „Marzanna”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Próba rzutu piłki do kosza.
2. Marsz i marszobieg w terenie. Zachowanie bezpieczeństwa w plenerze.
3. Gry i zabawy ruchowe.

XXVI. Blok tematyczny: WIOSNA W ŚWIECIE ROŚLIN I ZWIERZĄT

Cele ogólne:

- poznanie nazw i wyglądu wybranych ptaków zimujących w Polsce oraz odlatujących na zimę,
- wdrażanie do uważnego obserwowania otaczającej przyrody, odkrywania zmian dokonujących się w okresie wiosennym,
- doskonalenie umiejętności klasyfikowania elementów,
- wprowadzenie dwuznaku „sz”,
- prowadzenie liczby 16 oraz doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie szesnastu,
- uświadomienie na piękno przyrody oraz uświadamianie konieczności jej ochrony.

Cele szczegółowe:**Uczeń:**

- wymienia ptaki przylatujące na wiosnę;
- rozpoznaje i nazywa ptaki pozostające u nas całą zimę;
- rozpoznaje zwierzęta przesypiające zimę;
- rozpoznaje i nazywa pierwsze wiosenne kwiaty;
- rozróżnia krzewy i drzewa;
- ustala kolejność wydarzeń i opowiada historyjkę obrazkową;
- nadaje tytuły obrazkom w historyjce obrazkowej;
- zapisuje samodzielnie tytuły;
- pisze z pamięci i przepisuje wyrazy i zdania;
- czyta poprawnie i z właściwą intonacją wyrazy i zdania z poznanymi literami;
- recytuje z pamięci poznane wiersze;
- wykonuje działania dodawania i odejmowania w zakresie 16 bez przekroczenia progu dziesiętkowego;
- rozwiązuje i układa proste zadania tekstowe.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: tworzenie obrazów;
- praktyczne: prace uczniów, odczytywanie wskazań zegarów, odmierzenie, kreślenie;
- metody aktywizujące: mapa mentalna.

Formy pracy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie,
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze M. Konopnickiej „Nasza czarna jaskółeczka”, C. Janczarskiego „Koncert szpaka”, W. Broniewskiego „Pierwiosnek”, historyjka obrazkowa: „Od gniazdka do ptaszka”, ilustracje ptaków, nagrania ptasich głosów, tabela „wykreślanka”, czytanki, zdjęcia pierwszych wiosennych kwiatów, zagadki o wiosnie, kolorowanki – kolorowe ptaki i wiosenne kwiaty.

Materiały i narzędzia:

komputer, magnetofon.

Dzień pierwszy: Ptasie zwyczaje

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza „Nasza czarna jaskółeczka” M. Konopnickiej:

*Nasza czarna Jaskółeczka
przyleciała do gniazdeczka
przez daleki kraj!*

*Bo w tym gniazdku się rodziła
bo tu jest jej strzecha miła,
bo tu jest jej raj!*

2. Wypowiedzi na temat wiersza: Skąd przyleciała jaskółeczka? Komu robi gniazdko?
3. Poruszenie problemu ochrony ptasich gniazd: Jak rozumiecie słowa: Ścielże sobie, ściel, niebogo, chłopcy pójdą inną drogą, nie ruszą, go, nie!?
4. Odpowiedzi na pytanie: Jakie znacie ptaki, które przylatują do nas wiosną?
5. Łączenie ilustracji ptaka z jego nazwą. Ptaki które odlatują na zimę: jaskółka, kukułka, dudek, bocian, słowik, skowronek, wilga, czajka, szpak, żuraw. Ptaki, które zostały i były całą zimę: wróbel, sikorka, kos, gawron, sówka, sroka, kowalik, sowa, łabędź, dzięcioł, czapla.
- Jeśli dzieci nie znają wyglądu ptaków, wówczas nauczyciel powinien podpowiadać poprzez stosowanie krótkich opisów, np.: jest niezbyt duża, czarna, ma biały brzuszek, czerwony kołnierzyk (jaskółka), itd.
6. Rozmowa z dziećmi: Ptaki budują gniazda w różnych miejscach. Gdzie można zobaczyć gniazda ptaków? Jak wygląda gniazdo kukułki?
7. Prezentacja historyjki obrazkowej „Od gniazdko do ptaszka” – wycinanka 32. Ustalenie kolejności wydarzeń, nadawanie tytułów kolejnym obrazkom i ich podpisywanie, np.: 1) Gałązki. 2) Gniazdko. 3) Jajka w gniazdku. 4) Pisklęta wykluwają się. 5) Karmienie piskląt. 6) Ptaki dorastają.
8. Opowiadanie historyjki obrazkowej: „Od gniazdko do ptaszka”.
9. Wysłuchanie nagrań ptasich śpiewów.
10. Wysłuchanie wiersza Cz. Janczarskiego „Koncert szpaka”

*Usiadł szpak na skraju budki,
wygwizduje ptasie nutki.*

*A świerszcz woła głosem cienkim:
– szpaczku, naucz nas piosenki!*

*Szpak nie słucha i w zapale,
wesolutko gwizdże dalej...*

Piosnka jedna, druga, trzecia...

Skończył koncert i odleciał...

*A ty czarna jaskółeczko,
nosisz piórka na gniazdeczko.*

ściesz dziatkom je!

*Ścielże sobie, ściel, niebogo,
chłopcy pójdą inną drogą,*

nie ruszą go, nie!

11. Zabawa ruchowa, np. „Ptaki z gniazd, ptaki do gniazd”. Każde z dzieci kładzie na podłodze kartkę papieru A4 lub kawałek gazety tworząc swoje gniazdo. Na polecenie nauczyciela: Ptaki z gniazd! dzieci swobodnie poruszają się po sali omijając gniazda. W tym czasie nauczyciel zabiera jedno lub więcej gniazd, a następnie poleca: ptaki do gniazd! Uczniowie dla których zabrakło gniazda odpadają z gry. Zabawa kończy się wyłonieniem jednego zwycięzcy.
12. Monografia liczby 16.

13. Rozwiązywanie zadań tekstowych typu:

Ania miała 6 zł. Od mamy dostała 10 zł. Ile pieniędzy (jaką kwotę) ma teraz Ania?

Zakwitło 10 pierwiosnków, później jeszcze 6. Ile pierwiosnków teraz kwitnie?

Na łące było 16 bocianów, 6 odleciało. Ile bocianów zostało na łące?

14. „Kolorowe ptaki” – wydzieranka.

Dzień drugi: Wstawać, śpiochy!

Przebieg zajęć:

1. Działania na liczbach w zakresie 16.

2. Dodawanie i odejmowanie dwóch liczb typu:

$$3 + 7 + 6 = \quad 12 - 2 - 6 = \quad \text{itp.}$$

3. Wysłuchanie opowiadania czytane przez nauczyciela:

– Puk, puk, puk, – rozległo się w lesie – puk, puk, puk, wstawać śpiochy! Wstawać śpiochy! – głośno wołał dzięcioł.

– Kto się tak głośno zachowuje?! – jeź rozgarnął zeschnięte liście i wy dostał się na zewnątrz. – Ale ciepło! – zachwycał się. – Tylko ja idę jeszcze spać, przecież słońce świeci – zamruczał.

Wiewiórka rzuciła przed siebie szyszką, na której nie było już ani jednego ziarenka. Sporo jej się tych szyszek nzbierało na wysokiej stercie z liści.

– Kto rzuca we mnie?! – niedźwiedź wygramolił się z gawry i strząsnął z siebie liście. Łapą zdjął gałązkę, która przyczepiła mu się do futra. – Spać nie dają! – ryknął.

Ruda wiewióreczka szybko czmychnęła na drzewo i stamtąd przyglądała się niedźwiedziowi. Przeciągnął się, ziewnął, rozejrzał dokoła i ciężko podreptał gdzieś przed siebie.

4. Rozmowa na temat treści opowiadania: Kto budził zwierzęta? Dlaczego dzięcioł budził zwierzęta? Jakie zwierzęta spały ukryte w liściach? Jak się nazywa miejsce, gdzie niedźwiedź śpi zimą?

5. Przypomnijcie, jakie zwierzęta zapadają w zimowy sen?

6. Wykreślanie wyrazów z tabeli – nazw zwierząt, które spały zimą, aby odczytać i zapisać hasło: (R) – załącznik 7.

B	O	R	S	U	K	N	I	E
W	O	L	K	R	E	T	N	O
W	I	E	W	I	Ó	R	K	A
D	O	T	Y	K	A	Ć	I	B
Ś	L	I	M	A	K	A	W	I
Ć	O	W	A	D	Y	S	I	Ę
G	A	D	Y	Z	N	I	E	Z
N	A	N	S	U	S	E	Ł	Y
M	P	Ł	A	Z	Y	I	Z	W
I	E	R	Z	Ę	T	A	M	I

7. Znajdź i wypisz z tabeli 3 nazwy zwierząt.

8. Zabawa ruchowa: „Wiewiórki w dziupli”.

9. Ciekawostki o zwierzętach:

- Niedźwiedzie żyją w Polsce w górach. Najczęściej śpią całą zimę. Dopiero wiosną, w marcu lub kwietniu, budzą się najpierw samce i schodzą niżej w doliny. Później do dolin schodzą samice z młodymi, które urodziły się zimą w gawrze. Zdarza się jednak, że coś niedźwiedzia zaniepokoi i wtedy nawet zimą można go ujrzyć chodzącego po śniegu. Jednak po pewnym czasie wraca do snu.
- Zwierzęta poruszające się w tunelach, np.: susły czy krety posiadają wibrusy. Są to włosy czuciowe ułatwiające poruszanie się i orientację zwierzętom w ciemności. Dzięki swojemu umiejscowieniu na głowie (wokół nosa, na policzkach, nad oczami) pozwalają poznawać im otoczenie poprzez dotyk.
- W czasie hibernacji fragmenty mózgu susłów odpowiedzialne za pamięć są skrajnie nieaktywne. Wskutek tego zapominają one niektórych wyuczonych zachowań i muszą je sobie przyswajać na nowo wiosną po obudzeniu się.
- W parku czy w lesie w dziuplach wykonanych przez dzięcioły oraz skrzynkach dla ptaków i nietoperzy można było zimą znaleźć pilchowate (gryznie podobne do wiewiórki ale mniejsze), ptaki, nietoperze, owady, ślimaki, pajęczaki.

10. Nauka dowolnej, wybranej przez nauczyciela piosenki o wiosnie, np.: „Pierwszy obudził się pierwiosnek” (sł. D. Gellner, muz. B. Kolago) „Powitalny koncert” (sł. Cz. Janczarski, muz. A. Szaliński)

11. Praca domowa: Sprawdźcie, ale nie dotykajcie:

- 1) Pod starym, wywróconym pniem drzewa, zmurszałym pniakiem, stertą gałęzi spróbujcie znaleźć płazy (żaby, ropuchy), węże, małe ssaki, w tym jeże, chrząszcze.
- 2) W szczelinach kory drzew pod postacią poczwerek często spędzają zimę motyle dzienne i ćmy.
- 3) Przeszukajcie krzewy i korony drzew wypatrując ptasich gniazd. Zimą stanowią doskonałe zimowe ukrycie dla pająków i owadów.
- 4) Pod stertą kamieni mogą w środku spać ukryte jaszczurki, żaby i ślimaki.

Dzień trzeci: Kiedy słońce mocniej grzeje...

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie dwuznaku „sz” – szkoła, Szymon, nasz (według przyjętego przez nauczyciela toku metodycznego).
2. Wysłuchanie tekstu:

Nasza szkoła organizuje wyjazd do szklarni. Tam kupimy nowalijki i młode rośliny do szkolnego ogrodu. Nasz ogród musi być najpiękniejszy. Szymek z pierwszej „b” szykował się na wyjazd, ale nie dał rady, ma grypę. Wszystkim nam go szkoda. Miło jest w te pierwsze ciepłe dni być na słońcu.
3. Odnalezienie w tekście dwuznaków „sz”.
4. Spacer po terenie w okolicy szkoły: przeliczanie drzew i krzewów, obserwacja zmian związanych z rozwijaniem się pąków na gałęziach, sprawdzanie, mierzenie czy rosną. Obserwacja innych roślin.
5. Rozmowa z dziećmi: Jakie zamiany dotyczące drzew i krzewów zaobserwowały podczas spaceru? Jakie rośliny rosną wokół szkoły?
6. Odróżnianie drzew i krzewów po przekroju:

- 1) Drzewo ma korzenie, pień i koronę z gałęziami.
- 2) Krzew ma korzenie, pień skrócony tak, że prawie go nie widać i koronę z gałęziami.
- 3) Drzewa i krzewy mogą być liściaste lub iglaste. Wczesną wiosną drzewa i krzewy liściaste nie mają liści.
7. Edukacja w plenerze – wyjście przed szkołę i obserwacja różnych rodzajów drzew i krzewów.
8. Klasyfikowanie, przeliczanie i wpisanie do tabeli roślin rosnących w pobliżu szkoły:

Rodzaj rośliny	Ilość drzew	Ilość krzewów
Liściaste		
Iglaste		

9. Porównywanie ilości drzew i krzewów. Układanie przez dzieci zadań związanych z tym tematem.

Dzień czwarty: Kolorowe jak tęcza

Przebieg zajęć:

1. Prezentacja zdjęć pierwszych wiosennych kwiatów.
2. Rozmowa z dziećmi na tematy: Gdzie można zobaczyć kwiaty prezentowane na zdjęciach? Kiedy kwitną te kwiaty? Dlaczego nie wolno zrywać pierwszych wiosennych kwiatów?
3. Nazywanie pierwszych wiosennych kwiatów.

Nauczyciel czyta wiersz M. Konopnickiej:

*Jeszcze śnieżek prószy,
Jeszcze chłodny ranek,
A już w cichym lesie
Zakwita sasanek.
A za nim przylaszczka
Wychyla się z pączka
I mleczem się żółtym
Złoci cała łączka.
I dłużej już dzionka,
I bliżej słońeczka...
A w polu się gwieździ
Biała stokroteczka.

A dalej fiołki,
Wskroś trawy, pod rosą,
W świeżych swych czareczkach
Woń przestodką niosą.*

4. Rozpoznawanie w zeszytach prac domowych i nazywanie kwiatów, które zauważyły dzieci.
5. Zabawa dydaktyczna „Zgadnij, kim jestem”. Dziecko otrzymuje kartkę z ilustracją kwiatka i opisuje jego wygląd, wielkość liści, wielkość i kształt płatków, kolor kwiatów, np.: Jestem biała, mam różowe płatki tylko od dołu. Płatków mam bardzo dużo, a rosną one dokoła żółtego środka. Rosnę na niewielkiej łądzyce. Moje liście wyrastają z ziemi, a nie od łądźki z kwiatem. Pozostałe dzieci odgadują, co to za kwiatek. Mogą podawać propozycje w trakcie podawania kolejnych cech.

6. Podanie okreŝleń charakteryzujących kadzy wiosenny kwiatek. Gdy nauczyciel pyta o wysokoŝc roŝliny, to należy pamiętać, że t okreŝla wysokoŝc łodygi.
7. Nauka na pamic wiersza „Pierwiosnek” Włdysława Broniewskiego:

*Jeszcze w polu tyle ŝniegu,
jeszcze strumyk lodem ŝcity
a pierwiosnek już na brzegu
wyróŝł ŝliczny, uŝmiechnięty*

*Witaj, witaj, kwiatku mały,
główkę jasną zwróć do słonka,
już bociany przyleciały,
w niebie słychać ŝpiew skowronka.*

*Stare wierzby nachyliły
miękkie baze ponad kwiatkiem:
„Gdzie jest wiosna? Powiedz, miły,
czyŝ nie widział jej przypadkiem?”*

*Lecz on widać milczeć wołł.
O czym myŝlał – kłóŝ to zgadnie?
Spojrzał w niebo, spojrzał w pola,
szepnął cicho: „Jak tu ładnie!”*
8. Ćwiczenia ruchowe: naŝladowanie ruchów budzącego się wiosną do życia wybranego zwierzęcia lub roŝliny.
9. Wykonanie w zeszytc rysunku, który zachwyci pierwiosnka. Podpisanie go słowami, kłóre wyszep-tała mały kwiatek: *Jak tu ładnie!*
10. Praca plastyczna: Wyklejanie kulkami z plasteliny lub z bibuły „Wiosennych kwiatów” Każde dziecko może mieć kontur innego kwiatu lub nauczyciel rozdaje kontury kilku wybranych kwiatów.
11. Praca domowa: Zaobserwuj jak najwięcej zmian związanych z wiosną. Wnioski z obserwacji zapisz lub narysuj w swoim dzienniczku.

Dzień pity: Kto zaobserwował najwięcej?

Przebieg zajc:

1. Rozdanie dzieciom kartek: 1) z rysunkiem człowieka 2) rysunkiem zwierzęcia 3) rysunkiem roŝliny 4) z symbolami z kalendarza pogody (chmurka, słóŝce).
2. Praca metod: „mapa mentalna”. Dzieci podzielone na grupy podchodź do kartek z takimi samymi oznaczeniami i mają zapisać lub narysowa, co zmieniło się wiosną:
 - 1) w zachowaniu ludzi
 - 2) w zachowaniu zwierząt
 - 3) w ŝwiecie roŝlin
 - 4) w pogodzie.
3. Prezentacja prac wykonanych przez dzieci.
4. Rozwiązywanie i ukłdanie zagadek o wiosnie:

*Ma dziób czerwony i długie nogi
Chodzi po łące, nie lubi drogi.*

*Ledwo wzeszło słońce, ledwo nastał dzionek
Już w błękicie dzwoni ptaszek, a nie dzwonek.*

*Kolorowe zobaczysz na łące
Nie rosną lecz wlatują w słońce.*

*On śpi najmocniej, mówią niektórzy
Jemu się zima wcale nie dłuży.*

*Jest pierwszy, wiosnę wita
Z jego nazwy to wyczytasz.*

*Jej płatków nie zliczysz, czasem sto ich bywa –
białe i różowe. Wiesz jak się nazywa?*

5. Samoocena – każdy uczeń wypowiada się na temat samopoczucia w grupie rówieśników.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z przybornika w programie do rysowania: koła, linie, zmiana koloru, wypełnianie:
„Wiosenne kwiaty”.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Elementy gry w mini piłkę nożną: prowadzenie piłki.
2. Przewrót w przód z przysiadu. Bezpieczeństwo podczas ćwiczeń.
3. Ćwiczenia przy muzyce.

XXVII. Blok tematyczny: WIELKANOC

Cele ogólne:

- poznawanie tradycji wielkanocnych;
- zapoznanie z wyglądem pisanej i drukowanej litery „Ż” małej i wielkiej;
- wprowadzenie liczby 17;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie inwencji twórczej;
- zachęcanie do słuchania piosenek;
- nauka gry na wybranych instrumentach.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań;
- zna figury geometryczne;
- porównuje liczebność zbiorów;

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Wielkanocą;
- umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę;
- zna zwyczaje i symbole Wielkanocne;
- umie zapamiętać krótką rymowanąkę o tematyce wielkanocnej;
- umie złożyć obrazek z części, omówić co przedstawia;
- dobiera podpis do obrazka;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie litery „Ż”, potrafi wskazać ją w imieniu, rozpoznaje ją w tekście drukowanym, składa imię z literą „Ż” z rozsypanki literowej, wie, że „Ż” jest spółgłoską, wie, że istnieje dwuznak, który brzmi tak samo jak „Ż”;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania;
- uważnie słucha piosenek i wierszy;
- potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych niemelodycznych.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, rozmowa, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, burza mózgów, gry i zabawy dydaktyczne;
- waloryzacyjne: różne formy ekspresji, obcowanie ze sztuką;
- praktyczne: ćwiczenia, pomiary, symulacje.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa ; spotkanie z rodzicami;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

sylwety zajęczków z działaniami matematycznymi i literami na korpusach, kartki z wyrazami kojarzącymi się z Wielkanocą, zdjęcia symboli wielkanocnych, nagranie „Taniec kurcząt w skorupkach” Modesta Musorgskiego, szablon dużego jajka, wyciętego z kolorowego kartonu, teksty wierszyków i piosenki, historyjki obrazkowe „Na wiejskim podwórku”, puzzle, wycinanka, zeszyty pracy domowej. Internet.

Materiały i narzędzia:

komputer, drukarka, tablica interaktywna, nożyczki, klej, farby, kredki, flamastry, papier kolorowy, produkty spożywcze na śniadanie wielkanocne, deseczki, talerzyki, nożyki, fartuszki, miseczki, ściereczki, obrusy, kłębuszek włóczki, opaska na oczy.

Dzień pierwszy: Nadszedł czas Wielkanocy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – zabawa integracyjna z piosenką – *Podajmy sobie ręce...*
2. Wprowadzenie do tematu zajęć: Nauczycielka informuje dzieci, że w klasie ukryte są wielkanocne zajączki. Dzieci wyruszają na poszukiwania. Po odnalezieniu wszystkich sylwet zajączek zawieszają je na tablicy. Na każdym zajączku z jednej strony, na brzuszku, jest litera, a z drugiej, na pleckach, działanie matematyczne. Dzieci zawieszają zajączki na tablicy tak, aby było widoczne działanie matematyczne (dodawanie i odejmowanie w zakresie 10), które wspólnie obliczają (wyniki podają chętne dzieci). Następnie ustawiają zajączki według wzrastających wyników obliczonych działań. Kolejne dzieci odwracają zajączki brzuszkami do klasy – wspólnie odczytujemy hasło: WIELKANOC (temat zajęć).
3. Zabawa w skojarzenia – dzieci podają jak najwięcej wyrazów, które kojarzą im się z Wielkanocą. Nauczyciel zapisuje wyrazy na komputerze, drukuje i wywiesza na tablicy.
4. Rozmowa z dziećmi na temat symboli Świąt Wielkanocnych: palma, kurczaczek, zajączek, święconka, pisanka itp. – pokaz zdjęć na tablicy interaktywnej z grafiki w wyszukiwarce Google.
5. Ćwiczenie na tablicy interaktywnej: Dzieci mają za zadanie „spakować” koszyczek ze święconką, nasuwając na obrazek koszyczka prawidłowe produkty. Na tablicy, pośrodku, obraz pustego koszyczka. Dookoła obrazki (rysunki, zdjęcia) poszczególnych rzeczy, które wkładamy do wielkanocnego koszyczka i przedmiotów niezwiązanych z Wielkanocą (baranek, kawałek kiełbasy, bukszpan, barwinek – zieleninka, sól, pieprz, chleb, korzeń chrzanu, jajka, kawałek ciasta, ponadto: np. but, parasolka, kot, skakanka, łóżko).
6. Nauka wielkanocnej rymowanki (aut. B. Sokołowska-Kosik):
*Święta, święta wielkanocne,
na święconkę nadszedł czas.
I kurczątko i zajączek,
powitają wkrótce nas.*
7. „Taniec kurcząt w skorupkach” – M. Musorgskiego (youtube.com) – dzieci w parach tańczą wewnątrz kół hula-hop. Taniec wg własnych układów tanecznych.
8. Pajęczynka – *Lubię święta bo....* kolejne dzieci rzucają do siebie kłębek włóczki dokańczając zdanie wypowiedziane przez nauczyciela. Wspólne rozplątywanie pajęczynki.
9. Kurczaczki, kurczaczki do domu.... – zabawa ruchowa na wzór zabawy „Gąski, gąski do domu...”
10. Ozdabiamy pisanki wielkanocne. Nauczyciel dzieli dzieci na grupy. Każda grupa otrzymuje duże jajko wycięte z kolorowego brystolu – grupowi losują technikę wykonania pisanki: wydzieranka, wycinanka, farby, kredki, flamastry. Dzieci ozdabiają pisanki wzorami przedstawiającymi figury geometryczne.
11. Czytanie globalne wyrazów związanych ze świętami. Układanie zdań z tymi wyrazami. Przepisywanie wyrazów do zeszytów.

Dzień drugi: Śniadanie wielkanocne

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka wita dzieci wierszem (aut. B. Sokołowska – Kosik):
*Witajcie mili goście,
którzy tutaj żeście,
przyszli w dzień świąteczny,*

*dla wszystkich tak wdzięczny.
Czas Świąt nadszedł hożo,
radości się mnożą,
gdy piękne jajeczka
dała nam mateczka.
Gdy tata dla okrasa,
naszykował kiełbasy.
Szybciutko do roboty,
przecież my nie niecnoty,
zaraz śniadanko zrobimy,
te wszystkie pyszności skroimy.
Będziemy dzielić się jajkiem,
i cieszyć pięknym porankiem.*

2. Rozmowa na temat treści wiersza, wyjaśnienie niezrozumiałych wyrazów (np.: hożo, okrasa, niecnoty).
3. Rozmowa z dziećmi na temat tradycji śniadania wielkanocnego. Wymienianie potraw wielkanocnych.
4. Przygotowanie śniadania z produktów przygotowanych przez rodziców.
5. Wspólne śniadanie – dzielenie się jajkiem – rozmowy z dziećmi na temat tradycji wielkanocnych kulturowanych w ich domach rodzinnych.
6. Podział dzieci na zespoły – sprzątanie sali, każdy zespół dostaje inne zadanie.
7. Dzieci wyjmują przygotowane w domu puzzle (obrazek zajaczka z wycinanki 33) – wymieniają się z kolegą/koleżanką i układają je na ławce. Ocena pracy dzieci przez nauczyciela.
8. Zabawa: *Kto zapiął?* Dzieci stoją w kole. Do środka wchodzi jedno dziecko z zawiązanymi oczami. Inne, wskazane przez nauczyciela woła „kukuryku!” – dziecko w kole odgaduje kto zapiął.
9. Ćwiczenia artykulacyjno-fonacyjne – powtarzanie odgłosów zwierząt, które możemy spotkać w gospodarstwie wiejskim.
10. Zabawa edukacyjna: Co kryje jajko niespodzianka? Dzieci losują jajeczka. W każdym z nich jest zadanie matematyczne. Dzieci analizują zadanie – jeśli potrafią je wykonać same, robią to. Jeżeli nie, zgłaszają się do nauczyciela po pomoc. Zadania zapisują w zeszytach w kratkę.
11. Monografia liczby 17:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 16;
 - Utwórz zbiór (narysuj) , w którym będzie 17 elementów;

Napisz przy zbiorze odpowiednią liczbę;

 - Narysuj przy pomocy linijki oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 17.
 - Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości:

12 17

15 17

10 17

2 17

10 + 7 7 + 10

12. Ćwiczenie na tablicę interaktywną:

Na tablicy są trzy zbiory. W pierwszym zbiorze umieszczono 16 kótek, w drugim 17 kótek, a w trzecim 18 kótek. Uczeń ma za zadanie wybrać odpowiednią liczbę elementów ze zbioru trzeciego i przesunąć go do zbioru pierwszego tak, aby w każdym z tych zbiorów było po tyle samo kótek.

13. Wprowadzenie liczby 17 w poszczególnych aspektach:

– aspekt kardynalny liczby:

Nauczyciel umieszcza na tablicy (może je narysować) 34 jajeczka. Prosi wytypowanego ucznia, aby policzył po 17 jajeczek i otoczył pętlą.

Nauczyciel umieszcza na tablicy 17 jajek. Prosi uczniów, aby narysowali tyle samo jajek w swoich zeszytach i pokolorowali je na żółto.

– aspekt porządkowy liczby:

Nauczyciel zawiesza na tablicy 34 kurczaczki, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 17 kurczaczka licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 kurczaczku.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Ucniowie otrzymują kartki z narysowanymi kwiatkami, nauczyciel prosi, aby policzyli kwiatki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 17 kwiatusek na niebiesko.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 13 jajek, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu kwiatków, aby wszystkich elementów było 17.

– aspekt miarowy liczby:

Nauczyciel poleca uczniom pomiar kartki z bloku za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 7 cm w kolorze czarnym. Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu kartki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki długości ławki szkolnej, mierzenie krokami szerokość klasy, mierzenie długości książki za pomocą patyczków.

14. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 17 w zeszytcie.

15. Oblicz działania:

$10 + 7 = \dots\dots\dots$

$17 - 7 = \dots\dots\dots$

$12 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 5 = \dots\dots\dots$

$14 + 3 = \dots\dots\dots$

$17 - 3 = \dots\dots\dots$

$17 + 0 = \dots\dots\dots$

$17 - 0 = \dots\dots\dots$

16. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 17. dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

* Ola miała 13 cukierków, od mamy dostała jeszcze 4 cukierki. Ile Ola ma teraz wszystkich cukierków?

* Zuzia miała 17 jabłek, zjadła 3 jabłka. Ile jabłek zostało Zuzi?

* Kuba kupił zeszyty: 10 w linie, 3 w kratkę, 2 gładkie. Ile zeszytów kupił Kuba?

* Klara z dziadkiem zbierali w kurniku jajka. Klara nie znalazła żadnego, dziadek znalazł 17 jajek. Ile jajek znalazła Klara z dziadkiem w kurniku?

17. Sprawdzenie i ocena pracy dzieci.

18. Samoocena: Jak oceniasz swoją pracę na zajęciach?

Dzień trzeci: Prima aprilis, lany poniedziałek i inne wiosenne zwyczaje ludowe.

Spotkanie z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: nauczyciel na powitanie prezentuje dzieciom „gaik” i opowiada o tym zwyczaju wielkanocnym.

2. Nauka piosenki towarzyszącej „gaikowi” podczas wielkanocnych wędrowek.

„WIEZIEMY TU KOGUCIKA...” mel. ludowa (autor słów i melodii nieznanym)

Wieziemy tu kogucika,
dajcie jajek do koszyka,
dajcie aby choć ze cztery,
a do tego ze dwa sery,
dla koguuuuuuucika!!!!!! KUKURYKU!

Do was tutaj wstępujemy,
zdrowia szczęścia winszujemy
dla kogucika!
Dajcie też co macie dodać,
zdrowia szczęścia nie żałować
dla koguuuuuuuuucika!!!!!! KUKURYKU!

Oj, zieleni się , zieleni
młoda trawka już przy ziemi
„kukuryku”, „kukuryku”
i już pełno jaj w koszyku
dla koguuuuuuuuuuucika! KUKURYKU!

Piosenki można uczyć dzieci w ciągu dni, kiedy realizujemy tematykę świąteczną.

3. Praca z komputerem. Dzieci w wyszukiwarce Google wpisują hasło: TRADYCJE WIELKANOCNE i odczytują znalezione w Internecie informacje, drukują hasła.

4. Wspólne dzielenie się wiadomościami z Internetu. Rozmowa na temat tradycji Lanego poniedziałku.

5. Rozwiązywanie prostych zadań z treścią.

Zadanie 1:

Zosia dostała od babci koszyczek z 6 jajkami. Mama dołożyła Zosi jeszcze 4 jajka. Ile jajek ma teraz Zosia?

Zadanie 2:

Tomek niósł z kurnika do domu koszyczek, w którym było 10 jajek. Nagle potknął się o wystający korzeń i upadł. 7 jajek zbiło się. Ile jajek zostało całych?

Zadanie 3:

Marzenka i tata poprosili mamę o jajecznicę na śniadanie. Mama usmażyła tacie jajecznicę z dziesięciu jaj, a Marzence z dwóch. Ile jaj zużyła mama do jajecznicy?

Zadanie 4:

Dzieci w klasie przygotowywały Śniadanie wielkanocne. Pani ugotowała dużo jajek na twardo. Postawiła na stole 5 talerzy, a na każdym położyła 10 jajek. Ile jajek miały dzieci na śniadanie?

6. Wyszukanie ilustracji do poszczególnych zadań – wycinanka 34, umieszczenie ich w zeszytcie, zapis pytania, działania i odpowiedzi.
7. Wprowadzenie liter Ż, ż, na podstawie wyrazów „żuk , Żaneta”
8. Zabawa: powiedz swoje imię; dzieci przy muzyce wędrują po sali, podają sobie ręce i wymieniają swoje imiona.
9. Nauczyciel czyta dzieciom wiersz Jana Brzechwy „Żuk”. Czytanie ilustrowane jest obrazkami wykonanymi przez nauczyciela.

Żuk

Do biedronki przyszedł żuk,
W okieneczko puk-puk-puk.

Panienczka widzi żuka:
„Czego pan tu u mnie szuka?”

Skoczył żuk jak polny konik,
Z galanterią zdjął melonik

I powiada: „Wstań, biedronko,
Wyjdź, biedronko, przyjdź na słonko.

Wezmę ciebie aż na tączkę
I poproszę o twą rączkę”

Oburzyła się biedronka:
„Niech pan tutaj się nie błąka,
Niech pan zmiata i nie lata,
I zostawi lepiej mnie,
Bo ja jestem piegowata,
A pan – nie!”

Powiedziała, co wiedziała,
I czym prędzej odleciała,

Poleciała, a wieczorem
Ślub już brała – z muchomorem,

Bo od środka aż po brzegi
Miał wspaniałe, wielkie piegi.

Stąd nauka

Jest dla żuka:

Żuk na żonę żuka szuka.

10. Nauczyciel prezentuje alfabet z dotychczas poznanymi literami, dzieci podają imiona na kolejne litery alfabetu. Nauczyciel prezentuje nową literę: Ż – dzieci próbują znaleźć imię na tę literę – Żaneta. Tak możemy nazwać Biedronkę z wiersza o żuku. Prezentacja litery Ż na tablicy. Próba jej pisania palcem na ławce, w powietrzu (można zastosować tace z kaszą manną lub piaskiem)
11. Zapis litery małej i wielkiej ż w zeszytach. Podział na głoski i sylaby wyrazów żuk i Żaneta. Układanie modeli wyrazów na tablicy. Wyjaśnienie, że ż jest spółgłoską, jak również tego, że w języku polskim istnieje jeszcze inna litera o tym samym brzmieniu – jest to dwuznak rz.
12. Wyszukiwanie wyrazów z głoską ż w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.
13. Układanie wyrazów z literką ż z rozsypanek wyrazowych i sylabowych.
14. Nauczyciel informuje dzieci, że oprócz zwyczajów związanych z Wielkanocą, 1 kwietnia obchodzimy tak zwany Prima aprilis, czyli Święto żartów. Nikt dziś nie wie skąd to święto się wzięło, ale każdy chętnie je obchodzi. Polega ono na robieniu żartów i psikusów znajomym i bliskim. Nauczyciel podkreśla, że żarty powinny być miłe, nie powinny nikomu sprawić przykrości. Rozmowa z uczniami o tym, jakie żarty możemy robić bliskim w Prima Aprilis.
15. Wykonanie prac plastycznych pt. „Prima aprilis” – technika dowolna. Zrobienie wystawki prac.
16. Na zakończenie dnia, dzieci przedstawiają rodzicom scenkę CHODZENIA Z GAIKIEM.
17. Nauczyciel składa rodzicom i uczniom życzenia wielkanocne.

Zajęcia komputerowe

Poszukiwanie z użyciem wyszukiwarki Google wybranych informacji, drukowanie ich.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia ogólnorozwojowe przy muzyce. Opowieści ruchowe.

XXVIII. Blok tematyczny: NASZA PLANETA W KOSMOSIE

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z Kosmosem;
- poznawanie współczesnych i dawnych pojazdów powietrznych;
- zapoznanie dzieci z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku Dz i dz;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- monografia liczb: 18, 19, 20;
- rozwijanie funkcji psychomotorycznych oraz koordynacji między nimi;
- rozwijanie umiejętności wokalnych;
- rozwijanie umiejętności i potrzeby zgodnej zabawy oraz współdziałania podczas pracy z innymi dziećmi;

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozwiązuje zadania tekstowe dostosowane stopniem trudności do indywidualnych predyspozycji;

- umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami abstrakcji;
- wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50;
- rozpoznaje figury geometryczne;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Kosmosem;
- umie wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę;
- umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi;
- zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je;
- dobiera podpisy do obrazków;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dz”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dz” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dz” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami;
- umie uważnie słuchać tekst czytany przez nauczyciela;
- umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: pokazy, obserwacje, teatr cieni, filmy;
- praktyczne: ćwiczenia, symulacje, pomiary.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

zdjęcia planet, Kosmosu (Grafika Google), tekst piosenki „Misja w kosmosie” (muz. D. Gall, sł. D. Druzgała), tekst z lukami pt. „Błękitna planeta”, teksty wierszyków, zdjęcia obrazów, przedstawiających Mikołaja Kopernika (Grafika Google), wyrazy o tematyce „Kosmos” i „Ziemia”, duże figury geometryczne wycięte z kartonu, film edukacyjny lub prezentacja multimedialna – „Nasza planeta ziemia”, sylwety postaci do teatru cieni, dowolny podkład muzyczny do teatru cieni, fiszki zadaniowe, pomoce do ćwiczeń równoważnych, zdjęcie – gen. Mirosława Hermaszewskiego, Internet.

Materiały i narzędzia:

komputer, tablica interaktywna, plastelina, czarne kartony, błyszczący papier kolorowy, klej, nożyczki, pudełka po butach, bibuła karbowana: czarna i granatowa, wycinanka, piłki, klej, kredki, farby, pędzle, nici, taśma bezbarwna, szpilki, liczydła, płótno, lampka nocna.

Dzień pierwszy: Wycieczka w Kosmos

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – wspólne oglądanie na tablicy interaktywnej teledysku do piosenki „Misja w Kosmosie” (YOU TUBE.com)

Nauka słów i melodii piosenki:

Ref. Misja wśród gwiazd,

Kosmos woła już na nas,

Czas ruszyć na ratunek.

Przygód to czas.

W tej rakiecie pędzimy pośród gwiazd.

Kosmos woła nas.

I. Gwiezdna mapa nam dziś

wskazuje już kierunek.

Lećmy więc tam.

Ta planeta potrzebuje nas.

Obrany już kurs i każdy z nas

kosmiczne tu zadanie ma.

Co czeka tam wśród tylu gwiazd

wszechświat woła nas.

Planety tej magiczny blask

widzimy więc ładować czas.

Poznajmy ją, odkryjmy dziś

tajemnic wiele ma!

2. Rozmowa z dziećmi na temat Kosmosu, Wszechświata. Oglądanie zdjęć: planet, gwiazd, galaktyk i różnych obiektów kosmicznych na stronach graficznych wyszukiwarki Google. Wyświetlanie ich na tablicy interaktywnej, samodzielne wyszukiwanie przez dzieci stron z odpowiednią grafiką.
3. Uzupełnianie przez dzieci luk w zdaniach poprzez wpisanie w nie wyrazów, w odpowiedniej formie (podróż, rakiet, skafander, startować, Ziemia, Błękitna Planeta) Zwrócenie uwagi na pisownię wyrazów wielką literą. Załącznik 8.

BŁĘKITNA PLANETA

Dziś wyruszamy w kosmiczną R..... już gotowa. Czas założyć Tomek, Kasia i Zosia wchodzi do środka i siadają w wygodnych fotelach. Obsługa dba, by wszystkie pasy członków załogi były zapięte. Silniki odpalone, zaraz będziemy Ach, ach, jak wspaniale! Nasza jest z góry taka piękna. Im wyżej lecimy, tym bardziej robi się niebieska. Dlatego nazywa się ją B..... P.....

4. Wybrane dzieci odczytują poszczególne, uzupełnione zdania, reszta klasy pod kontrolą nauczyciela sprawdza poprawność wykonania ćwiczenia.
5. Praca z tablicą interaktywną: ćwiczenie: Dzieci ustawiają sylwety rakiet względem planety; rakiety mają podpisy: za, przed, pod, nad, obok po lewej stronie, obok po prawej stronie – należy pamiętać, że strony planety nie są zgodne ze stronami dziecka stojącego przodem do planety.
6. Monografia liczby 18
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 18;
 - Utwórz zbiór (narysuj) , albo ułóż na ławce, w którym będzie 18 elementów;

- Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednią liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednią liczbą;
- Narysuj przy pomocy linijki oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 18.
- Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości (zapis na tablicy), dzieci przepisują do zeszytu:
 - 1218
 - 1518
 - 1018
 - 218
 - 10 + 8 8 + 10

7. Wprowadzenie liczby 18 w poszczególnych aspektach:

- **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel rysuje na tablicy 36 gwiazdek. Prosi wytypowanego ucznia, aby policzył po 18 gwiazdek i otoczył pętlą.

Nauczyciel prezentuje na tablicy 18 planet – kół. Poprosi uczniów, aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

- **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 36 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 18 gwiazdek licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi, aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 18. kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 14 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było 18.

- **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 8 cm (w kolorze brązowym). Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

8. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 18 w zeszycie.

9. Oblicz działania:

10 + 8 =	18 - 8 =
13 + 5 =	18 - 5 =
14 + 4 =	18 - 3 =
17 + 1 =	18 - 0 =

10. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 18. Dzieci zapisują pytania i rozwiązywanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

- * *Tolek miał 13 autek, od taty dostał jeszcze 5 autek. Ile Tolek ma teraz wszystkich autek?*
- * *Weronika miała 17 bananów, zjadła 3 banany. Ile bananów zostało Weronice?*
- * *Kacper kupił na targu jabłka: 10 zielonych, 3 żółte i 5 czerwonych. Ile jabłek kupił Kacper?*
- * *Maja z mamą poszły na zakupy. Miały w portfelu 18 zł. Kupiły pieczywo za 5 zł. Ile reszty im zostało?*

11. Dzieci na podstawie ilustracji przygotowanych przez nauczyciela, przedstawiających przestrzeń kosmiczną z „latającymi” w niej czerwonymi i zielonymi ufoludkami, określają liczebność zbiorów i układają zadania tekstowe na dodawanie i odejmowanie do 18.
12. Nauka piosenki „Misja w Kosmosie”
13. Zabawy ruchowe przy muzyce – układanie choreografii do piosenki „Misja w Kosmosie”
14. Samoocena: Jak oceniasz swoją pracę na zajęciach? Co ci się najbardziej podobało?

Dzień drugi: Co wiemy o naszej Planecie? Kim był Mikołaj Kopernik?

Przebieg zajęć:

1. Dzieci witają się, ucząc się rymowanki o Kosmosie (aut. B. Sokołowska-Kosik):

*Kosmos osiem planet ma,
tylko jedno słońce,
a gdy nocą spojrzysz w dal,
gwiazd ujrzysz tysiące.*
2. Rozmowa z dziećmi na temat naszej planety Ziemi. Nauczyciel opowiada dzieciom, jak w dawnych czasach postrzegano naszą planetę. Przedstawia również postać Mikołaja Kopernika, wielkiego polskiego astronoma. Nauczyciel przedstawia uczniom wersję naukową i religijną powstania naszej planety.
3. Pokaz grafiki na Google – rysunki przedstawiające prawdopodobny wygląd naszej planety w początkach jej istnienia, w epoce dinozaurów, w epoce lodowcowej itp. Pokaz obrazów m.in. Jana Matejki, przedstawiających postać Mikołaja Kopernika. Wyjaśnienie dzieciom na czym polegało odkrycie Kopernika. Motywowanie uczniów do wyrażania swoich opinii na temat oglądanych obrazów.
4. Czytanie wyrazów wymyślonych przez dzieci, związanych z Kosmosem i z planetami, a w szczególności z Ziemią. Grupowanie wyrazów według tematyki: Kosmos i Ziemia. Samodzielne układanie zdań z wyrazami dotyczącymi tematu: Ziemia. Zapis wybranego zdania do zeszytów.
5. Praca plastyczna: uczniowie odrysowują i wycinają z grubego kartonu według wzoru koło, na kole „malują” plasteliną zarys kontynentów i oceanów, na podstawie obrazu przedstawionego przez nauczyciela np. na tablicy interaktywnej, następnie nakleją „Ziemię” na czarnym kartonie, dodatkowo ozdabiają gwiazdkami, wyciętymi z błyszczącego kolorowego papieru. Zorganizowanie wystawki prac.
6. Monografia liczby 19:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 18;
 - Utwórz zbiór (narysuj) , albo ułóż na ławce, w którym będzie 19 elementów;
 - Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednia liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednią liczbą;
 - Narysuj przy pomocy linijki w zeszycie oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 19.
 - Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości – dzieci zapisują przykłady samodzielnie w zeszycie:

- 18 19
- 15 19
- 10 19
- 2 19
- 10 + 9 9 + 10

7. Wprowadzenie liczby 19 w podstawowych aspektach:

– **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwety 38 planet. Prosi wytypowanego ucznia, aby odliczył po 19 planet i otoczył pętlą.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 19 planet – kół. Poprosi uczniów aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

– **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 38 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 19. gwiazdkę licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi , aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 19 kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 15 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było 19.

– **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm (w kolorze pomarańczowym) i 9 cm (w kolorze niebieskim). Dzieci biorą klocki i układają je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

8. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 19 w zeszycie.

9. Oblicz działania:

10 + 9 =	19 - 9 =
14 + 5 =	19 - 5 =
15 + 4 =	19 - 3 =
17 + 2 =	19 - 19 =

10. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 19. Dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

* *Król kosmitów miał 15 rakiet, od swojej córki, księżniczki kosmitów dostał na urodziny jeszcze 6 rakiet. Ile król kosmitów ma teraz wszystkich rakiet?*

* *Sandra miała 19 pastylek na gardło, zjadła w piątek 2 pastylki. Ile pastylek zostało dziewczynce?*

* *Tolo kupił w sklepie ciastka na imieniny mamy : 10 czekoladowych, 4 waniliowe i 5 kokosowych. Ile ciastek kupił Tolo?*

* Mama zbierała w ogrodzie pomidory. Do jednego koszyka włożyła 10 pomidorów, a do drugiego 9. Ile pomidorów ma mama?

11. Propozycja – obejrzenie filmu edukacyjnego pod tytułem „Nasza planeta Ziemia”.

Rozmowa na temat obejrzanego filmu. Wymiana poglądów, ukierunkowywana pytaniami nauczyciela, wynikającymi z kontekstu rozmowy uczniów.

Dzień trzeci: Czy na Księżycu naprawdę mieszka Pan Twardowski?

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematyki zajęć: wysłuchanie przez dzieci krótkiego wierszyka o Panu Twardowskim (aut, B. Sokołowska-Kosik):

*Czy to prawda, czy to bajka, nie wie tego nikt.
 Czy legenda, o Twardowskim, czy też wielki mit?
 Mówią o tym, że swą duszę diabłu sprzedać chciał,
 a gdy diabeł poń się zgłosił, w kosmos dyla dał.
 Do dziś siedzi na kogucie, kiedy księżyc świeci,
 czy to prawda? Czy to bajka! Nie wiem moje dzieci.*

2. Nauczyciel opowiada dzieciom o Panu Twardowskim. Wyjaśnia pojęcia legenda, bajka, mit. Wyszukiwanie w wycinance rysunku z postacią Pana Twardowskiego – wycinanka 35. Dzieci wycinają postać pana Twardowskiego oraz elementy stroju i ubierają postać Czarodzieja. Rozmowa na temat stroju Twardowskiego.

3. Wysłuchanie czytanej przez nauczyciela wiersza w opracowaniu Beaty Sokołowskiej-Kosik „Pan Twardowski” (cover „Pani Twardowska” Adama Mickiewicza):

*Jedli, pili, swawolili
 mało karczmy nie rozbili.
 cha, cha, chi, chi, hejże, hola!
 To zabawa nie z przedszkola,*

*Twardowski jako czarodziej.
 Podparł się w boki jak basza;
 „Hulaj dusza! Hulaj!” – woła,
 Śmiesz, tumani, przestrasza.*

*Żołnierzowi, co grał zucha,
 Wszystkich bijąc i potrącać,
 Świsnął szablą koło ucha,
 Już z żołnierza masz zająca.*

*Na bogacza z trybunału,
 co szybko wyjadał z rondla,
 Zadzwoił monetą pomału,
 Z bogacza zrobił się kundel.*

*Szewcu w nos wyciął trzy prztyczki,
 Do głowy przytknął trzy rureczki,
 Cmoknął, cmok, i pysznego soczku,
 Wytoczył z głowy pół beczki.*

*Wtem, gdy napój pił z kielicha.
 Kielich zaświstał, zazgrzytał;*

Patrzy na dno: Co się dzieje?

Po coś tu, kumie, zawitał?

Diablik to był w przeciwieństwie na dnie,

Istny Niemiec, kurtka kusa;

Skłonił się gościom układowie,

Zdjął kapelusz i dał susa.

Z kielicha aż na podłogę

Skacze, rośnie na dwa metry,

Nos jak haczyk, kurzą nogę

Po kolana czarne getry.

„A! Twardowski; witam, bracie!”

To mówiąc stuka obcasem:

„Cóż to, czyżby mnie nie znacie?

Jestem Mafistofešem.

Wszak to ze mną na Łysej Górze

Robiłeś o duszę zapisy;

Cyrograf na byczej skórze

Podpisałeś ty, i biesy.

Miały słuchać twego rymu;

Ty, jak dwa lata przebiegają,

Miałeś pojechać do Rzymu,

By cię tam porwać jak swego.

Już i siedem lat uciekło,

Cyrograf nadal nie służy;

Ty, czarami dręczysz piekło,

Ani myślisz o podróży.

Ale zemsta, choć leniwa,

Nagnała cię w nasze sieci;

Ta karczma Rzym się nazywa,

Kładę areszt na waszecie.”

Twardowski ku drzwiom już pobiegł,

Na takie słowa Diablaka,

Diabeł za kuntusz go złapał:

„A gdzie jest słowo szlachcica?”

Co tu począć? trudna rada,

Przyjdzie już położyć głowę.

Twardowski na pomysł wpada

I zadaje trudność nową.

„Patrz w kontrakt, Mefistofilu,

Tam warunki takie stoją:

Po latach tyłu a tyłu,

Gdy przyjdiesz brać duszę moją,

Będę miał prawo trzy razy
Zagonić ciebie do roboty?
A ty najtwardsze rozkazy
Musisz spełnić co do joty.

Patrz, oto jest karczny godło,
Koń malowany na płótnie;
Ja chcę mu wskoczyć na siodło,
A koń niech z kopyta pobiegnie.

Skręć mi przy tym biczek z piasku,
Żebym miał czym konia chłostać,
I wymuruj gmach w tym lasku,
Bym miał gdzie na postój zostać.

Gmach będzie z ziarenek orzecha,
Wysoki pod szczyty gór,
Z bród kozich ma być strzecha,
Podbita strzępami z mchu.

Patrz, oto dość duży gwoździak,
dość gruby, dość długi jak do nieba,
W każde z makowych ziarenek
Wbij mi takie trzy, jak trzeba.

Diabeł bardzo szybko skoczył,
Konia czyści, karmi, poi,
Potem bicz z piasku utoczył
I już w gotowości stoi.

Twardowski wsiadł sobie na zwierzę,
Próbuje podskoków i zwrotów,
Stępa, galopuje, i kłusa,
Patrzy, aż i dom wielki już gotów.

No! wygrałeś, panie bisie;
Lecz druga rzecz nic skończona,
Musisz wykapać się w tej misie,
A tu jest woda święcona.

Diabeł kurczy się i krtusi,
Aż zimny pot na nim bije;
Lecz pan każe, sługa musi,
Skąpał się biedak po szyję.

Wyleciał potem jak z procy,
Otrząsł się, brum! parsknął raźnie.
„Teraz jesteś w naszej mocy,
Najgorętszą odbyłem tu łaźnię.”

„Jeszcze jedno, będzie kwita,
Zaraz pęknie moc czartowska;

*Patrzaj, oto jest kobieta,
Moja żona imć Twardowska.*

*Ja na rok u Waszego pana
Pójdę za ciebie na mieszkanie,
Niech przez ten rok moja żona,
Z tobą jak z mężem zostanie.*

*Przysięgniesz jej miłość, szacunek
I posłuszeństwo bez granic;
A złamiesz choć jeden warunek.
I cała umowa już na nic.*

*A trzeba wiedzieć drodzy widzowie,
Że Pani ta była złośliwa,
Ani za ładna, ani za mądra,
ot, taka sobie kobitka.*

*Diabeł tak o niej słucha w pół ucha,
Pół oka zwrócił do przejścia,
Niby to patrzy, niby to słucha,
Tymczasem już blisko jest wyjścia.*

*Gdy mu tak Czarodziej dokucza,
Od drzwi, od okien odpycha,
Zmniejszywszy się bardzo, dziurką od klucza,
Po cichu Twardowskiemu czmycha.*

4. Propozycja wystawienia przedstawienia w Teatrze cieni.
5. Przygotowanie teatrzyku cieni z wykorzystaniem tekstu wiersza pt. „Pan Twardowski” – Nauczyciel przygotowuje do wycięcia sylwety wybranych postaci z wiersza, dzieci obsadzają je za pomocą taśmy bezbarwnej na patyczkach do szaszłyków. Nauczyciel przygotowuje oświetlenie, płótno. Wyjaśnia dzieciom w jaki sposób tworzy się teatr cieni. Uczniowie pod kierunkiem nauczyciela dokonują prób (można powielić sylwety np. gości z karczmy, tak aby każde dziecko brało udział w przedstawieniu). Można również przygotować muzyczne tło do przedstawienia.

Uczniowie klasy I, mogą zaprosić inne dzieci ze swojej szkoły na przedstawienie.

Dzień czwarty: A planety szaleją... Układ słoneczny

Przebieg zajęć:

1. Propozycja na powitanie – wysłuchanie fragmentu piosenki „Planety” i obejrzenia teledysku grupy MANNAM (youtube.com)
2. Dalsza nauka rymowanki (aut. B. Sokołowska – Kosik)

*Kosmos osiem planet ma,
tylko jedno słońce,
a gdy nocą spojrzysz w dal,
gwiazd ujrzysz tysiące.*

*Po Słońcu, które jest w środku,
Merkury i Wenus wędrują.*

*Ziemia , Mars, Jowisz i Saturn,
po swoich orbitach kołują.*

*Ostatnie, na końcu Układu,
zwanego słonecznym, jak wiecie,
Urana, Neptuna tam widać,
to nawet małe wie dziecię!*

3. Oglądanie Układu słonecznego, odczytywanie nazw planet na stronie: pl.wikipedoa.org/wiki/Układ_Słoneczny#mediaviewer/Plik:Planety2008.jpg
4. Praca z tablicą interaktywną – ćwiczenie : prezentacja Układu słonecznego tylko ze Słońcem, uczniowie ustawiają w odpowiedniej kolejności planety w Układzie, podpisują je, dopasowując gotowe napisy z nazwami do odpowiednich planet.
5. Praca plastycznie – techniczna: wykonanie modelu Układu słonecznego w pudełku po butach: dzieci wycinają z wycinanki (wycinanka 36) modele planet i słońca, oklejają czarną lub granatową bibułą karbowaną wewnątrz pudełka po butach, nakleją według swojego uznania błyszczące gwiazdki z papieru kolorowego lub gotowe elementy plastyczne, następnie przy pomocy nici i taśmy bezbarwnej przyczepiają planety wewnątrz pudełka. Gotowe prace umieszczamy na wystawce.
6. Czytanie zbiorowe i indywidualne tekstu pt. „Odważna Kasia” (załącznik 9).
Kasia to bardzo odważna dziewczynka, niczego się nie boi. Mogłaby nawet polecieć na wycieczkę w Kosmos. Jej tata jest przecież kosmonautą. Kasia bardzo chce być taka jak tata. Uczy się pilnie, bo wie, że kosmonauta musi umieć wiele rzeczy. Chętnie czyta, starannie pisze, uczy się liczyć. Umie już dodawać i odejmować do dziesięciu. Kasia chętnie również rysuje i śpiewa. Doskonale wykonuje ćwiczenia na wychowaniu fizycznym. Tak wiele musi przecież umieć, żeby zostać kiedyś kosmonautką.
7. Rozmowa z dziećmi na temat: Dlaczego powinniśmy/musimy się uczyć?
8. Obliczanie działań na dodawanie odejmowanie do 10. Dzieci przepisują do zeszytu pisane przez nauczyciela na tablicy przykłady i obliczają je w pamięci zapisując wyniki. Dzieci mające trudności z liczeniem pamięciowym liczą z pomocą liczydeł. Dla dzieci chętnych, które wcześniej skończyły zaplanowaną pracę, nauczyciel przygotowuje fiszki z dodatkowymi ćwiczeniami – dodawaniem i odejmowaniem do 20 i 50. Przykład fiszki:

FISZKA ZADANIOWA

.....
imię i nazwisko

Oblicz działania:

15 + 5 =	17 - 7 =
12 + 4 =	12 - 5 =
10 + 10 =	20 - 10 =
7 + 7 =	18 - 6 =
6 + 7 =	15 - 5 =

9. Sprawdzenie pracy, poprzez podawanie wyników i zapisywanie ich przy odpowiednich przykładach na tablicy. Prace z fiszek nauczyciel sprawdza indywidualnie.

Dzień piaty: Mirosław Hermaszewski – pierwszy polski kosmonauta

Propozycja wycieczki do Szkoły Orłąt w Dęblinie.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: Zabawa : Co tu nie pasuje? – Dzieci stają w kole, nauczyciel rozpoczyna rozmowę o dawnych i współczesnych środkach transportu powietrznego. Następnie szybko, ale poprawnie wymawia nazwy rzeczy związanych z lotnictwem, jednak wtrąca wyrazy, na przykład nazywające przedmioty gospodarstwa domowego. Zadaniem dzieci jest, prawidłowe powtórzenie każdego, wypowiedzianego przez nauczyciela wyrazu związanego z Kosmosem i lataniem. Jeśli jednak dzieci natrafią na wyraz z innej kategorii niż lotnictwo, podskakują wysoko, klaszczą nad głową w ręce.

2. Wycieczka do Szkoły Orłąt w Dęblinie

(WSOSP DĘBLIN – kontakt – telefon: 81 551 71 00)

Zbiórka dzieci, zajęcie miejsc w autokarze, sprawdzenie obecności, podanie regulaminu wycieczki – chwila rozmowy o regulaminie, przedstawienie programu wycieczki.

Program wycieczki:

- 1) Zwiedzanie Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie. Spotkanie z oficerem. Oglądanie sali tradycji szkoły Orłąt, symulatorów lotu, sali z urządzeniami do ćwiczeń dla pilotów.
- 2) Wizyta w hangarach Szkoły Orłąt. Oglądanie samolotów i rozmowa z oficerem. Zwiedzanie wnętrza samolotów.
- 3) Zwiedzanie Twierdzy Dęblin – wizyta w muzeum Twierdzy. Żegluga po Wiśle pontonami.
3. Podczas podróży do miejsca docelowego nauczyciel prowadzi rozmowę z dziećmi o podróżach samolotami, sprawdza stopień opanowania przez dzieci wiadomości o Kosmosie. Przedstawia uczniom postać pierwszego polskiego kosmonauty Mirosława Hermaszewskiego, który był adeptem Szkoły Orłąt, gdzie udają się dzieci.

Mirosław Hermaszewski – obecnie, Generał brygady Wojska Polskiego – KOSMONAUTA. Pierwszy i jedyny jak dotychczas Polak, który był w Kosmosie. (Pokaz zdjęć przedstawiających Generała w czasie jego lotu w Kosmos i obecnie). Ukończył w Grudniędzku, w roku 1961 kurs pilotażu samolotowego, następnie podjął naukę w dęblińskiej Szkole Orłąt jako kandydat na pilota myśliwców. W Gwiezdnym Miasteczku, w Rosji w roku 1978, rozpoczął przygotowania do lotu w Kosmos. Leciał w Kosmos jako inżynier, razem z Rosjaninem.

4. Powrót do szkoły.

UWAGA! – Powyższy program jest jedynie propozycją wyjazdu. W miejsce wycieczki do Dęblina można zorganizować wyjazd na każde inne lotnisko np. w Świdniku, Warszawie, albo przeprowadzić zajęcia w klasie.

Dzień szósty: Czarne dziury, czyli ciekawostki kosmiczne ...czy istnieją Ufoludki?

Przebieg zajęć:

1. Dzielenie się wrażeniami z wycieczki do Dęblina. Rozmowy swobodne dzieci.
2. Rozmowa z dziećmi na temat ciekawostek kosmicznych:

Słońce jest większe od Ziemi o 109 razy. Jest gwiazdą, jego temperatura sięga 15 mln stopni Celsjusza;

 Dlaczego gwiazdy mrugają ?

Atmosfera ziemiska w różnych miejscach ma różną gęstość, temperaturę – a co za tym idzie – inaczej załamuje światło, poza tym „faluje” Dzięki temu niektóre gwiazdy „mrugają”, wydaje się, że zmieniają barwę. Takie migoczące gwiazdy można zauważyć zwłaszcza dość nisko nad horyzontem. Zjawisko to nosi nazwę „scyntylacja”.

 Co stanie się z człowiekiem będącym bez skafandra w kosmosie ?

Na podstawie teoretycznych symulacji i doświadczeń na zwierzętach wiadomo, że organizm będąc wystawionym na działanie odkrytego kosmosu nie dozna natychmiastowych obrażeń i nie eksploduje, a krew nie będzie wrzeć i natychmiast nie straci się przytomności. Mogą zaistnieć zjawiska o drugorzędym znaczeniu, jak oparzenie słoneczne, opuchlizna skóry, nabrzmienie tkanek, które pojawią się po około 10 sekundach lub później. Mniej więcej w tym samym czasie człowiek zaczyna powoli tracić przytomność z powodu braku tlenu i różne obrażenia wewnętrzne poczynają się kumulować. Śmierć następuje dopiero po około minucie lub dwóch.

 Ile kosztuje start wahadłowca ?

NASA nie podaje dokładnie tego, ale można to wyliczyć, dzieląc ogólną roczną kwotę z budżetu NASA przeznaczoną na misje wahadłowców przez liczbę startów rocznie. Tak uzyskana kwota zawiera się w przedziale 400..500 mln \$. Jest to kwota brutto, zawierająca wszystkie koszty, zawiera ona w sobie wszystkie czynności związane z obsługą wahadłowców na ziemi i w kosmosie, włącznie z treningiem astronautów.

źródło: <http://kosmos.ovh.org/glowna.htm>

To niesamowite, że mimo iż minęło 40 lat od pierwszego lądowania na Srebrnym Globie wciąż niewiele wiadomo na temat jego powstania i ewolucji. Obliczenia współczesnych uczonych pokazują, że wiele parametrów z nim związanych nie do końca pasuje do przyjętych wersji pochodzenia naszego satelity.

Coraz większe grono naukowców skłania się ku teorii, że Księżyc może być tworem sztucznym, z dużą dozą prawdopodobieństwa, że w środku jest pusty. Potwierdzić to mają eksperymenty przeprowadzone przez NASA. Każda rozbita sonda kosmiczna na jego powierzchni, rejestrowała rezonans dźwiękowy podobny do uderzenia w dzwon.

Kolejnym dziwnym faktem jest to, że Księżyc znajduje się w niezwykle idealnej zsynchronizowanej pozycji tak, że z pozycji naszej planety można obserwować zjawisko zaćmienia Słońca. Jest to rzadkie zjawisko w kosmosie. Ciekawe jest również to, że nie znajduje się na eliptycznej, ale na okrągłej orbicie.

Pogadanka powinna być dostosowana do możliwości i zainteresowania dzieci oraz poparta obrazami wyświetlanymi na tablicy interaktywnej lub dostępnymi ilustracjami.

3. Wspólne układanie zdań – notatki z wycieczki , zapisanie ich na tablicy i przepisanie do zeszytu.
4. Głośne czytanie treści notatki z tablicy przez chętne dzieci. Ocena czytania.
5. Monografia liczby 20:
 - Powtórzenie wiadomości o liczbach w zakresie od 10 do 19;

- Utwórz zbiór (narysuj) , albo ułóż na ławce, w którym będzie 20 elementów;
- Napisz przy zbiorze rysowanym odpowiednia liczbę, przy zbiorze ułożonym połów kartonik z odpowiednia liczbą;
- Narysuj przy pomocy linijki w zeszytce oś liczbową i zaznacz na niej liczby do 20.

- Wstaw odpowiedni znak większości lub mniejszości:

18 20

15 20

10 20

220

1015 + 5

6. Wprowadzenie liczby 20 w trzech aspektach:

- **aspekt kardynalny liczby:**

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę 40 planet. Prosi wybranego ucznia, aby odliczył po 40 planet i otoczył pętlą.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 40 planet – kół. Poprosił uczniów, aby narysowali tyle samo planet w swoich zeszytach i pokolorowali je na różne kolory.

- **aspekt porządkowy liczby:**

Nauczyciel zawiesza na tablicy 40 gwiazdek, prosi wytypowanego ucznia, aby zakreślił w kółko 20 gwiazdkę licząc od lewej strony. Wszystkie dzieci głośno liczą razem z dzieckiem wykonującym zadanie przy tablicy. Nauczyciel prosi aby inne dziecko narysowało pionową kreskę po 10 gwiazdce.

Rozmowa z dziećmi na temat przekroczenia progu dziesiątkowego.

Uczniowie otrzymują kartki z rysunkami postaci kosmitów, nauczyciel prosi, aby policzyli figurki, a następnie, licząc od lewej strony pokolorowali co 20. kosmitę na zielono.

Nauczyciel daje dzieciom do wklejenia do zeszytu karteczki na których narysowane jest 16 księżyców, następnie prosi uczniów o dorysowanie tyłu księżyców, aby wszystkich było razem 20.

- **aspekt miarowy liczby:**

Nauczyciel poleca uczniom pomiar ławki za pomocą klocków o długości 10 cm w kolorze pomarańczowym. Dzieci biorą klocki i kładą je odpowiednią ilość razy wzdłuż brzegu ławki. Następnie posługujemy się klockami o innej długości, uświadamiając uczniom, że na otrzymany wynik nie ma wpływu jakimi klockami mierzymy, lecz ile razy te klocki i w jakich konfiguracjach użyjemy. Budowanie kolorowego dywanika z klockowych liczb.

Inne ćwiczenia kształtujące pojęcie liczby w aspekcie miarowym to np.: mierzenie przy pomocy linijki szerokości ławki szkolnej.

7. Cyfra, jako znak graficzny liczby: uczniowie ćwiczą poprawny zapis liczby 20 w zeszytce.

8. Oblicz działania:

$10 + 10 = \dots\dots\dots$

$20 - 10 = \dots\dots\dots$

$14 + 6 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 = \dots\dots\dots$

$15 + 5 = \dots\dots\dots$

$20 - 3 = \dots\dots\dots$

$17 + 3 = \dots\dots\dots$

$20 - 20 = \dots\dots\dots$

9. Rozwiązywanie zadań z treścią na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Dzieci zapisują pytania i rozwiązanie zadań do zeszytu w kratkę.

Przykładowe zadania z treścią:

- * Dzieci w klasie narysowały na tablicy 20 księżyców, pani woźna starta 5 księżyców. Ile księżyców zostało na tablicy?
- * W kosmosie znaleźć można wiele gwiazd. Ich zgrupowania nazywamy mgławicami. W mgławicy Smoka 16 gwiazd świeci na niebiesko, a 6 różowo. O ile więcej gwiazd świeci na niebiesko?
- * Tata kupił 12 pysznych pierogów z mięsem, mama nie wiedziała o tym i kupiła jeszcze 8. Ile pierogów kupili razem rodzice?

Dzień siódmy: Czym ludzie latają dzisiaj, a czym latali dawniej?

Przebieg zajęć:

1. Przedstawienie całodziennego planu zajęć, rozmowa na temat ważnych spraw dzieci, na temat intrygujących je zdarzeń i przeżyć.
2. Wymyśl treść zadania o tematyce związanej z lotnictwem do działania : $14 + 5 =$, zapisz treść wraz z pytaniem w zeszycie, rozwiąż je i zapisz odpowiedź.
3. Zabawy językowe: Nauczyciel rozpoczyna zdania, dzieci je kończą:

Nocą na niebie świecą

Wielu polski astronom to

W kosmos latamy.....

Dawniej ludzie latali

Pojazd powietrzny, który ma śmigło na dachu to

4. Rozmowa na temat: Czym ludzie latają dzisiaj, a czym latali dawniej?

Rakiety i wahadłowce – posiadają silniki odrzutowe, które mają ogromną moc. Silniki te jako paliwo wykorzystują ciekły tlen. Rakiety startują pionowo. Rakiety przechodząc przez atmosferę otaczającą naszą Ziemię gubią część swoich elementów. Wahadłowce podobnie jak samoloty startują poziomo i tak samo lądują.

Balony – kiedyś ludzie latali balonami. Ich czasze budowano z arkuszy papieru, skóry, a wypełnione były gorącym powietrzem. Dziś napełnia się je wodorem i innymi gazami. Balony zawsze leciały tam gdzie niósł je wiatr. Można nimi było sterować tylko w górę i w dół. Trochę później zaczęto budować balony w kształcie cygar. Nazwano je sterowcami. Sterowce miały silniki benzynowe i leciały tam gdzie chciał człowiek.

5. Oglądanie różnorodnych pojazdów powietrznych na tablicy interaktywnej – wyszukiwarka: grafika Google lub na ilustracjach w innych źródłach informacji.
6. Układanie rakiety z dużych figur geometrycznych przygotowanych z tektury przez nauczyciela i dzieci na zajęciach. Nauczyciel wycina zestawy figur geometrycznych – dzieci malują figury farbami.
7. Przypomnienie nazw kolejnych planet, podział nazw planet na głoski i sylaby.
8. Opowiadanie nauczyciela o Ikarze i Dedalu. Nawiązanie do legendy i mitu prezentowanego na wcześniejszych zajęciach. Rozmowa na temat konieczności słuchania poleceń rodziców i osób dorosłych i wypełniania ich.

9. Prezentacja przez nauczyciela wiersza „Historia lotów” (aut. B. Sokołowska-Kosik)

*Pierwszy w niebo wzleciał Dedal,
za nim Ikar jego syn.*

*Ikar ojca nie posłuchał,
zatem bardzo krótko żył.*

*Wosk, co pióra w skrzydłach zlepiął,
roztopiło słońce,
i tych piórek posrebrzanych
do morza spadły tysiące.*

*Potem we Francji dalekiej
bracia balon wymyślili,
i w pierwszej podróży balonem,
na cały świat się wstawili.*

*Za nisko, za krótko trwał lot,
jak ptaki latać chcieliśmy,
wymyślił człowiek samolot,
za stery się przesiedliśmy.*

*Teraz rakieta w Kosmos,
każdy polecieć już może,
Rakieta wracając z przestworzy,
przeważnie wpada do morza.*

10. Praca domowa : Naucz się na pamięć wiersza „Historia lotów”. Tekst wiersza zamieszczono w Zeszy-
cie prac domowych nr 4.

11. Samoocena – wypowiedzi uczniów na temat: czego nowego dowiedziałeś się na zajęciach?

Dzień ósmy: Trzej kosmici. Co już wiemy o Kosmosie?

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie piosenki *Trzej kosmici* (sł. S. Karaszewski, muz. S. Marciniak). Kolorowanie obrazków przedstawiających poszczególne fragmenty piosenki, ze szczególnym zwróceniem uwagi na pojazdy, jakimi poruszali się Kosmici – załącznik 10. Wystawka prac.
2. Rozmowa z dziećmi na temat pojazdów używanych przez Kosmitów: talerza, spodka i dzbanka. Pokaz rakiety kosmicznej w kształcie dzbanka.
3. Zabawa ruchowa „Komety” – troje dzieci biega po sali w różnych kierunkach trzymając w obu dłoniach długie kolorowe paski bibuły karbowanej – machają rękami w różnych kierunkach. Pozostałe dzieci spacerują powoli po sali, jednocześnie uważając, aby nie zostać dotkniętym ogonem komety. Dzieci, których dotknie ogon komety siadają nieruchomo na podłodze.
4. Prezentacja przez nauczyciela dwuznaku „Dz, dz”. Wyszukiwanie wyrazów w których dwuznak „dz” znajduje się w nagłosie, wygłosie i śródgłosie.
5. Zawieszenie wzoru dwuznaku na tablicy z alfabetem. Układanie modelu wyrazu dzban na tablicy, pisanie dwuznaku w powietrzu, na plecach kolegi, palcem na ławce.
6. Zapis dwuznaku przez nauczyciela na tablicy, a przez uczniów w zeszycie.

Zajęcia komputerowe

Praca w programie PAINT. Rysowanie samolotów widzianych na wycieczce do Dęblina.

Wykonanie portretu Ufoludka.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z piłką. Nauka chwytania i rzucania piłki. Wyciągi z elementami rzutu do celu.
2. Gry, zabawy i ćwiczenia z elementami równowagi.
3. Gry, zabawy i ćwiczenia z elementami skoków. Bezpieczeństwo w czasie gier i zabaw.

XXIX. Blok tematyczny: NA WSI I W MIEŚCIE

Cele ogólne:

- poznawanie przyczyn hodowania zwierząt przez człowieka;
- poznawanie zajęć charakterystycznych dla środowiska wiejskiego i miejskiego;
- wzbogacenie wiadomości na temat rodzinnej miejscowości a także dużych miast Polski;
- rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego
- wzbogacanie czynnego słownictwa dzieci;
- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- zapoznanie uczniów z wyglądem pisanego i drukowanego ortogramu Ch , ch;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów z uwzględnieniem elementów prozodycznych;
- zachęcanie do hodowania roślin;
- rozwijanie poczucia odpowiedzialności za hodowane zwierzęta i rośliny;

Cele operacyjne:

Uczeń:

- nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim;
- wykonuje wycinanki o różnicowanym stopniu trudności;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10;
- rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z gospodarstwem wiejskim i z miastem;
- wie jakie prace wykonywało się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie masła, itp.;
- stosuje określenia: z prawej, z lewej strony;
- umie zapamiętać krótką piosenkę o kotku i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny;
- wie, jakie korzyści płyną z hodowli zwierząt;
- zna miasta z najbliższej okolicy, wie jakie można znaleźć tam ciekawe miejsca;
- rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków;
- wie jakie są ważne budowle (m.in. zabytki) w znanych sobie miastach;

- rozumie pojęcie stolicy; wie, że stolicą Polski jest Warszawa;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi
- zna wygląd, nazwę i brzmienie ortogramu „ch”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym i pisanym, składa wyrazy z ortogramem „ch” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „ch” dwuznak złożony z dwóch spółgłosek, wie, że w języku polskim istnieje również inny zapis tej głoski „h”;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- potrafi pracować z komputerem;
- hodzi na akamity;
- wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, spacer, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno- przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wycinanka, fiszki zadaniowe, płaski model bloku z zadaniami w okienkach, herb Warszawy, obraz pomnika Syrenki Warszawskiej, wiersz J. Tuwima: „Warszawa”, piosenki o zwierzętach, tekst „W gospodarstwie”, wiersz W. Chotomskiej „Co słyhać na wsi?”, kolorowe nakrywki do budowania modelu wyrazu, wzór ortogramu „ch”; przybory gimnastyczne.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, zeszyty zadań domowych, kartony, ołówki miękkie do szkicowania, gumki, kredki, farby, klej, nożyczki, papier kolorowy.

Dzień pierwszy: W gospodarstwie wiejskim

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, omówienie planu dnia, rozwiązywanie problemów, przygotowanie materiałów do pracy.
2. Zabawy językowe: rozmowa na temat zdrobnień i zgrubień w języku polskim. Tworzenie zdrobnień i zgrubień do wyrazów – nazw zwierząt w gospodarstwie wiejskim i roślin hodowanych przez człowieka.
3. Zabawy orientacyjno – porządkowe, np.: Gąski, gąski do domu...

4. Nauka piosenki związanej tematycznie ze zwierzętami wiejskimi np. „Czarna krowa” (sł. W. Chotomska, muz. A. Markiewicz), „Osioł Stefan” – (wyk. Jacek Stachursky, źródło: youtube.com)
5. Układanie zagadek o zwierzętach wiejskich (mogą być w formie opisów obrazków przedstawiających zwierzęta hodowane na wsiach przez człowieka).
6. Czytanie przez nauczyciela tekstu „W gospodarstwie”:
W gospodarstwie wiejskim dzieje się dużo ciekawych rzeczy. W stajniach mieszkają konie, w oborach krowy, a w chlewni świnki. Po podwórku chodzą kury, kaczki i gęsi. W ogródku gospodyni hoduje zdrowe warzywa, a w sadzie zbiera różne owoce. Gospodarz uprawia pole, na którym sieje zboża i sadi ziemniaki. Na łąkach kosi trawę, którą po wyschnięciu daje swoim zwierzętom do jedzenia. Taka sucha trawa to siano.
7. Rozmowa nauczyciela z dziećmi na temat pracy w gospodarstwie rolnym.
8. Układanka sylabowa: Do wybranej przez nauczyciela sylaby dzieci dopisują własne, tworząc nowe słowa, związane z życiem na wsi. Dzieci swoje sylaby mogą dopisywać z każdej strony sylaby nauczyciela, np.: - wa - : wa - rzywa, kro - wa, tra - wa,
9. Wybranie kilku wyrazów z układanki sylabowej, ułożenie z nimi zdań, zapisanie ich na tablicy i przepisanie do zeszytu.
10. Rozmowa z dziećmi na temat korzyści jakie mamy z hodowli zwierząt i roślin na wsi.
11. Ćwiczenia fonacyjne: powtarzanie głosów zwierząt wiejskich, odgadywanie ich nazw na podstawie usłyszanych dźwięków.
12. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu liczb w zakresie 20. Rozwiązywanie i układanie zadań tekstowych o tematyce wiejskiej. Zapis pytania i rozwiązania na tablicy i w zeszycie.
13. Zabawa liczbami – ćwiczenie liczenia pamięciowego:
Jestem liczbą 6, a ty jesteś o 3 większa. Jaką liczbą jesteś?
Jestem liczbą 9, a ty jesteś o 1 mniejsza. Jaką jesteś liczbą?

Dzień drugi: OBRAZY I KRAJOBRAZY NA WSI – sady, pola, łąki, lasy.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie : rozmowy z dziećmi, przygotowania do zajęć, czynności organizacyjne.
2. Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza: „Co słyszeć na wsi?” W. Chotomskiej:
*Co słyszeć? Zależy gdzie.
Na łące słyszeć: Kle, kle!
Na stawie: Kwa, kwa!
Na polu: kraaa!
Przed kurnikiem: – kukuryku!
– ko, ko, ko, ko, ko w kurniku
Koło budy słyszeć: – hau!
A na progu – miau.
A co słyszeć w domu
Nie powiem nikomu ...*
3. Rozmowa z dziećmi na temat: Co oprócz gospodarstwa możemy zobaczyć na wsi? Rozmowa na temat prac gospodarskich w sadzie, na polach, na łąkach i w lesie. Zapoznanie dzieci z zawodami:

rolnik, sadownik, leśnik. Wyjaśnienie jak kiedyś wyglądały prace na wsi, a jak wyglądają dziś. Omówienie prac wykonywanych kiedyś i teraz przez gospodynię: pieczenie chleba, robienie masła itp. Zapisywanie na tablicy nazw dawnych i współczesnych narzędzi rolniczych.

4. Wycinanie obrazków dawnych i współczesnych narzędzi rolniczych, grupowanie ich, naklejanie na kartkę i samodzielne podpisywanie – wycinanka 37.
5. Rozmowa z dziećmi o konieczności zachowania bezpieczeństwa podczas prac w gospodarstwie rolnym.
6. Zabawa ruchowo – naśladowcza : Sadzimy ziemniaki, siejemy zboże...
7. Słuchanie opowiadania nauczyciela: „Od ziarenka, do bochenka ...” – pokaz nasion zbóż, wyjaśnienie w jaki sposób powstaje z nich chleb. (Propozycja : wspólne pieczenie chleba).
8. Wprowadzenie dwuznaku „ch”:
 - podział wyrazu chleb na głoski i sylaby (przypomnienie w jaki sposób tworzymy sylaby),
 - budowanie modelu wyrazu chleb – dzieci same dochodzą do tego, że ortogram „ch” zbudowany jest z dwóch spółgłosek;
 - wyszukiwanie innych wyrazów z „ch” w nagłosie, wygłosie i śródgłosie.
 - zapis „ch, Ch” w liniaturze – ćwiczenia w pisaniu;
 - układanie wyrazów z „ch” z rozsypanki;
 - czytanie indywidualne przez chętne dzieci krótkiego tekstu z „ch” (załącznik 12).

Żeby powstał chleb rolnik musi posiać w polu ziarno. Po zbiorze młynarz mieli to ziarno na mąkę. Piekarz do mąki dodaje drożdże, sól i wodę, wszystko to miesza i piecze. Tak powstaje chleb, który kupujemy w sklepie i jemy na śniadanie.

Tekst można dać dzieciom do wklejenia do zeszytu i do ćwiczeń w czytaniu w domu.

9. Stosunki przestrzenne, rozpoznawanie strony prawej i lewej.
10. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 20. Dla dzieci uzdolnionych nauczyciel przygotowuje fiszki zadaniowe z działaniami i zadaniami w zakresie 50.
11. Układanie zadań tekstowych do obrazów przedstawianych przez nauczyciela, a obejmujących zakres programowy klasy I.

Uwaga! Przy realizacji w/w tematu można również zorganizować mini – wycieczkę do zaprzyjaźnionego gospodarstwa rolnego.

Dzień trzeci: Wycieczka po mieście

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy z dziećmi, rozwiązywanie problemów, przygotowanie do zajęć, wykonywanie zadań własnych przez dzieci.
2. Na tablicy pojawia się płaski model bloku mieszkalnego, o wielu piętrach i oknach. Każde okienko (numer mieszkania) oznaczone jest cyfrą od 1 do 20 (lub w zależności od liczby dzieci w klasie). Dzieci losują „numery mieszkań”. W każdym okienku znajduje się fiszka zadaniowa z problemem matematycznym – zadanie z treścią, działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Uczniowie samodzielnie wykonują zadania (dzieci mające problemy z wykonaniem zadania zgłaszają się do nauczyciela). Dzieci, które wcześniej wykonały swoje zadanie mogą otrzymać dodatkową pracę do wykonania.
3. Dzieci układają z klocków makietę miasta. Nauczyciel w tym czasie sprawdza zadania matematyczne. Ocena prac.

4. Propozycja zajęć – wycieczka multimedialna po wybranym mieście (praca z tablicą interaktywną). Alternatywą może być wycieczka do najbliższego miasta lub spacer po mieście, z którego pochodzą dzieci.
5. Rozmowa z dziećmi na temat : Jakie różnice możemy zaobserwować zwiedzając miasto i wieś?
6. Praca plastyczna: zapoznanie dzieci z zasadami stosowania perspektywy. Pokaz obrazów, w których zastosowano perspektywę. Rysunek ołówkiem na temat: „Idę miejską ulicą”. Wystawka prac.
7. Samoocena uczniów: Jak się czułeś na dzisiejszych zajęciach?

Dzień czwarty: Obrazy i krajobrazy w mieście – muzea, kina, teatry, baseny, zabytki

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: rozmowy z dziećmi, rozwiązywanie problemów, przygotowanie do zajęć.
2. Praca z tablicą interaktywną – ćwiczenie polega na przyporządkowaniu do napisów: miasto, wieś odpowiednich obrazów przedstawiających: zabudowę wysoką – bloki, zabudowę niską – zagroda wiejska, ulicę, drogę, obraz podwórka wiejskiego, plac przed blokiem, maszyny rolnicze, tramwaje, psa przy budzie, psa na smyczy.
3. Oglądanie obrazów przedstawiających różne miasta Polski (pokaz youtube.com) . Najpiękniejsze miasta Polski, a w nich muzea, charakterystyczne zabytki, kina, teatry, baseny i inne elementy architektury miejskiej.
4. Układanie zdań opisujących wygląd miasta i jego charakterystyczne cechy. Zapisywanie zdań ze słuchu do zeszytu. Nauczyciel dokonuje zapisu na tablicy, aby dzieci mogły dokonać samokontroli i poprawy pracy.
5. Głośne, indywidualne czytanie zdań z zeszytu.
6. Układanie krótkich form wierszowanych (z pomocą nauczyciela) na temat infrastruktury miejskiej i wiejskiej np.
*Mały domek sobie stał,
to pies budę swoją miał,
przy niej miska zawsze pełna,
a w tej misce zupa ciepła.*
(aut. B. Sokołowska-Kosik)
7. Podział klasy na zespoły, każdy zespół otrzymuje jeden wierszyk, aby dokonać jego oprawy plastycznej, pięknie przepisać na karton, ozdobić kolażem, rysunkami wg uznania zespołu. Wystawka prac.

Dzień piąty: Warszawa, nasza stolica

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy z dziećmi, przygotowanie materiałów do zajęć.
2. Oglądanie prezentacji : propozycja – „Te same miejsca w Warszawie w 1939 roku i obecnie – niezwykle fotografie” – autor: Warszawa Przedwojenna, źródło: youtube.com lub inne opracowania wymienionego autora
3. Rozmowa z dziećmi na temat naszej stolicy. Przypomnienie i nawiązanie do treści realizowanych już w semestrze zimowym. Wysłuchanie legendy o Warszawskiej Syrence:

Legenda o Warszawskiej Syrence

Pewnego dnia u podnóża dzisiejszego Starego Miasta wyszła z wody przepiękna syrena, aby nieco odpocząć na piaszczystym brzegu. Tak spodobało jej się miejsce, że postanowiła tu zostać na zawsze. Niestety zamieszkujący pobliską osadę rybacy zauważyli, że ktoś podczas połowów wzburza fale Wisły, płącze sieci i wypuszcza ryby z wężerzy. Postanowili więc schwytać szkodnika. Kiedy jednak usłyszeli przepiękny głos syreny, zaniechali swoich zamiarów i szczerze pokochali piękną kobietę-rybę, która od tej pory co wieczór umilała im czas przepięknym śpiewem. Pewnego dnia zobaczył syrenkę bogaty kupiec i postanowił ją schwytać. Podstępem uwięził ją w drewnianej szopie. Płacz syreny usłyszał młody syn rybaka i z pomocą przyjaciół, pod osłoną nocy uwolnił ją. Syrena z wdzięczności za uratowanie życia obiecała im, że zawsze kiedy tylko będą potrzebowali pomocy, stanie w ich obronie. I odtąd warszawska syrenka, uzbrojona w miecz i tarczę, broni miasta i jego mieszkańców.

4. Pokaz obrazów z Grafiki Google: herbu Warszawy, pomnika Syrenki nad Wisłą lub obrazów o tej tematyce wykonanych przez nauczyciela. Przypomnienie dzieciom znaczenia pojęć: stolica, herb. Rozmowa na temat statusu Warszawy jako stolicy Polski. Przedstawienie Lublina jako stolicy województwa lubelskiego.

Wyjaśnienie roli prezydenta, premiera, sejmu czy senatu. Rozmowę prowadzimy na takim poziomie, aby dzieci mogły zrozumieć istotne rzeczy.

5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – propozycja wykonania do zadań rysunków w zeszytcie, zapis pytań do zadań, rozwiązania i odpowiedzi w zeszytcie. Zapis rozwiązania poszczególnych zadań na tablicy. Sprawdzenie pracy przez dzieci, naniesienie poprawek.

Zajęcia komputerowe

Wykonanie pracy graficznej w programie PAINT na wybrany temat:

- w sadzie;
- na polu;
- na łące;
- w lesie.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami rzutu do celu. Gra w piłkę : dwa ognie.
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu. Zabawy skoczne – ze skakanką.
3. Wyścigi zespołów. Bieg z przeszkodami – zabawy ruchowe. Bezpieczeństwo w czasie zabaw.

XXX. Blok tematyczny: POLSKA, TO MOJA OJCZYZNA!

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z wybranymi wydarzeniami z historii Polski;
- utrwalenie znajomości symboli narodowych;
- zapoznanie z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku „Cz i cz”, „Dź, dź”;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;

- rozwijanie percepcji wzrokowej i słuchowej oraz koordynacji percepcyjno-motorycznej;
- kształtowanie postawy i uczuć patriotycznych;
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość;
- zna symbole narodowe;
- potrafi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna;
- zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza;
- rozumie, co znaczy słowo: PATRIOTYZM;
- umie śpiewać Hymn państwowy zachowując właściwą postawę;
- rozumie treść zadania z treścią, rozwiązuje zadanie tekstowe, zapisuje rozwiązanie i odpowiedź; układa treść prostych zadań tekstowych;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20,
- umie odmierzać odległość linijką;
- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia;
- dobiera podpisy do obrazków;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „cz” i „dż”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „cz” i „dż” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „cz” i „dż” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, potrafi zapisać i przepisać tekst;
- czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersz Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyste”, flaga Polski, nagranie Hymnu państwowego, przybory gimnastyczne, zeszyt prac domowych, wiersz Z. Jerzyny „To jest Polska.”

Narzędzia i materiały:

tablica interaktywna, laptop, białe i czerwone kartki papieru, klej, nożyczki, patyczki do szaszłyków.

Dzień pierwszy: Jeszcze Polska nie zginęła...Symbole narodowe**Przebieg zajęć:**

1. Rozmowy swobodne z dziećmi. Udzielanie rad, rozstrzyganie sporów.
2. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyste”:

*Powiewa flaga,
gdy wiatr się zerwie.
A na tej fladze
biel jest i czerwień.*

*Czerwień to miłość,
biel – serce czyste...*

*Piękne są nasze
barwy ojczyste.*

3. Rozmowa z uczniami o symbolach narodowych i szacunku, jaki im oddajemy.
4. Wykonanie flagi narodowej – złożenie wzdłuż i przecięcie po śladzie zgięcia kartki czerwonej i kartki białej, sklejenie obu części flagi, ze zwróceniem szczególnej uwagi na to, że kolor biały jest na górze. Przyklejenie do jednego z krótszych boków flagi patyczka do szaszłyka, zawinięcie tego boku w rulonik. Pozostawienie flag do wyschnięcia, ozdobienie nimi sali i tablicy wystawowej.
5. Wprowadzenie dwuznaku „cz” na podstawie wyrazu „czerwony”. Wskazywanie barw narodowych, wypowiedzianie ich: biel, czerwień, biały, czerwony. Podział wyrazów na głoski i sylaby. Układanie modeli wyrazów na tablicy. Zrozumienie, że dwuznak „cz” składa się z dwóch spółgłosek.
6. Wyszukiwanie wyrazów, w których „cz” występuje w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.
7. Pokaz dwuznaku, powielanie jego kształtu na różne sposoby, zapis dwuznaku w zeszytach – ćwiczenia w pisaniu.
8. Wyszukiwanie w podanym tekście wyrazów z „cz”, przepisywanie ich do zeszytu. – Nauczyciel pisze tekst na tablicy:
Czeski skoczek pobił rekord skoczni. Miał na głowie czerwoną czapkę. Nazywał się Czesio. Często trenował, dlatego został czempionem.
W domu dzieci mogą ułożyć z zapisanymi w zeszytach wyrazami zdania.
9. Oglądanie na tablicy interaktywnej występu Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze” tańczącego poloneza – polski taniec narodowy (youtube.com autor Mazowsze Matecznik).
10. Omówienie metrum na trzy. Pokaz kroku podstawowego poloneza przez nauczyciela. Nauka dzieci tańca narodowego – poloneza.
11. Obliczenia pamięciowe w zakresie 20, dla chętnych do 50.
Uczniowie samodzielnie układają przykłady na dodawanie i odejmowanie. Wyznaczone dzieci zapisują je na tablicy, pozostałe dzieci zapisują je w zeszytach, obliczając. Układanie treści zadań do wybranych przykładów, zapisywanie ich w zeszytach i rozwiązywanie.
12. Wysłuchanie nagrania Hymnu państwowego, nauczyciel przypomina dzieciom genezę jego powstania.

13. Śpiewanie dwóch początkowych zwrotek hymnu, ze zwróceniem uwagi na zachowanie postawy zasadniczej podczas tej czynności.

Dzień drugi: Majowe święta

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy swobodne z dziećmi na rozpoczęcie dnia.
2. Konkurs pięknego czytania: czytanie z odpowiednią intonacją wiersza Z. Jerzyny „To jest Polska” (tekst wiersza zamieszczono w Zeszytcie prac domowych nr 4). Rozdanie dyplomów.
3. Rozmowa z uczniami na temat zbliżających się „Majowych Świąt: 1. i 3. maja.”

Święto Pracy, Międzynarodowy Dzień Solidarności Ludzi Pracy, popularnie zwany 1 Maja to międzynarodowe święto klasy robotniczej obchodzone corocznie 1 maja od 1890 roku. W Polsce Święto Pracy jest świętem państwowym od 1950 roku. Święto wprowadziła w 1889 roku II Międzynarodówka dla upamiętnienia wydarzeń, które miały miejsce w pierwszych dniach maja 1886 roku w Chicago, w Stanach Zjednoczonych podczas strajku będącego częścią ogólnokrajowej kampanii na rzecz wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy.

Święto Konstytucji 3 Maja. 3 maja obchodzimy Święto Konstytucji. Zostało wprowadzone na pamiątkę uchwalenia przez Sejm Wielki Konstytucji 3 Maja w 1791 r. Od 1946 roku aż do roku 1990 świętowanie tego dnia było zakazane przez władze. Mijają 223 lata od uchwalenia przez Polskę Konstytucji 3 Maja – pierwszej takiej w Europie, drugiej na świecie, po Konstytucji Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Ustawę uchwalił Sejm Czteroletni.

„Ojczyzna nasza już jest ocalona. Swobody nasze zabezpieczone. Jesteśmy odtąd narodem wolnym i niepodległym. Opadły pęta niewoli i nierządu” czytaliśmy w dokumencie. Niestety ustawa przetrwała tylko rok – obaliło ją wkroczenie na teren Polski wojsk rosyjskich. (źródło: Wikipedia)

4. Śpiewanie Hymnu narodowego – rozmowa z uczniami na temat okoliczności, w których Polacy śpiewają swój Hymn.
5. Oglądanie na tablicy interaktywnej (youtube.com) obchodów świąt 1. i 3. maja. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanych filmów.
6. Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z internetu. Gry edukacyjne na stronie internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html
7. Nauka mierzenia odcinków. Nauczyciel pokazuje dzieciom przygotowany plan miejscowości z zaznaczonymi miejscami zamieszkania dzieci: Jasia, Zosi, Kasi, Tomka, Eryka i Krzyśka. Dzieci za pomocą linijek mierzą różne odległości pomiędzy podanymi punktami. Dodają je, odejmują i porównują.

Dzień trzeci: Moja Ojczyzna – co to jest patriotyzm?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy indywidualne z dziećmi, rozwiązywanie problemów. Przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie (tablica interaktywna) filmu: Polskie Symbole Narodowe, autorzy: Justyna i Maciej Marcińscy, źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat historii naszego kraju, przypomnienie i utrwalenie poznanych wcześniej informacji. Dzieci losują pytania o symbolach narodowych, przepisują pytania do zeszytów, piszą odpowiedzi.
 - 1) Jak nazywał się jeden z braci, który wybudował Gniezno?
 - 2) Czym dla Polaków jest Gniezno?

- 3) Dlaczego Lech swoją osadę nazwał Gnieznem?
- 4) Jak wygląda godło Polski?
- 5) Jakie kolory ma nasza flaga?
- 6) Czym dla Polaków jest flaga Polski?
- 7) Kiedy wywieszamy flagę narodową?
- 8) Kiedy przypada Dzień Flagi?
- 9) Jaki tytuł nosi Hymn Polski?
- 10) Kiedy grany jest Hymn państwowy?
- 11) Jaka postawa obowiązuje podczas grania Hymnu państwowego?
- 12) Dlaczego trzeba szanować symbole narodowe?
- 13) Jak nazywa się człowiek, który kocha swój kraj?

Odczytywanie pytań i odpowiedzi przez wyznaczone dzieci.

4. Wyjaśnienie dzieciom pojęć: patriota, patriotyzm.

Patriotyzm (łac.patria,-ae= ojczyzna,gr.patriates) – postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia za nią ofiar; pełna gotowość do jej obrony, w każdej chwili. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, a także gotowością do pracy dla jej dobra i w razie potrzeby poświęcenia dla niej własnego zdrowia lub życia. Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka. Patriotyzm oparty jest na poczuciu więzi społecznej, wspólnoty kulturowej oraz solidarności z własnym narodem i społecznością. Źródło: Wikipedia

5. Rozmowa z dziećmi na temat tego, jak one mogą wyrażać na co dzień swój patriotyzm – co robić, jak się zachowywać, o kim i o czym pamiętać?
6. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 20. Rozwiązywanie, układanie zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Zagadki muzyczne

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Wspólne powtórzenie wierszyka Władysława Bełzy „Katechizm polskiego dziecka”, którego dzieci uczyły się w semestrze I.
2. Odsłuchanie Hymnu państwowego – wersja instrumentalna. Rozmowa z dziećmi o tym, że sama melodia, bez śpiewanych słów również jest muzyką. Wskazanie, że takie utwory nazywamy instrumentalnymi.
3. Zagadki muzyczne:
 - nauczyciel gra lub odtwarza fragmenty znanych utworów muzycznych w wersji instrumentalnej, w tym utworów, których w ciągu roku szkolnego uczyły się dzieci. Uczniowie odgadują tytuły utworów. Prawidłowe odpowiedzi nagradzamy nutkami,
 - chętne dzieci mogą nucić znane melodie, pozostałe odgadują tytuły utworów.
Jeśli w trakcie zgadywania dzieci wyrażą chęć zaśpiewania piosenek, należy je do tego zachęcić i przyłączyć się do wspólnego śpiewania.
4. Dzieci otrzymują instrumenty perkusyjne, w grupach próbują stworzyć akompaniament do piosenki: Wlazł kotek na płótek.
5. Pokaz wyrazu „dźwięk” – wyodrębnienie w nim głoski „dź”. Wykonanie na tablicy modelu wyrazu. Podział wyrazu na głoski, litery i sylaby. Ćwiczenia w odwzorowywaniu kształtu dwuznaku na różnych powierzchniach. Prezentacja dwuznaku na tablicy z alfabetem.

6. Zaznaczenie w zeszytcie dwuznaku „dź”. Ćwiczenia w pisaniu.
7. Głośne czytanie tekstu „Spacer Dzidzi” – z tablicy interaktywnej lub przygotowanych kartek. Tekst zamieszczono również w Zeszytcie pracy domowej nr 4.

Mama z Dzidzią poszły w niedzielę na spacer do parku. Zabrały ze sobą pieska Działdziaka. Gdy tak sobie spacerowały, usłyszały nagle dziwny dźwięk. Ni to świst, ni to zgrzyt... Postanowiły sprawdzić, co to jest? Kiedy podniosły wzrok do góry, zobaczyły nad głowami ogromny dźwig. Okazało się, że to on tak dźwięczał. Dzidzia dźgnęła mamę lekko w ramię. Mamo, ja chyba zostanę kiedyś dźwigowym. Mama zaśmiała się głośno z pomysłu córki.
8. Odszukanie w tekście głosek „dz” o zapisie literowym „dzi” i „dź”. Zapisanie wyrazów z „dź” do zeszytu. Wspólne układanie zdań z tymi wyrazami zapisanie na tablicy, przepisanie do zeszytu.

Zajęcia komputerowe

Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z Internetu. Demonstracja strony internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html zawierającej ciekawe gry edukacyjne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry, zabawy i ćwiczenia organizacyjno – porządkowe – nauka postawy zasadniczej.
2. Gry, zabawy w terenie – kształtowanie zwinności, szybkości oraz orientacji w przestrzeni.
3. W zdrowym ciele zdrowy duch – odżywianie się i ruch na świeżym powietrzu.

XXXI. Blok tematyczny: PODGLĄDAMY PRZYRODĘ

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z różnorodnością świata roślin i zwierząt oraz podstawowymi formami ochrony przyrody;
- kształtowanie i rozwijanie umiejętności badawczych;
- poszerzenie wiedzy o historii, kulturze i gospodarce własnego regionu;
- zapoznanie dzieci z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku „Dź, dź”
- rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- kształtowanie postaw proekologicznych;
- rozbudzanie potrzeby kontaktów z przyrodą.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt występujące w naszym regionie;
- jest spostrzegawczy i umiejętnie prowadzi obserwacje;
- potrafi obserwować różne gatunki roślin w ich naturalnym środowisku;
- jest wrażliwy na piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą;
- umie dostrzegać pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska;

- zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione);
- bierze aktywny udział w akcjach ekologicznych np. Sprzątanie świata;
- rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej;
- jest odpowiedzialny za stan przyrody w najbliższym otoczeniu;
- rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw;
- posiada wiedzę o historii i kulturze regionu w którym mieszka, stale ją poszerza;
- posiada umiejętność współpracy w zespole oraz akceptuje innych;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, układu, rozwiązuje zadania tekstowe;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dź”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dź” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dź” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

rozsypanki literowe, wzór „dź”, słóiczki z etykietami przetworów owocowo-warzywnych, kartki z nazwami owoców, kolorowe nakrywki do układania modeli wyrazów, kartki z wyrazami z „dź”, tekst piosenki; „Ach Lubelskie...”, zeszyty pracy domowej, kolorowanki z obrazkami roślin i zwierząt chronionych, wiersz „Rada Jurka”, tekst legendy o narodzinach Wisły, tekst piosenki „Ziemia, wyspa zielona”.

Materiały i narzędzia:

dżemy, powidła, marmolady, kompoty, tablica interaktywna, laptop, bibuła karbowana – różne kolory, klej, piłki.

Dzień pierwszy: Ach Lubelskie ... z przyrodą na ty!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie prezentacji multimedialnej na tablicy interaktywnej pod tytułem: „prezentacja multimedialna Lubelskie” Vena Art źródło: youtube.com .
3. Rozmowa z dziećmi na temat regionu, w którym mieszkamy. Zwrócenie uwagi na rolniczy charakter Lubelszczyzny. Zapoznanie dzieci z ważnymi uprawami naszego regionu. Przedstawienie strony internetowej Zakładu Przetwórstwa Owoców i Warzyw w Milejowie – www.kampol-fruit.pl (można zorganizować również wycieczkę do Milejowa). Rozmowa na temat produktów, które przetwarzane są w Milejowie, a zwłaszcza na temat owoców.
4. Dzieci wymieniają nazwy różnych owoców, z jakich mamy lub babcie robią przetwory na zimę. Degustacja dżemów, powideł, marmolad i kompotów. Zwrócenie uwagi na ich walory smakowe i zdrowotne (m.in. na to, że kompoty są o zdrowsze od napojów gazowanych).
5. Układanie kartek z nazwami owoców przed odpowiednimi miseczkami z przetworami.
6. Podział wyrazów na głoski i sylaby. Wyeksponowanie kartki z napisem „dżem”. Pokaz dwuznaku pisanego i drukowanego. Układanie modeli wyrazów: dżem i innych.
7. Praca plastyczno-techniczna: Zaprojektowanie i wykonanie etykiety na stoik ulubionego dżemu.
8. Zabawa: „Zimno – gorąco” – dzieci odszukują ukryte w klasie kartki zawierające wyrazy z „dż”: dżungla, dżem, dżokej, dżdżownica, pidżama, dżdżysty, dżinsy, dżin, dżudo, dżentelmen – czytanie z komentowaniem.
9. Ćwiczenia w pisaniu – zapis dwuznaku w zeszytcie w linii.
10. Nauka piosenki „Ach, Lubelskie, jakie cudne...”
*Niebo błękitne nad nami,
a w dole rzeki i las,
słońce się do nas uśmiecha,
a nocą tysiące gwiazd.*

*Ref. Ach. Lubelskie, jakie cudne,
gdzie jest taki drugi kraj.
Tu przeżyjesz chwile cudne,
Tu przeżyjesz życia maj.*

Dzień drugi: Obrazy i krajobrazy... po co chronimy przyrodę?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – zabawa przy muzyce: „Podajmy sobie ręce..”. Rozmowy z dziećmi, przygotowania do zajęć. Wysłuchanie piosenki: „Ziemia wyspa zielona”.
2. Nauczyciel proponuje uczniom rozwiązanie eliminatki; uczniowie podzieleni są na dwie grupy, pierwsza grupa zamalowuje co drugą literę w eliminatce, druga grupa zamalowuje co trzecią literę.

z o i c e h w r ó b n d a

o u p ż h r c i z j f y g a r k l o ł m d n r y

Uczniowie wypisują na kartkach zaznaczone litery, łączą je, odczytują wyrazy, które wspólnie tworzą hasło będące równocześnie tematem zajęć.

3. Nauczyciel wspólnie z dziećmi rozmawia na temat pojęcia „ochrona przyrody”. Wyjaśnia dlaczego musimy chronić przyrodę. Pokazuje stronę internetową projektu Natura 2000, który realizowany jest w całej Unii europejskiej, między innymi i na Lubelszczyźnie (N2000 na Lubelszczyźnie).

4. Rozmowa na temat ochrony zwierząt i roślin, które spotykamy na co dzień. Prezentacja obrazów: kreta, żółwia błotnego, wilka, puchacza, orła bielika, konwalii majowej, przyłaszczki, przebiśniegu, itd. nauczyciel może przygotować własną prezentację multimedialną lub może skorzystać z zasobów Internetu – źródło; youtube.com pod tytułem: Kwiaty chronione w Polsce autor: Krystian OK.
5. Praca plastyczna: Dzieci wybierają sobie kartki do kolorowania z obrazkami roślin i zwierząt, które znajdują się pod ochroną. Ozdabiają je małymi kolorowymi kuleczkami z bibuły karbowanej przyklejając je klejem. Wykonanie podpisów do obrazów.
6. Wspólne układanie zdań o konieczności ochrony przyrody. Zapisanie ich na tablicy przez wyznaczone dzieci. Przepisywanie zdań do zeszytu.
7. Liczenie w zakresie 20. Porównywanie liczb i działań. Rozwiązywanie i układanie zadań z treścią.

Dzień trzeci: Ciekawostki przyrodnicze – jak powstaje rzeka?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Każde dziecko przybyłe do klasy tego dnia stara się „na dzień dobry” powiedzieć jakiś wyraz, w którym słychać głoskę „zi”, „ż” w nagłosie, wygłosie lub śródgłosie. Nie jest istotne jaki będzie zapis w wypowiedzianym wyrazie. Nauczyciel zapisuje, jakie wyrazy podały dzieci, prosi je o zapamiętanie swoich wyrazów.
2. Dzieci słuchają czytanego przez nauczyciela wierszyka „Rada Jurka” B. Sokołowskiej-Kosik. Nauczyciel podczas czytania pokazuje lizaki ortograficzne – z jednej strony lizaka jest napisana litera „ż”, a na drugiej „zi”.

*Dzisiaj w szkole awanturka,
Pani pyta chwata Jurka:
„Czy odróżniasz chłopcze mój,
„ż” od „zi”, a umysł twój,
na ten temat zdanie ma?
Czy odpowiedź klasie da?*

*Myśli Jurek, prosta rzecz,
trzeba tylko bardzo chcieć,
i zrozumieć zapis ten,
kiedy „ż”, a kiedy nie.
„Zi” zapisuj tylko wtedy,
kiedy samogłoskę masz,
a po „ż” spółgłoskę stawiaj,
taki polski to „misz – masz”*

3. Rozmowa z dziećmi na temat zapisu głoski „z”. Wyjaśnienie kiedy piszemy „zi”, a kiedy „ż”. Wyszukiwanie według tej zasady wyrazów z „ż”. Sprawdzenie wyrazów wypowiedzianych przez dzieci na początku zajęć.
4. Chętne dzieci zapisują wyrazy z „ż” na tablicy po lewej stronie, inne dzieci po prawej stronie zapisują wyrazy z „zi”. Omówienie pisowni wyrazów. Przepisanie wyrazów z „ż” do zeszytu w kolejności alfabetycznej – uważając na drugą, trzecią i kolejną literę w wyrazie.
5. Oglądanie obrazów w Grafice Google dla tematu „Źródło rzeki”. Opowiadanie dzieciom legendy o powstaniu Wisły:

Legenda o narodzinach rzeki Wisły – podanie ludowe, mówiące o powstaniu rzeki Wisły oraz początkach jej nazwy.

Według legendy, w odległych czasach na Baraniej Górze mieszkał władca tych terenów, Beskid, syn Karpata z żoną Boraną. Mieli oni syna Lana oraz dwie córki: Białą (Białkę) i Czarnuszkę (Czarnochę). Dziewczeta różniły się urodą i temperamentem. Żyjąc pod opieką rodziców, opiekowały się zwierzętami i pilnowały dwóch źródeł, w których leśne stworzenia gasiły pragnienie. Pewnego dnia postanowiły obie ruszyć w świat. Na nic były prośby rodziców. Dziewczeta początkowo wędrowały osobno, wkrótce jednak spotkały się i ruszyły razem; w ślad za nimi podążały wody obu źródeł. Trzymając się za ręce przemierzały ziemię: śląską, krakowską, sandomierską, mazowiecką i mazurską, by dotrzeć do Bałtyku. Dziewczeta nigdy nie powróciły do rodziców. Ci – stęsknieni – stali im pozdrowienia w postaci wianków z kwieciami, płynących od gór aż do morza.

Według innej wersji legendy, dziewczęta miał zatrzymać rycerz Czantor, zachęcając je do pozostania. Ziemia jednak nakazała mu puścić córki Beskida dalej. Rycerz poradził im, by wypuściły falę na zwiady, która miała powrócić i przynieść wieści, co widziały. Fala wyszła więc z gór i popłynęła ku Bałtykowi, by zaginąć w jego toni. Siostry, nie mogąc się doczekać jej powrotu, stały za nią kolejne fale, które jednak również ginęły w morzu.

Tak miała powstać Wisła – rzeka, która „wyszła” z gór. Trasami, którymi z Baraniej Góry schodziły obie dziewczyny, dziś mają płynąć potoki: trasą Czarnuszki – Czarna Wisetka, zaś trasą Białej – Biała Wisetka.

Bibliografia:

- 1) Józef Ondrusz, *Cudowny chleb*, Warszawa 1984, LSW, ss. 9-10
- 2) Hanna Zdzitowiecka, *Legenda o Wiśle*, www.atrakcjewisly.pl dostęp [2012-05-18]
- 3) Źródło: Wikipedia

6. Rozmowa na temat powstawania rzek. Wyjaśnienie dzieciom, że wyraz „źródło” ma różne znaczenia.

7. Ciekawostki przyrodnicze:

- Rzeki okresowe to takie rzeki, które w okresie suszy zanikają.
- Rzeka Okawango (Afryka) słynie ze swojej bogatej przyrodniczo delty. Do czego rzeka Okawango ostatecznie wpada, gdzie uchodzi? Do niczego. Rzeka jest wyjątkowa, rozlewa się bowiem szeroko po pustyni Kalahari, tworząc słynną, bagienną, bezodpływową deltę.
- Najdłuższą rzeką w Polsce jest oczywiście Wisła, mająca 1047km. Drugą pod względem całkowitej długości jest Odra, jednak tylko 742 km (z całkowitej długości 854 km) znajduje się w granicach Polski. Warta płynie w całości przez Polskę i ma 808 km długości.
- Najgłębszą rzeką na świecie jest Kongo w Afryce (ok. 250 m głębokości). Kolejne miejsca zajmują Jangcy – Chiny (ok. 200 m) i Dunaj – Austria (ok. 178 m). Najpotężniejsza rzeka świata Amazonka (Ameryka Południowa) zajmuje dalsze miejsce, ma „tylko” ok. 90 m głębokości.

Pokaz na mapie świata miejsc, w których płyną wymienione rzeki.

8. Zapis ortogramu „Ż, ż” w zeszytach – ćwiczenia w pisaniu. Czytanie fragmentów Legendy o Wiśle przez chętne dzieci.

9. Dodawanie i odejmowanie do 20. Układanie i rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Czy mogę zostać ekologiem?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie filmów: Film biologia ekologia, Bajka edukacyjna – proekologiczna źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat negatywnego oddziaływania człowieka na przyrodę. Rozmawiamy z dziećmi o konieczności segregowania odpadów, o tym, że nie wolno palić śmieci w domowej kotłowni, ani w ognisku itp.
4. Wyjaśnienie pojęcia „ekolog” – **jest to** specjalista w dziedzinie ekologii, głównie ochrony środowiska; osoba zajmująca się ochroną naturalnych zasobów Ziemi.
5. Rozpoznawanie gatunków wybranych drzew i krzewów po kształcie liści. Przypomnienie informacji na temat różnic pomiędzy drzewem a krzewem. Zwrócenie uwagi na podział drzew i krzewów na liściaste i na iglaste.
6. Wykonanie w grupach plakatów o ochronie środowiska. Przykładowe tematy:
 - Śmieci wyrzucamy tylko do kosza!
 - Nie palimy śmieci!
 - Segregujemy śmieci!
 - Samochody myjemy tylko w myjni!
 Zorganizowanie wystawy prac.
7. Zabawy matematyczne: dodawanie i odejmowanie do 20.
 - 1) Rozwiązywanie ślimaków matematycznych.
 - 2) Plątaninki.
 - 3) Układanie i rozwiązywanie zadań.
8. Dalsza nauka piosenki „ Ziemia wyspa zielona”

*Nie warto mieszkać na Marsie,
 Nie warto mieszkać na Wenus.
 Na Ziemi jest życie ciekawsze,
 Powtarzam to każdemu.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
 Wśród innych dalekich planet.
 To dom jest dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
 Więc musi być bardzo zadbany.*

*Chcę poznać życie delfinów
 I wiedzieć co piszczy w trawie.
 Zachwycać się lotem motyla
 I z kotem móc się bawić.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa...
 Posadźmy kwiatów tysiące.
 Posadźmy krzewy i drzewa,
 Niech z nieba uśmiecha się słońce,
 Pozwólmy ptakom śpiewać.*

Ref.

Bo Ziemia to wyspa...

9. Samoocena – wypowiedzi uczniów na temat własnego zachowania na zajęciach. Uzasadnianie swoich odpowiedzi.

Dzień piąty: Gość z lasu... Spotkanie z leśniczym lub wycieczka do lasu.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Powitanie gościa, pracownika lokalnego Nadleśnictwa piosenką: „Ziemia , wyspa zielona”. Rozmowa o mundurze leśnika, o pracy, o lesie i zwierzętach. Wyjaśnienie, że ochrona środowiska przyrodniczego to podstawowy cel pracy „ludzi lasu”.
3. Quiz ekologiczny: Leśnik przeprowadza zabawę na podstawie materiałów przygotowanych przez nauczyciela.
 - Czy wolno wjeżdżać do lasu samochodem? Dlaczego?
 - Czy można zabierać młode dzikie zwierzątka znalezione w lesie? Dlaczego?
 - Czy w lesie można biegać, krzyczeć i śmiecić? Dlaczego?
 - Czy do lasu można wywozić śmieci? Dlaczego?
 - Jak nazywa się powtórne użycie śmieci?
 - Dlaczego trzeba segregować śmieci?
 - Dlaczego musimy oszczędzać energię?
 - Dlaczego trzeba oszczędzać papier?
 - Dlaczego nie wolno myć samochodu nad brzegiem rzeki i na podwórku?
 - Jaki pojazd jest najbardziej przyjazny dla przyrody?
 - Czym zajmuje się ekolog?

Na koniec spotkania można rozdać dzieciom dyplomy „Przyjaciela przyrody” lub „Małego ekologa”.

4. Przygotowanie albumu o chronionych zwierzętach i roślinach z wykonanych wcześniej przez dzieci prac (drugiego dnia).
5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – wpisywanie ich treści do zeszytów (uczniowie mogą przepisywać treść z tablicy, treść może być przygotowana w formie multimedialnej i wyświetlona na tablicy interaktywnej, można dyktować dzieciom treść ze słuchu również z komentowaniem):

Przeczytaj zadanie, ułóż pytanie i je rozwiąż.

Magda poszła z mamą do lasu na spacer. Znalazły tam piękna polanę. Na polanie rości 12 małych brzoźek i 4 młode dęby. Ile drzew rości na polanie?

Ułóż inne pytanie do tego samego zadania: np. O ile więcej jest młodych brzoźek niż dębów?
6. Dodawanie i odejmowanie pamięciowe liczb w zakresie 20, 50 – dzieci mające trudności w liczeniu posługują się liczmanami.

Zajęcia komputerowe

Granie w gry online o tematyce ekologicznej np. na stronie: <http://www.eko-fani.pl/gry>, <http://www.superbelfrzy.edu.pl/gry>. Zachęcenie do odwiedzania szkolnej witryny logopedyczno-ortograficznej Logofigle – granie w gry edukacyjne w domu. Podanie dzieciom karteczek z adresami ciekawych stron z grami edukacyjnymi, wklejenie ich do zeszytu do korespondencji.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia z elementami rzutu. Rzut do celu, podania i chwytów piłki. Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu – gra w „Dwa ognie”.
3. Marszobiegi z elementami skoku – tor przeszkód. Bezpieczeństwo podczas gier i zabaw.

XXXII. Blok tematyczny: ZWIEDZAMY ŚWIAT

Cele ogólne:

- rozbudzanie zainteresowań poznawczych dzieci poprzez prezentację im różnych miejsc w Polsce, ale także innych krajów;
- doskonalenie umiejętności tworzenia i czytania prostych tekstów;
- doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 20 (50);
- wyzwalanie dziecięcej ekspresji we wszystkich jej formach;
- budzenie poczucia ciekawości, radości i satysfakcji w procesie odkrywania i tworzenia.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach;
- wiąże słowo z gestem, przestrzega ustalonych w zabawie reguł;
- potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy;
- zna nazwy niektórych miast w Unii europejskiej;
- potrafi opowiedzieć w kilku zdaniach o poznanym kraju (jego atrakcjach, charakterystycznych cechach, legendach itp.);
- sprawnie posługuje się nożyczkami (wykonuje wybraną flagę techniką wycinania z papieru);
- porównuje liczebność zbiorów;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje, układa i przekształca zadania tekstowe;
- rozpoznaje różne rodzaje krajobrazów Polski;
- umie zapamiętać powitania w różnych językach;
- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia, samodzielnie podpisuje obrazki;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

mapa Polski, mapa świata, obrazy przedstawiające różne regiony naszego kraju oraz wybrane miejsca za granicą, przybory gimnastyczne, rozsypanki sylabowe, zdjęcia lub obrazy gór, morza, jezior, łąk, pól, fiszki zadaniowe, piosenki szanty, wiersz D. Gellner „Wiatr na plaży”, „pirackie” rekwizyty, nagranie melodii tańca „Zbójnicki”, piosenka „W murowanej piwnicy”, różne rodzaje pieczywa, zdjęcia i fotografie z podróży rodzinnych, kartki z pozdrowieniami w różnych językach, piosenki Cezarego Cesarza, prezentacja multimedialna o ciekawych miejscach na świecie.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, , laptop, kredki, kartony rysunkowe, plastelina, ramka z tektury, niebieska folia, klej, nożyczki, papier kolorowy, markery czarne, linka do wiązania węzłów żeglarskich, żółta i zielona bibuła lub tkanina.

Dzień pierwszy: Wyjazd edukacyjny do Bałtowa

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Zbiórka przed wyjazdem. Sprawdzenie obecności, pożegnanie z rodzicami (można zorganizować również wyjazd integracyjny z rodzicami), zajęcie miejsc w autokarze. Podanie programu dnia.
2. Zwiedzanie „Bałtowskiego Parku Jurajskiego”, w którym największą atrakcją stanowią rekonstrukcje dinozaurów i innych wymarłych grup zwierząt.
3. Uczestniczenie w zabawach badawczych, np.: odkopywanie szkieletu kilkunastometrowego tyranozaura, warsztaty geologiczno – plastyczne.
4. Zwiedzanie zabytkowego „Starego Młyna”, napędzanego turbiną wodną.
5. Podróż „schoolbusem” po Zwierzyńcu Bałtowskim, położonym na 40 hektarach naturalnego zbocza, na którym znajdują się ostoje dzikiej zwierzyny.
6. Powrót do autobusu, wyjazd do domu.

Kontakt:

27-423 Bałtów 8a woj. Świętokrzyskie

tel.: 0 41 264 14 20

www.jurapark.pl

Dzień drugi: Piękna nasza Polska cała...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowa z dziećmi na temat odbytej wycieczki do Bałtowa. Lepienie z plasteliny modeli dinozaurów. Zorganizowanie wystawki prac.
2. Pokaz prezentacji: Piękna nasza polska cała, źródło: youtube.com
3. Układanie rozsypanek sylabowych – praca w grupach:
 - Lu-bi-my po-dró-że.
 - Je-dzie-my nad mo-rze.

- Zo-ba-czy-my gó-ry.
 - Po-pły-wa-my po je-zio-rach.
 - Po-ba-wi-my się na łą-ce.
 - Po-mo-że-my w po-lu.
4. Zawieszenie ułożonych haseł na tablicy – przyporządkowanie im odpowiednich zdjęć lub obrazów.
 5. Dzielenie się wrażeniami po obejrzeniu obrazków lub zdjęć, łączenie ich z doświadczeniami. Dzieci opowiadają w jakich miejscach już były, jaki krajobraz jest koło ich miejsca zamieszkania.
 6. Nauczyciel wymienia rodzaje (formy) krajobrazów, ilustruje je obrazami.
 7. Pokaz oznakowania poszczególnych krajobrazów na mapie Polski. Odszukanie przez dzieci miasta – stolicy regionu w którym mieszkają. Określenie jakie krajobrazy dominują w regionie.
 8. Zabawa ruchowa przy muzyce: „Gdzie jestem?”. Dzieci bawią się przy muzyce, kiedy muzyka cichnie, spoglądają na nauczyciela, który na mapie wskazuje dany typ krajobrazu, wtedy dzieci pokazują coś charakterystycznego dla tego regionu, na przykład: Pojezierza – pływanie, góry – wspinanie się itp.
 9. Do sali przychodzi pani woźna lub pani sekretarka i przynosi listy. Są to listy z gór, znad jezior, znad morza, z wyżyn, z nizin, a nawet z obszarów gdzie jest depresja. Nauczyciel dzieli dzieci na tyle grup ile jest listów. Dzieci otwierają listy. W listach są zadania matematyczne na fiszkach zadaniowych. Każde dziecko wybiera jedną kartkę, rozwiązuje na niej zadania (dodawanie i odejmowanie do 20, zadania tekstowe). Dzieci oddają do sprawdzenia kartki nauczycielowi.
 10. Praca plastyczna: Dzieci rysują kredkami wybrany typ krajobrazu, wkomponowując w jej scenkę rodzajową ze swoim udziałem. Nauczyciel sprawdza fiszki.

Dzień trzeci: Zwiedzamy Wybrzeże Polski

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie szanty. Ekspresja twórcza przy muzyce. Nauczyciel wyjaśnia, że „szanty” to specjalny rodzaj muzyki, którą chętnie śpiewają marynarze pływający po morzach i jeziorach.
2. Praca plastyczna: Wyciętą z twardego kartonu lub tektury ramkę o szerokości 3 cm i formacie A4 dzieci ozdabiają według własnego uznania. Na wewnętrzną stronę ramki przyklejamy jasnoniebieską folię (może być z reklamówki lub z plastikowego obrusa ewentualnie z peleryny przeciwdeszczowej). W czasie gdy klej wysycha dzieci wycinają z papieru kolorowego wodorosty, rybki i inne zwierzątka morskie, podkolorowują je czarnym markerem i przyklejają na klej wodny na folii. Po odwróceniu pracy powstaje morski obrazek. Zorganizowanie wystawy prac dzieci.
3. Czytanie przez nauczyciela wiersza D. Gellner „Wiatr na plaży”, dzieci uważnie słuchają, ponieważ w trakcie czytania można będzie pokazywać pewne elementy tekstu.

Wiatr na plażę wpadł za nami

i rozpycha się łokciami!

Tu się wciska, tam się pcha,

woła: – Ja tu siądę! JA!

Już go pełno dookoła,

tu coś gwizdże, tam coś woła,

naszą piłkę zabrał nam.

– Patrzcie! – pisaną – w piłkę gram!

*Wstążkę porwał i nie zwrócił,
gdzieś za wydmą ją porzucił,
kapelusze strąca z głów –
no, po prostu szkoda słów!*

Powtórne czytanie wiersza z pokazywaniem przez dzieci jego treści.

4. Wyszukiwanie w wierszu wyrazów z literą „ż” – ich zapis na tablicy.
Dzieci przepisują wyrazy do zeszytu, układają z nimi zdania.
5. Głośne indywidualne czytanie wiersza przez chętne dzieci. Czytanie wiersza przy nauczycielu przez dzieci, które mają problemy z czytaniem.
6. Opowiadanie nauczyciela o pracy rybaków na morzu, o latarniach morskich, o sztormach i huraganach. Zachęcanie dzieci do spożywania ryb morskich, które są bardzo wskazane dla zachowania dobrego zdrowia.
7. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na plaży i w morzu.
8. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
9. Nauczyciel rozdaje dzieciom „pirackie rekwizyty” – urządzenie Balu piratów przy muzyce szant.

Dzień czwarty: Jedziemy w góry

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Pokaz prezentacji – tańca góralskiego i pieśni góralskich – źródło: youtube.com
2. Pokaz krajobrazów górskich – rozmowa na temat ich wyglądu. Dzieci, które były w górach opowiadają kolegom swoje wrażenia.
3. Pokaz w Grafice Google obrazów wycinanek góralskich. Dzieci wykonują wycinanki, nakleją je na kartonach, ozdabiają nimi klasę.
4. Rozmowa z dziećmi na temat bezpiecznego zachowania w górach. Poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: Po co w górach buduje się schroniska?
5. GOPR – omówienie działalności Pogotowia Górskiego – pokaz filmu – youtube.com .
6. Rozmowa na temat zwierząt i roślin, które możemy spotkać w górach, poparta pokazem obrazów. Wyjaśnienie znaczenia góralskich słów: watra, hala, oscypek, parzenica, kwaśnica (przypomnienie już znanych i wprowadzenie nowych).
7. Wspólne układanie zdań o górach i zapisywanie ich ze słuchu do zeszytu.
8. Nauka podstawowego kroku tańca „Zbójnicki”, nauka piosenki „W murowanej piwnicy” – gry i zabawy przy muzyce.
9. Mierzenie odległości na mapie Polski za pomocą kolorowej tasiemki, porównywanie doległości, czytanie mapy z pomocą nauczyciela.
Odpowiedź na pytania (ich zapis na tablicy):
– Gdzie jest bliżej z naszej miejscowości: nad morze, czy w góry?
– Gdzie swój początek ma Wisła?
– W jakiej części kraju leży Zakopane?
10. Układanie treści zadania i pytania do obrazka: góry – na jednej górze pasie się 8 owieczek, na drugiej 2, a na trzeciej 3.

Dzień piaty: Pływamy po jeziorach Pojezierzy

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie materiałów do zajęć. Czas na porządkowanie półek.
2. Rozmowa z uczniami o Pojezierzach. Wyjaśnienie, że są to miejsca w północnej części Polski (pokaz na mapie), które charakteryzują się bardzo dużą ilością jezior. Prezentacja multimedialna – źródło: youtube.com – SZKOŁA POD ŻAGLAMI ODC. 9 Biały szkwał.
3. Nauka wiązania podstawowych węzłów żeglarskich – źródło: youtube.com
4. Wysłuchanie piosenek żeglarskich śpiewanych przez dzieci na Festiwalu Piosenki Żeglarskiej i obejrzenie teledysków. Szanty dla dzieci – Plastusiowy chórek – youtube.com
5. Nauczyciel przynosi zrobione przez siebie wędki (2 – 3 sztuki). Na końcach każdej wędki zamiast haczyka znajduje się magnes. Na środku sali w jeziorze zrobionym z szarfy znajdują się rybki, również posiadające magnes. Dzieci za pomocą wędki wyławiają dla siebie rybki. Każda rybka ma doczepione zadanie matematyczne: po trzy działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, które trzeba zapisać do zeszytu i obliczyć. Następnie dzieci wymieniają się z kolegą w ławce rybkami i zapisują i obliczają kolejne sześć przykładów.
6. Wyjaśnienie dzieciom, że w Polsce są dwa pojezierza, po jednej i drugiej stronie Wisły. Są to Mazury i Kaszuby.
7. Opowiadanie dzieciom o specyficznej kulturze Kaszubów i ich języku. Pokaz Alfabetu kaszubskiego Grafika Google (nauczyciel może sam przygotować planszę). Nauka tradycyjnej pieśni kaszubskiej „Kaszubskie nuty”, będącej wyliczanką kolejnych obrazków umieszczonych na planszy (http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/91/Song_-kaszubskie_nuty-.jpg).
8. Ewaluacja zajęć: Co ci się podobało najbardziej na zajęciach?

Dzień szósty: Wyżyny i niziny w Polsce

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć, zajęcia własne dzieci.
2. Nauczyciel zwraca uwagę dzieciom, że w klasie rozłożone są kartki. Kilka z nich (zielone) leży na podłodze, inne (żółte) położone są na szafkach i parapetach. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy. Grupy wysyłają swoich przedstawicieli po wyznaczone karty. Każda grupa układa hasło z rozsypanki wyrazowej – na zielonych kartkach: NI – ZI – NY, na żółtych: WY – ŻY – NY. Dzieci zawieszają hasła na tablicy, przy czym napis na żółtych kartkach wieszają wyżej niż ten na zielonych.
3. Rozmowa nauczyciela z uczniami o takich krajobrazach, które nazywamy nizinami i wyżynami. Pokaz na mapie i określenie kolorów jakimi zaznaczamy wyżyny i niziny. Zwrócenie uwagi, że jest to zbieżne z kolorami kartek zawieszonych na tablicy. Wyjaśnienie cech charakterystycznych dla obszarów nizinnych i wyżynnych. Przypomnienie dzieciom, że mieszkamy na Wyżynie lubelskiej.
4. Wyjście na plac przed szkołą – dzieci otrzymują dwa kawałki materiału lub bibuły karbowanej w kolorach zielonym i żółtym i próbują je tak ułożyć, aby powstał krajobraz nizinny i wyżynny.
5. Powrót do klasy – rozdanie fiszek zadaniowych z działaniami na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 i zdaniami z treścią do rozwiązania. Dzieci przepisują zadania do zeszytu i tam dokonują rozwiązań i obliczeń. Wspólne sprawdzanie pracy. Wykonanie zadań na tablicy – poprawienie pracy.
6. Przypomnienie piosenki; „Ach Lubelskie, jakie cudne”

Dzień siódmy: Wśród polskich łąk i pól

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, działania własne uczniów.

2. Pokaz obrazów łąki i pól (Grafika Google), roślin i zwierząt zamieszkujących łąkę; konik polny, motyle, larwy i poczwarki owadów, świetliki, biedronki, pszczoły, osy, bąki, króliki szaraki, kuropatwy, wrony, kruki (w zimie), gołębie, wróble, myszy polne i pole: myszy, chomiki, motyle, pszczoły, osy, ropuchy, zające – materiały: scholaris – portal wiedzy dla nauczycieli. Pokaz roślin łąkowych: trawy, koniczyny, rumianku, ogólnie roślin zielnych czyli takich, które mają zieloną niezdrewniałą łodygę. Rośliny na polach: zboża. Rozmowa na temat różnych rodzajów zbóż – pokaz zbóż.
3. Przypomnienie dzieciom zajęć, na których rozmawialiśmy o chlebie. Degustacja różnych rodzajów pieczywa.
4. W celu omówienia tematu zajęć można również wyjść z dziećmi na spacer na pole i łąkę, aby zebrać rośliny do zielnika.
5. Zadania matematyczne: Dzieci dostają karty pracy – załącznik 11.

1) Dopisz w pustych kratkach taką liczbę aby działanie zawsze miało wynik 20.

18		10		13		4	
	6		12		20		15

2) Rozwiąż zadanie i narysuj do niego rysunek:

Tereska wybrała się na łąkę i pole. Zebrała tam kwiaty na piękny bukiet. W bukiecie miała 10 rumianków, 4 maki i 6 chabrow. Ile kwiatów zebrała Tereska?

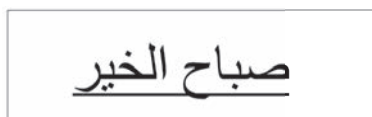
6. Wypisywanie przez dzieci z pamięci na tablicy nazw zwierząt i roślin, które możemy znaleźć na łące i polu. Przepisywanie wyrazów do zeszytu.
7. Rośliny przyniesione przez dzieci z domu albo zebrane wspólnie na spacerze wkładamy do starych książek w celu wysuszenia. Przygotujemy z nich potem zielnik.

Dzień ósmy: Nasi zagraniczni sąsiedzi

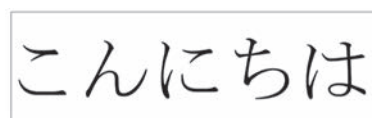
Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Działania własne uczniów.
2. Nauczyciel rozwiesza na tablicy kartki, na których jest napisane „dzień dobry” w różnych językach (załącznik 13):

– po arabsku – pamiętajmy, że pismo to czytamy od prawej strony do lewej –
ṣabāḥ al-ḥáyṛ

– po japońsku – konniczi wa

– po angielsku

- po niemiecku

guten Morgen

- po rosyjsku - dobroje utro

доброе утро

- po francusku - bonżur

bonjour

- po hawajsku

aloha

- po ukraińsku

добрий день

- po litewsku

labas rytas

- po łotewsku

labdien

- po estońsku

Tere hommikust

- po białorusku

добры дзень

- po czesku

dobré jitro

- po słowacku

dobré ráno

3. Nauczyciel prosi o uznaniowe wybranie tych pozdrowień, które mogą należeć do naszych najbliższych zagranicznych sąsiadów. Nauczyciel dokonuje korekty, przy okazji wyjaśniając w jakich językach napisane są pozdrowienia. Przy każdym pozdrowieniu nauczyciel zawiesza kartę z nazwą państwa, z którego ono pochodzi. Dzieci próbują powtarzać pozdrowienie: Dzień dobry w różnych językach
4. Dzieci oglądają mapę polityczną Europy, odnajdują kraje naszych sąsiadów, pokazują je na mapie. Próbują odnaleźć i odczytać nazwy stolic.
5. Rozmowa z dziećmi na temat konieczności używania form grzecznościowych: dzień dobry, do widzenia, dziękuję, proszę, przepraszam.
6. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania pt: „Królewicz Jaś” B. Sokołowskiej-Kosik:
*W dalekim kraju wśród łąk i pól mieszkał na zamku królewicz Jaś.
 Mówi mu mama: Jasiu mój złoty podnieś mi wachlarz – nie mam ochoty.
 Mówi doń ojciec – podaj mi berło, przynieś mi pierścień królewski z perłą – a Jasio na to odpowie tacie: Wiecznie mnie tylko gdzieś posyłacie.
 Mówi doń siostra – zerwij mi różę, widziałam w parku, o takie duże – Ach daj mi spokój! – Jasio odpowie. Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
 Cała rodzina tonie w żalach, płacze siostrzyczka, królowna Lala, martwi się tato i cały dwór, że z królewicza tak wielki gbur.
 Pewnego razu widziano z góry – królewicz Jasio pojechał w góry.
 No i powiedzieć chyba wam mogę, że tam natychmiast pomylił drogę.
 Pyta więc srocзки: Sroczko ptaszyno, jaką do zamku jechać drożyną.
 A sroczka na to, tak mu odpowie: Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
 Prosi więc liska: Lisku mój złoty pokaż mi drogę – Nie mam ochoty.
 Więc prosi zajęcza. Biegnij do króla. Powiedz, że drogę zgubiłem w górach.
 A zajęc na to: Nie po to rośłem by twoim Jasiu być dzisiaj posłem.
 W końcu zaćwierkał przemądry szpak: To tyś ich mówić nauczył tak.
 I powiedz teraz, czy to wesoło, gdy pełno gburów żyje wokóło?
 Zapłakał Jasio. Przynęskł poprawę, a gdy do domu niebawem wrócił, grzecznością cały zadziwił dwór. I dziś możemy brać z niego wzór.*
7. Zabawa przy piosence: Piosenki dla dzieci Cezarego Cesarza – youtube.com
8. Przypomnienie niektórych pozdrowień w językach naszych zagranicznych sąsiadów.

Dzień dziewiąty: Wycieczki po mapie – podróże naszych marzeń

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zrobienia kart do zielnika.
2. Dzieci otrzymują białe kartki z bloku technicznego, układają na nich wysuszone rośliny, przyklejają je za pomocą kleju wodnego, odszukują w Internecie nazwy roślin, podpisują je, odkładają do wyschnięcia.
3. Prezentacja multimedialna o „najfajniejszych” miejscach na świecie, które mogłyby zaciekać dzieci – ok 15 minut. Można zaprezentować: Francję: Euro Disneyland, Paryż, Cannes, Włochy: Rzym – Colosseum, Pompeje, Etna i Wezuwiusz, Watykan, Grecja: Ateny, Afryka: dżungla, samochodowe safari, Ameryka Północna: Indianie, Eskimosi, Disneyland, Hollywood, Ameryka Południowa: Amazonka, kultura Majów i Inków, Antarktyda.
4. Rozmowa z dziećmi na temat miejsc, w których chciałyby się znaleźć i dlaczego?
5. Próba samodzielnego ułożenia notatki o wymarzonej miejscy, gdzie każde z dzieci chciałyby się znaleźć. Dzieci wykonują prace w brudnopisie, oddają nauczycielowi do sprawdzenia. W tym czasie wykonują kredkami rysunek „Pocztówka z wyprawy” w zeszyte. Po poprawieniu prac przez nauczyciela dzieci przepisują notatki do zeszytów. Chętne dzieci głośno czytają swoje teksty.

6. Ćwiczenia matematyczne w pamięci. Zabawa: „Jestem liczbą...” – zabawę rozpoczyna nauczyciel – dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych w pamięci.

Dzień dziesiąty: Piękna nasza Polska cała – zorganizowanie wystawy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Dzieci przygotowują wystawkę rodzinnych fotografii z wyjazdów rekreacyjnych, foldery turystyczne, obrazki z wymarzonym miejscem na wyjazd, np. wakacyjny.
2. Rozmowa na temat przyniesionych materiałów, oglądanie zbiorów. Wykonanie wystawy: PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA na korytarzu szkolnym. Opisy do zdjęć dzieci wykonują na komputerze w programie Word, drukują samodzielnie.
3. Uczniowie otrzymują karty sprawdzające. Uzupełniają odpowiedzi wykorzystując zdobyte dotychczas wiadomości i umiejętności. Uczniowie mogą korzystać z biblioteczki klasowej i innych dostępnych w klasie materiałów. Przed rozpoczęciem sprawdzianu uczniowie wraz z nauczycielem powtarzają poznane wiadomości.

Zajęcia komputerowe

Gry edukacyjne online – www.gry.pl

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy siłowe.
2. Ćwiczenia gimnastyczne:
 - przeciąganie liny;
 - rzut do celu woreczkiem;
 - skakanie na skakance.
3. Gry i zabawy z piłką na świeżym powietrzu – doskonalenie rzutów, chwytów i kozłowania.

XXXIII. Blok tematyczny – MOJA MAMA I MÓJ TATA

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z nazwami wybranych zawodów;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie mowy;
- rozwijanie umiejętności plastycznych;
- rozwijanie umiejętności wokalnych;
- wzmacnianie więzi rodzinnych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- stosuje w odpowiednim kontekście słowa: murarz, ogrodnik, gospodyni domowa, agent ubezpieczeniowy, biznesmen, budowlaniec, nauczyciel, informatyk itp.;

- śpiewa poznaną piosenkę;
- wypowiada się całymi zdaniami;
- układa krótkie zdania, zapisuje je w zeszytcie oraz zapisuje i drukuje je na komputerze
- układa życzenia;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Rodziną;
- rozumie znaczenie słowa: szacunek w odniesieniu do rodziców;
- umie zapamiętać krótka rymowanekę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi, ale również z dorosłymi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie , wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

obrazki przedstawiające osoby wykonujące różne zawody, wiersze: „Rodzice”, „Zwierzęce mamy”, „Wszyscy dla wszystkich”, piosenki: „Chociaż mało mamy lat”, „Choć mam rączki małe”, „Piosenka dla mamy i taty”, teksty zadań z treścią, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina” zdjęcia rodziców, tekst przedstawienia dla rodziców, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina”.

Materiały i narzędzia:

tablica multimedialna, laptop, kalka techniczna, czarne flamastry, , kartony A4 i A3, kolorowe kartki, flamastry, farby, klej, nożyczki, bibuła karbowana, kredki, wata, kolorowe ozdoby do bransoletek, zszywacz.

Dzień pierwszy: Moja mama i mój tata

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi na rozpoczęcie dnia. Przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa z dziećmi na temat spędzania czasu wolnego z rodzicami. Wystuchanie wiersza „Rodzice” B. Sokołowskiej-Kosik:

Po co w domu jest mama,
każdy chyba wie,
czy tylko od gotowania?
O nie, o nie, o nie...

Mama musi posprzątać,
to każdy także wie,
ale przecież od czego,
mama ma w domu mnie?

Jest w domu jeszcze tata,
duży, silny jak smok.
Tata, mamie pomaga
to nie jest chyba szok.

Bo my jesteśmy rodziną,
kochamy bardzo się,
robimy dla siebie wszystko,
tak przecież w życiu jest.

3. Rozmowa z uczniami na temat konieczności pomagania rodzicom w domu.

Zwrócenie szczególnej uwagi na to, że nawet małe dzieci mogą w domu pomagać, chociażby poprzez utrzymywanie porządku w swoim pokoju.

4. Wykonanie portretu mamy lub taty (propozycja): Nauczyciel wcześniej przygotowuje zeskanowane zdjęcia portretowe rodziców uczniów w formacie A4. Dzieci otrzymują arkusze kalki technicznej, również w formacie A4, nakładają na skan portretu rodzica, spinają karty spinaczami. Kropkują czarnym flamastrem linie z portretu widoczne przez kalkę. Miejsca zaciemnione kropkuje się gęściej. Gotowe prace przyczepia się na wystawkę, na podkładkach z kolorowego kartonu.

5. Zabawa ruchowa: *Na wycieczkę*. Nauka rymowanki:

„*Na wycieczkę, na wycieczkę wyruszamy,
jedzie tata, jedzie mama z nami też.
Raz, dwa, raz, dwa, i plecaki pakujemy,
i rowery zabierzemy przecież wiesz*”.

Dzieci leżąc tyłem naśladowują pedałowanie na rowerze, powtarzając jednocześnie rymowankę.

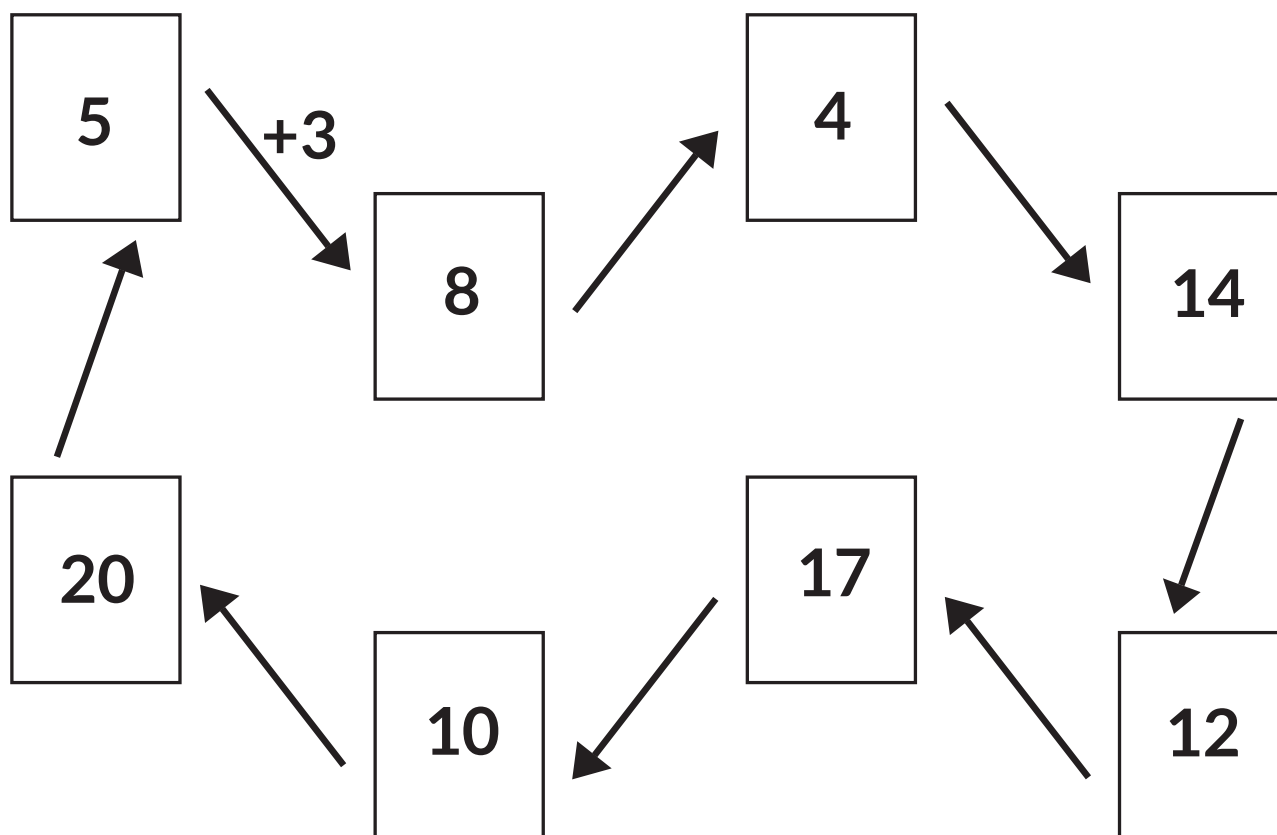
6. Dzieci indywidualnie lub z pomocą nauczyciela układają życzenia dla rodziców (dzieci mogą korzystać z materiałów z biblioteczki klasowej). Po dokonaniu korekty życzenia zostają wpisane na laurkach. Dzieci ozdabiają laurki według swojego uznania, dowolną techniką. Dzieci prezentują swoje życzenia na forum klasy.

7. Ćwiczenia w pamięciowym dodawaniu i odejmowaniu liczb do 20.

Zagadki matematyczne:

Nauczyciel rozpoczyna zadanie: Jeśli jestem liczbą 8, a ty jesteś ode mnie o 5 większa, jaką jesteś liczbą? Wskazane dziecko odpowiada: Jestem liczbą 13 i wyznacza inną osobę do dalszej odpowiedzi. Jestem liczbą 13, a ty jesteś o 10 mniejszy, jaką jesteś liczbą? Itd.

8. Rozwiązywanie zadań matematycznych (załącznik 14):

Dzieci mają za zadanie uzupełnić działania pomiędzy liczbami. Dzieci wymieniają się z kolegami w ławkach kartkami, w celu sprawdzenia poprawności wykonania pracy. Wklejają ćwiczenie do zeszytu.

9. Recytacja wierszy i nauka piosenek – przygotowanie do spotkania z rodzicami.

Dzień drugi: Prezent dla mamy i taty. Spotkanie z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć i spotkania z rodzicami.
2. Wykonanie bransoletki dla mamy. Każde dziecko otrzymuje pasek z kartonu połączony w okrąg za pomocą zszywki. Dzieci na zewnętrznej stronie paska nakleją wałeczek waty. Następnie wybranym kolorem bibuły karbowanej (paskiem) owijają delikatnie bransoletkę dookoła. Na wierzchu nakleją ozdobne koraliki, cekiny.

3. SPOTKANIE Z RODZICAMI. Przedstawienie „Jak to w rodzinie bywa...”

Propozycja scenariusza takiego spotkania w opracowaniu B. Sokołowskiej-Kosik:

Na scenę wychodzi pięcioro dzieci ubranych w stroje galowe.

Dziecko 1: Dzień dobry drodzy rodzice,
witamy Was u nas serdecznie,
siądźcie na krzesłach cichutko,
i wysłuchajcie nas grzecznie.

Dziecko 2: Chyba wiecie mili moi,
że dziś mamy święto mamy,
a przy mamie, to i tacie,
również fajny prezent damy.

Dziecko 3: To znaczy, że w czerwcu Dnia Taty nie będzie?

Dziecko 2: Oj będzie, oj będzie, lecz czy nie lepiej,
rodzinę dzisiaj zobaczyć w komplecie?

Dziecko 4: Tak, tak, bo sami widzicie, mama to jakby z urzędu siedzi w rodzinie.

Dziecko 5: A tata, jak to tata,
przeważnie do nocy w pracy,
a jeszcze często, gęsto,
nie ma taty po pracy.
Bo tata moi drodzy,
w dzisiejszych czasach bywa,
za granicą pracuje,
i tam mu życie upływa.

Dziecko 4: I wtedy nasza mama,
z dziećmi siedzi w domu sama.
Za mamę i tatę musi nam służyć,
nie ma już w życiu większych katuszy.

Na scenę wychodzą trzy Krasnale: Śpiewają piosenkę „Chociaż mało mamy lat” (każdy Krasnal jedną zwrotkę) – refren śpiewają wszystkie dzieci na scenie i poza nią.

1. *Chociaż mało mamy lat,
tak naprawdę niewiele,
choć lubimy w piłkę grać,
i pojeździć rowerem.*

*Choć na wszystko mamy czas,
tyle zabaw nas czeka,
wiemy, że każdy z nas wyrośnie, każdy z nas,
na wielkiego, wielkiego na człowieka.*

ref.:

*Bo co może, co może mały człowiek,
tak jak ja albo ty.
Może pani, a może pan podpowie }
my zgodzimy się z tym }x2*

2. *Na podwórku fajnie jest,
można sobie pobiegać,
można w piłkę pograć też,
i pochodzić po drzewach.*

*Można łapać do swych rąk,
kolorowe motyle,*

albo się ukryć tak by nikt nie widział nas,
i polecieć do słońca choć na chwilę
ref: Bo co może, co może mały człowiek...

3. Właśnie tyle lat co my,
mają Bolek i Lolek,
a więc może ja lub ty,
odegramy ich rolę.

Albo któryś będzie kimś,
najważniejszym na świecie,
będzie miał tyle sił,
dodaży wszystkich sił,
aby były szczęśliwe wszystkie dzieci.

Ref: Bo co może, co może mały człowiek.

Dzieci rozpoczynające przedstawienie siadają z boku na ławeczce.

Krasnal 1: (podnosi i pręży ramiona jak siłacz)

Bo co może mały człowiek?

Powie wielu z Was, że nic.

A ja rzeknę po krasnalsku:

„szała, bała, rym cym cym”! **(Krasnal opiera dłonie na biodrach, dumnie się pręży przed widownią)**

Krasnal 2: Hej, kolego popatrz tylko,

jakie dziwne miny mają. **(Krasnal wskazuje na widownię)**

Czy ty nie wiesz, że to ludzie,

i naszego języka nie znają?

Krasnal 3: Tak, tłumacza tutaj trzeba,

Chyba sam to przetłumaczę:

To, że mały może wszystko,

właśnie słowa tamte znaczą.

Krasnale siadają na ławeczce po drugiej stronie sceny.

W tle słychać muzykę. Na scenę wybiegają dzieci ubrane jak maluchy. Mają piłki, skakanki, lalki, wózki, kartki papieru. Bawią się, skaczą. Robią na scenie bałagan. Na zakończenie piosenki schodzą ze sceny.

Wstają Krasnale i Dzieci. Chodzą, patrzą kręcąc ze zdziwieniem głowami.

Dziecko 1: (tapie się za głowę)

Jejku, rety, co się dzieje?

Czy huragan tutaj wieje?

Wszak to tylko tajfun może,

nieporządek, o mój Boże!

Dziecko 2: (kiwa głową)

Co ty? Tajfun? Skąd, gdzie kiedy?

Tu bawiły się dziś dzieci.

Dziecko 3: Dzieci? Chyba niemożliwe,
mamy ich zbyt pobłażliwe,
By pozwalać na bałagan,
nie mów głupot, ja cię błagam.

Krasnal 1: (wszystkie Krasnale występują do przodu)

Tak, my wiemy doskonale,
jak wygląda tutaj życie.
Dzieci brudzą, mama sprząta,
wszystko bywa znakomicie.

Krasnal 2: Jakże często liczą na nas,
mówiąc słodko i radośnie,
kiedy mama tu przychodzi,
i zapyta: „Kto tu sprzątnie?”

Krasnal 3: „Krasnoludki!” – krzyczą dzieci,
a jak również, o tym wiecie,
Krasnoludków, no i czarów,
nie ma przecież na tym świecie.

Na scenę wychodzi kolejna piątka dzieci – ubrane są: w stroje gosposi – fartuszki, chusteczki na głowie. Dzieci mają w rękach szczotki, miotełki, ściereczki, wiaderka itp. śpiewają piosenkę: „Choć mam rączki małe...”

1. Choć mam rączki małe
i niewiele zrobię,
pomogę mamusi,
niech odpocznie sobie – 2 bis
2. Zamiotę pokoik,
umyję garnuszki,
niech się tu nie schodzą,
łakomczuszki muszki – 2 bis
3. Posprzątać zabawki,
przecież każdy musi,
w ten sposób, pomaga się
swojej mamusi. 2 bis

Dzieci i Krasnale biją brawo:

Gosposia 1: Przecież każde dziecko wie,
po zabawie sprząta się.

Gosposia 2: Kiedy wieczór już nadchodzi,
składam rzeczy, w których chodzę.
Do łazienki niosę je,
bo je mama uprać chce.

Gosposia 3: Kiedy już posiłek zjem,
pięknie mamie podziękuję,

bo tak, przecież każdy wie,
grzeczne dziecko się zachowuje.

Gospośia 4: Jestem miła, nie pyskata,
takie dzieci lubi tata.
Po jedzeniu sprzątam też,
bo tak się to robi, wiesz?

Gospośia 5: I jak mama mówi: żeby,
zrobić coś ważnego dla niej,
chętnie robię, co mi każe,
nawet naleśniki smażę...

Krasnal 1: Może ze smażeniem czekaj,
aż dorosła staniesz się,
tu wystarczy robić rzeczy,
które przyjemność sprawią jej.

Dziecko 4: Posłuchajcie, my tu gadu,
a bałagan i brak ładu.
Wołać dzieci, uparciuszki,
zakładajcie im fartuszki.

Gospośia 1: Dzieci, dzieci, gdzie jesteście,
zwawo, miotły tu przynieście!

Na scenę wchodzi dzieci, które wcześniej zrobiły bałagan. Zaczyna się wielkie sprzątanie.

Krasnal 2: No i mili posprzątane
czy tak trudno było wam?
Mam ja morał z naszej bajki,
i dla dzieci i dla mam.

Krasnal 3: Kto nabrudzi, niechaj szybko,
tak posprząta chętnie tam,
mamo jedna, mamo druga,
niechaj dzieciak sprząta sam.

Wszystkie dzieci ustawiają się na scenie i śpiewają „Piosenkę dla mamy i dla taty”: Pierwszą zwrotkę śpiewają dziewczynki.

1. Zebrałam piękne kwiaty,
dla mamy i dla taty,
Bo chcę Was obdarować,
najlepiej jak się da.
A do kwiatów dołączę piosenkę,
posłuchajcie, co dla Was, mam:
tulipany, hiacynty i żonkile,
margerytki, goździki oraz lilie.
No i róże dwie, bo wiecie, że
ukochać Was mocno chcę.

Aksamitki, stokrotki i konwalie,
polne maki, peonie oraz dalie,
i słonecznik też, by każdy dzień
słoneczny był dla nas tak, jak ten.

Ref. Bukiet wyjątkowy,
te wszystkie kwiaty świata cudne, kolorowe,
bo nie potrafię kochani zdecydować,
którymi mam was dzisiaj obdarować.
Tulipany, hiacynty i żonkile,
margerytki, goździki oraz lilie.
No i róże dwie, bo wiecie, że
ukochać Was mocno dzisiaj chcę. (refren 2 x)

Autor piosenki: Pracownia Piosenki MV źródło: youtube.com - Kwiaty dla mamy i taty (Tanti auguri alla mamma)

4. Ciasteczkowo – owocowe przyjęcie – rozdanie rodzicom laurek, rozdanie prezentów dla mam. Wspólna zabawa przy muzyce. Gry i zabawy.

Dzień trzeci: Gdzie pracują moi rodzice?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Nauczyciel prezentuje na tablicy obrazki przedstawiające osoby dorosłe podczas pracy. Dzieci oglądają obrazki – otrzymują polecenie podpisania wytypowanych obrazków. Wykonują podpisy na kolorowych kartkach.
2. Rozmowa z dziećmi na temat miejsca pracy ich rodziców. Wyjaśnienie, że jak mama nie pracuje zawodowo, ale zajmuje się domem i dziećmi, to także jest to praca. Zwrócenie dzieciom uwagi na konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym. Dzieci starają się określić na czym polega okazywanie szacunku innym.
3. Układanie zdań o zawodach dorosłych i zapisywanie ich do zeszytu.
4. Rozwiązywanie zadań. Dzieci wklejają treść zadania do zeszytu, dopisują pytanie, rozwiązanie i odpowiedź. Praca samodzielna. (załącznik 16)
 - *Tata Wiktora jest biznesmenem, prowadzi restaurację. We wtorek 12 osób zamówiło obiad, a 6 tylko deser. Pytanie:....?*
 - *Mama Zosi jest fryzjerką. Pod koniec tygodnia ma zawsze bardzo duży ruch w zakładzie. Ostatnio uczesała 15 pań i obcięła włosy 5 panom. Pytanie...?*
 - *Mama Franka jest gospodynią domową. Dla całej rodziny musi robić dużo kanapek. Codziennie robi 5 kanapek dla taty, 2 kanapki dla Franka i 1 kanapkę dla Justynki, młodszej siostry Franka. Pytanie...?*
 - *Tata Zbyszka jest rolnikiem. Wyhodował 20 świnek. W środę sprzedał 6 z nich. Pytanie...?*
5. Odgadywanie zagadek o zawodach.
 1. *Ktoś za zeszytem przegląda zeszyt,
Choć jest zmęczony – jeszcze pracuje.
Gdy stawia piątkę, bardzo się cieszy.
Przykro mu bardzo, gdy stawia dwóję.*

2. *Leczy wszystkich ludzi,
odwiedza też chore dzieci.
Chodzi w białym fartuchu.*

Kto to jest? Czy wiecie?

3. Siedzi w samochodzie,
trzyma kierownicę,
wozi towary po kraju
i przewozi za granicę.
5. Spotkasz go w ogrodzie,
gdzie pracuje co dzień
Dba o klomby i rabatki,
kocha rośliny i kwiatki.
7. Kto pracuje w hełmie
pnie się po drabinie,
Kiedy syczy ogień
i gdy woda płynie?
9. Stoję na drabinie,
trzymam pędzle w ręce.
Pomóżcie mi wszyscy
w pracy i w piosence.
11. Wapno kielnią rzuca,
cegłę z cegłą spaja.
Będzie dom gotowy
na drogi rozstajach.
13. Jak się nazywa taki lekarz,
którego pacjent głośno szczerka?
15. Gdy komputer się zawiesi,
zatnie lub zepsuje,
ten pan szybko go naprawi
i zaprogramuje.
4. Bardzo się trzodzi –
przynosi listy, paczki dla ludzi.
6. Nie jest kotem, a bez strachu
po spadzistym chodzi dachu.
Czarne ręce ma i twarz,
i ty go na pewno znasz.
8. Tak w dzień, jak i w nocy
pracują pod ziemią,
dobywają bogactwa,
co w głębi jej drzemią.
10. Ma biały fartuch jak lekarz,
ale nie leczy – wypieka.
12. Mam dwie dzielne pomocnice:
cienką igłę i nożyce.
One kroją, ona zszywa.
Powiedz, jak ja się nazywam?
14. W dzień i w nocy pracuje,
chorym leki przepisuje.
16. Miła pani na ekranie,
mapy pokazuje co dzień.

Na nich jest namalowane,
co słycać w pogodzie.

17. Jest ktoś, kto potrafi
pisać piękne zdania
i tworzyć z nich książki
lub opowiadania.

18. Jeździ w różne miejsca,
często podróżuje.
Ważne informacje
ludziom przekazuje.

19. Na plaży lub basenie
wszystkich obserwuje.
Bezpieczeństwa w wodzie
uważnie pilnuje.

20. W autobusie i tramwaju
podchodzi na chwilę.
Sprawdza czy pasażerowie
mają ważny bilet.

21. Spotkasz go w niezwykłym miejscu,
gdzie jest scena i kurtyna.
Gdy podniosą ją do góry,
on swój występ już zaczyna.

22. Jej praca potrzebna
zawsze jest i wszędzie.
Gdzie będzie pracować,
tam i czysto będzie.

23. Gościom w restauracji
karty dań rozdaje.
Potem zamówione
potrawy podaje.

24. Zachwycamy się gdy skacze,
pływa lub boksuje.
Spróbuj zgadnąć kto na co dzień
sportem się zajmuje.

25. Zawód bardzo popularny,
marzy o nim każdy chłopak.
Lecz, niektórzy tylko mogą
całe życie piłkę kopać.

26. Z pomocą nożyczek,
szczotki i grzebienia,
wygląd naszych włosów
czaruje i zmienia.

6. Samoocena uczniów: Jak się czułeś na dzisiejszych zajęciach?

Dzień czwarty: Jakie inne mamy mamy?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć. Rozmowy z dziećmi.
2. Oglądanie prezentacji: Zwierzęta – matki i ich dzieci – autor: 2beniek, źródło: youtube.com
3. Rozmowa na temat mam zwierzęcych, o ich instynktach, miłości do swoich dzieci. Uczniowie na podstawie własnego doświadczenia mogą opowiedzieć o zaobserwowanych zachowaniach zwierząt. Oglądane krótkich filmików o rodzinach zwierząt.
4. Wykonanie portretu zwierzęcej mamy z jej dzieckiem lub dziećmi – technika dowolna. Zrobienie wystawy prac.
5. Czytanie głośne wiersza: „Kto jeszcze ma mamy” B. Sokołowskiej-Kosik. Zwrócenie uwagi na zdrobnienia w nazwach zwierzęcych dzieci.

Czy tylko ludzkie są mamy na świecie?

Nie tylko i lepszych w świecie nie znajdziecie.

*Malutkie kurczątka, kwoka wyprowadza,
żółciutkie kaczątko, w wodzie kaczkę sadza,
Małe kotki za kotką szybciutko biegną,
bo chcą bardzo mleczka, mamy im to dają.*

*Gęś duża swoje gąsięta wodzi,
nie szkodzi, że któreś skąpie się w wodzie.*

*Suczka do budy szczenięta zagania,
pilnuje ich lepiej niż niejedna niania.*

*Maciorka ma zawsze dużo prosiaczków,
Klacz już zwyczajnie, po jednym żrebacku.*

*Najlepiej ma chyba maleństwo krowy,
zapas ma mleka na roczek gotowy.*

*Te wszystkie mamy, jak sami wiecie
kochają swe dzieci najmocniej na świecie.*

6. Wyszukiwanie w wierszu nazw zwierzęcych dzieci. Zapis wyrazów do zeszytu, wybranie pięciu wyrazów, ułożenie z nimi zdań i zapisanie do zeszytu.
7. Zabawy ruchowe: Gąski, gąski do domu.

Dzień piąty: Rodzinne drzewo. Zajęcia otwarte z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie prezentacji multimedialnej – nauczyciel może we wcześniejszym terminie zaprosić na sesję zdjęciową rodziców i ich dzieci, na przykład podczas spotkań klasowych.
3. Rozmowa z dziećmi na temat ulubionych zajęć poszczególnych członków rodziny, próba odpowiedzi, czego nie lubi moja mama, czego nie lubi mój tata. Wypowiedzi rodziców na temat ulubionych zajęć, potraw dzieci. Wypowiedzi dzieci na temat struktury rodziny: „Ile osób ma twoja rodzina?” (policz), „Kto to są dziadkowie?”, „Jak mają na imię twoje babcie i dziadkowie?”, „Ile dzieci mają twoi rodzice?”, „Ile masz rodzeństwa i jak się nazywają?”.
4. Zabawa z elementami dramy: „Scenka rodzinna”. Dzieci i rodzice stają parami. Każda para przygotowuje scenkę sytuacyjną, w której biorą udział członkowie rodziny. Dzieci losują kartonik z napisaną

rolą: „Ja i mama”, „Ja i tata”, „Siostra i brat”, „Mama i tata”, „Dziadek i ja”, „Babcia i ja”, itp. Osoby w parach losują role, tak że mama może stać się córką, a syn babcią. Prezentacja scenek rodzajowych.

5. Wykonanie Portretu rodzinnego wspólnie z rodzicem – kredkami lub farbami, na formacie A3. Wystawa prac. Przypomnienie dzieciom o wykonywanym na wcześniejszych zajęciach drzewie genealogicznym – innym rodzaju portretu rodzinnego.
6. Gry i zabawy dla dzieci i rodziców:
 - *Jabłko na sznurkach.*
 - *Taniec na gazecie.*
 - *Obieranie jabłka – konkurs dla rodziców.*
 - *Picie soku z cytryny.*
 - *Siadamy na balony, itp.*
7. Podziękowanie za wspólne spotkanie.

Zajęcia komputerowe

Praca z wyszukiwarką Google. Dzieci wpisują w wyszukiwarkę hasło: Wiersze dla mamy. Wyszukują wierszyki i głośno czytają wybrane strony.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z piłkami.
2. Ruchowa ekspresja twórcza do muzyki.

XXXIV. Blok tematyczny – MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z życiem dzieci w innych krajach;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia oraz uzasadniania swoich decyzji, sądów i przekonań,
- kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji;
- budzenie potrzeby oraz rozwijanie gotowości dzieci do świadczenia bezinteresownej pomocy.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, że nie wszystkie dzieci na świecie są szczęśliwe;
- wie co to jest wolontariat;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i skomponować obraz na temat „Wszystkie dzieci nasze są...”
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy, przedstawiające życie dzieci;

- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia;
- dobiera podpis do obrazka;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw w jakie bawią się dzieci z innych państw,
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, festyn;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno- przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

chusta animacyjna, piłki, worki do biegania, puzzle XXL pt. „Dzieci świata”, rozsypanka wyrazowa.

Materiały i narzędzia:

kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole.

Dzień pierwszy: Festyn rodzinny (propozycja imprezy integracyjnej)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi i rodzicami. Przygotowanie potrzebnych materiałów.
2. Powitanie przez dyrektora szkoły wszystkich przybyłych gości: uczniów, ich rodziców, dziadków, zaproszonych osób.
3. Występy dzieci: Wystawienie przedstawienia pt. „Jak to w rodzinie bywa” przez klasę pierwszą. Śpiewanie przez dzieci piosenek i deklamowanie wierszy przez cały czas trwania festynu.
4. Zabawy przy muzyce z elementami zabaw KLANZY:
 - Kto się schował? – Dzieci stają dookoła chusty trzymając jej brzeg. Gra muzyka. Pod chustą siedzi jeden uczestnik zabawy, na sygnał prowadzącego trzymający brzegi chusty zamykają oczy, uczestnik zabawy spod chusty szybko „porywa” jednego z bawiących się pod chustę. Na ponowny sygnał prowadzącego inni starają się odgadnąć kogo brak.
 - Konkurs szydełkowy dla mam – kilka chętnych mam dostaje po szydełku i kłębkę włóczki – prowadzący przeprowadza lekcję instruktażową szydełkowania. Która mama wykona najdłuższy łańcuszek na szydełku? Hasłem do startu w konkursie jest rozpoczęcie utworu muzycznego. Mamy kończą

szydełkować wraz z końcem utworu. Nagrodą za najdłuższy łańcuszek jest buziak od swojego dziecka. Z szydełkowych łańcuszków pociechy mam mogą wykonać naklejane na kartonie ślimaczki z domalowanym tułowiem.

- **Konkurs dla ojców:** ojcowie muszą wykazać się umiejętnością szatkowania kapusty. Prowadzący wybiera kilku chętnych ojców. Każdy z ojców otrzymuje zestaw do szatkowania: fartuszek, chusteczkę, nóż, deskę do krojenia, pół białej kapusty i miskę.

Na dany przez prowadzącego znak ojcowie przystępują do pracy – należy zwrócić uwagę na jakość wykonywanej pracy. Nagrodą za pierwsze miejsce jest dyplom głównego Siekacza.

- **Zabawa dla dzieci** z elementami pedagogiki cyrku. Nauka żonglowania piłeczkami, woreczkami, chustkami.

5. W międzyczasie rodzice mogą przygotować poczęstunek dla dzieci np. kiełbaski z grilla, lody, owoce, napój.
6. Proponuje się zaproszenie ciekawych osobistości, grup: np. formacji tanecznych, dżudoków, policjantów z psami (można poprosić o znakowanie rowerów), strażaków w wozach bojowych, formację motocyklistów, automobilistów itp.
7. Proponuje się zorganizowanie kiermaszu ciast, czy pierogów.
8. Proponuje się zorganizowanie Kącika czytania bajek lub Kącika filmowego.
9. Proponuje się rozegranie meczu między tatusiami i wyścigów, gier i zabaw między rodzinami.
10. Można również zorganizować dla dzieci i rodziców warsztaty plastyczne, muzyczne lub rękodzieła (np. wyplatania wikliny, czy lepienia garnków, pieczenia chleba itp.).

Dzień drugi: Wszystkie dzieci nasze są!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, zajęcia własne uczniów. Przygotowanie do zajęć.
2. Nauczyciel na tablicy wywiesza elementy puzzli XXL pt. „Dzieci świata”(puzzle przygotowuje nauczyciel w formie np. A1, może to być stary plakat, jest to propozycja). Nauczyciel zachęca uczniów do ułożenia puzzli. Obraz przedstawia dzieci różnych narodowości. Uczniowie otrzymują polecenie aby przekręcić ułożone elementy puzzli na drugą stronę, pojawiają się tam elementy napisu, dzieci, które jeszcze nie brały udziału w układaniu, układają puzzle z napisem: **WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ!** Nauczyciel wskazuje hasło jako temat zajęć.
3. Oglądanie teledysku do piosenki Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są” źródło: youtube.com. Nauka części piosenki: słowa: Jacek Cygan, muzyka: Majka Jeżowska.

*Ach, co za smutas leje łzy
lalki w płacz, misiek zły
o, już się śmieje, nosk mu drży,
deszczyk był a teraz wyschły łzy.*

*Niebo rozjaśnia się samo
mały uśmiech, jak tęcza,
już dobrze, mamo!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

Wszystkie dzieci nasze są:

*Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Choć nie rozumiem mowy twej
czytam lęk, czytam śmiech.
Nuty nie kłamią, zbuduj z nich klucz,
otwórz nim nieśmiałość naszych słów.
Ważny jest serca alfabet,
ciepły uśmiech, jak słownik,
jesteśmy razem!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Nie jesteś sam,
nasza piosenka ciągnie za rękaw,
podaj mi dłoń i z nami stań
nie ma dziś granic nasz dom*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Będzie nasz,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz*

4. Rozmowa z uczniami na temat życia dzieci w innych krajach. Wspólne oglądanie zdjęć Anny i Krzysztofa Kubusów na portalu www.malypodroznik.pl.
5. Zabawy ruchowe: W co bawią się dzieci innych narodowości?

– **Kule (in. bule) – Francja** – jest to gra plenerowa, w której uczestniczy od 2 do 6 graczy, wiek graczy powyżej 12 lat. Czas gry od 30 do 60 minut. Do gry wykorzystuje się Boule 8 szt. – zestaw zapakowany jest w aluminiową walizkę. Walizka zawiera: 8 stalowych kul (średnica 70 mm, waga 0,6 kg), 1 drewniana kula (średnica 30 mm, waga 0,1 kg), plastik do rysowania okręgów. Gra w bule to tradycyjna francuska gra towarzyska z elementami zręcznościowymi, popularna

przede wszystkim na południu Francji (Prowansja), nad morzem Śródziemnym, ale uprawiana także w innych regionach Francji oraz w innych krajach, szczególnie śródziemnomorskich. Gra powstała w 1910 roku i wywodzi się z innej, podobnej gry o nazwie jeu provençal („gra prowansalska”). Pierwsze bule były robione z drewna i obijane ze wszystkich stron gwoździami. W 1930 roku przyjęto definitywnie użycie buli ze stali. Pierwsze rozgrywki międzynarodowe odbyły się w 1959 roku, a w Mistrzostwach Świata w 2004 roku w Grenoble uczestniczyły już 53 kraje. Polskie zrzeszenie sympatyków powstało w 2002 roku, a jego siedziba znajduje się we Wrocławiu. Rozgrzywka odbywa się na pozbawionym trawy placu, np. na utwardzonym piasku, o wystarczających wymiarach (które dla gry turniejowej wynoszą min. 15×4 m) i polega na rzucaniu z wytyczonego okręgu, stalowymi kulami („bulami”; franc. „boule” – kula) w kierunku małej drewnianej kulki nazywanej po francusku „cochonnet”, co znaczy „prosiaczek” (w Polsce używa się nazwy „świnka”). Proponuje się obejrzenie pokazu gry w Bule. Źródło: youtube: „JAK GRAĆ W BULE?”

- **MOUT – KO – TCHAT – KI** (chowanie i szukanie)

Liczba dzieci, które mogą brać udział w zabawie to 3-5, ale może i więcej. Dzieci ustawiają się w półkolu. Drogą losowania zostaje wybrana jedna osoba, która otrzymuje mały kamyczek (można go zastąpić kasztanem, piłeczką itp.). Wybrana osoba podchodzi do każdego dziecka i wkłada rękę z kamyczkiem do kieszeni np. kurtki danego dziecka. Osoba, która chowa w dłoni kamyczek może zostawić go w kieszeni danego dziecka. Może tylko udawać, że go tam zostawiła. Jeśli dziecko uważa, że kamyczek nie został w jego kieszeni (jest nadal w dłoni chowającego) chwytając chowającego za nadgarstek ręki (tej w której według niego jest kamyczek). Jeśli kamyczek rzeczywiście jest w dłoni dzieci zamieniają się rolami. Natomiast jeśli okaże się, że kamyczek rzeczywiście jest w kieszeni, a jej właściciel chwycił za rękę, chowający otrzymuje jeden punkt. Osoba, która chowa kamyczek przechodzi do kolejnego dziecka i powtarza czynności. To dziecko, które w czasie zabawy (można określić czas jej trwania np. 15 minut) zdobędzie największą, ilość punktów zostaje zwycięzcą.

- **HTAING – TJA – TE – TJI – KI** (rzuty pomarańczami) Korea

Zabawa należy do ulubionych zabaw dzieci w Korei. Do zabawy wykorzystują one owoce dziko rosnących pomarańczy. My możemy zamiast dzikich pomarańczy użyć małych piłeczek lub woreczków.. Zamiast nich użyć np. małych piłeczek. W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. Każde dziecko ma swoją piłkę. Na umówiony sygnał osoby, która prowadzi zabawę wszystkie dzieci podrzucają piłki do góry i następnie chwytają je. Punkt karny otrzymują dzieci, które nie złapały piłki. Zabawa trwa nadal. Wygrywa dziecko, które nie otrzymało żadnego punktu karnego lub miało ich najmniej spośród wszystkich uczestników zabawy.

- **LUFTBALLON TRENTEN** (kopanie balonów)

W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. By zabawa mogła się odbyć musi być co najmniej dwóch uczestników. Każdemu dziecku sznurkiem lub tasiemką, do nogi lub ręki (do wyboru – ale u wszystkich dzieci ta sama kończyna – np. lewa noga) zostaje przywiązany nadmuchany balon. Gdy wszystkie balony są już przyłączone rozpoczyna się zabawa. Na sygnał osoby prowadzącej każde dziecko próbuje zmiąć balon przeciwnika, jednocześnie ochraniając swój balon. Zabawę można prowadzić w parach – każdy ma jednego przeciwnika lub w tzw. dzikim bałaganie – wszyscy przeciwko wszystkim. W zabawie wygrywa dziecko, któremu najdłużej udało się ochronić swój balon.

- TAK/NIE

W zabawie bierze udział dowolna liczba osób. Dzieci ustawiają się w szeregu. Należy zachować pewną odległość między sobą. Wszyscy patrzą na dziecko, które kieruje zabawą. Ich zadaniem jest śledzić każdy ruch dziecka prowadzącego zabawę. Jeżeli po danej figurze, ćwiczeniu itp. Kierujący powie słowo „TAK” dzieci naśladują go (wykonują zademonstrowane ćwiczenie) a jeśli padnie słowo ‘NIE’ – dzieci pozostają w poprzedniej pozycji. Każde dziecko, które się pomyli musi zrobić krok do tyłu. W zabawie zwycięża dziecko, które pozostanie najbliżej dziecka kierującego zabawą.

- SÓL, LÓD (zabawa turecka)

Dzieci stają w kole, w jednym rytmie uderzają się dwa razy w kolana, dwa razy klaszczą i dwa razy pstrykają palcami, jednocześnie mówią w rytmie ruchów sól, lód. Kto się pomyli odpada. Prowadzący może zmienić kolejność słów: sól – lód, lód – sól (utrudnienie).

- MANUHAN – gra pochodzi z Filipin (pd.-wsch. Azja), ale gra się w nią również w wielu innych miejscach

Liczba uczestników: od dwóch do ośmiu. Najpierw rysujemy dwie równoległe linie – odległość między nimi powinna wynosić około cztery metry.

Wszyscy uczestnicy gry stają na jednej z tych linii.

Każdy rzuca kolejno swoim krążkiem, kamykiem, woreczkiem w kierunku drugiej linii.

Wygrywa ten, czyj krążek wylądował najbliżej drugiej linii i to on rozpoczyna następną serię rzutów. Drugi jest ten, czyj krążek upadł nieco dalej od linii mety itd. Odpowiednio do położenia krążków ustalamy kolejność rzutów w następnej zabawie.

- ZIK, ZAK, ZUK – zabawa pochodzi z Hiszpanii, ale bawią się w nią dzieci z Francji, Włoch i Andory. Bierze w niej zazwyczaj udział więcej niż sześciu uczestników.

Wszyscy uczestnicy stoją w kole i ustawiają prawą stopę tak, żeby czubki butów dotykały do siebie. Wszyscy mówią jednocześnie: „Jeden, dwa, trzy, zik, zak, zuk, jeden, dwa, trzy”.

Każdy z uczestników decyduje, czy zostawi prawą stopę w kole, czy chce ją wycofać. W dalszej zabawie biorą udział ci, których było mniej. Pozostali odpadają.

Ostatnia osoba, która zostanie, wygrywa.

- SZEWC – ZAPATERO – (Ameryka Północna i Środkowa). W grę gra dwóch uczestników.

Do gry potrzebny jest jeden kamyk.

Jeden z uczestników bierze kamień do ręki i zamyka dłoń w pięść.

Porusza pięściami w górę i w dół, i pyta: „Gdzie mieszka szewc, na dole czy na górze?”

Kiedy skończy wypowiadać to zdanie, kładzie pięści jedna na drugiej.

Drugi gracz musi zgadnąć, w której dłoni znajduje się kamień, mówi: „na górze” albo „na dole”.

Osoba, która schowała kamień, otwiera wybraną dłoń. Jeśli wypadnie z niej kamień, wygrywa drugi uczestnik.

Bibliografia:

Oriol Ripoll, Najpiękniejsze zabawy świata dla dzieci, Kielce 2006

Dzień trzeci: Pomagamy innym. Co to jest wolontariat?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, zadania własne uczniów.
2. Nauczyciel ustawia na stoliku 11 pudełek, mogą być małe, żeby było zabawniej, mogą być duże – w każdym pudełku znajduje się jedna kartka z jedną literą. Po jednej stronie na każdej kartce znajduje się litera, po drugiej stronie kartek dzieci znajdują zadania matematyczne do rozwiązania w zespołach (dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, zadania tekstowe). Dla utrudnienia: na kartkach mogą znajdować się po dwa zadania. Wyniki ich według polecenia można sumować lub odejmować i dopiero powstały wynik wykorzystujemy przy układaniu kartek w odpowiedniej kolejności. Po rozwiązaniu zadań dzieci przyczepiają kartki na tablicy magnesami malejąco – od największego wyniku do najmniejszego, następnie odwracają kartki i odczytują hasło: WOLONTARIAT.
3. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu. Wyjaśnienie, że wolontariat jest to: dobrowolna, bezpłatna, świadoma praca na rzecz innych lub całego społeczeństwa, wykraczająca poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie.

Wolontariusz to osoba, która dobrowolnie i świadomie oraz bez wynagrodzenia pracuje na rzecz innych. Określenie *bezpłatna* nie oznacza *bezinteresowna*, lecz *bez wynagrodzenia materialnego*. W rzeczywistości wolontariusz uzyskuje liczne korzyści niematerialne: satysfakcję, spełnienie swoich motywacji (poczucie sensu, uznanie ze strony innych, podwyższenie samooceny itd.), zyskuje nowych przyjaciół i znajomych, zdobywa wiedzę, doświadczenie i nowe umiejętności, a w związku z tym i lepszą pozycję na rynku pracy.

Kiedy mówimy o tym, że praca wolontariusza *wykracza poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie* oznacza to, że nie każda praca na rzecz innych jest wolontariatem. Np. pomoc własnej babci wolontariatem nie jest, natomiast pomoc starszej osobie w pobliskim hospicjum czy domu pomocy społecznej już jest.

Jeśli dzieci uczestniczyły już w jakiejś akcji wolontaryjnej (jeśli będąc w sklepie składały jakieś dary do koszyka dla ludzi ubogich, uczestniczyły w akcji: Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy czy in.), dzielą się wrażeniami z kolegami. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu polega na tym, że staramy się o to, aby to dzieci doszły do wniosku: Warto bezinteresownie pomagać innym! oraz zrozumiały: Dlaczego?

4. Zwrócenie również uwagi dzieciom, że pomaganie w domu mamie, tacie czy babci nie jest wolontariatem, a już przyjmowanie za taką pomoc wynagrodzenia jest wręcz nieestosowne. Rozmowa na temat praw i obowiązków dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem obowiązków, przypomnienie o konieczności traktowania z szacunkiem dorosłych, ale również swoich kolegów i koleżanki.
5. Nauczyciel proponuje uczniom zorganizowanie zbiórki darów np. dla dzieci z wybranego Domu Dziecka lub w porozumieniu z Proboszczem miejscowej Parafii lub Ośrodkiem Pomocy Społecznej dla dzieci szczególnie potrzebujących pomocy, z rodzin biednych.
6. Należy zapytać dyrektora szkoły, czy zezwoli na organizację tej akcji w placówce.
7. Wykonanie plakatów do rozwieszenia w szkole i poza nią. Plakaty wykonujemy na dużych, kolorowych kartkach brystolu. Dzieci otrzymują gotowy tekst do naklejenia na kartkach, ale pocięty na poszczególne wyrazy. W zespołach należy złożyć prawidłowo tekst i po sprawdzeniu przykleić. Dzieci ozdabiają plakaty już według własnego uznania i dowolną techniką. (Przy okazji wykonania plakatów rozmawiamy z dziećmi o tym do czego w ogóle służy plakat, możemy pokazać dzieciom jak wyglądają inne plakaty, porozmawiać o drukarni i pracownikach drukarni.

PROPOZYCJA TEKSTU NA PLAKAT:

UWAGA!	PIERWSZA	KLASA	ORGANIZUJE	W NASZEJ
SZKOLE	ZBIÓRKĘ	DARÓW	DLA DZIECI	Z DOMU
DZIECKA.	ZBIERAMY:	LETNIE	UBRANIA	DZIECIĘCE,
NOWE	I UŻYWANE,	ALE	W DOBRYM	STANIE!
ZABAWKI,	GRY,	KREDKI,	FARBY,	PAPIER XERO.
PROSIMY TEŻ	O OPAKOWANĄ	ŻYWNOŚĆ.	DARY	ZBIERAMY
DO	20 CZERWCA.	ZA POMOC	WSZYSTKIM	DZIEKUJEMY!

8. Rozwieszenie plakatów.

XXXV. Blok tematyczny: ZABAWA W TEATR

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ze specyfiką pracy w teatrze;
- rozbudzanie zainteresowania dzieci teatrem;
- doskonalenie mowy dzieci w aspekcie słownikowym i ortofonicznym,
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstów;
- zachęcanie do ekspresji słownej, muzycznej i ruchowej;
- doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć i emocji poprzez pantomimikę,
- przygotowanie do aktywności w życiu kulturalnym szkoły oraz lokalnego środowiska.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jaka jest specyfika pracy aktora;
- rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi;
- wie, w jaki sposób ćwiczyć dykcję;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie,
- rozpoznaje różne rodzaje głosu ludzkiego;
- z ciekawością słucha informacji o powstaniu teatru na świecie;
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przewycięzać treść;
- umie prawidłowo zachowywać się w teatrze podczas spektaklu i antraktu;

- dobiera podpisy do odpowiednich obrazków;
- zgodnie współdziała podczas pracy i zabawy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; wyjazd edukacyjny;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

instrumenty perkusyjne, tekst „W teatrze”, wiersze J. Tuwima: „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamaczu i jego cioci”, „Warzywa”, garderoba baletnicy (naturalna lub obrazek): trykot, baletki, materiały do wykonania kukiełek, nagrania fragmentów wybranych arii operowych, przedstawień baletowych, scenariusz przedstawienia „Pierwszaki na wakacjach” B. Sokołowskiej – Kosik.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, papier pakowy.

Dzień pierwszy: W Teatrze lub w Filharmonii

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: Oglądanie obrazów przedstawiających wnętrza sławnych Teatrów i Filharmonii – grafika Google. Rozmowa z dziećmi na temat: Co to jest Teatr, Filharmonia ?

Teatr – rodzaj sztuki widowiskowej, w której aktor lub grupa aktorów na żywo daje przedstawienie dla zgromadzonej publiczności. Terminem teatr określa się też sam spektakl teatralny lub też budynek, w którym jest grany. Jest wiele rodzajów teatru, między innymi: teatr szkolny. Do innych rodzajów teatrów zaliczamy: balet, operę, pantomimę.

2. Nauczyciel wyjaśnia co to jest balet, opera, pantomima.
3. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania się w teatrze, na temat ubioru, jaki powinniśmy założyć na taką wizytę. Rozmawiamy również z dziećmi o tym, czy podczas spektaklu w Teatrze czy w Filharmonii dozwolone jest posilanie się. Wyjaśniamy, dlaczego więc (o czym na pewno wspomną dzieci) przed wejściem do kina można kupić przekąski i napoje. Film w kinie trwa nieprzerwanie dłuży czas, kino dodatkowo zarabia na sprzedawaniu przekąsek i jeśli zezwala na jedzenie podczas seansu filmowego to można to robić, jednak zasada porządku obowiązuje zawsze – nie wolno podczas jedzenia nabrudzić. W czasie seansu w teatrze są przerwy w trakcie przedstawienia, zwane antraktami, podczas których aktorzy zmieniają stroje, zmieniana jest również wtedy dekoracja. W tym czasie można wyjść

z sali teatralnej i zjeść coś (nigdy na sali). W Filharmonii nie spotyka się, mimo braku przerw, aby ktoś jadł podczas spektaklu.

4. Dzieci otrzymują tekst: „W teatrze”, czytają go po cichu (załącznik 15). Po przeczytaniu tekstu odpowiadają na pytania zadawane przez nauczyciela, związane z treścią.

Dominika i Patryk to rodzeństwo. Mieszkają w niewielkiej miejscowości koło Lublina. Pewnego wieczoru rodzice zrobili im prawdziwą niespodziankę. Mama przygotowała dzieciom odświętne stroje, rodzice również ubrali się bardzo ładnie i wszyscy pojechali do teatru na Starym Mieście. Tam, z okazji Dnia Dziecka wystawiane było przedstawienie dla dzieci, o Jasiu i Małgosi. Wszyscy świetnie się bawili i zadowoleni z miło spędzonego wieczoru wrócili do domu.

Pytania nauczyciela:

- 1) Jakie imiona miało rodzeństwo?
 - 2) Jak nazywa się miasto, w okolicach którego mieszkają?
 - 3) Jaką niespodziankę zrobili dzieciom rodzice?
 - 4) Jaki tytuł miało przedstawienie, które oglądali?
 - 5) Czy dzieciom podobała się niespodzianka? Jak myślisz? Napisz odpowiedź w zeszytu.
5. Wytypowani uczniowie czytają swoje odpowiedzi z zeszytu.
6. Zabawy z pantomimą – przygotowanie krótkich scenek pantomicznych.
7. Zabawy pantomiczne z matematyką – nauczyciel pokazuje tylko za pomocą pantomimy treść zadań, dzieci próbują je odgadnąć. Pytanie, rozwiązanie i odpowiedź zapisujemy do zeszytu.
8. Rozdanie ról krótkiego przedstawienia: „Pierwszaki na wakacjach!”. Scenariusz przedstawienia opracowała B. Sokołowska-Kosik. W dniu dzisiejszym rozpoczną się próby; wystawienie przedstawienia jest planowane na zakończenie roku szkolnego.

Na scenę wchodzi grupa uczniów – turystów z przewodnikiem, ubrani są w letnie stroje, słomkowe kapelusze, okulary przeciwsłoneczne, w tle scenografia, starożytne budowle greckie, w oddali słychać przyciszoną muzykę grecką:

– Przewodnik zataczając szeroki łuk ręką mówi:

Witam państwa na południu Europy,
tu gdzie ciepłe może głaszczce plaży złoty piach,
tu Sokrates i Platon wspaniały,
spędzali często swój wolny czas.

Jeden z turystów:

Tu i Dedal i Ikar byli,
budowali labirynt, ja to wiem!
A potem nad morze poleciecieli,
z wyspy co Kretą zowie się.

Drugi turysta:

Tu na górze, która Olimp się nazywa,
starożytnych Bogów pałac był,
Wielki Zeus siły swej używał,
trzymając w dłoniach błyskawice trzy.

Przewodnik:

Wiele tutaj zabytków jest przepięknych,
każdy na wycieczkę do Grecji jechać chce,
lecz to nie wszystko co o niej się dowiemy,
bo bardzo ważną rzeczą podzielić się chcę.

Trzeci turysta:

Wiem, wiem, mówieś nam kiedyś, pamiętasz?
Tu, w Grecji teatr swój początek miał, bo
i jak wiele, bardzo wiele fajnych rzeczy,
starożytnym Grekom zawdzięczamy to.

Czwarty turysta:

Na wycieczkę do Grecji warto więc ruszyć,
bo nie tylko odpocząć można tu,
ale kawał prawdziwej historii poruszyć,
a to nauką będzie zawsze twą.

Turyści oglądają zabytki, robią zdjęcia, nagle słychać sygnał policyjnej syreny. Na scenę wchodzi Policjant, Lekarz i Strażak. Witają się z turystami.

Policjant:

Już niedługo koniec szkoły,
na wakacje przyjdzie czas
co dobrego nam przyniosą,
a co złego czeka nas.

Piąty turysta:

O, o zaraz straszyć trzeba,
toż to przecież miły czas,
o przyjemnym opalaniu,
wtedy myśli większość z nas.

Lekarz:

Opalanie? Właśnie, właśnie,
niebezpieczne bywa też,
zwłaszcza gdy się w trakcie zaśnie,
poparzenia będziesz mieć.

Szósty turysta:

Och, straszycie tylko nas,
przyjemności nadszedł czas,
na wycieczki, na kąpiele,
te radości dadzą wiele!

Strażak:

No, pomówmy o kąpielach,
czy bezpieczne zawsze są?

Tylko przy dorosłych można,
w wodę wejść i kapać się.

Siódmy turysta:

Tylko straszą nas tu dzisiaj,
i wakacje popsuć chcą,
Czy musimy tego słuchać,
Zeus niech pokaże moc?

Nagle rozlegają się dźwięki ZORBY – greckiego tańca – tanecznym krokiem na scenę trzymając się za ręce wchodzą: ZEUS – najważniejszy z bogów, GAJA – bogini Ziemi, AFRODYTA – bogini piękności, ATENA – bogini mądrości, POSEJDON – bóg mórz i oceanów, ubrani w białe prześcieradła.

Zeus:

Kto tu wzywał moje imię,
oby wiedział czego chce,
bo mój czas jest bardzo drogi,
o co ma zapytać mnie?

Ósmy turysta:

Powiedz nam Zeusie drogi,
bo tu tylko straszą nas,
czy to ważne są przestrogi,
o wakacjach mówią nam.

Dziewiąty turysta:

Uważajcie na słońeczko,
uważajcie na kąpiele,
a co jeszcze nam wymyślą,
czy tych przestróg jeszcze wiele?

Atena:

Jam Atena, bogini mądrości,
mam kilka jeszcze wiadomości.
Uważać w domu, gdy nie ma dorosłych,
by w głowie nie rodziły się dziwne pomysły.

Gaja:

Ja Gaja, potężna bogini Ziemi,
wszystko przed oczami mi się mieni,
uważajcie na drodze, na rowerze,
odblaski noście, mówię wam szczerze.

Dziesiąty turysta:

Ojej, uważać tylko trzeba,
nic przyjemności nie zażyjemy,
wolności dla nas wcale nie ma,
przygody żadnej nie przeżyjemy.

Posejdon:

Jam Posejdon, bóg mórz i oceanów,
i wiem dobrze jak straszna może być woda.
Nie ma żartów, gdy komuś coś się stanie
po prostu jest to wielka szkoda.

Jedenasty turysta:

Przyjechaliśmy tu zwiedzać zabytki,
a znaleźliśmy wiele mądrości.
Nauka dorosłych drogie dzieci,
czasami was za bardzo złości.

Dwunasty turysta:

Uważać zaś trzeba, by nic się nie stało,
żeby wypadków było bardzo mało,
pamiętać też o rozsądku należy,
niech lepiej każdy mi uwierzy.

Trzynasty turysta:

Grecja historią teatru nas kusiła,
a nauki nam na pamiątkę zostawiła:

Wszyscy:

Podczas wakacji uważaj na siebie,
a kiedy jesteś w pilnej potrzebie,
a taty, mamy nie ma blisko,
na 112 dzwoń dziecko szybko.

Policjant (może być drugi):

Nie nadużywaj numeru tego,
bo gdybyś robić chciał głupie żarty,
ktoś inny może być wtedy w potrzebie,
nieszczęścia żart nie jest nic warty.

Na zakończenie wszyscy aktorzy tańczą na scenie zorbę.

Dzień drugi: Wyjazd uczniów do Filharmonii lub Teatru na spektakl dla dzieci (propozycja wyjazdu edukacyjnego)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – czynności organizacyjno-porządkowe przed planowanym wyjazdem do teatru lub Filharmonii. Przypomnienie dzieciom o konieczności utrzymania dyscypliny i sposobu zachowania się w miejscu publicznym. Sprawdzenie obecności, podanie programu wyjazdu.
2. Praca plastyczna: Projektowanie kostiumów dla aktorów do sztuki jaką mają oglądać dzieci. Wystawka prac.
3. Program wyjazdu: Oglądanie spektaklu w teatrze lub Filharmonii. Uzupełnieniem wycieczki może być zorganizowane spotkanie z aktorami, oglądanie pomieszczeń teatru.

4. Powrót do szkoły. Podczas powrotu możemy z dziećmi porozmawiać o wrażeniach z teatru.

Dzień trzeci: Balet – taneczny teatr

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Wykonanie projektu własnej scenografii do obejrzanego w dniu poprzednim przedstawienia – rysunek kredką świecową, ołówkową i czarnym flamastrem. Prezentacja prac na tablicy w klasie.
2. Oglądanie filmu z dowolnego, wybranego przez nauczyciela przedstawienia baletowego, źródło: youtube.com. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanego filmu. Wspólne zredagowanie notatki na temat obejrzanego fragmentu baletu. Zapis kilku prostych zdań ze słuchu do zeszytu. W celu sprawdzenia poprawności zapisu w zeszycie dzieci dyktują chętnym uczniom poszczególne zdania, które zapisywane są na tablicy. Samokontrola pracy.
3. Nauka kilku podstawowych figur baletowych – dzieci przebierają się w stroje gimnastyczne.
4. Pokaz części garderoby baletnicy na obrazie lub w naturze – baletek, trykotu.
5. Ćwiczenia matematyczne: Matematyczne ZOO – www.matzoo.pl – dodawanie i odejmowanie do 20 – dzieci mają możliwość sięgnięcia po trudniejsze zadania.
6. Ćwiczenia baletowe przy muzyce. Gry i zabawy z elementami baletu: np. „Palce – pięty” – dzieci przy określonej muzyce chodzą po sali na palcach, gdy zmienia się muzyka zaczynają przemieszczać się na piętach. Dzieci muszą uważnie słuchać jaką muzykę włącza nauczyciel (można wykorzystać również instrumenty perkusyjne). Podczas zabawy dzieci mogą również chodzić na zewnętrznej i wewnętrznej stronie stóp, mogą czworakować.

Dzień czwarty: Opera

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Działania własne dzieci. Rozmowy z dziećmi. Przygotowanie do zajęć.
2. Wysłuchanie fragmentów wybranych arii operowych śpiewanych różnej wysokości głosami: basem i sopranem (np. aria Skołuby z opery „Straszny Dwór” S. Moniuszki (bas), „O mio Bambino caro” G. Pucciniego z opery „Gianni” (sopran).
3. Próby głosu – zabawa w operę – dzieci próbują śpiewać głosami zbliżonymi do basu – najniższego głosu ludzkiego i sopranu, najwyższego głosu – ćwiczenia dykcji, wyśpiewujemy znane nam piosenki na sylabach: la, la, la, ...lo, lo, lo, ...so, so, so... te, te, te... i inne.
4. Obejrzenie fragmentów wybranej opery źródło: youtube.com, rozmowa na temat obejrzanego obrazu. Wspólne zredagowanie notatki, zapisanie jej na tablicy i przepisanie do zeszytu. Podkreślenie w zdaniach czterech wyrazów związanych z teatrem czy operą.
5. Ćwiczenia dodawania i odejmowania w pamięci w zakresie 20. Układanie i rozwiązywanie zadań tekstowych do wybranych przykładów. Zapisywanie treści zadań i rozwiązań do zeszytu.
6. Wykonanie projektu sukni śpiewaczki operowej – wycinanka z papieru.
7. Ułóż zdania z podkreślonymi wyrazami i zapisz je w zeszycie.

Dzień piąty: Teatr lalkowy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, własne działania dzieci, przygotowanie do zajęć.
2. Wspólne oglądanie prezentacji dotyczących przedstawień w teatrze kukiełkowym, ze szczególnym

zwróceniem uwagi na postacie kukiełek i scenografię – źródło: youtube.com . Rozmowa z dziećmi na temat specyfiki teatru kukiełkowego i tego, czym jest kukiełka: pokaz w Grafice Google.

3. Pokaz przedstawienia kukiełkowego przygotowanego przez nauczyciela – inscenizacja dowolnego wiersza: np. „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamczuchu i jego cioci”, „Warzywa” J. Tuwima (lub inne):

Spóźniony słowik

*Płacze pani słowikowa w gniazdku na akacji,
Bo pan słowik przed dziewiątą miał być na kolacji.
Tak się godzin wyznaczonych pilnie zawsze trzyma,*

*A tu już po jedenastej – i słowika nie ma!
Wszystko stygnie: zupka z muszek na wieczornej rosie,
Sześć komarów nadziewanych w konwaliowym sosie,
Motyl z różną, przyprawiony gęstym cieniem z lasku,
A na deser – tort z wietrzyka w księżycowym blasku.*

*Może mu się co zdarzyło? Może go napadli?
Szare piórka oskubali, srebrny głosik skradli?
To przez zazdrość! To skowronek z bandą skowroniątek!
Piórka – głupstwo, bo odrosną, ale głos – majątek!*

*Nagle zjawia się pan słowik, poświstuje, skacze...
„Gdzieś ty latał? Gdzieś ty fruwał? Przecież ja tu płacę!”
A pan słowik słodko ćwierka: „wybacz, moje złoto,
Ale wieczór taki piękny, że szedłem piechotą!”*

O Grzesiu kłamczuchu i jego Cioci

*Wrzuciłeś, Grzesiu, list do skrzynki, jak prosiłam?
– List, proszę Cioci? List? Wrzuciłem, Ciociu miła!
– Nie kłamiesz Grzesiu? Lepiej przyznaj się kochanie!
– Jak Ciocię kocham, proszę Cioci, że nie kłamię!
– Oj Grzesiu, kłamiesz! Lepiej powiedz po dobroci!
– Ja miałbym kłamać? Niemożliwe, proszę Cioci!
– Wuj Leon czeka na ten list więc daj mi słowo.
– No słowo daję! I pamiętam szczegółowo:*

*List był do wujka Leona,
A skrzynka była czerwona,
A koperta.. no taka... tego...
Nic takiego nadzwyczajnego,
A na kopercie nazwisko
I Łódź, i ta ulica z numerem,
I pamiętam wszystko:
Że znaczek był z Belwederem,
A jak wrzucałem ten list do skrzynki,
To przechodził tatuś Halinki,
I jeden oficer też wrzucał,
Wysoki – wysoki,*

Taki wysoki, że jak wrzucił to kucił.
I jechała taksówka... i powóz...
I krowę prowadzili... i trąbił autobus,
I szły jakieś trzy dziewczynki,
Jak wrzuciłem ten list do skrzynki...
Ciocia głową pokiwała,
Otworzyła szeroko oczy ze zdumienia:
- Oj Grzesiu, Grzesiu!
Przecież ja ci wcale nie dałam
Żadnego listu do wrzucenia!...

Warzywa

Położyła kucharka na stole:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

Fasolę,

Kapustę,

Pietruszkę,

Selery

I groch.

Och!

Zaczęły się kłótnie,

Kłóć się okrutnie:

Kto z nich większy,

A kto mniejszy,

Kto ładniejszy,

Kto zgrabniejszy:

Kartofle?

Buraki?

Marchewka?

Fasola?

Kapusta?

Pietruszka?

Selery

Czy groch?

Ach!

Nakrzyczały się, że strach!

Wzięła kucharka -

Nożem ciach!

Pokrajała, posiekała:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

Fasolę,
Kapustę,
Pietruszkę,
Selery
I groch –
I do garnka!

4. Wybór wierszyków które będą wykorzystane w przedstawieniu (uczniowie muszą dobrze znać treść wiersza, który będą przedstawiać), wybór podkładu muzycznego, wykonanie kukiełek oraz sylwet dowolną techniką, przygotowanie miejsca w którym będzie się odbywało przedstawienie.
5. Dziecięcy teatrzyk kukielkowy. Podczas występów dzieci mogą recytować wierszyki z pamięci, może je również czytać lub recytować nauczyciel, można odtworzyć wiersze z płyt CD itp.

Zajęcia komputerowe

Gra w gry internetowe dla dzieci online: <http://grydladzieci.edu.pl/> – ze szczególnym zwróceniem uwagi na gry matematyczne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia ruchowe z elementami równowagi i skoku w dal.
2. Gry i zabawy ruchowe z elementami baletu.

XXXVI. Blok tematyczny: Bezpieczne wakacje!

Cele ogólne:

- wdrożenie dzieci do stosowania zasad bezpieczeństwa poprzez uświadomienie im możliwych źródeł niebezpieczeństwa;
- kształtowanie u uczniów prawidłowych postaw wobec zaistniałego zagrożenia;
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstu;
- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- doskonalenie umiejętności rachunkowych w zakresie 20;
- rozwijanie umiejętności dostrzegania potrzeb innych ludzi oraz gotowości do zachowań pomocowych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi);
- wie jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście;
- rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu;
- zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym;

- wie jakie wykonać czynności ratownicze w razie nieobecności osób dorosłych.;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa zadania tekstowe;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o bezpieczeństwie podczas wakacji
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, umie przezwyciężyć strach;
- zna numery alarmowe;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja, pokaz;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; spotkania z policjantem, lekarzem i strażakiem, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

ulubione misie, biała i czerwona chorągiewka, kartki z numerami alarmowymi, rowerowy kask ochronny, wiersz W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”, karta pracy, tekst z lukami, książka Cz. Janczarskiego „Jak Wojtek został strażakiem”, Regulamin wyjazdu na basen.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony format A4 i A3, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, bandaże, plastry, apteczka.

Dzień pierwszy: Rozmowy o wakacjach z Policjantem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Spotkanie z policjantem zaproszonym do szkoły (lub wycieczka do komisariatu).
3. Rozmowa z dziećmi o zasadach bezpieczeństwa w ruchu drogowym podczas poruszania się pieszo i rowerem. Należy zaznaczyć, że dzieci w wieku 7 lat nie mogą samodzielnie poruszać się rowerem po drogach, mogą tylko to robić pod opieką dorosłych i w kaskach ochronnych na głowie (pokaz kasku i fragmentu relacji z wyścigu kolarskiego – youtube.com).

4. Ćwiczenia prawidłowego przechodzenia przez jezdnie w miejscu oznakowanym i nieoznakowanym. Ćwiczenia można wykonać na placu szkolnym.
5. Zasady bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem (dziecko bezwarunkowo siedzi przypięte w foteliku lub nakładce – „pokaz na misi” jak zachowuje się w samochodzie nieprzypięte dziecko podczas ostrego hamowania).
6. Rozmowa na temat sposobu wzywania policji pod numerami: 112 i 997.
7. Czytanie (przypomnienie) przez nauczyciela wiersza Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”:
*„Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”
 Na chodniku przystań bokiem.
 Popatrz w lewo byстрыm okiem.
 Skieruj w prawo wzrok sokoli.
 Znów na lewo spójrz powoli.
 Jezdnia wolna – więc swobodnie
 mogą przez nią przejść przechodnie.*
8. Dzieci otrzymują kartę pracy: mają za zadanie ustalić kolejność czynności podczas przechodzenia przez jezdnię – załącznik 18.

KARTA PRACY UCZNI

W kratki nad zdaniami wstaw odpowiednią liczbę, wskazującą, która z kolei jest to czynność podczas przechodzenia przez jezdnię.

Dzieci przechodzą przez jezdnię.

Dzieci patrzą w lewą stronę.

Dzieci patrzą drugi raz w lewą stronę.

Dzieci patrzą w prawą stronę.

Dzieci zatrzymują się przed przejściem.

9. Dalsza rozmowa z policjantem o konieczności odmawiania nieznajomym dorosłym osobom np. wpuszczenia ich do domu pod nieobecność rodziców, wsiadania do samochodów obcych osób.
10. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 – załącznik 18 cd.
 Oblicz w pamięci, zapisz wynik.

$14 + 3 + 2 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 - 5 = \dots\dots\dots$

$8 + 2 + 7 = \dots\dots\dots$

$18 - 8 - 5 = \dots\dots\dots$

$10 + 5 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 2 - 5 = \dots\dots\dots$

Dzień drugi: Rozmowy o wakacjach z lekarzem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, swobodne rozmowy z dziećmi.
2. Spotkanie z lekarzem zaproszonym do szkoły lub pracującym w szkole (lub wycieczka do przychodni lekarskiej). Można również zaprosić na zajęcia (po uzgodnieniu z oddziałem ratunkowym) ratowników medycznych.
3. Zapoznanie dzieci z zasadami pomocy przedmedycznej. Pracownik służby zdrowia wyjaśnia jak zabezpieczyć otwartą ranę, gdzie założyć opaskę uciskową podczas dużego krwawienia, jak postępować w przypadku ukąszenia przez żmiję czy owady.
4. Rozmowa na temat umiejętności właściwego doboru ubrania do warunków atmosferycznych, rozumienia konieczności pozostania np. w domu podczas burzy.
5. Wyjaśnienie dzieciom jak postępować i gdzie się ukryć w razie nagłej zmiany pogody np. nadejścia burzy czy nawałnicy.
6. Dzieci oglądają pokaz masażu serca i sztucznego oddychania. Próbuje reanimować swoje misie. Nauka bandażowania i nakładania opatrunków.
7. Rozmowa z dziećmi o sposobie wzywania medycznych służb ratowniczych pod numerami: 112 i 999.
8. Uzupełnienie tekstu z lukami – praca samodzielna, wklejenie go do zeszytu – załącznik 17.
Tata Zenka jest Nosi mundur i pilnuje porządku. Mama Małgosi jest
..... . Leczy chore dzieci. Wujek Pawła jest
Gasi pożary. Numer telefonu na Policję to Na Pogotowie dzwoniemy pod numer
Straż wzywamy dzwoniąc pod numer
Istnieje również jeden główny numer alarmowy, to:
9. Dzieci rozpoczynają pracę nad plakatem: BEZPIECZNE WAKACJE. Omówienie z nauczycielem tematu i sposobu realizacji – praca w grupach – technika dowolna.
10. Zapis na tablicy i w zeszytach działań na dodawanie i odejmowanie do 20 i obliczanie ich.
Układanie zadań tekstowych do wybranych obrazów (nauczyciel pokazuje obrazy lub rysuje je na tablicy). Zapis pytania i rozwiązania do zeszytów.

Dzień trzeci: Rozmowy o wakacjach ze strażakiem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Czytanie dzieciom książki Cz. Janczarskiego pt. „Jak Wojtek został strażakiem” (dzieci w semestrze I poznały jedynie wybrane fragmenty tej lektury). Możliwe jest również głośne czytanie fragmentów książki przez chętne dzieci.
2. Rozmowa na temat treści lektury zakończona puentą, że o dorosłości nie świadczy tylko wiek, ale również nasze zachowanie, decyzje jakie podejmujemy. Ważne jest jak postępujemy, czy jesteśmy odważni i czy umiemy podjąć szybką i mądrą decyzję.
3. Ustalanie kolejności wydarzeń opisanych w książce w formie zdań, ich zapis na tablicy i w zeszycie. Samokontrola wykonanej pracy.

4. Dzieci kończą pracę nad plakatami „BEZPIECZNE WAKACJE!”. Umieszczenie prac na wystawce na korytarzu szkolnym.
5. Spotkanie z zaproszonym strażakiem (lub wycieczka do siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej czy Komendy Powiatowej Straży Pożarnej).
6. Rozmowa z dziećmi na temat przyczyn powstawania pożarów i sposobów zachowania się w sytuacji zagrożenia przez pożar (ogień w domu własnym i u sąsiada, ogień w szkole – przeprowadzenie próbnej ewakuacji). Rozmowa na temat zachowania podczas zadymienia, zauważenia ognia w lesie, na polu. Rozmowa z dziećmi na temat bezwzględnego zakazu wypalania traw i palenia śmieci.
7. Rozmowa na temat sposobu wzywania Straży Pożarnej pod numerami: 998 i 112.
8. Wyjaśnienie dzieciom jak należy zachowywać się podczas zgubienia się np. w lesie lub dużym domu towarowym.
9. Zabawy z przestrzenią: Określanie stronności swojego ciała i ciała kolegi. Określanie położenia przedmiotów w przestrzeni i względem siebie.
10. Zabawa – „Gimnastyka ciała przy muzyce” – ZUMBA – Reed & Mock Elementary Zumba for Kids – youtube.com

ZUMBA – to w kolumbijskim slangu, czyli w potocznej mowie oznacza „baw się i ruszaj”. To połączenie tańca i aerobiku, południowoamerykańskie rytmy i nowoczesny system ćwiczeń. Bawiąc się i tańcząc w krótkim czasie poprawiamy swoją sylwetkę i zyskujemy dobre samopoczucie. ZUMBA jest dla każdego. Nie trzeba znać kroków tanecznych. Marengu, salsa, cumbia, reggaeton, samba, flamenco, taniec brzucha, tango, cha-cha, rumba, bachmata, twist są znakomitym źródłem szczęścia. Obecnie ZUMBA staje się najmodniejszą formą treningu w Europie.

Dzień czwarty, Dzień piąty: Nad wodą, w górach, w lesie, zwiedzając zabytki oraz sami w domu. (Propozycja wyjazdu na basen)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, czynności organizacyjno – porządkowe.
2. Spotkanie z ratownikiem wodnym, rozmowa na temat sposobów bezpiecznego zachowania się nad wodą; nad morzem, nad jeziorem, nad rzeką czy na basenie. Przypomnienie uczniom, że bezpieczna kąpiel, to kąpiel w miejscu do tego przeznaczonym, które jest odpowiednio oznakowane i w którym nad bezpieczeństwem czuwa ratownik. „Dziki kąpieliska” zawsze mają nieznanie dno i głębokość, a woda w nich może być skażona.
3. Należy również pamiętać o tym, aby:
 - nie kąpać się zaraz po jedzeniu – powinno się odczekać przynajmniej godzinę;
 - nie wchodzić do wody zaraz po opalaniu się na słońcu – może to grozić szokiem termicznym lub utratą przytomności;
 - po wejściu do wody najpierw należy schłodzić okolice serca, karku oraz twarzy;
 - nad bezpieczeństwem kąpiących się dzieci powinien zawsze czuwać ktoś dorosły;
 - nie próbować przepływać jeziora czy wypływać na otwarty akwen bez asekuracji;
 - nie skakać do wody z dużej wysokości – takie skoki są niebezpieczne i mogą grozić urazem głowy oraz kręgosłupa, a w konsekwencji kalectwem;
 - dzieci i osoby dorosłe, które korzystają ze sprzętów pływających powinny mieć na sobie założony kapok;
 - podczas skurczu mięśni nie wpadać w panikę; kiedy coś takiego nam się przydarzy starajmy się we-

zwać pomoc, jeśli jest ktoś w pobliżu, jeśli nie ma nikogo takiego, należy położyć się na plecach, spokojnie oddychać, zgiąć stopę w stawie skokowym i mocno przyciągając ją do siebie, wyprostować nogę w kolanie i starać się dopłynąć powoli do brzegu (źródło: www.policja.pl – akcja „Bezpieczna woda”).

4. Obejrzenie na stronie policja.pl plakatów zachęcających do bezpiecznego zachowania się nad wodą – wyświetlenie ich na tablicy interaktywnej.
5. Rozmowa z dziećmi na temat umiejętnego zachowania się w kontakcie ze zwierzętami i postępowania w wypadku spotkania agresywnego psa – nauka przyjmowania pozycji żółwia. Nie drażnimy i nie karmimy zwierząt (np. w ZOO), nie dotykamy zwierząt nieznanymi.
6. Rozmowa z uczniami na temat podstawowych zasad zachowania się w górach, w lesie, na placu zabaw, podczas zabawy w domu, zwiedzając zabytki, muzea, w kontakcie z przedmiotami mechanicznymi, samochodami, maszynami rolniczymi, elektrycznymi urządzeniami domowymi itp. Wyjaśnienie uczniom czym są środki chemiczne stosowane w gospodarstwie domowym i dlaczego nie wolno ich dotykać i używać przez dzieci.
7. Przypomnienie sposobu zachowania się w sytuacji zagubienia się w tłumie i w obcym miejscu.
8. Zapoznanie uczniów z regulaminem wyjazdu na basen (jeżeli jest planowane takie wyjście). Omówienie poszczególnych punktów Regulaminu.

REGULAMIN WYJAZDU NA BASEN – załącznik 19.

1. Zbiórka przed szkołą.
2. Wychodzimy ze szkoły, spokojnie wsiadamy do autokaru i zajmujemy miejsca.
3. Podczas jazdy nie wstajemy z miejsc, nie stajemy na siedzeniach i nie wychylamy się przez okna. Zachowujemy porządek, nie zostawiamy żadnych śmieci.
4. Za szkody powstałe w trakcie wycieczki z winy ucznia odpowiadają rodzice.
5. Po przyjeździe na miejsce wychodzimy spokojnie z autokaru, ustawiamy się w pary, na basen wchodzimy na znak wychowawcy.
6. Zgłaszamy wychowawcy wszelkie objawy złego samopoczucia.
7. Nigdy nie oddalamy się od grupy.
8. W szatni na basenie zajmujemy wyznaczone miejsca, dbamy o porządek.
9. Informujemy wychowawcę o chęci wyjścia do toalety.
10. Zachowujemy się kulturalnie. W przebieralni i pod natryskami zachowujemy się bezpiecznie.
11. Kategoriecznie zabrania się:
 - wchodzenia do wody i opuszczania pływalni bez pozwolenia wychowawcy,
 - biegania po śliskich i mokrych powierzchniach,
 - niezorganizowanych skoków do wody.
12. Po zakończeniu zajęć na basenie, idziemy pod prysznic, do szatni – wycieramy się, przebieramy, suszymy włosy (zwłaszcza zimą) zbieramy się w grupę i przechodzimy do autokaru za wychowawcą.

Zajęcia komputerowe

Zabawy komputerowo-matematyczno-logiczne: www.opiekun.pl/strony-dla-dzieci2.plp

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gimnastyka ciała przy muzyce (np. zumba)
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu.

XXXVII. BLOK TEMATYCZNY: JAK MINĄŁ ROK W PIERWSZEJ KLASIE? (PROJEKT EDUKACYJNY)

Cele ogólne:

- kształtowanie umiejętności dokonywania oceny działań podejmowanych przez innych oraz działań własnych;
- zapoznanie dzieci z podstawowymi zasadami zdrowego trybu życia, zachęcanie do prawidłowego odżywiania się;
- rozbudzanie zainteresowania i chęci dzieci do zdobywania nowych wiadomości i umiejętności;
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania tekstów;
- doskonalenie prawidłowej wymowy;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- zachęcanie do ekspresji słownej, muzycznej i ruchowej;
- budowanie pozytywnego obrazu własnej osoby.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym;
- potrafi dokonać autorefleksji na temat swego zachowania;
- wie i rozumie jakie osiągnęło wyniki nauczania;
- rozumie czego powinno się jeszcze nauczyć, co sprawia mu trudności;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa zadania tekstowe;
- umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o nowych rzeczach;
- zna i rozumie zasady prawidłowego odżywiania się dzieci,
- wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę;
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przezwyciężyć treść;
- umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja, pokaz;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;

- praktyczne: zadań, ćwiczeń;
- projekt edukacyjny „Jak minął rok w pierwszej klasie?”

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

piramida żywieniowa, zastawa stołowa, sztucze, serwetki, obrusy, produkty do przygotowania kanapek, fragm. książki M. Jaworzakowej „Jacek, Wacek i Pankracek”, strój gimnastyczny, ubrania dzieci, piosenka „Niech żyją wakacje”, stroje do przedstawienia, film: „Podróż za jeden uśmiech” S. Jędryki, tekst przedstawienia „Pierwszaki na wakacjach.”

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, kartony, duży karton A1, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby.

Dzień pierwszy: Wakacje coraz bliżej

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Nauka piosenki pt. „Niech żyją wakacje”, tekst: Ludwik Jerzy Kern

1. *Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las
I niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.*

*Ref. Pojedzie z nami piłka
i kajak, i skakanka
Będziemy grać w siatkówkę
od samiotkiego ranka.
Gorące, złote słońce
na ciemno nas opali
W srebrzystej, bystrej rzece
będziemy się kąpali.*

*Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las
I niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.*

2. Rozmowa z dziećmi na temat mijającego roku szkolnego. Szczere wyznania uczniów i nauczyciela, odpowiedź na pytania: Co nam się w tym roku podobało, a co nie? Co nam się w tym roku udało, a co nie? Co umiemy, a czego musimy się jeszcze nauczyć?
3. Przygotowanie tajemnej listy: Na dużym kartonie, markerem chętni uczniowie wypisują tegoroczne osiągnięcia oraz zadania na przyszły rok. Zapakowaną listę chowamy w tajemne miejsce w klasie, np. na dnie szafy.

4. Wspólne oglądanie filmu „Podróż za jeden uśmiech” – w reżyserii S. Jędryki, źródło:youtube.com – rozmowa z dziećmi na temat historii przedstawionej w filmie, analiza wybranych przygód bohaterów, wyciągnięcie wniosków (wzbogacenie własnej wiedzy i doświadczeń).
5. Gry i zabawy na świeżym powietrzu z elementami toru przeszkód.

Dzień drugi: Jesteśmy mili i grzeczni

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, zadania i zabawy własne uczniów, przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa z dziećmi o tym, co to jest savoir-vivre (z jęz. francuskiego – znajomość życia, postępowania), znajomość obyczajów i form towarzyskich, reguł grzeczności, umiejętność postępowania w życiu i radzenia sobie w różnych trudnych sytuacjach.
Zasady savoir-vivre’u dotyczą przede wszystkim kilku głównych dziedzin życia:
 - nakrywania, podawania do stołu i jedzenia oraz picia,
 - wyglądu, prezencji (np. postawy, higieny) i właściwego ubioru,
 - form towarzyskich (np. w miejscu pracy, w rodzinie, na przyjęciach),
 - komunikacji (także telefonicznej i internetowej),
 - zachowania się w szczególnych sytuacjach.
3. Wyjaśnienie dzieciom, że savoir-vivre jest uwarunkowany kulturowo, a więc znacząco różni się od siebie w zależności od regionu świata. Znajomość zasad savoir-vivre jest jednym z wyznaczników kultury osobistej człowieka. (Wikipedia.pl)
4. Nauka nakrywania do stołu z wykorzystaniem, obrusów, serwetek, naczyń i sztucców.
5. Układanie zadań tekstowych do działań matematycznych w zakresie 20 na podstawie pokazanych przez nauczyciela ułożeń zastawy stołowej. Zapisywanie działań i rozwiązań zadań do zeszytów.
6. Rozmowa z dziećmi o zasadach utrzymywania higieny osobistej i porządku wokół własnej osoby i wśród swoich rzeczy np. w pokoju. Nauka składania ubrań.
7. Przedstawienie uczniom niektórych zasad dobrego zachowania z dawnych czasów i próba ich zastosowania:

Zasady dotyczące nakrywania i podawania potraw:

Najbardziej chyba widać braki w wychowaniu oraz niezajomość zasad savoir-vivre w czasie jedzenia. Jakiś czas temu firma Ernst & Young zapraszała kandydata do pracy do restauracji i obserwowała jego zachowanie przy stole. Gdy osoba ta soliła potrawę przed spróbowaniem, była odrzucana...

Noże, widelce i łyżki układamy wg kolejności spożywanych dań.

Kieliszki, szklanki ujmujemy prawą ręką, więc stawiamy je po prawej stronie i ustawiamy wg kolejności użycia.

Dania podzielone na porcje i zupy podaje się z prawej strony, natomiast te do nakładania z półmiska z lewej strony. Napoje nalewa się z prawej strony. Talerze brudne zabiera się z prawej strony, a czyste stawia się z lewej strony.

Z wizytą:

Gdy idzie się z wizytą to gospodarze witają z uśmiechem w drzwiach przybyłych gości, mężczyzna pomaga się kobiecie rozebrać, wieszka ubranie na wieszak lub podaje gospodarzowi do powieszenia, następnie sam się rozbiera i po zdjęciu okryć gospodarze witają się z gośćmi już bardziej serdecznie. Gospodarze pierwsi wyciągają ręce na powitanie. W przypadku, gdy są to dwie pary witają się one w kolejności: kobieta z kobietą, potem kobiety z mężczyznami, a następnie mężczyzna z mężczyzną, co pozwala uniknąć krzyżowania się rąk.

Gospodarze witają gości na stojąco, natomiast goście postępują inaczej; kobiety z reguły siedzą przy powitaniu (wstają, gdy witają się ze starszą lub w podobnym wieku kobietą). Mężczyźni witając się z kobietą wstają. Witając się z mężczyzną powinni się tylko lekko unieść. Dorośli podczas wizyty bezwarunkowo pilnują swoich pociech, którym nie wolno biegać, krzyczeć i skakać. Nie wolno również zaglądać do szaf i szafek gospodarzy. Dzieci nie powinny siedzieć przy tym samym stole co dorośli.

Taniec

Mężczyzna zaprasza do tańca kłaniając się i mówiąc: „Czy mógłbym prosić Panią do tańca” lub w bardziej zażytych kontaktach „Zatańczymy?”.

Gdy kobiecie towarzyszy mężczyzna można spytać, „Czy nie ma Pan nic przeciwko, że poproszę Pana małżonkę/partnerkę do tańca?”. Niektórzy uważają, że w dzisiejszych czasach nie powinno się tego stosować, gdyż kobiety są bardzo samodzielne i nie są własnością mężczyzny i potrafią same zdecydować. Uważam jednak, że jest to ładny zwyczaj i cieszę się, że jeszcze wiele osób go stosuje.

Kobiety nie powinny prosić mężczyzn do tańca za wyjątkiem białego walca. Jednak w zażytych kontaktach, kobiety czasami proponują taniec: „Zamawiam następny taniec”, „Zatańczymy?”. Jakkolwiek jest wielu zwolenników tego zwyczaju, ja osobiście jestem przeciwna. Uważam, że mimo równouprawnienia, prosić do tańca i oświadczać się powinni tylko mężczyźni.

Po zakończonym tańcu mężczyzna powinien podziękować i odprowadzić partnerkę z powrotem (w żadnym wypadku nie zostawiać jej na środku sali!!!). W czasie proszenia do tańca i dziękowania za taniec mężczyźni czasami całują kobietę w rękę, jednak nie jest to konieczne, choć wiele kobiet to lubi.

Dzień trzeci: Zdrowo się odżywiamy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa na temat prawidłowego odżywiania się dzieci. Pokaz piramidy żywieniowej – Grafika Google.
3. Rozmowa z dziećmi na temat ich odżywiania. Przedstawienie przez dzieci swoich, przykładowych jadłospisów, zapisanie ich na kartkach. Konfrontacja jadłospisów – dzieci uzupełniają swoje jadłospisy o produkty z piramidy żywieniowej. Sprawdzenie zapisów przez nauczyciela, przepisanie ich do zeszytu.
4. Przygotowanie produktów i narzędzi kuchennych. Nauka robienia kanapek. Omówienie zasad higieny i postępowania z narzędziami kuchennymi. Nakrycie stołu. Wspólny posiłek.
5. Słuchanie czytanej przez nauczyciela książki pt. „Jacek, Wacek i Pankracek” Miry Jaworczakowej. Rozmowa z dziećmi na temat wrażeń jakie odniosły po wysłuchaniu tekstu.
6. Kontynuacja nauki śpiewania piosenki pt: „Niech żyją wakacje”.

Dzień czwarty: PIERWSZAKI NA WAKACJACH! – projekt edukacyjny

Przebieg zajęć:

1. Przygotowanie do wystawienia przedstawienia do którego próby przeprowadzano od dwóch tygodni. Na przedstawienie zapraszamy rodziców, innych uczniów swojej szkoły.
2. Przygotowanie scenografii – malowanie na dużym formacie farbami. Nauczyciel szkicuje na przyczepionych arkuszach papieru pakowego zarys ruin greckich, gaju oliwnego, góry Olimp; uczniowie według instrukcji wypełniają kontury farbami.
3. Wystawienie przedstawienia „PIERWSZAKI NA WAKACJACH!”. (scenariusz przedstawienia został zamieszczony w XXXV bloku tematycznym).

4. Wspólne śpiewanie piosenki: „Niech żyją wakacje!”.
5. Rozmowa z uczniami na temat bezpiecznych wakacji, przypomnienie niektórych zasad gwarantujących bezpieczne spędzenie wakacji.
6. Rozdanie dyplomów i nagród dla uczniów klasy I za szczególne osiągnięcia dydaktyczno – wychowawcze w minionym roku szkolnym.
7. Podziękowanie rodzicom uczniów klasy I za współpracę ze szkołą.
8. Porządki w klasie, omówienie oficjalnych uroczystości zakończenia roku szkolnego dla całej szkoły.

Zajęcia komputerowe

Zabawy komputerowe – matematyczno-logiczne: www.opiekun.pl/strony-dla-dzieci2.plp

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu.
2. Ćwiczenia gimnastyczne : Gry w piłkę.

Dzień piąty: UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

MATERIAŁY DODATKOWE

Załącznik 1.

Tropy leśnych ssaków.

BORSUK

LIS

JENOT

ZAJĄC

WILK

RYŚ

SARNA

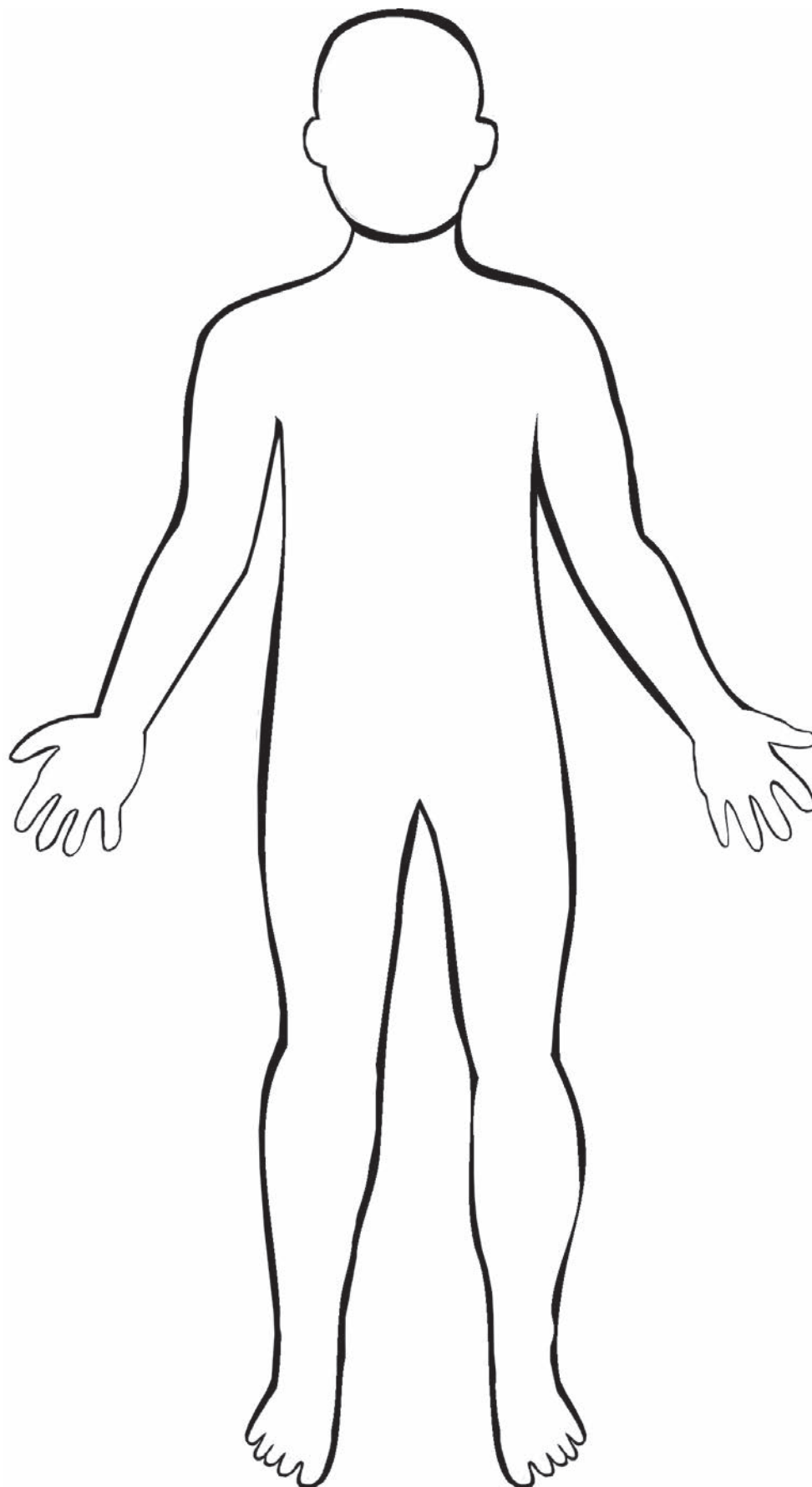
DZIK

ŁASICA

Załącznik 2.

Kontur postaci.

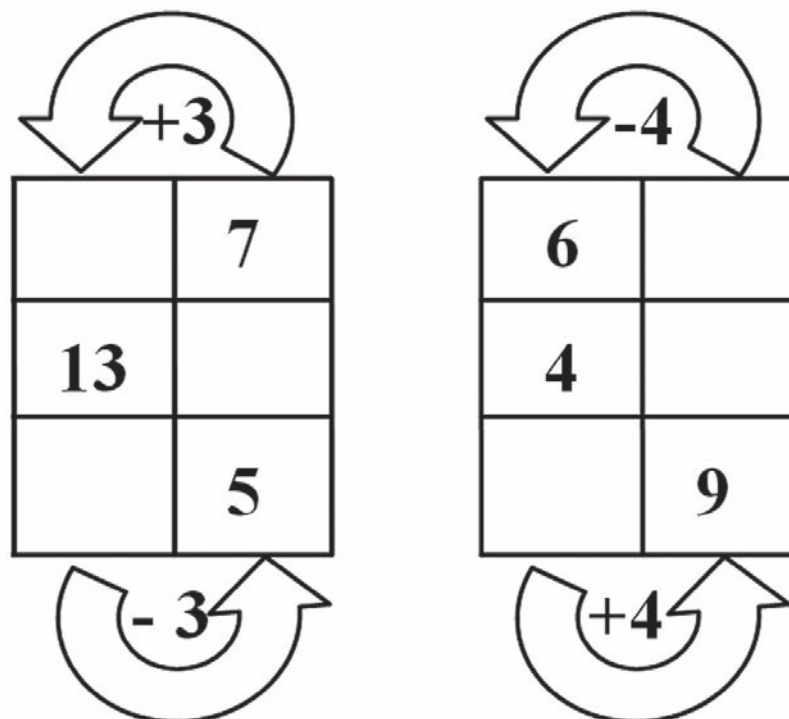

KARTA OBSERWACJI PRZYRODY

Pora roku	PRZEDWIOŚNIE			WIOSNA			LATO		
Data									
Rozwój liści (długość pąków) na drzewach									
Wygląd drzew									
Wygląd krzewów									
Wygląd kwiatów									
Zachowania ptaków									
Zachowania ssaków									
Zachowania owadów									
Zachowania ludzi									
Stan pogody									

Załącznik 6.

Wykonaj działania w tabelkach:

Załącznik 7.

Aby odczytać hasło wykreśl w tabeli wyrazy - nazwy zwierząt, które spały zimą.

B	O	R	S	U	K	N	I	E
W	O	L	K	R	E	T	N	O
W	I	E	W	I	Ó	R	K	A
D	O	T	Y	K	A	Ć	I	B
Ś	L	I	M	A	K	A	W	I
Ć	O	W	A	D	Y	S	I	Ę
G	A	D	Y	Z	N	I	E	Z
N	A	N	S	U	S	E	Ł	Y
M	P	Ł	A	Z	Y	I	Z	W
I	E	R	Z	Ę	T	A	M	I

Załącznik 8.

Uzupełnij tekst wyrazami: podróż, rakieta, skafandry, startować, Ziemia, Błękitną Planetą.

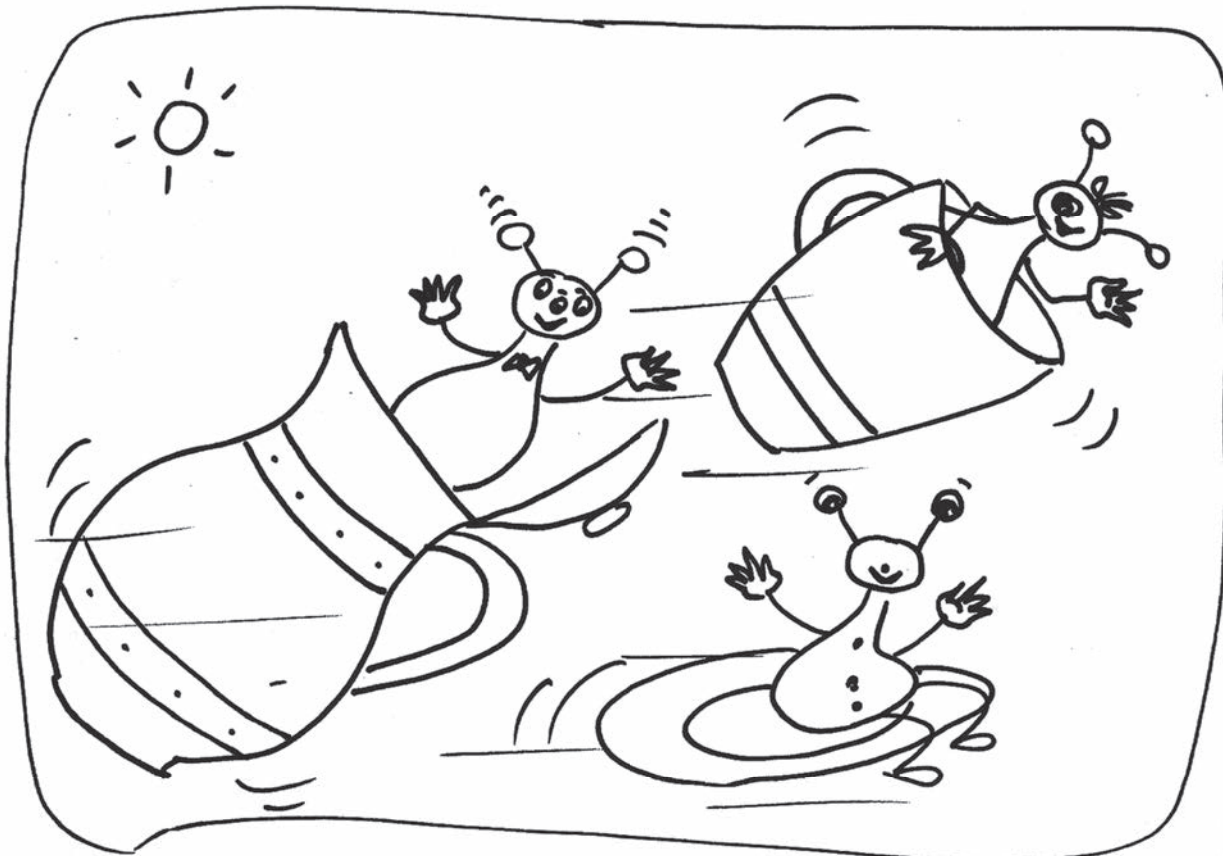
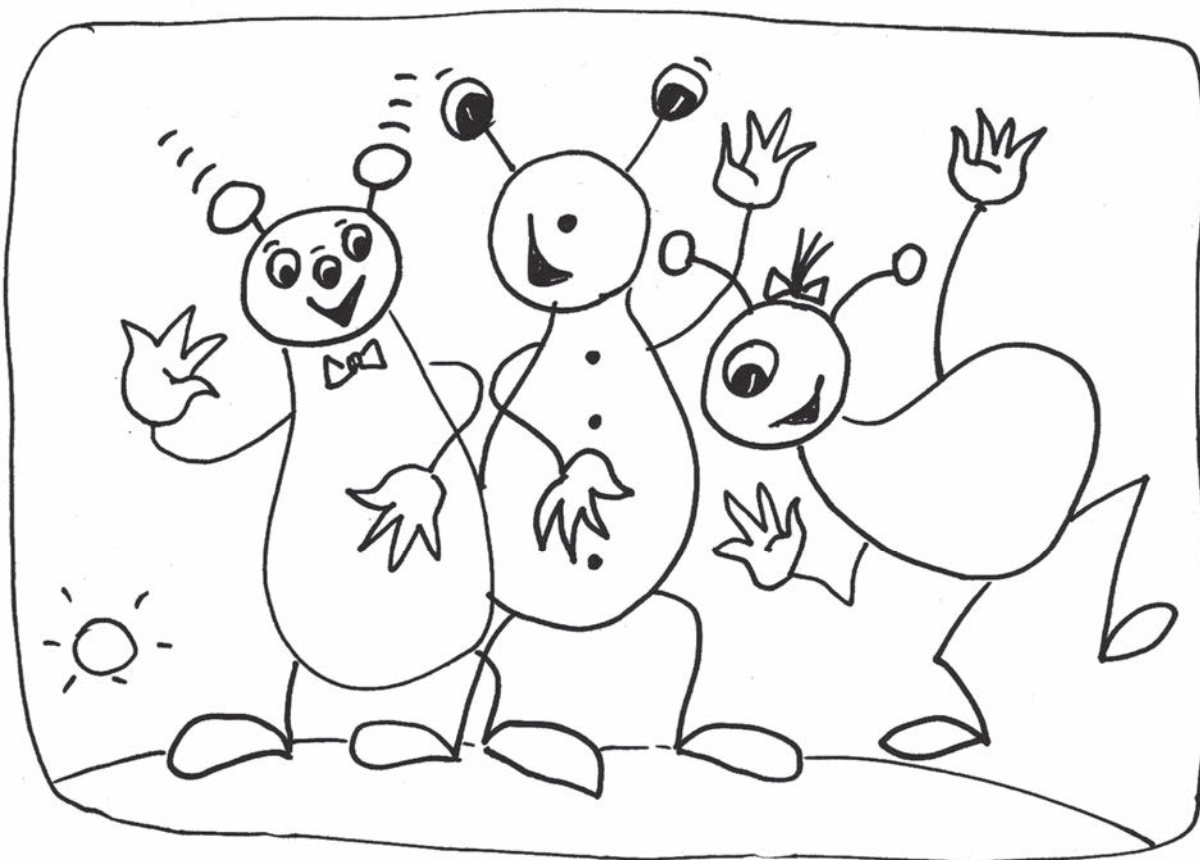
Dziś wyruszamy w kosmiczną R już gotowa. Czas założyć Tomek, Kasia i Zosia wchodzi do środka i siadają w wygodnych fotelach. Obsługa dba, by wszystkie pasy członków załogi były zapięte. Silniki odpalone, zaraz będziemy Ach, ach, jak wspaniale! Nasza jest z góry taka piękna. Im wyżej lecimy, tym bardziej robi się niebieska. Dlatego nazywa się ją B..... P.....

Załącznik 9.**„Odważna Kasia”**

Kasia to bardzo odważna dziewczynka, niczego się nie boi. Mogłaby nawet polecieć na wycieczkę w Kosmos. Jej tata jest przecież kosmonautą. Kasia bardzo chce być taka jak tata. Uczy się pilnie, bo wie, że kosmonauta musi umieć wiele rzeczy. Chętnie czyta, starannie pisze, uczy się liczyć. Umie już dodawać i odejmować do dziesięciu. Kasia chętnie również rysuje i śpiewa. Doskonale wykonuje ćwiczenia na wychowaniu fizycznym. Tak wiele musi przecież umieć, żeby zostać kiedyś kosmonautką.

Załącznik 10.

Kolorowanki do piosenki „Trzej Kosmici”

Załącznik 11.

1. Dopisz w pustych kratkach taką liczbę, aby działanie zawsze miało wynik 20.

18		10		13		4	
	6		12		20		15

2. Rozwiąż zadanie i narysuj do niego rysunek:

Tereska wybrała się na łąkę i pole. Zebrała tam kwiaty na piękny bukiet.

W bukiecie miała 10 rumianków, 4 maki i 6 chabrów.

Ile kwiatów zebrała Tereska?

Rozwiązanie:

Odpowiedź:

Rysunek:

Załącznik 12.

Żeby powstał chleb rolnik musi posiać w polu ziarno. Po zbiorze młynarz mieli to ziarno na mąkę. Piekarz do mąki dodaje drożdże, sól i wodę, wszystko to miesza i piecze. Tak powstaje chleb, który kupujemy w sklepie i jemy na śniadanie.

Załącznik 13.

„Dzień dobry” w różnych językach.

– po arabsku – pamiętajmy, że pismo to czytamy od prawej strony do lewej –

ṣabāḥ al-ḥáyr

– po japońsku – konniczi wa

– po angielsku

Good Morning

– po niemiecku

guten Morgen

– po rosyjsku – dobroje utro

доброе утро

– po francusku – bązur

bonjour

– po hawajsku

aloha

– po ukraińsku

добрий день

– po litewsku

labas rytas

– po łaotewsku

labdien

– po estońsku

Tere hommikust

– po białorusku

добры дзень

– po czesku

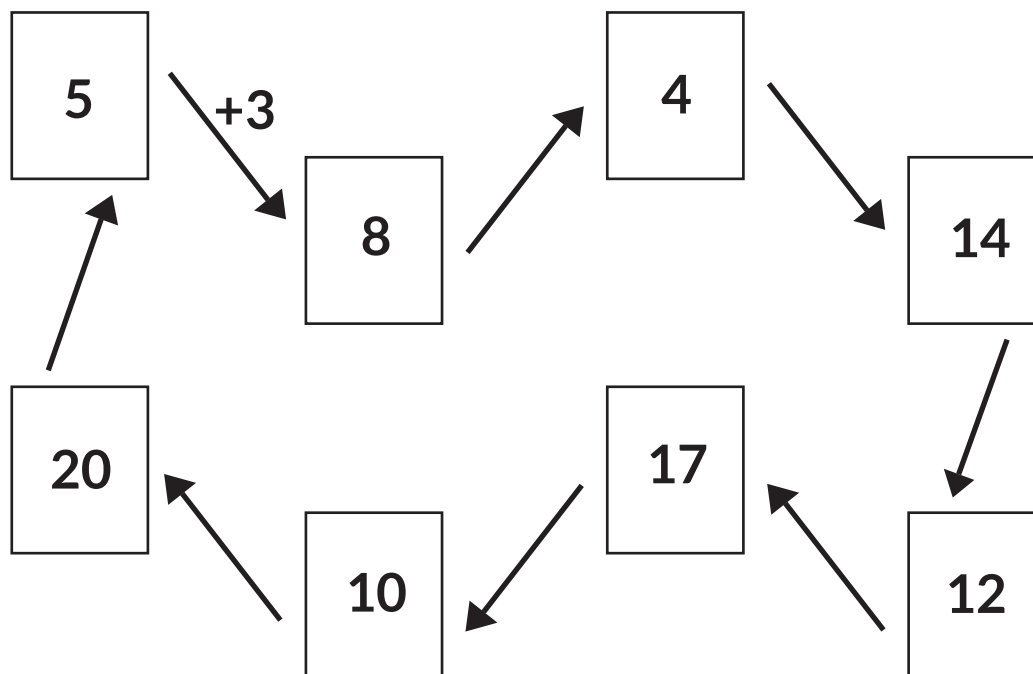
dobré jitro

– po słowacku

dobré ráno

Załącznik 14.

Uzupełnij działania pomiędzy liczbami:

Załącznik 15.

„W teatrze”

Dominika i Patryk to rodzeństwo. Mieszkają w niewielkiej miejscowości koło Lublina. Pewnego wieczoru rodzice zrobili im prawdziwą niespodziankę. Mama przygotowała dzieciom odświętne stroje, rodzice również ubrali się bardzo ładnie i wszyscy pojechali do teatru na Starym Mieście. Tam, z okazji Dnia Dziecka wystawiane było przedstawienie dla dzieci, o Jasiu i Małgosi. Wszyscy świetnie się bawili i zadowoleni z miło spędzonego wieczoru wrócili do domu.

Załącznik 16.

Rozwiązywanie zadań.

Tata Wiktora jest biznesmenem, prowadzi restaurację. We wtorek 12 osób zamówiło obiad, a 6 tylko deser.

Mama Zosi jest fryzjerką. Pod koniec tygodnia ma zawsze bardzo duży ruch w zakładzie. Ostatnio uczesała 15 pań i obcięła włosy 5 panom.

Mama Franka jest gospodynią domową. Dla całej rodziny musi robić dużo kanapek. Codziennie robi 5 kanapek dla taty, 2 kanapki dla Franka i 1 kanapkę dla Justynki, młodszej siostry Franka.

Tata Zbyszka jest rolnikiem. Wyhodował 20 świnek. W środę sprzedał 6 z nich.

Załącznik 17.

Przeczytaj tekst, uzupełnij luki w zdaniach.

Tata Zenka jest Nosi mundur i łapie przestępców.

Mama Małgosi jest Leczy chore dzieci. Wujek Pawła jest

..... . Gasi pożary. Numer telefonu na Policję to..... .

Na Pogotowie dzwoniemy pod numer Straż wzywamy dzwoniąc

pod numer Istnieje również jeden główny numer alarmowy, to:

..... .

Załącznik 18.

KARTA PRACY UCZNIĄ

1. W kratki nad zdaniami wstaw odpowiednią liczbę, wskazującą, która z kolei jest to czynność podczas przechodzenia przez jezdnię.

Dzieci przechodzą przez jezdnię.

Dzieci patrzą w lewą stronę.

Dzieci patrzą drugi raz w lewą stronę.

Dzieci patrzą w prawą stronę.

Dzieci zatrzymują się przed przejściem.

2. Oblicz w pamięci, zapisz wynik.

$14 + 3 + 2 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 - 5 = \dots\dots\dots$

$8 + 2 + 7 = \dots\dots\dots$

$18 - 8 - 5 = \dots\dots\dots$

$10 + 5 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 2 - 5 = \dots\dots\dots$

Załącznik 19.

REGULAMIN WYJAZDU NA BASEN

Uczeń i rodzice ucznia zobowiązani są zapoznać się z zasadami Regulaminu wyjazdu na basen oraz bezwzględnie się do nich stosować.

1. Zbiórka przed szatnią szkolną.
2. Wychodzimy ze szkoły, spokojnie wsiadamy do autokaru i zajmujemy miejsca.
3. Podczas jazdy nie wstajemy z miejsc, nie stajemy na siedzeniach i nie wychylamy się przez okna. Zachowujemy porządek, nie zostawiamy żadnych śmieci.
4. Za szkody powstałe w trakcie wycieczki z winy ucznia odpowiadają rodzice.
5. Po przyjeździe na miejsce wychodzimy spokojnie z autokaru, ustawiamy się w pary, na basen wchodzimy na znak wychowawcy.
6. Zgłaszamy wychowawcy wszelkie objawy złego samopoczucia.
7. Nigdy nie oddalamy się od grupy pod żadnym pozorem.
8. W szatni na basenie zajmujemy wyznaczone miejsca, dbamy o porządek.
9. Informujemy wychowawcę o chęci wyjścia do toalety.
10. Zachowujemy się kulturalnie. W przebieralni i pod natryskami zachowujemy się bezpiecznie.
11. Kategorycznie zabrania się:
 - wchodzenia do wody i opuszczania pływalni bez pozwolenia wychowawcy,
 - biegania po śliskich i mokrych powierzchniach,
 - niezorganizowanych skoków do wody.
12. Po zakończeniu zajęć na basenie, idziemy pod prysznic, do szatni – wycieramy się, przebieramy, suszymy włosy (zwłaszcza zimą) zbieramy się w grupę i przechodzimy do autokaru za wychowawcą.
13. Po powrocie do szkoły rozchodzimy się do domu z rodzicami lub idziemy na dalsze zajęcia.

3. KARTY OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Wypowiada się na temat wystuchanego tekstu i ilustracji.					
Płynie czyta proste teksty z właściwą intonacją.					
Przepisuje i pisze samodzielnie wyrazy i proste zdania z poznanymi literami.					
Układa zdanie z rozsypanki wyrazowej.					
Wymienia cechy charakteru i upodobania kolegów i koleżanek.					
Samodzielnie buduje i zapisuje zdania.					
Rozpoznaje i wykonuje wybrane znaki z alfabetu migowego.					
Tworzy swobodne, krótkie wypowiedzi.					
Obserwuje zmiany w pogodzie.					
Odczytuje dane z wykresu.					

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Prowadzi proste doświadczenia.					
Stosuje odpowiednie symbole przedstawiające stan pogody w danym dniu.					
Odczytuje wskazania termometru.					
Dobiera odpowiednie ubranie do pory roku.					
Pomaga zwierzętom podczas zimy.					
Rozpoznaje wybrane ssaki, ptaki i owady.					
Wymienia formy przystosowania zwierząt do zimy.					
Wymienia nazwy planet Układu Słonecznego.					
Wyjaśnia zjawisko powstawania dnia i nocy.					
Planuje wyprawę do lasu w celu obserwacji.					
Wie, jakie są zagrożenia wynikające z kontaktów z dzikimi zwierzętami.					
Rozpoznaje napotkane tropy zwierząt.					

cd. Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Zapisuje lub ilustruje prowadzone obserwacje.				
Rozpoznaje i nazywa pokarmy dla ptaków różnego pochodzenia.				
Wymienia główne części budowy ciała człowieka.				
Samodzielnie wykonuje proste eksperymenty				
Wymienia elementy pogody.				
Ilustruje i odczytuje symbole do kalendarza pogody.				
Waży produkty różnymi sposobami.				
Odmierza produkty sypkie różnymi miarkami.				
Mierzy wysokość osób dowolnymi sposobami.				
Wymienia nazwy miesięcy w kolejności.				
Wyjaśnia sposób zapisywania cyfr rzymskich.				

cd. Tabela 2

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA LUTY				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Postępuje się terminami: I i II półrocze.				
Postępuje się kalendarzem w celu zapisania daty.				
Odczytuje pełne godziny na zegarze.				
Wykonuje prace plastyczne wykorzystując różne techniki.				
Wyraża emocje mimiką.				
Rozpoznaje emocje po mimice twarzy.				
Postępuje się komputerem				
Uczestniczy w grach i zabawach zespołowych				
Planuje wspólne zajęcia z kolegą lub koleżanką				
Zdobywa informacje z różnych źródeł				

Podpis nauczyciela

Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Wypowiada się na temat wysłuchanych wierszy, lektury i innych tekstów.				
Ocenia postępowanie osób i postaci fikcyjnych.				
Przepisuje i pisze starannie z pamięci i ze słuchu.				
Układa i zapisuje proste wypowiedzi: życzenia.				
Planuje organizację imprezy.				
Określa, kim jest odkrywca, badacz, wynalazca.				
Podaje znaczenie słowa „przyszłość”.				
Odgrywa scenki rodzajowe typu: zawody sportowe, nagrywanie filmu, recital piosenki itd.				
Układa i pisze wyrazy i zdania z poznanymi literami.				
Czyta wyrazy i zdania z poznanymi literami.				
Układa wyrazy i zdania z rozsypanki sylabowej.				

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Recytuje z pamięci poznane wiersze.					
Wypowiada się na temat piękna utworów literackich.					
Ilustruje ruchem słuchane utwory literackie.					
Przewiduje skutki nieodpowiedniego postępowania i dalszy ciąg wydarzeń.					
Sporządza dowolnymi sposobami notatki z obserwacji przyrody.					
Wykonuje proste eksperymenty i dokonuje ich obserwacji.					
Zapisuje dowolnym sposobem obserwacje w dzienniczku.					
Rozumie skutki wypalania traw.					
Segreguje odpady.					
Wie, jakie czynności porządkowe wykonują ludzie wiosną.					
Wyjaśnia pojęcie „wiatr”, wymienia rodzaje wiatru.					

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Wylicza pozytywne znaczenie wiatru.					
Wymienia sposoby zachowania się, w chwili zagrożenia silnym wiatrem.					
Rozpoznaje i nazywa ptaki przylatujące i pozostające u nas na zimę - rozróżnia wybrane krzewy i drzewa.					
Analizuje dane zawarte w kalendarzu pogody.					
Zna pracę ludzi w różnych zawodach.					
Odczytuje wskazania temperatury na termometrach.					
Waży przedmioty i produkty różnymi sposobami.					
Sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 10.					
Układa i rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Zaznacza wyniki rozwiązania na osi liczbowej.					
Mierzy dowolnymi sposobami odległość.					

cd. Tabela 3

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MARZEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Przelicza elementy w zakresie 16.					
Śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego.					
Nasładowo odgrywa scenki.					
Wykonuje prace techniczne zgodnie z podaną instrukcją.					
Wykonuje ciekawe, staranne prace plastyczne w podanej technice.					
Rozpoznaje kolory i piękno w otoczeniu.					
Potrąfi korzystać z różnych źródeł informacji.					
Przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.					
Aktywnie i świadomie uczestniczy w organizowaniu imprez szkolnych.					

Podpis nauczyciela

Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Zna zwyczajne i symbole wielkanocne.					
Umie słuchać uważnie czytany przez nauczyciela tekst.					
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia.					
Dobiera podpis do obrazka.					
Potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.					
Czyta proste zdania.					
Umie zapamiętać krótką rymowankę o różnej tematyce.					
Dobiera podpis do obrazka.					
Umie zapisać proste zdania do zeszytu i uzupełnić tekst z lukami.					
Umie odtwarzać z pamięci wiersze i piosenki.					
Wie jak wygląda: rakieta, wahadłowiec, samolot dwupłatowy, samolot odrzutowy.					

Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ				
Imię i nazwisko dziecka:				
..... Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				BARDZO NISKI
Zna nazwy ośmiu planet układu słonecznego i wymienia je.				
Nazywa i rozpoznaje zwierzęta w gospodarstwie wiejskim.				
Wie, jakie prace wykonywano się kiedyś w domu wiejskim: pieczenie chleba, wyrabianie masła, itp.				
Wie, co otrzymujemy dzięki hodowli zwierząt.				
Wie, że stolicą Polski jest Warszawa.				
Rozpoznaje na obrazkach największe miasta Polski, dobiera podpisy do obrazków.				
Porównuje liczebność zbiorów.				
Układa sylwety wg wzrastającej liczby wyników rozwiązywanych zadań.				
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 17.				
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 10, 20, 50.				

cd. Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Rozwiązuje, układa i przekształca zadania z treścią w znanym zakresie.					
Zna figury geometryczne.					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Stosuje określenia: z prawej, z lewej strony.					
Umie wyciąć elementy palmy wielkanocnej wg wzoru z papieru kolorowego i skomponować pracę.					
Umie wykonać kompozycję plastyczną z elementami abstrakcji.					
Potrafi wyciąć elementy potrzebne do wykonania pracy: planety, gwiazdki wg wzoru i skomponować pracę.					
Umie na podstawie pokazu i ustnego polecenia wykonać z plasteliny płaski model Ziemi.					
Wykonuje wycinanki o różnicowanym stopniu trudności.					
Potrafi skomponować akompaniament na instrumentach perkusyjnych.					

cd. Tabela 4

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA KWIECIEŃ				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
Umie zapamiętać krótką piosenkę i ułożyć do niej akompaniament perkusyjny.				
Potrafi bawić się z innymi dziećmi przy muzyce.				
Potrafi pracować na komputerze.				
Potrafi wyszukiwać potrzebne informacje.				
Zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Wykazuje się odpowiednią sprawnością fizyczną podczas planowanych ćwiczeń.				

Podpis nauczyciela

Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				
Wie, jak nazywa się kraj, w którym mieszka, województwo i miejscowość.				
Zna symbole narodowe.				
Potrąfi podać wyrazy, które kojarzą się z tematem Ojczyzna.				
Rozumie, co znaczy słowo: patriotyzm.				
Umie zapamiętać krótką rymowankę o tematyce patriotycznej.				
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia.				
Dobiera podpisy do obrazków.				
Potrąfi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.				
Potrąfi zapisać i przepisać tekst.				
Czyta ze zrozumieniem proste polecenia i teksty, umie je opowiedzieć.				
Układa życzenia.				

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Potrafi wypowiadać się na określony temat.					
Umie zapamiętać krótką rymowankę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją.					
Potrafi podać słowa, które kojarzą się z rodziną.					
Rozumie znaczenie słowa szacunek w odniesieniu do rodziców.					
Rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt, występujące w naszym regionie .					
Umiejętnie prowadzi obserwacje.					
Dostrzega piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą.					
Potrafi dostrzec pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska.					
Zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione),					
Rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej.					
Poszerza wiedzę o historii i kulturze swojego regionu.					

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Potrąfi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy.					
Rozpoznaje różne rodzaje krajobrazów Polski.					
Rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw.					
Rozumie treść zadania .					
Rozwiązuje zadanie tekstowe.					
Układa treść prostych zadań tekstowych do podanej formuły.					
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20.					
Umie odmierzać odległość linijką					
Porównuje liczebność zbiorów.					
Sprawnie posługuje się nożyczkami.					
Starannie wykonuje prace plastyczne i techniczne.					

cd. Tabela 5

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA MAJ				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Zna tańce narodowe, potrafi zatańczyć krok podstawowy poloneza.				
Umie śpiewać hymn.				
Śpiewa poznane piosenki.				
Przyjmuje pozycję zasadniczą podczas śpiewania hymnu.				
Potrafi pracować na komputerze.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Umiejętnie współpracuje w zespole oraz akceptuje innych.				
Aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach.				
Przestrzega ustalonych w zabawie reguł.				
Potrafi wyszukiwać potrzebne informacje.				
Zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi.				

Podpis nauczyciela

Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI BARDZO NISKI
Z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy.				
Umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawił, dobiera podpis do obrazka.				
Potrąfi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.				
Czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.				
Rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi.				
Potrąfi słuchać opowiadań.				
Pisze z pamięci wyrazy i zdania.				
Wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi).				
Wie, jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście.				
Rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu.				

cd. Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym.					
Zna numery alarmowe.					
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20.					
Rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe.					
Umie wyciąć elementy i skomponować obraz.					
Potrafi malować farbami na dużym formacie.					
Umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego.					
Rozpoznaje różne rodzaje głosu ludzkiego.					
Potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją.					
Rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka.					

cd. Tabela 6

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA CZERWIEC				
Imię i nazwisko dziecka: Klasa				
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE				BARDZO NISKI
Zgodnie współdziałała podczas pracy z innymi dziećmi.				
Zgodnie bawi się z innymi dziećmi.				
Potrafi prawidłowo zachowywać się w teatrze.				
Umie dokonać samooceny swojej pracy w minionym roku szkolnym.				
Umie prawidłowo zachowywać się w różnych sytuacjach i miejscach.				
Rozumie zasady prawidłowego odżywiania się.				
Wie, że konieczne jest dbanie o własną higienę.				
Potrafi korzystać z komputera, aby wyszukać potrzebne informacje.				

Podpis nauczyciela

Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka:					
..... Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE					
Wypowiada się na podany temat.					
Potrafi odpowiadać na zadawane pytania.					
Potrafi formułować dłuższe wypowiedzi na określony temat.					
Potrafi sformułować treść krótkiej wypowiedzi.					
Czyta płynnie i wyraziście teksty.					
Pisze z pamięci.					
Recytuje poznane wiersze.					
Poprawnie pisze wyrazy i zdania.					
Wypowiada się na temat treści wysłuchanych tekstów.					
Zna liczby w zakresie 20.					

cd. Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Przelicza elementy zbiorów.					
Dodaje i odejmuje w zakresie 20.					
Rozwiązuje proste zadania tekstowe.					
Rozpoznaje godziny na zegarze.					
Wykonuje proste obliczenia zegarowe.					
Zna nazwy miesięcy.					
Zna nazwy pór roku i potrafi wskazać ich charakterystyczne cechy.					
Zna nazwy poznanych roślin i zwierząt.					
Dokonuje prostych obliczeń kalendarzowych.					
Zna figury geometryczne.					

cd. Tabela 7

KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA DRUGI SEMESTR					
Imię i nazwisko dziecka: Klasa					
	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Dokonyuje prostych obliczeń pieniężnych.					
Przewiduje skutki niewłaściwego zachowania.					
Wykonuje prace plastyczne różnymi technikami.					
Potrafi korzystać z różnych materiałów i urządzeń.					
Wie, jakie są zagrożenia środowiska naturalnego.					
Zna sposoby ochrony przyrody.					
Śpiewa piosenki.					
Potrafi korzystać z komputera.					
Ilustruje ruchem określone melodie.					
Sprawnie wykonuje ćwiczenia fizyczne i chętnie uczestniczy w grach i zabawach.					

Podpis nauczyciela

